DOCUMENTE ȘI MATERIALE despre istoria lumii

FACULTATEA DE ISTORICĂ A MSU

EVUL MEDIU

MOSCOVA

1988

ORAȘUL GERMAN

secolele XIV-XV

COLECTAREA MATERIALELOR

Articol introductiv, selecția materialului, traducere, anexe și comentarii

V. V. STOKLITSKOI-TEREȘKOVICI

STAT

EDITURA SOCIO-ECONOMICA

84. Á

9(")

C 81

Colecția „Orașul german secolele XIV – XV”. conține documente care acoperă relațiile industriale, structura socială și lupta de clasă în orașele Germaniei medievale. O parte semnificativă a documentelor este dată în traducere rusă pentru prima dată.

Articolul introductiv se orientează în principalele întrebări ale istoriei orașului german și în natura documentelor publicate.

[redacted]III

★ U100203486*

Editor N. Rubinshtein și c. Kozeruk Tehred L. Koshutina

Predată la platou la 27/V 1936. Semnat pentru tipărire la 4/X 1936. Tiraj 10.000 exemplare. Dimensiune hârtie 62x91*/1e. 11 p. l. 44.544 caractere în p. l. Ordin Nr 749. OGIZ Nr 1744. Autorizat Glavlit B-26101.

Prețul cărții este de 2 ruble. 30 k., obligatoriu 60 k.

Tipografia a 16-a a trustului Polygraphkniga, Moscova. Trekhpr. per., 9.

INTRODUCERE1

Colecția conține documente despre istoria germanului (Despre clanul secolelor XIV-XV.

„Dacă antichitatea emana din oraș și din cartierul său mic, atunci Evul Mediu a emanat din mediul rural”, scriu Marx și Engels în The German Ideology.

Remarcandu-se treptat din mediul agrar, orasul german pana la sfarsitul secolului al XI-lea. este atât de diferențiată de sat, concentrând meșteșuguri și comerț în interiorul zidurilor sale, încât devine posibil să vorbim despre începutul dezvoltării sale independente. Orașele din Germania se dezvoltă în primul rând de-a lungul Rinului și cursurilor superioare ale Dunării (Köln, Strassburg, Mainz, Trier, Basel, Regensburg). Cele mai multe dintre aceste orașe germane antice la începutul erei noastre erau cetăți romane și tabere pentru trupele romane. Unele dintre ele, precum Trier, au fost orașe importante în epoca romană, dar apoi - în timpul Evului Mediu timpuriu - s-au stins, pentru a fi reînviate în secolul al XI-lea. Orașele „nu au trecut”, scriu Marx și Engels, „în Evul Mediu gata făcute din istoria trecută, ci au fost formate din nou de iobagi eliberați”8.

În apropierea vechilor cetăți romane, sub protecția zidurilor acestora, s-au format așezări meșteșugărești, formând nucleul viitoarelor orașe. Masa care se stabilește în ele, formată din iobagi care au fugit de stăpânii lor, aduce vechiul sistem germanic Mark din satele lor natale. S-au păstrat dovezi documentare, care atestă faptul că în comunitățile de artizanat nou înființate, ca și la sate, se convoacă ședințe publice generale .. care hotărăsc chestiunile referitoare la întregul așezământ, și aleg organe executive. Acestea din urmă sunt singulare. Elemente ale vechiului germanic ~, ptsopravstva tenace. (Îi întâlnim chiar și într-o epidemie ulterioară..., inclusiv comunitățile de lucru la bucată

1 Articolul propus nu este un eseu complet despre istoria unui oraș medieval german. Scopul său este de a facilita utilizarea colecției, orientându-se în acele întrebări de bază care sunt supuse studiului pe baza documentelor publicate.

• Al lui Marx și Edeel, Coll. cit., vol. IV, ed. IMEL, 4932, ¿p. 44.¡f"
¿3 » Ibid., p. 41.

b

în orașe mari și stabilite. Acesta a fost cazul pentru η Worms și XIII. În părți separate ale acestui oraș, au fost convocate adunări populare, purtând numele de burdings (Bpg-ding), la care au fost aleși așa-numiții heimburgeri (Heimbürgcr), reprezentând puterea executivă, iar dispozitivul Mark joacă doar un subordonat. rol în administrația orașului.

··< O parte semnificativă a orașelor germane se aflau în primele etape ale dezvoltării lor sub conducerea unor domni spirituali, episcopi, care conduceau orașele cu ajutorul slujitorilor lor ministeriali.

Guvernul superior creează o organizație puternică, care acoperă principalele ramuri ale guvernului și leagă într-un singur centru. Fără a elimina structura Mark a comunităților care alcătuiesc orașul, se sprijină pe acest sistem și îl zdrobește. Domnul este în fruntea administrației, în timp ce burderii și jucătorii îndeplinesc funcții secundare sub controlul său. Astfel, heimburgerii din Worms se ocupă doar de infracțiuni minore comise într-o anumită parte a orașului și de cazurile apărute în legătură cu utilizarea greutăților și măsurilor. Așa era structura vechilor orașe germane.

Puterea domnului a avut un efect opresiv asupra dezvoltării economice a orașului. Sepier a impus taxe asupra tranzacțiilor comerciale efectuate în oraș, i-a forțat pe orășeni să folosească măsurile și greutățile care îi aparțineau, a cerut să participe la războaiele sale cu alți feudali. În mâinile domnilor se afla procesul orășenilor, care era adesea un instrument de arbitrar în raport cu aceștia. elementele de negustor sunt vizibil separate, intră într-o luptă cu domnul și răsturnează treptat asuprirea acestuia. Se afirmă regula: „aerul orașului face liber". În același timp, are loc un alt proces – emanciparea personală a iobagilor. Comunitatea orașului ia sub protecția sa pe noii țărani străini de stăpânirile stăpânilor lor și se asigură că iobagii care au locuit un an și o zi în oraș dobândesc libertate personală.Eliberarea orașului de sub puterea domnului este promovat parțial de împărați, ale căror interese coincid întotdeauna cu interesele episcopilor și care, asemenea episcopilor, consideră orașele ca o sursă de resurse materiale și militare.Astfel, împăratul Henric al IV-lea, în lupta împotriva marilor feudali, s-a bazat pe detașamentele orașului. , ceea ce a dat naștere la ridicolul adversarilor săi, care spuneau că folosește armata de negustori . Interesul puterii imperiale pentru așa-zisele orașe episcopale ale Germaniei a fost exprimat de Engels, vorbind despre rolul puterii regale în istoria orașului medieval: „Unirea puterii regale.

V

iar burghezia îşi are originea în secolul al X-lea; a fost deseori ruptă în urma conflictelor, nicidecum întotdeauna în tot Evul Mediu materia a fost coruptă de acest mod de unire, cu toate acestea această unire s-a reînnoit din ce în ce mai ferm, din ce în ce mai puternic, până când, în cele din urmă, a ajutat. puterea regală pentru a câștiga victoria finală, iar puterea regală în semn de recunoștință pentru aceasta și-a înrobit și și-a jefuit aliatul.

Până la sfârșitul secolului al XIII-lea. procesul de eliberare a vechilor cetăți germane de sub puterea domnială poate fi considerat în termeni generali încheiat, deși ultimele rămășițe de dependență față de semeni au rămas în unele orașe chiar și în cursul secolului al XIV-lea.

Pe măsură ce vechile orașe germane sunt eliberate de puterea episcopală, organele administrației soneriale dispar în ele. Orașele se transformă în republici mici, mai mult sau mai puțin autonome, cu organe judiciare și administrative proprii, miliție proprie și întreținând relații comerciale și diplomatice cu prinții germani și chiar cu state străine.

Autonomia urbană nu se bazează în niciun caz pe masele largi ale populației urbane. Sistemul Markov descris mai sus ocupă încă un loc secundar în sfera curții și administrației orașului. Rolul principal în guvernarea orașului este jucat de o organizație bazată pe principii aristocratice. Masa artizanală, care forma nucleul orașului, a fost inițial relativ omogenă. Dar odată cu dezvoltarea economică, este foarte diferențiată. Elementele de negustor sunt treptat separate de artizani, care își vindeau ei înșiși produsele. Pe parcursul dezvoltării ulterioare, acestea din urmă se diferențiază și ele. O parte dintre ele păstrează o legătură directă cu ambarcațiunea. Deși devenind comercianți prin excelență, ei totuși participă la procesul de producție sub o formă sau alta, fie ca proprietari de atelier, fie ca distribuitori de muncă către alți meșteri. Cealaltă parte a comercianților, cea mai bogată, este complet detașată de participarea la producție. Această elită a populației urbane, formată din mari negustori și cămătari și numită mai târziu patriciat, devine succesorul puterii episcopale. Membrii consiliului orașului și persoanele responsabile ale principalelor ramuri ale guvernului orașului și ale curții ies din rândurile acestui strat de obicei nu numeros.

. _ În secolele XII și XIII. odată cu vechile cetăţi episcopale, în Germania apar multe oraşe noi. În literatura istorică germană se numesc Gründungsstädte, adică.

1 Engels, Despre decăderea feudalismului și dezvoltarea burgheziei, Revoluția proletară, nr. 6, 1935, p. 157.

orașe nou înființate. Această desemnare se explică prin faptul că au primit de la principii în posesia cărora au luat naștere, scrisori constitutive care le reglementează viața pe baza autoguvernării, sau cel puțin le garantează o instanță specială de oraș. Pe fondul cauzei, „carta constitutivă") în multe cazuri nu a însemnat întemeierea unui oraș, ci acordarea de garanții legale speciale unui oraș deja înființat.

Fără îndoială că prinții erau extrem de interesați de creșterea orașelor. Relațiile dintre prinții meleduși și orașele situate în posesiunile acestor principi nu contrazic gândirea lui Engels citată mai sus. Dezvoltarea politică a Germaniei în Evul Mediu a fost nemăsurat mai complexă decât, să zicem, dezvoltarea Franței. În Germania, unificarea de stat a țării a avut loc nu în jurul unui centru, ci în jurul mai multor centre. În principatele germane individuale, rolul autorității centrale (conform formulării lui Engels, „autoritatea regală") în raport cu orașele era jucat de autoritatea domnească. Procesul de creare a teritoriilor coezive a fost însoțit de lupta prinților cu puterea imperială. Această luptă trece ca un fir roșu prin istoria Germaniei. În același timp, prinții se luptă cu proprii lor feudali, care sunt la fel de răzvrătiți împotriva lor ca și ei înșiși împotriva împăraților. În această dublă luptă, cetățile domnești le-au asigurat prinților lor, adică, cu alte cuvinte, domnii (și prinții erau domnii lor), servicii neprețuite. Asemenea împăraților, prinții primeau resurse materiale și forțe militare din orașele lor. În plus, orașul, ca centru de producție și schimb de mărfuri, a contribuit la unificarea și consolidarea teritoriului

domnesc, care era și de mare valoare din punctul de vedere al intereselor puterii domnești. Prinții au făcut multe pentru dezvoltarea urbană. Acest lucru trebuie recunoscut, chiar și ținând cont de ceea ce am spus mai devreme, și anume că scrisorile constitutive acordate de prinți orașelor, în cea mai mare parte, au dat rezultate fructuoase numai în cazurile în care au existat premise favorabile pentru dezvoltarea economică a oraș. Multe sate care au primit astfel de hărți, fără a se transforma în orașe, au căzut ulterior în paragină, dar astfel de orașe „întemeiate" precum Freiburg în Breisgau (în sud-vestul Germaniei) și Lübeck au beneficiat foarte mult de subvenții princiare, scrisori. Datorită acestora din urmă, aceste orașe și-au început existența, posezând deja acele drepturi pe care vechile orașe episcopale le căutau de secole. Au fost de la început republici mici, în mare măsură autonome.

Actele de încorporare nu au salvat însă cetățile domnești de nevoia de a lupta împotriva prinților. Nici interesele impu-

ratorii, nici interesele principilor nu coincideau complet cu interesele orașelor. De îndată ce a trecut momentul acut al luptei, când împărații sau prinții aveau nevoie de ajutorul orașelor, ciocnirile s-au reluat imediat între aliații temporari. Prinții acordau orașelor situate pe teritoriul lor doar suma de drepturi care era dictată de propriile interese, princiare. Aceste orașe, totuși, ar putea fi în unele cazuri destul de semnificative (a se vedea exemplele de mai sus de Freiburg în Breisgau și Lübeck). Dar, desigur, nu era în interesul prinților să contribuie la întărirea excesivă a independenței urbane, adică, cu alte cuvinte, să-și hrănească oponenții politici pentru ei înșiși.

* « «

În prima jumătate a secolului al XII-lea, sub Frederic al II-lea de Hohenstaufen și fiul său Henric al VII-lea, în Germania a început o nouă etapă de dezvoltare politică. Puterea imperială capitulează complet în fața domnească și, în legătură cu aceasta, poziția orașelor, atât cele care sunt direct dependente de împărat, așa-zisul imperial, cât și princiar, se schimbă semnificativ. În primul rând, prinții spirituali, iar după ei cei seculari, primesc privilegii enorme de la împărați. Așadar, în 1231, Frederic al II-lea acordă prinților spirituali celebrul privilegiu „Ad favorem principum ecclesiasticorum", în care renunță în favoarea lor la o serie de regalii care constituiau monopolul puterii imperiale și anume: dreptul de a înființa noi obiceiuri și monetari. pe teritoriile, burgurile și orașele lor. Puterea prinților în raport cu orașele crește. O lovitură zdrobitoare cetăților urma să fie dată prin legea lui Frederic al II-lea, care le interzicea să primească iobagi și slujitori ai prinților spirituali (1220). Fiul lui Frederic al II-lea, Henric al VII-lea, a interzis orașelor imperiale să-și extindă puterea (în special, justiția) dincolo de zidurile lor, acceptând așa-numiții pfahlburgeri. Aceștia erau burghezi care locuiau permanent în afara orașului, dar se bucurau de toate drepturile cetățenilor săi. În unele cazuri, sate întregi au fost populate de pfahlburgeri. Astfel de sate formau, ca să spunem așa, avanposturi ale puterii orașului, împrăștiate în teritoriile princiare. În cazul unor ciocniri cu prinții, orașul i-ar putea folosi pe pfahlburgeri ca forță militară îndreptată împotriva prinților. În 1232,

Frederic al II-lea a emis celebrul Edict de la Ravenna, care a desfiinţat toate consiliile oraşului, autorităţile alese în oraşe şi toate atelierele.

Odată cu întărirea puterii, prinţii au devenit mai puţin înclinaţi să facă concesii în raport cu propriile oraşe, în urma cărora s-a desfăşurat lupta oraşelor princiare cu domnii-principii lor.

9

Cu toate acestea, în ciuda loviturilor din toate părţile puterii imperiale şi a luptei cu prinţii, oraşele germane nu au murit în secolul al XIII-lea. Legea Falburger, ordonanţa care interzicea oraşelor să primească iobagi şi slujitori şi, în cele din urmă, Edictul de la Ravenna au rămas literă moartă. Afluxul de iobagi fugari în oraşe, reumplend cadrele celor care au suportat greul luptei împotriva sepierilor, a continuat intens la acea vreme, iar oraşul a înflorit din ce în ce mai mult din punct de vedere economic.

„*

♦

Secolele XIV-XV au fost epoca celei mai mari prosperităţi economice a oraşului medieval german. Pe baza dependenţei politice, se disting în acest moment trei categorii principale de oraşe: oraşe imperiale (Reichsstädte), subordonate direct împăratului, aşa-numitele oraşe libere (freie Stadie) şi oraşe domneşti.

Oraşele imperiale erau vasale ale împăratului, îndeplinind îndatoriri de fief faţă de acesta, dar cu timpul au câştigat o mai mare independenţă chiar şi faţă de stăpânul lor. Majoritatea drepturilor supreme ale împăratului, aşa-numitele regalii, le-au trecut, precum: cea mai înaltă instanţă, dreptul de a bate monede, dreptul de a percepe taxe, dreptul de a proteja negustorii pe drum (aşa-numitele Gelei). L, unui comerciant ambulant i s-a dat fie un salv-conduit, fie escortă). Oraşele imperiale erau obligate să depună un jurământ de credinţă faţă de împărat, să livreze un anumit număr de soldaţi, să plătească o taxă imperială anuală şi să-l găzduiască pe împărat la curtea sa. Poziţia oraşelor imperiale a fost ocupată de: Lübeck, Hamburg, Bremen, Augsburg, Nürnberg, Frankfurt şi alte oraşe. Deja în secolele XIII şi XIV. oraşele imperiale au fost uneori chemate să participe la Reichstags. G kopetele secolului al XV-lea această participare devine regulată.

„Oraşele libere” ocupau o poziţie foarte apropiată de oraşele imperiale. Şi ei, ca şi oraşele imperiale, se bucurau de dreptul celei mai înalte instanţe, de dreptul la auto-impozitare, de dreptul de a avea propria miliţie. Dar erau liberi de a plăti impozitul imperial şi de a furniza miliţia împăratului. Majoritatea vechilor oraşe episcopale, precum Mainz, Worms şi altele, au trecut în categoria oraşelor libere.

Oraşele supuse puterii prinţilor (Landesst & dte) erau guvernate în marea majoritate a cazurilor de consiliile lor orăşeneşti. Ei se bucurau de dreptul unei instanţe inferioare şi de multe ori dobândeau

și dreptul de autoimpunere în schimbul plății anuale către prinț a unei anumite sume. Poziția orașelor domnești a fost ocupată de: Braunschweig, Roștok etc. În ceea ce privește numărul orașelor, conform datelor citate de Karl Bucher, acestea se aflau în Germania la sfârșitul secolului al XV-lea. aproximativ 3 mii din această cifră

10

Roiul poate fi convenit să toarne în cazul în care în el sunt incluse orașe foarte mici, cu o populație de mii de oameni, orașe care în sensul strict al cuvântului nu erau încă orașe, adică centrul industriei și comerțului, iar elementul agrar jucat în viața lor este încă un rol foarte vital. Nu existau mai mult de 15 orașe mari (folosim cuvântul „mare” pe baza criteriilor Evului Mediu) a căror populație depășea 10 mii de oameni în Germania. Cel mai mare dintre ele, precum Nürnberg și Lübeck, avea 20-25 mii. populație de persoane. Existau aproximativ 20 de orașe de dimensiuni medii, cu o populație de 3 000 până la 10 000. O masă de orașe mici a predominat decisiv.

Populația orașelor germane din secolele XIV-XV. semnificativ diferenţiate din punct de vedere social. Este firesc ca această diversificare să fie cel mai pronunțată în marile centre urbane ale vremii. Acest lucru este evident evidențiat de datele listelor de taxe. Pe baza acestora, putem concluziona că 3-5% din populație concentra în mâinile lor mai mult de 50% din toate proprietățile din oraș.

O luptă socială acerbă avea loc în orașul german la acea vreme. Partea predominantă a populației urbane erau artizani organizați în ateliere. Unificarea masei meșteșugărești în ateliere după specialități a început în Germania încă de la sfârșitul secolului al XI-lea. „Nevoia de unire împotriva nobilimii tâlhari unite, nevoia de premise comune ale pieței într-o epocă în care industriașul era în același timp negustor, creșterea concurenței dintre iobagii fugari care se înghesuiau în orașele înfloritoare, sistemul feudal al întregului. ţară – toate acestea au dat naştere tsrkhii”, spun Marx şi Engels.despre motivele apariţiei magazinelor1. Cea mai veche organizație germană de bresle despre care știm este breasla țesătorilor de pături de lână (Bettzie-chenweber), care a apărut la Köln la sfârșitul secolului al XI-lea. În secolul al XII-lea. numărul atelierelor crește, iar în XIII devin forma dominantă de organizare a artizanilor. Ca organizare a părții predominante a populației urbane, breslele au jucat la vremea lor rolul principalului factor în răsturnarea puterii domnișoare, atât episcopală, cât și domnească. ^Autonomia urbană în cele mai multe cazuri s-a realizat în lupta populației urbane cu domnii. Adevărat, după cum am spus mai sus, puterea imperială a acordat ajutor în acest sens vechilor cetăți episcopale, iar principii au mers în multe cazuri la jumătatea orașelor lor, vânzând sau acordându-le, în schimbul asistenței acordate, dreptul de curte autonomă. si guvern. Dar relația orașelor cu puterea imperială și princiară, așa cum am văzut, era supusă schimbării.

1 Marx și Engels x Sobr. cit., vol. IV, p. 14-15.

niyu. În cazul agravării lor, orașele trebuiau să fie pregătite să apere drepturile dobândite prin forța armată. În acest caz, rolul principal le revenea burgherilor, sau, mai exact, detașamentelor

breslei; în atelierele din perioada timpurie a dezvoltării urbane s-a odihnit principala forță militară a orașului; fiecare breasla constituia / o celula speciala in militia orasului, actionand sub stindarde proprii. E~o era infanteria urbană, în timp ce stratul superior al burgherilor alcătuia detaşamentele kopnitsei. Abia mai târziu, mai ales în secolele XIV și XV, împreună cu miliția orășenilor înșiși, au apărut detașamente de mercenari militari.

Atelierele au reglementat până la cel mai mic detaliu întregul proces de producție și au determinat relațiile de muncă. Atelierul era dominat de o ierarhie cu trei membri: maistru, ucenic, ucenic; calfa era un muncitor format pentru adulți; ucenicul era acceptat să învețe o meserie și, în cele mai multe cazuri, familia lui plătea maestrului pentru aceasta; în casa stăpânului locuiau atât ucenici cât şi ucenici. Breasla îndeplinea în același timp funcții publice și religioase; atelierele aveau propriile lor cluburi, propriile lor capele, celebrau zilele anumitor sfinți.

Yase la sfârșitul secolului al XIV-lea. şi cu atât mai mult în secolul al XV-lea. masa artizanală a oraşului este foarte diferenţiată. Se observă diferențierea atât în cadrul atelierelor, cât și între atelierele individuale. La acea vreme, alături de atelierele bogate, se poate afirma, ca un atelier de aurari, ai cărui membri, datorită costului ridicat al materiei prime pe care o foloseau, aveau un capital important pentru acea vreme, precum și prezența unor ateliere sărace, precum un atelier de cizmar care fabrica pantofi de lemn. În legătură cu creșterea producției și schimbului de mărfuri, care s-a desfășurat continuu de-a lungul secolelor XII-XV, în masele breslelor au apărut contradicții sociale. Adesea, un magazin subjugă un alt magazin din punct de vedere economic. Acest fenomen are loc în domeniul industriei textile, unde procesul de producție în sine constă din multe operațiuni individuale. În mod obișnuit, membrii atelierului de textile care îndeplinesc funcții la începutul sau la sfârșitul procesului de producție dobândesc poziția de întreprinzător în raport cu membrii altor ateliere din aceeași ramură de industrie care îndeplinesc funcții intermediare. Deci, bătătorii de lână cumpără adesea lână brută și o distribuie filătorilor și țesătorilor pentru prelucrare. Contradicțiile sociale se manifestă și în cadrul aceluiași atelier. De exemplu, în secolul al XV-lea în atelierele de țesut mătasea se dezvăluie într-o formă foarte acută un conflict de interese între cea mai mare parte a meșteșugarilor, care ocupă poziția de meșteșugari și prelucrează produse din materialul pe care le dăruiesc meșterii bogați, și acești meșteri bogați care joacă rolul. a antreprenorilor. Alături de conflictele de interese între meșterii înșiși, în magazin se manifestă o altă problemă.

contradicţia socială între maestru şi ucenic. În primele etape ale dezvoltării meșteșugului, un ucenic care a trecut de o anumită perioadă de serviciu a devenit maestru. La sfârşitul secolului al XIV-lea şi în secolul al XV-lea. poziţia calfei germane se schimbă foarte mult. În legătură cu creșterea producției și schimbului de mărfuri, există o stratificare a populației nu numai în oraș, ci și în mediul rural. Alături de țăranul prosper apar țăranii săraci și fără pământ. Sub presiunea opresiunii feudale, mari secțiuni ale țărănimii fără pământ

și sărace în pământ fug din mediul rural. Această mișcare în Germania se desfășoară pe două canale – pe de o parte către orașe, pe de altă parte – spre zone îndepărtate, puțin populate. Deja în secolul al XI-lea. din vestul Germaniei are loc un flux de colonizare spre sud-est, ca de exemplu spre Ungaria. În secolul al XII-lea. în Germania începe o mișcare de colonizare și mai largă. Vine din regiunile Rinului până în regiunile de dincolo de Elbsk, puțin populate de slavi. Acolo se creează o nouă Germanie. Pe la mijlocul secolului al XIV-lea. colonizarea regiunii de dincolo de Elba poate fi considerată completă, a cărei consecință firească este intensificarea fluxului țărănesc îndreptat spre orașe. Dar din cauza contradicțiilor sociale descrise care s-au dezvoltat printre maeștri înșiși, cea mai mare parte a acestora, asupriți de elemente antreprenoriale, nu sunt înclinați să sporească competiția în propriul mediu, acceptând constant noi membri în atelier. Breasla pune obstacole din ce în ce mai mari pentru ucenicii care vor să devină stăpâni. Li se cere să producă o capodoperă (lucrare exemplară), să aranjeze un tratament costisitor pentru maeștrii atelierului etc. În unele industrii, cum ar fi țesutul mătăsii, titlul de maestru nu este deja disponibil unui ucenic sărac din cauza nivelului ridicat. doar costul materiei prime.

Tot acest set complex de motive pe care le-am schițat pe scurt duce la faptul că la sfârșitul secolului al XIV-lea și în secolul al XV-lea. în orașele germane se formează un strat de „ucenici eterni”, care nu au ocazia să devină stăpâni. Relațiile dintre maeștri și ucenici sunt agravate. Ucenicii își formează propriile organizații speciale de la maeștri. Conflictele dintre ucenici și maeștri devin din ce în ce mai frecvente; cluburile de calfe sunt interzise; izbucnesc greve ale ucenicilor care cer condiții de muncă mai bune; în unele cazuri, ucenicii boicotează maeștrii; sunt extinse, care acoperă zone întregi, uniuni de maeștri, pe de o parte, și de ucenici, pe de altă parte. Atelierul este sfâșiat de o luptă interioară.

/ Înflorirea meșteșugurilor în orașul german din secolele XIV-XV. corespunde dezvoltării comerţului în ea. În comparație cu epoca anterioară, a fost semnificativ) Nu numai orașele germane în sine

erau interconectate printr-o rețea extinsă de relații comerciale, făcând schimb de lucrări meșteșugărești: Hermann în : ^ y > pohu a fost, de asemenea, atras într-o gamă largă de relații comerciale internaționale. Deja în secolul al XII-lea. relațiile comerciale au fost pe deplin dezvoltate între regiunea shizhyaoreytekpy, g, pe de o parte, și Anglia ts_flapry, pe de altă parte. În aceeași epocă, s-a format un sistem extins de relații comerciale între orașele din nord-estul Germaniei, cu Lübeck în frunte și Veliky Novgorod. Mai târziu, ambele direcții comerciale - cea care trecea de-a lungul Mării Germane și cea care trecea de-a lungul Mării Baltice - s-au împletit strâns între ele, ceea ce a dat naștere în cele din urmă la așa-numita Hansa germană sau uniunea hanseatică. a oraselor. Era un sistem extins de comerț de tranzit care a unit toată Europa de Nord. În cele din urmă a prins contur în a doua jumătate a secolului al XIV-lea.

Orașele din sudul Germaniei au fost legate în perioada de interes pentru noi prin relații comerciale intense cu Italia. Comerțul trecea

prin trecătorile muntoase ale Elveției: Setz-Gothard, Sf. Bernard etc. Comerțul germano-venețian a fost deosebit de important. Comercianții germani aveau propria lor curte în Veneția, așa-numitul Fondaco dei Tedesclii.

Deasupra masei meșteșugărești din orașul german din secolele XIV-XV. se află stratul cel mai înalt al populaţiei urbane, din care sunt compuse consiliile orăşeneşti. Acest strat superior din mijloc era încă numit „cei mai buni burgheri”, plp „nașteri”. În timpul Renașterii, el a început să fie numit patrician. Originea acestei populații urbane de elită este o problemă istorică care nu a fost încă pe deplin rezolvată; formarea sa treptată nu a fost încă urmărită. Genealogia unor familii patriciene indică faptul că strămoșii lor erau artizani; într-un număr de alte cazuri, strămoșii patricienilor se dovedesc a fi mai departe iobagi. Cu toate acestea, studiile de acest fel despre genealogia familiilor patriciene sunt încă foarte puține la număr, ceea ce face dificilă tragerea unor concluzii generale. Dar dacă nu putem stabili întotdeauna cu exactitate cum s-a format patriciatul cutare sau cutare oraș, atunci este un fapt indubitabil că, în forma sa pe deplin dezvoltată, patriciatul marilor orașe germane nu are nicio legătură directă nici cu meșteșugurile, nici cu comerțul mărunt. Regii acestor orașe erau angajați fie în cele mai mari cifre de afaceri comerciale, fie în comerțuri la scară largă, împrumutând bani orășenilor, nobilimii proprietarilor de pământ și chiar monarhilor. Ei dobândesc proprietatea feudală și se contopesc cu nobilimea latifundiară. Un patriciat se formează în toate orașele mari germane în care pulsul vieții economice bate puternic, atât în vechile orașe episcopale, cât și în cele întemeiate în secolele XII-XIII. La eliberarea orașului de dependența domnească în fruntea consiliului, ca noi

Zali mai sus, devine patriciat. El guvernează numai în propriile interese, oprimând masele cu taxe și risipind în mod necontrolat fondurile orașului. Deja la sfârșitul secolului XI1l. în orașele germane încep să izbucnească revoltele atelierelor împotriva patriciatului. În secolul al XIV-lea, mai ales în a doua jumătate a acestuia, s-au răspândit ca un val în toată țara. Dacă secolele XII și XIII sunt în istoria orașelor germane epoca luptei populației urbane cu domnii, atunci secolul al XIV-lea reprezintă epoca revoltelor breslelor îndreptate împotriva dominației patriciatului și care vizează smulgerea puterii lui. .

Aceste revolte cuceresc majoritatea orașelor germane, atât vechi, cât și noi. Iată o listă aproximativă a acestora: Trier, Rostock, Erfurt, Koblenz, Magdeburg, Speyer, Mainz, Strasbourg, Konstanz, Bieberach, Memingen, Kempten, Kaufbeiren, Ravensburg, Pfefepdorf, Überlin-gen, Lindau, Willingen, Reitlingen, Rottweil, Heilbron, Wimpfen, Weinsberg, Gemünd, Donauwert, Nördlingen, Schwebipegal, Colmar, Hagenau, Ulm, Regensburg, Rotenburg, Augsburg, Wetzlar, Goslar, Köln, Bremen, Hamburg, Gerlich, Bauzen, Munchen, Ingolstadt și multe alte orașe. Pe orașele elvețiene, capturate de mișcarea breslelor, groovingul Son-Gallon, Zurich, Winterthur.

Rezultatele revoltelor breslelor au fost extrem de variate. Ca urmare a acestor mișcări s-au dezvoltat trei tipuri principale de structură

politică a orașului. În unele orașe, breslele, după o lungă luptă, răsturnează în cele din urmă patriciatul și își consolidează puterea. Köln poate servi drept exemplu. Răscoala țesătorilor, care a avut loc aici în 1369-1371, a fost în cele din urmă înăbușită. Dar în 1396 a avut loc o lovitură de stat fără sânge. O scindare a apărut în măruntaiele patriciatului însuși și acea parte a acestuia, a cărei influență se baza pe capitalul comercial, s-a răzvrătit împotriva altor clanuri patriciene, a căror semnificație se baza pe capitalul cămătarist. Această ceartă a contribuit la victoriile breslelor, iar patriciatul a pierdut complet puterea politică aici. Revoltele breslelor de la Strasbourg au dus la alte rezultate. În acest oraș, lupta veche dintre bresle și patricieni s-a încheiat la 1382 cu un compromis între părțile în război. Atât consiliul, cât și alte organe guvernamentale ale orașului erau alcătuite din reprezentanți ai atelierelor și ai patriciei în număr egal de ambele părți. Și, în sfârșit, au fost cazuri când lupta s-a încheiat cu înfrângerea completă a atelierelor. Cel mai adesea, deși nu exclusiv, au avut loc în orașele hanseatice. În niciunul dintre marile orașe hanseatice breslele nu au putut să țină puterea: nici la Lübeck, nici la Hamburg, nici la Rostock. Victoria lor în aceste orașe a fost trecătoare. În cele din urmă, patriciatul, care s-a bazat întotdeauna pe ajutorul Ligii Hanseatice a Orașelor și de foarte multe ori și pe sprijinul localului.

nobilimea proprietarilor de pământ și prinții locali, i-au restabilit puterea.

* * "

La sfârşitul secolului al XIV-lea. o nouă întorsătură are loc în dezvoltarea politică a Germaniei. Lupta dintre puterea imperială și prinți, care, desfășurându-se de-a lungul secolelor, deja sub Staufen duce la succese semnificative pentru prinți, se încheie acum cu victoria lor decisivă. În 1356, împăratul Carol al IV-lea dă așa-numita Bulă de Aur celor șapte alegători drepturile puterii independente de stat. În același timp, situația politică a orașului se deteriorează. Același taur ocupă o poziție hotărât ostilă față de autonomia orașului. Interzice atelierele, uniunile de orașe îndreptate împotriva prinților și primirea pfal-burgherilor de către orașe.

Acum prinții încep să manifeste și mai multă agresivitate față de orașe decât înainte. Relația orașelor cu stratul inferioară a domnilor feudali a fost în secolul al XIX-lea. mult mai puţin tensionate decât relaţia lor cu prinţii. Principala cauză a ciocnirilor între orașe și cetăți

mergând în oraș și dobândind libertate? Dar orașele au intrat totuși în relații diverse și destul de puternice cu micii lorzi feudali. Am subliniat deja că patricienii s-au contopit adesea cu moșiile funciare. Deținând moșii, au locuit în afara orașului, dar în același timp au rămas burghezii acestuia. Aceștia sunt așa-numiții Ausburgeri (Auabürger). Pe de altă parte, micii lorzi feudali s-au stabilit adesea în oraș și, rămânând reprezentanți ai nobilimii proprietarilor de pământ, au devenit în același timp burghezi. Aceștia sunt așa-numiții Edelburgeri. Edelburgerii, ca și patricienii care dețineau moșii, aveau

propriile lor case, curți și hambare în oraș pentru depozitarea cerealelor, care erau aduse din moșiile lor și pe care le vindeau, profitând de prețurile mari în anii foametei. Orașele recurgeau adesea la asistența militară de la domnii feudali vecini, plătindu-le pensii sau salarii pentru aceasta.Relațiile dintre orașe și cavalerism au început să se deterioreze în al doilea sfert al secolului al XIV-lea, când declinul cavalerismului german a fost clar indicat și acesta din urmă a început să se deterioreze. intra tot mai mult în slujba prinților. În a doua jumătate a secolului al XIV-lea. relațiile dintre orașe și nobilimea proprietarilor de pământ, atât mari cât și mici, se agravează din ce în ce mai mult, până, în final, în anii 70-80 ai secolului XIV. adversarii meledu nu izbucnesc un conflict complex, care se încheie în cele din urmă cu înfrângerea orașelor. A fost așa-numitul „marele” război șvab al orașelor. V

A fost început în 1376 de paisprezece orașe șvabe. Cel mai apropiat imbold a fost povara fiscală a imperiului, care atârna puternic asupra orașelor. sub presiunea lui

aceste orașe intră într-o alianță în numele protejării drepturilor și libertăților lor și participării la guvernarea imperială. Unirii a fost formată exclusiv din orașe imperiale, dar pe parcursul celor trei loturi care au urmat înființării i s-au alăturat și alte orașe neimperiale, iar numărul membrilor uniunii a crescut la aproape 90. În 1381, uniunea orășenească șvabă a fuzionat cu o uniune similară de orașe din Rin, iar în 1386 uniunea orașului s-a extins și mai mult, acoperind și unele orașe elvețiene, care luptau la acea vreme împotriva asupririi habsburgilor austrieci. Puterea imperială (în persoana lui Carol al IV-lea, apoi fiul său Wenzel), prinții și cavaleriatul Pemsky s-au opus unirii. Un război desfășurat în sensul deplin al cuvântului între orașe și reprezentanții aristocrației feudale. La început, orașele și-au apărat ferm pozițiile, dar în cele din urmă puterea li s-a spart. Ü..1387 y. De atunci, rolul politic al orașului din sudul Germyap™ poate fi considerat afumat, dar perioada sa de glorie economică continuă aici de-a lungul întregului secol al XV-lea și chiar la începutul ** al secolului al XVI-lea. În nordul Germaniei, în regiunea de Hansa germană, orașe care se opun prinților. Pe la mijlocul secolului al XV-lea.

Hansa începe să dea primele semne de declin economic. Din acel moment, chiar și în nordul Germaniei, prinții au subjugat din ce în ce mai mult orașele.

Aceasta este o schemă superficială a dezvoltării unui oraș german din secolele al XI-lea până în secolele al XV-lea.

*

Materialele grupate în colecția propusă sunt selectate în așa fel încât să lumineze principalele aspecte ale istoriei economice și politice a orașului german și principalele manifestări ale luptei de clasă din acesta în secolele XIV-XV.

Prima secțiune a colecției conține materiale despre istoria meșteșugului și a organizării breslelor. Această secțiune conține charte de magazine și extrase din acestea pentru diferite orașe. Statutele descriu structura internă a meșteșugului și, în același timp, reflectă creșterea acelor contradicții sociale în cadrul masei de maeștri pe care am descris-o mai sus. În acest ultim sens, este deosebit de interesantă charterul atelierului de țesut mătase din Köln.

O secțiune specială a colecției este formată din materiale care acoperă lupta dintre ucenici și maeștri. Iată statutele celor două tipuri principale de organizații de calfe: fraternitatea și părtășia (vezi „Frăția Ucenicilor Cojocari din Strasbourg" și „Regularea Ucenicilor Croitori din Frankfurt"); există multe materiale despre grevele ucenicilor și boicotul lor asupra meșteșugarilor, materiale despre închiderea cluburilor de ucenici, carta acordului sindical al meșteșugarilor din diferite orașe, îndreptată împotriva cererilor ucenicilor (vezi „Tratatul Uniunii de pălării") .

. t oraș german G \

eu - ·

Cea de-a treia secțiune conține materiale care caracterizează comerțul intracity—statutele breslelor de negustori, organizarea piețelor, galeriile comerciale, instituția comisarilor jurați etc. Nu am inclus istoria Hansei, care este extrem de extinsă și necesită o atenție specială. , în componența colecției propuse. O colecție specială de documente îi va fi dedicată) V.

A patra secțiune a colecției este dedicată politicii alimentare a orașului. Problema aprovizionării orașului cu alimente a jucat un rol excepțional de important în Evul Mediu. Problema alimentară a dat naștere unei lupte acerbe de clasă — patriciatul a profitat în anii de foamete vânzând cu un preț mare cerealele adunate pe moșiile sale; magazinul de brutari a făcut un set de abuzuri — calitatea și greutatea unui rulou a scăzut; masele mureau de foame. Pe această bază, au izbucnit răscoale, uneori luând proporții mari. Sub presiunea acestei amenințări, consiliul orașului a reglementat activitățile magazinelor angajate în fabricarea de produse alimentare și a luat o serie de măsuri pentru a aduce cereale în oraș nu numai din cartierul cel mai apropiat de oraș, ci și din cele mai îndepărtate. zone. Materialele citate de noi în această secțiune a colecției nu epuizează, datorită conciziei lor, toate problemele complexe ale politicii alimentare a unui oraș medieval. Cu toate acestea, ei introduc cititorul în acest domeniu al vieții urbane.

Urmează secțiunea dedicată organizării militare a orașului. Alături de documentele care înfățișează miliția breslei, conține o carte privind mercenarii militari și materiale despre domnii feudali și burghezii de seamă care erau în serviciul militar al orașului.

Pentru a caracteriza finanțele orașului, prezentăm documente privind acciza la bunurile de larg consum—ungelde. Această taxă a împovărat masiv masele și de mai multe ori a servit drept imbold pentru revoltele orașelor.

Una dintre secțiunile principale ale colecției caracterizează evoluția striei politice a unui oraș german în secolele XIV-XV. și lupta de clasă care se desfășoară în ea. Documentele citate în această secțiune necesită o explicație specială. Ele sunt grupate în jurul istoriei a trei orașe - Köln, Lübeck și Augsburg. Această alegere nu este întâmplătoare. Destinele istorice ale acestor mari orase sunt diferite, dar tipice Germaniei medievale. Köln, vechiul oraș episcopal, a intrat zgomotos în arena istoriei într-un moment în care Lübeck tocmai prinsese contur. În 1074, la Köln a avut loc o răscoală împotriva autorității episcopale. Deja în acest moment, Köln întreținea relații comerciale regulate cu Flandra și Anglia, exportând lână de acolo. Creșterea meșteșugului în Köln a depășit atât de mult dezvoltarea meșteșugului în alte orașe, încât la final

18

secolul al XI-lea acolo, după cum am indicat mai sus, a apărut deja prima organizație de breaslă a țesătorilor de pături de lână. Cronica secolului al XI-lea. Lambert de Gersfeld descrie cu entuziasm Köln, numind-o regina orașelor germane. În N11 l. târgurile de Paşte din Köln au tunat în toată Germania. Iar în secolele X111-XIV. Köln a continuat să fie una dintre verigile principale în comerțul nord-german, care până atunci reușise să se contureze în sistemul german Hansa. Köln a jucat un rol proeminent în chiar designul sistemului Yata. Până la 1 aprilie 67, în sala mare a Primăriei din Köln a avut loc primul congres major al orașelor din nordul Germaniei. Aici a fost încheiată o alianță de orașe, îndreptată împotriva regelui danez Voldemar Aterdag, care a comis încălcări flagrante ale privilegiilor negustorilor germani. Această uniune, cunoscută sub numele de confederația Köln, a fost în esență începutul oficial al uniunii hanseatice unificate a orașelor. „Din acest moment, congresele orașelor din nordul Germaniei devin o întâmplare frecventă, iar numeroase uniuni locale de orașe fuzionează într-o singură Hansa germană. Nu este de mirare că în Köln, care a jucat un rol economic atât de mare, lupta de clasă s-a dezvoltat mai devreme decât în alte orașe și ceea ce este mai luminos și mai puternic în ea decât în multe alte orașe. În secolul al XIV-lea. Köln era încă la apogeul său. În secolul XV. Între timp, viața sa economică și cifra de afaceri comercială încep să scadă treptat.

Lübeck, care a apărut, așa cum am indicat mai sus, în secolul N1, deja în a doua jumătate a secolului al XII-lea. conduce o afacere viguroasă. Acesta din urmă se dezvoltă în special odată cu trecerea Lübeck-ului de la puterea contelui. GPauepburg (al cărui fel de autoritate este Ducele de Yushko. Heinrich-Ly a. Situat la intersecția rutelor comerciale care duc din vestul și centrul Germaniei până la Marea Baltică și Marea Germană, Lübeck devine centrul relațiilor comerciale ale Germaniei cu Vestul și Estul —cu Veliky Novgorod, țările scandinave și Anglia, și una dintre principalele fortărețe ale Gayzei. În același timp, Lübeck joacă un rol important în colonizarea regiunilor Zae;bsk. Va constitui un punct de colectare pentru cadru cruciat. plecat spre Elba din regiunile situate între acest fluviu și Rin.

După cum s-a menționat mai sus, Lübeck nu a cunoscut niciodată puterea domnească în sensul că Köln și alte orașe episcopale au avut-o, iar acest fapt a lăsat o amprentă puternică asupra dezvoltării sale. La Lübeck s-a format un patriciat mai puternic decât la Köln. Breslele din

Lübeck, ca și breslele din Köln, au purtat o lungă luptă împotriva Patrioților pentru cucerirea puterii. Dar la Köln breslele au câștigat la sfârșitul secolului al XIV-lea și acolo a fost creat un consiliu orășenesc pe baza reprezentării breslelor. În Lübeck, ca și în alte orașe hanseatice, victoria breslelor a fost doar trecătoare. Patriciatul și-a menținut cu încăpățânare poziția aici.

Este destul de evident că materialele care caracterizează sistemul politic și lupta politică din aceste două mari orașe germane luminează în mod adecvat lupta de clasă care s-a desfășurat în Germania în secolele XIV-XV. În plus, materialele Köln și Lübeck atrag atenția, pe lângă luminozitate, și datorită abundenței și varietății lor. În numeroasele mănăstiri din Köln și Lübeck! au fost scrise multe cronici, reflectând viu urmele trecutului. În cancelariile consiliilor acestor orașe au fost întocmite multe acte și scrisori, nu mai puțin expresiv vorbind despre istoria orașului.

Nu este nevoie să extindem semnificația Augsburgului în viața Germaniei medievale. Numele acestui oraș este strâns legat de dezvoltarea industriei bumbacului și de numele celor mai mari două case comerciale din Germania medievală din secolul al XV-lea și începutul secolului al XVI-lea, Fuggers și Welzers.

Despre istoria sistemului politic de la Köln, colecția conține următoarele materiale: 1) hrisovul pe jurământul din 1.341, care acoperă domnia patriciatului, 2) povestea răscoalei țesătorilor (1.369-1371), citat de așa-numita „Cronica Kelhoff”; 3) un fragment din așa-numita „Cartea Nouă”, care caracterizează cauzele răscoalei țesătorilor; 4) fragmente din aceeași Cronica Kelgof care caracterizează lovitura de la 1396, care a dus la răsturnarea patriciatului și a plasat breslele în fruntea administrației; 5) „Carta Unirii” - una dintre principalele surse care ne familiarizează cu rezultatele loviturii de stat din 1396 și cu bazele sistemului politic creat de ateliere; și, în sfârșit, 6) un extras din hotărârea comisiei care a funcționat în 1483, adică la aproape 100 de ani după lovitura de stat din 1396. Această comisie a fost înaintată de masele din Köln, care s-au răsculat împotriva consiliului orașului, în care breasla a început să joace un rol predominant oligarhie. Comisia a satisfăcut în mod oficial cererile populare îndreptate împotriva sovieticilor.

Câteva cuvinte despre Cronica Kelhoff sau Cronica Orașului Sfânt Köln. A primit acest nume de la John Kelgof, proprietarul tipografiei în care a fost tipărită în 1499. Aceasta este singura cronică din Köln care acoperă Evul Mediu până la sfârșitul secolului al XV-lea. Numele compilatorului său nu poate fi stabilit, dar este cert că a fost scris chiar la sfârșitul secolului al XV-lea. Se bazează pe material foarte mare și foarte colorat. Autorul ei a folosit tot felul de cronici locale: olandeză, brabantă, franceză, cronici ale comitatelor Cleve și Berg, aflate în vecinătatea Kölnului, cronici din Strasburg, Trier, Mainz și alte orașe de-a lungul Rinului, cronici mondiale, cronici ale arhiepiscopia Köln, tot felul de povestiri

despre papi și împărați, mărturisiri de sfinți, pamflete, scrise în mijlocul luptei politice, memorii ale diverșilor oameni, scrieri ale papilor și diverși autori, acte și scrisori păstrate în arhivele consiliului orășenesc din Köln. Pe baza acestui material amplu și variat, autorul construiește un edificiu haotic al unei cronici în care este greu de trasat un sistem definit. El începe cu crearea lumii, trece la istoria biblică timpurie, apoi oferă pasaje din istoria Iudeii și Romei. Urmează o secțiune în care istoria Pansului este intercalată cu istoria Franței, Brabantului, Olandei și a orașelor de-a lungul Rinului, parțial cu istoria Köln și a Arhiepiscopiei Köln. Începând din secolul al XIV-lea. cronica capătă din ce în ce mai mult caracterul de ne universal, dar numai cronica de la Köln.

Autorul „Cronicii Kelgof” este un susținător neîndoielnic al natrntsi ata. El simpatizează foarte mult cu lupta breslelor din Köln cu arhiepiscopul, căci patriciatul este interesat să câștige puterea politică în oraș. Cronica Kelgoth salută cu entuziasm „libertatea orașului”, înțelegând-o în sensul de vamepa puterii arhiepiscopale prin puterea patriciatului, dar cronicarul nu simpatizează cu dorința țesătorilor de a răsturna puterea patriciatului și de a-și lua. loc.

Povestea răscoalei țesătorilor, citată de Cronica Kelgof, izl; dă faptele care caracterizează răscoala, în conformitate cu tradiţia venită din cercurile patriciatului. Valoarea poveștii constă în abundența de material concret, reflectând atât cursul real al luptei în sine, cât și viața interioară a orașului și relațiile sociale care au existat în el. Povestea exprima întreaga gamă de sentimente care l-au agitat pe patriciat în timpul răscoalei, datorită cărora ne introduce direct în tabăra dușmanilor mișcării breslelor chiar în momentul dezvoltării acesteia din urmă.

Povestea aceleiași Cronici Kelgof despre evenimentele care au precedat lovitura de stat din 1396 este mult mai puțin vie. Lupta de partid care a avut loc la Köln în ajunul acestei lovituri de stat a fost extrem de complexă și confuză, iar compilatorul care a scris cronica nu a putut să-și dea seama. Mai mult, lovitura de stat în sine nu și-a asumat formele violente ale unei revolte. A alergat fără vărsare de sânge. Comentariul nostru asupra acestui pasaj completează oarecum golurile din cronică și aduce claritate descrierii istoriei politice a acestei perioade de timp.

Noua Carte are un caracter complet diferit de Cronica Kelgof. Este mult mai mic ca volum și foarte compact ca conținut. „Cartea Nouă” este scrisă pe 40 de pagini, în timp ce „Cronica Kelgof” este formată din două volume. „Cartea Nouă” concentrează toată atenția asupra acelei perioade a istoriei politice a Kölnului, care se încadrează în perioada 1369-1396. Toată această fâșie este plină de lupta atelierelor cu patriciatul. Începutul său este marcat de o răscoală

țesători, sfârșitul - victoria atelierelor. „Cartea Nouă” a fost scrisă imediat după lovitura de stat 139G de un autor anonim care era apropiat de noul guvern, poate chiar la instrucțiunile directe ale acestui

guvern. Scopul ei este să explice și să justifice revoluția care a avut loc, cuptorul său de vedere este punctul de vedere al democrației breslelor. Într-un limbaj simplu, aproape clerical sec, ea povestește evenimentele așa cum au fost atrase de masele meșteșugărești înseși și, atingând extrem de pe scurt însăși răscoala, trece la schițarea luptei politice care a urmat, care a continuat timp de 25 de ani (din 1371 până în 13J6 G.). 13 din colecția propusă cuprinde prima parte a „Carții Noi", care tratează cauzele răscoalei. Deși acest pasaj nu epuizează toate motivele răscoalei, el aruncă totuși o lumină puternică asupra preistoriei sale.

Două puncte ies în evidență din istoria luptei principale din Lübeck; răscoala măcelarilor, care a avut loc în 1384, și mișcarea care s-a desfășurat la Lübeck în 1403-1409. Ambele subiecte sunt acoperite de materialele cronicilor oficiale de la Lübeck: începând de la sfârșitul secolului al XIII-lea. întreaga istoriografie a Lübeck-ului capătă un caracter oficial. Cam in mainili macelarilor se da o poveste dintr-o cronica scrisa de un francez si un anume calugar Dogma rom. În arhivele din Lübeck s-au păstrat două ediții ale acestei povești, divergente în datarea evenimentelor. Traducerea a fost făcută din toga textului cronicii Detmaron, care este dată în Cronica orașelor germane publicată de Hegel (volumul 26). Povestea este epic calmă, ceea ce este complet inconsecvent cu sensul evenimentelor descrise. Răscoala măcelarilor, care s-a încheiat cu eșec, avea drept scop răsturnarea puterii patriciatului și stabilirea stăpânirii atelierelor. În ciuda originii sale oficiale, povestea transmite multe trăsături care pun în lumină trăsăturile specifice ale luptei de clasă din Lübeck. Același lucru este valabil și pentru pasajele de cronică dedicate istoriei mișcării care a izbucnit la Lübeck în 1403-1409. (dată de Hegel în al 26-lea vol. din „Cronicile orașelor germane"). Dar, în ciuda valorii neîndoielnice a acestor surse, este necesar, desigur, să se țină cont de originea lor oficială.

Potrivit lui Augsburg, colecția oferă două fragmente din cronici, primul înfățișând transferul puterii de la patriciat la bresle din Augsburg, care a avut loc în 1368, iar cel de-al doilea, purtând denumirea de „A doua carte de breaslă". luminează natura constituției create în același 1368 de atelierele câștigătoare. Guvernul breslei din Augsburg diferă semnificativ de regimul breslei din Köln, motiv pentru care documentele despre Augsburg prezintă un interes deosebit.

Alături de lupta din interiorul orașului se află și lupta dintre oraș și prinți, care este prezentată mai ales pe deplin în războiul șvabului. Istoria războiului șvabului este precedată de un important document despre

Ausburgers, familiarizează cititorul cu esența conflictelor dintre orașe și aristocrația feudală.

Secțiunea extinsă despre Războiul Urban șvab, spre deosebire de întreaga colecție bazată exclusiv pe surse, constă în cea mai mare parte din documente extrase din cartea lui Fischer despre Războiul urban șvab (vezi lista surselor utilizate). Această abatere de la metoda de selecție a materialului adoptată în colecție se explică prin

faptul că Fischer a folosit mult material de arhivă nepublicat. Colecția conține trei tratate principale care au respins trei atacuri succesive în desfășurarea celei mai mari ciocniri dintre orașe și aristocrația feudală, care se numește războiul șvab al orașelor: tratatul celor paisprezece orașe șabiene, încheiat în 1376; e.zgor între unirea orașelor șvabe și unirea orașelor renului, încheiată în 1381; un tratat încheiat în 1385 între orașele șvabe din Rin, pe de o parte, și orașele elvețiene, pe de altă parte. Cel de-al patrulea document inclus în această secțiune, „Plângerile de la Nürnberg împotriva orașelor aliate din 1384-1387“, este împrumutat din Cronica de la Nürnberg. Deci, o goth m;iterpal, luate împreună, vor oferi prilejul de a privi profund istoria luptei dintre orașele germane, puterea imperială și diferitele categorii ale aristocrației feudale.

Ultima secțiune a colecției este n> and-and I sche and lprakgorlstike of life. Pentru a ne da o idee asupra contrastului puternic al condițiilor de proprietate care exista într-un oraș german în secolele XIV-XV și a contradicțiilor sociale care îl sfâșie, am selectat două documente din regulamentele poliției de la Nürnberg: legea asupra luxului, care nu a fost niciodată implementat în viață, și a legii cu privire la cerșetori. Acesta din urmă înfățișează viu ce categorii vaste de populație au fost nevoite să-și reînnoiască bugetul mărunt prin cerșetorie, într-o perioadă în care printre păturile superioare ale populației domnea luxul greu de înfrânat.

Luate în materialele lor sivokulnost ale colecției propuse reflectă orașul feudal în mediul său feudal, în toată varietatea luptei de clasă care a pătruns în această vastă sferă a vieții publice. Am selectat documente despre istoria orașului german. Dar cursul general al luptei de clasă care se desfășoară în orașele germane este tipic orașelor medievale și altor țări din Europa de Vest. Lupta din cadrul breslelor și lupta cehilor împotriva patriciatelor era în plină desfășurare nu numai în Germania, ci și în Franța, Flandra și Anglia, deși într-o situație politică diferită, care și-a schimbat semnificativ rezultatele față de Germania. Astfel, semnificația colecției propuse ca bază pentru studierea istoriei unui oraș medieval este mai largă decât ar părea la prima vedere.

La alcătuirea colecției, s-au folosit următoarele colecții de documente:

Wehrmann-Die altern Lübecker Zunftiirkunden.

Bode chapp—Die Lüneburger Zunfturkunden.

Brucker—StraRsbnrger Znnfi. und Poi izeiverordnungen. Lôsch-Kôlner Zunfturkunden. 1907.

Stein-Akten zur Verfassungs- und VerwalllungsgeBcliichtt der Stadi Kõln. Iê97.

K. Büchtr und B. Schmidt-Frankfurtrer Amts- und Zunftur-kunden. 1914.

„Chroniken der deutñchen SU:dte”, herausgeg. von K. Hegel (Cronicile din Köln, Lübeck, Nürnberg, Augsburg).

„Augsburger sp ellisi he Urkunden”, herausgeg. von Ch. Meyer. <<S Ira ss b urger Urkundenbinh".

Bander Nürnberger Pulizeiordnnngen der XIV. u. XV. Jahrh. 1MI.

Aplicații de documente la cartea lui Schantz: „Zur Gesclüchte der deulschen Gosellonvcrbandc”. 1877.

Pe lângă scris:

V ischcr—Gescbirlile des srhwübiscbcn StadlrbumPs u. K. Bûcher— Di"' Bevülkeriing von Frankfurt a. Principal ini XIV. u. XV. Jahrh. 188G.

Comentariul traducerii are un dublu scop: oferă o explicație a cuvintelor, termenilor și denumirilor geografice de neînțeles și oferă o serie de urme istorice suplimentare. Atomul a ținut cont de deficitul extrem de literatură disponibilă în limba rusă despre istoria orașului medieval și de imposibilitatea citarii integrale a surselor. Comentariul de foarte multe ori completează și extinde materialul surselor date în text.

Comentariul asupra numelor monedelor nu este dat în text din cauza faptului că la colecție este atașat un mic eseu despre monedele și sistemele monetare ale Germaniei medievale.

În această colecție, un grup de documente pentru breslele din Frankfort (excluzând mișcarea ucenicilor) a fost tradus de I. S. Makarov, iar două documente despre istoria politică a Augsburgului au fost traduse și comentate de A. D. Epshtein.

1. ATELIERĂ DE MESTIGĂRI ¡1

1 Ateliere de țesut și filare a mătasei pentru femei în Köln *1 (secolul al XV-lea)

(Ltí(scht 1, J\î (.2. ô'. II3-171))

1469 20 iunie zile. Z-iï ςτ.η e¡>i.á țesători charter

gae l k sy:>. și vdel și k2

Noi, burgomnetras ŞI CíJiíCT rupi);!.:» Im.

Iíΐ́υΐ́π Strămoși—bu [)!' SPISTRY Π ÎNCHIDE oraşul:) ló'.Tblia—I7. an de la trandafirul Domnului 1437 în luna mai, până luni, după o după-amiază en. Lucius, au înființat o breaslă, au înființat o breaslă, au aprobat-o pe junghiuri și prescripții puternice și le-au dat țesătorilor mai sus amintiți un hrisov, atașându-i pecetea orașului; acest statut conținea o rezervă că, dacă burgo era ascuțit și consiliul l-a găsit în vreun fel neconform cu binele comun, aveau dreptul în orice moment, după caz, să-l extindă sau să-l scurteze. Carta a fost dată la sugestia și cea mai mică cerere a dragilor și credincioșilor noștri burghezi și locuitori din rândul țesătorilor de mătase, inițiat de aceștia datorită

meșteșugului în care se ocupaseră de câțiva ani într-un mod onorabil și lăudabil, a început să vină la un declin vizibil.

1 În Köln existau patru ateliere pentru femei: tors de hârtie, tors pânză, tors mătase și țesut produse din mătase. În plus, femeile au fost incluse ca membre cu drepturi depline într-un număr de alte bresle: țesători de in, țesători de lână, broderii de steme, poșete, curele de talie, furnizori de piele, aurari, volotobiți, aci, tolarii, strungari, croitori, blănieri, brutari si berari, pestieri, pestieri. Și în cele din urmă, în aproape toate celelalte ateliere indicate aici, o femeie putea participa la producție pe baza așa-numitului drept al văduvei, care îi acorda văduvei dreptul de a continua afacerile soțului ei decedat. O interdicție completă a muncii feminine este cuprinsă doar în Carta muncitorilor blindați. Vezi monografia Behagel. Die gewerbliche Steli ung der Frâu im m.Ltelalterl.chen Küíη, Berlin und Leipzig 1910.

* Prima hrisovă a acestui magazin din 1437 și a doua din 1461 sunt acum pierdute.

doc, pe de o parte, din cauza unor inovații, pe de altă parte, pentru că încă le lipsesc legi scrise, asemănătoare cu cele pe care le au alte meșteșuguri; Mai mult, hrisovul a fost dat pentru slava Dumnezeului Atotputernic și a orașului nostru, pentru binele lor comun și, în cele din urmă, pentru ca negustorul, atât al său, cât și vizitatorul, să nu riscă să fie înșelat...

[În ultima parte, paragraful citat spune că în 1461 statutul a fost schimbat pentru prima dată, iar acum, în 1469, se schimbă din nou]2.

1. ... Nici o singură femeie aparținând acestui atelier nu are dreptul să ocupe funcția de meșteșugară șef în confecții, fără să fi studiat și să fi lucrat trei ani în acest atelier. Predarea opai trebuie trecuta de principalele mestesugari ale atelierului... in asa fel incat daca nu se intelege cu o meserie sa poata continua predarea cu alta, dar numai cu cunostintele atelierului.

2. Toți cei care au slujit trei ani în acest magazin pot deveni principalii maeștri ai îmbrăcămintei de mătase... indiferent dacă sunt de origine legală sau ilegală. Meșteșugarul are dreptul să-și învețe copiii acasă în timpul de mai sus; pot intra apoi în magazin contribuind cu un gulden renan. Alți studenți care au absolvit ('. învățături rock) pot intra în atelier numai cu condiția unei contribuții a doi guldeni renani, având în vedere că guldenul renan este egal cu 3 mărci și 5 șilingi din moneda noastră de Köln...

3. Meșterul meșteșugar are dreptul să păstreze nu mai mult de 4 elevi în același timp... fără a număra proprii copii.

4. Un țesător nu poate învăța fetele meșteșugul decât acasă, menținându-le dependente de ea, sub amenințarea excluderii pentru totdeauna din atelier. Cu toate acestea, ar trebui să se stipuleze că, dacă orice burghez sau rezident din Köln dorește ca fiica sa să învețe

acest meșteșug acasă de la o persoană care l-a studiat și a dobândit drepturile de meșteșugăr, atunci acest lucru este permis...

5. Dacă o vânzătoare sau un ucenic al acestei bresle fură de la proprietari în valoare de 2 mărci Köln, atunci ea este privată de dreptul de a se angaja în acest meșteșug ...

6. O fată care dorește să învețe o meserie trebuie să plătească breslei nota 1 pentru a informa autoritățile că a început să studieze pentru a putea fi înregistrată. [O copie a hrisovului declarat, scrisă în 1480, adaugă că marca trebuie depusă în primele două săptămâni; dacă acest lucru nu se face, atunci studentul este considerat ca și cum nu ar exista în atelier. Începutul predării se consideră din momentul înscrierii. După ce a terminat termenul de studii de trei ani, carta din 1480 continuă, fata trebuie să se prezinte din nou în fața maiștrilor bărbatului.

1 O aluzie la introducerea unei mașini de înnodat mătase. Vezi mai jos carta din 1412/13 privind shelkeiradilshchits.

l Peste tot în documente, explicațiile compilatorului sunt cuprinse între paranteze drepte.

și femeie și se înregistrează ca și-au împlinit timpul. Cel care nu face acest lucru nu se consideră că a terminat învățătura.]

7. Este interzis ca meseriasele mentionate mai sus si sotii lor sa produca produse de matase din fire nefabricate in Köln, tt le dau pentru a fi vopsite. Cei care încalcă această regulă sunt pedepsiți cu luarea mătăsii, din care jumătate merge către consiliu și primar, iar cealaltă jumătate maiștri (bărbați și femei) ai atelierului. În plus, persoanele menționate mai sus își pierd dreptul de a se angaja în producția de produse din mătase în viitor.

8. Vopsitorii de mătase din orașul nostru au dreptul de a lucra numai pentru principalele meșteri. Acest lucru a fost decis pentru a păstra sursele de hrană pentru burghezii, burghezii și locuitorii noștri. Un vopsitor de mătase care încalcă acest buric este amendat cu 100 de mărci și închis timp de o lună în turnul orașului. Meșterilor le este interzis să-i dea de lucru până când acesta achită amenda.

(O copie din 1480 completează acest paragraf cu următoarele reglementări.] Înainte de a trece la virgulă cu meșteșugul lor, vopsitorii trebuie să se prezinte în fața celor doi membri ai consiliului1 și a maiștrilor atelierului, să le arate priceperea și să jure credință față de ultimul alineat.sa fie supus inspectiei in case nx, atunci cand noi si atelierul consideram necesar sa-l efectueze.Ei sunt obligati sa se prezinte in fata instantei consiliului de incredere si batranii nostri.Conform acestei legi plateste amenda de mai sus. și este supus pedepsei de mai sus1 2.

9. Este interzisă vopsirea mătasei ... cu gură. Cine încalcă această regulă plătește 5 mărci amendă pentru fiecare kilogram de mătase...

10. Dacă vreun venețian, verdepean sau altcineva care locuiește în orașul nostru Köln, aduce aici, pe apă sau pe uscat, mătase înnoată3 * * * * 8, vopsită sau

1 Pentru „membrii consiliului nostru* sau „administratorii consiliului”, vezi mai jos.

1 Vopsitorii de mătase au fost inițial un atelier comun

cu pânze vopsite. Așa era situația, dar carta de vopsire

dat lor în 1397. Dar, după cum vedem, în loc de vopsitorii de mătase

Cu toate acestea, se aflau sub controlul magazinului de țesut de mătase pentru femei. Mai tarziu

s-au despărţit de vopsitorii de in. Carta din 1506, nereprodusă

noi aici, le îmbină cu atelierele de țesut de mătase și de filare a mătăsii.

8 Mătasea brută mergea în principal la Veneția, fie pe uscat (și, de asemenea, de-a lungul Rinului, prin Frankfurt), fie pe mare, pe navele venețiene, prin Bruges sau Anvers. În prelucrarea mătăsii, Köln a ocupat în secolul al XV-lea. primul loc in Germania. Cât de mare a fost cantitatea de mătase brută adusă aici, se vede din datele lui Goering ("Kõlns Ko-Ion aawarenhandel vor 400 Jahren"). Acesta din urmă îl calculează în perioada 1491-1495 la 94 de mii de lire de Köln pe an. Cantitatea de lână adusă anual la Köln în aceeași perioadă a fost de 64.000 de lire Köln, cantitatea de bumbac de 27.000 de lire Köln. Astfel, importul de mătase brută a fost legat de importul de lână și bumbac ca 9:6:3. Citat din Koch, Geschichte desSedensgewerbe in Kõln, 1904 (în Staats- und sozialwissensch. Forech., Heft 128).

cusut pentru a-l da aici pentru prelucrare ulterioară, * te vei plimba prin mătase crudă, căutând astfel hrană... atunci meșterilor le este interzis să cumpere mătase crudă de la el. Meșteșugarii care încalcă această regulă sunt amendați cu 1.000 de mărci.

11. Dacă vreo meșteșugărească șefă a orașului nostru pleacă de aici, atunci oua își pierde dreptul de a-și practica meșteșugul cu noi după aceea. Acest lucru a fost decis pentru a proteja interesele comerciantului.

12. ... Nici un țesător de mătase, sau în numele lor, nu are dreptul de a face brocart, decât din perechi de mătase; rața să fie de aur și argint de aceeași calitate ca și obiceiul în orașul nostru. Încălcarea regulii uto-jo se pedepsește cu 5 mărci pe kilogram de intestin.

13. Snururile de mătase sunt permise numai astfel încât bătăturile să fie din mătase brocartă; dacă se dorește, mătase bună cu snur poate fi amestecată. Încălcarea acestui decret plătește 5 mărci amendă.

1t. oaireschv'tsya a amesteca la brocart orit corzi kra-iz'.'yu luni nevopsite vryal.u. Parushshlip este regula; ter-.st dreptul de a acoperi producția de produse de mătase, iar mărfurile astfel realizate sunt arse.

15. Este interzis oricui să toarnă mătasea din noduri ... sau să vândă noduri în forma lor brută; cel care a săvârșit această infracțiune este pedepsit cu luarea mătăsii și a nodurilor, care sunt arse. În plus, operațiunea plătește 40 de mărci de amendă* 1 pentru fiecare kilogram de fire.

16. Meșteșugarii aparținând breslei femeilor de țesut mătase nu au dreptul de a da mătase pentru tors sau alte prelucrări persoanelor care locuiesc în afara Köln, precum și beginkas2 și spirituale care locuiesc în mănăstiri și schițe... Cei care încalcă această regulă. sunt lipsiţi de dreptul de a-şi practica meşteşugul .

17. ...Cei care toarnă mătasea pentru salariu, fac brocarte sau șnururi sau participă în orice alt mod la fabricarea produselor din mătase, ar trebui să fie plătiți la rata obișnuită și numai în bani care se află în circulație la Köln, și nu în orice fel.sau alte bunuri. Cine încalcă această regulă plătește o amendă egală cu valoarea mărfii ale cărei salarii de producție au fost date.

18. Dacă vreo meșteșugărește tăie mătasea dată de cineva pentru prelucrare contra cost... pierde, vinde sau

1 Nodurile erau capetele firelor de mătase (urzele) atașate unui războaie de țesut în timpul țesutului. La sfârșitul lucrării, au fost instruiți să taie și să arunce. Prelucrarea lor ulterioară a fost interzisă.

1 Uniuni de femei laice în scopuri caritabile.

o amanetează creștinilor sau evreilor, atunci nimeni să nu-i dea mai multă muncă... până nu-l satisface pe cel care a deținut mătasea și îl plătește pentru binele pierdut. Oricine încalcă această regulă plătește o amendă de 5 guldeni de fiecare dată.

19. Meșterilor meșteșugari li se permite doar să-și vopsească propriul pg'lk. Cei care încalcă acest decret sunt lipsiți de dreptul de a se angaja în meșteșuguri...

20. Toate persoanele aparținând acestei bresle sunt obligate să se supună maiștrilor în timpul rundelor făcute de aceștia din urmă pentru inspectarea așezărilor de mătase și mătase [un exemplar din 1480 scrie: membrii noștri ai consiliului, precum și maiștrii]. Cel care s-a împotrivit în cuvânt sau faptă plătește o amendă de florin renan și, totuși, trebuie să-și supună lucrarea maiștrilor pentru a o judeca.

21. Dacă maiștrii constată că lucrarea nu este executată corespunzător și nu este un produs bun, atunci îl iau și îl prezintă autorităților. Cine are acest articol găsit în posesia sa trebuie să-l

taie el însuși în bucăți și, în plus, plătește o amendă de 2 șilingi pe fiecare lot.

22. Persoanele care nu aparțin magazinului de țesut de mătase pentru femei și care vând mătase și produse din mătase în Köln trebuie să se asigure că acestea sunt de bună calitate și sunt bunuri bune. Dacă maiștrii, la inspecție, constată că ceva nu este în regulă... atunci vânzătorul de mătase atât de proastă plătește 4 mărci de amendă din fiecare liră.

23. În fiecare an, principalele meșteșugări aleg împreună doi bărbați [exemplarul din 1480 scrie: doi dintre soții lor], care se ocupă de comerț1, și două femei aparținând acestui atelier, la maiștri; cu toate acestea, soțul și soția nu pot ocupa simultan funcția de maiștri... La sfârșitul mandatului de maiștri, abia doi ani mai târziu pot fi realeși în această funcție. Aceștia sunt obligați să se întâlnească la fiecare două săptămâni pentru a discuta chestiuni legate de atelier și să țină o instanță și după caz. Fiecare dintre ei primește 4 șilingi de remunerație pentru fiecare întâlnire.

24. Dacă cineva care practică acest meșteșug este chemat la judecată de autorități și nu urmează chemarea, atunci el plătește o amendă de 3 weyepfennigs [literalmente pfennigs albi] pentru prima neascultare, 6 pentru a doua și 2 puncte pentru a treia.

25. O treime din amenzile încasate de maiștri [copia din 1480 scrie: sfat de încredere și maiștri] se duce anual la oraș, a doua treime la atelier, iar a treia la cel care a raportat și a informat.

1 t. comertul cu matase.

2

1470, 22 august. Carta breslei a IV-a de țesut produse din mătase [Lotsch, I, Nr. 63, I. 171 - 172)

18. ... Meșteșugarii care se ocupă de acest meșteșug nu au dreptul să vândă mătase persoanelor despre care știu sau și rodiol spun că persoanele: „tp achiziționează mătase pentru gustare sau alte scopuri. Cine încalcă această regulă este amendat plătind jumătate din costul bunurilor vândute către vistieria orașului.

1470, 24 octombrie. Scrisoare suplimentară la statutul breslei din 22 august 14701

(Lurseh, 11, LI>5", 8. 422—Sh)

Noi, burgherii și consiliul orașului Köln, anunțăm tuturor prin această carte că, la propunerea dragilor noștri burghezi și burghezi din atelierele de țesut de mătase, suntem în interesul binelui comun și, de asemenea, pentru pentru a preveni posibilitatea fraudei în comerțul cu mătase și pentru a menține onoarea și frica în magazinul guvernamental, a hotărât după cum urmează:

I. Negustorii și negustorii din orașul nostru le este interzis să vândă țesături de mătase și snururi de mătase care nu sunt făcute de

meșterii-șefi din Köln. Dacă un negustor sau un negustor găsește astfel de mărfuri... atunci maiștrii atelierului au dreptul să-l pedepsească în conformitate cu reglementările din cartea principală.

3. Trebuie să alegem doi membri ai consiliului în așa fel încât fiecare dintre ei să rămână; etsya în an de mandat, dar fiecare. timp de o jumătate de an pleacă unul dintre ei și se alege unul nou în schimb. Aceste persoane, la cererea maiștrilor atelierului, sunt obligate să facă tururi cu ei în orice moment, să verifice lucrările și să contribuie la pedepsirea vinovaților... Maiștrii sunt obligați să acorde remunerație consiliilor de încredere pentru astfel de runde 1 2.

1480, oõ-a carte de atelier pentru țesut produse din mătase (LofSch, I, As 64, S. 172-174)

ύ. Cei care au învățat acest meșteșug timp de trei ani și nu vor3 să o facă ei înșiși, pot lucra pe angajați; dar nu poți accepta și permite o fată să lucreze care nu a studiat pentru numărul prescris de ani.

II. Nu vopsiți singur mătasea; trebuie dat vopsitorilor pentru asta...

1 Astfel de litere suplimentare au fost numite Transfix-br'efe, adică literalmente: litere atașate prin, așa cum erau atașate literei principale, care a fost străpunsă în acest scop.

* Denumirea germană pentru aceste consilii de încredere este Ratslreunde, adică la propriu: prieteni ai consiliului. Toate breslele de femei din Köln se aflau sub controlul unor astfel de administratori.

3 Mai corect ar fi să spunem: nu poate.

treizeci

21. Cei care lucrează la fabricarea produselor din mătase cu titlu de chirie, și anume filători, corzi, înnodatori și altele, să primească salarii în monedă care circulă la Köln, în următoarea sumă: pentru producția de o liră de fire de mătase pentru bonete. din tilapsky * 1 sau chiar mătase brută de calitate superioară - 14 Cologne albus; pentru producția de o liră a existat o ico de fire pentru șepci sau pentru tricotat din materii prime de o calitate mai mică decât cea a mătăsii talan, precum: așa-numita Kaminerfrauenseide, mătasea Messinian și așa-numita recaliça - 12 albuses : pentru producerea unei kilograme de fire dintr-un amestec de mătase de diferite grade - 8 albus; pentru producerea unui kilogram de fire de mătase pentru snur, 5 albus; pentru producția de brocart și lățimea urzelii, conform obiceiului (în special, de la 8 la 12 albus pe kilogram de țesătură).

Această taxă nu poate fi emisă de nicio marfă. Oricine încalcă această regulă plătește o amendă în cuantumul muncii pentru care s-a acordat salariul. Amenda se împarte în jumătate între primar și consiliu, pe de o parte, și atelierul de țesut de mătase pentru femei, pe de altă parte.

Dacă se dovedește că muncitorii nu toarnă sau țesea mătase pentru meșterele legitime sau că acestea, după ce au început să toarnă mâl pe

pânză, atunci au distribuit materialul altor femei care l-au amestecat cu alte tipuri de mătase, sau că au tors și țesut propria lor mătase, atunci astfel de femei nu ar trebui să li se mai dea locuri de muncă. Pentru încălcarea acestui alineat se solicită 5 timbre de amendă.

31. ... Consiliul de încredere și maiștrii de ambele sexe ... sunt obligați să cheme cel puțin o dată pe lună maiștri ai atelierului de tors mătase, precum și vopsitori de mătase, pentru a stabili dacă au existat nereguli în relație. între țesători și aceste persoane [T. e. filatori si vopsitori], mai ales in chestiunile legate de salarii... Ei trebuie sa judece si sa pedepseasca pe vinovati conform regulamentelor chartelor magazinelor.

1490-1491??. Raport privind efectele negative ale producției de mătase prezentat Consiliului de la Köln de Gerhard von Bezel*.

(Loe se h, II, No. 661.8. 425-428)

Ar trebui să știți că prietenii respectabili de la atelierul de țesut de mătase din Köln au primit o carte de la consiliu, pe care au...

1 Mătasea Talan a venit din Talnsh. Acesta este un loc din Transcaucazia, lângă Marea Caspică, de unde provin cele mai bune grade de mătase.

1 Gerhard von Bezel – comerciant și persoană publică din Köln la sfârșitul secolului al XV-lea. În diferite momente, a fost membru al consiliului multor comisii orășenești, judecător, ambasador din Köln la curtea regală, burgmaster și rent-meister (adică trezorier). A câștigat o faimă deosebită pentru proiectele sale financiare. Din păcate, biografia lui nu a fost scrisă. Vezi articolul lui Knschipg despre datoria orașului Köln în Westdeutsche Zeitschr.fb, B. XIII.

„Cu mâinile ridicate, rostind cuvintele jurământului, în numele lui Dumnezeu și al sfinților pe care au jurat să-i țină.

1.   II. 3 din prezentul statut prevede [urmează expunerea i. 3 din carta din 1469].

... Din câte se pare, de asta beneficiază doar 4 sau 6 meșteșugări, atât de bogate încât pot cheltui 2-3 mii de guldeni pentru achiziționarea de mătase brută, să învețe ucenici și proprii lor copii... și ocupă poziția de meșteșugari șef în atelier și persoane respectabile care au studiat meșteșugul... nu sunt venerate ca meștere șef în atelier... nu pot avea instituții și să-și învețe copiii... nu primesc educația corespunzătoare, deși ei cunosc meșteșugurile la fel de bine ca cei care își prelucrează materialul și poate chiar mai bine decât ei. Se creează o situație în care meșteșugărele care nu lucrează la materialul lor nu sunt protejate de drepturile garantate de cartă, în timp ce în alte ateliere din Köln, precum aurarii, scuturii și altele, atât bogații cât și săracii într-o măsură timpurie se bucură de dreptul a păstra ucenici sau ucenici...

2. Clauza 6 din carta citește [urmează declarația clauzei 7 din carta din 1469].

Va veni vremea când se va ști că firele de mătase venite de la Veneția au fost vopsite și prelucrate aici.

3. Vorbește despre admiterea în muncă a meșterilor care au părăsit Köln, contrar paragrafului 2 din carta din 1469.

4. Vorbește despre prelucrarea ilegală a mătăsii înnodate, contrar paragrafului 15 din carta din 1469.

5. Clauza 15 din carta citește [urmează declarația clauzei 16 din carta din 1469].

Este bine cunoscut modul în care acest punct a fost respectat și este respectat de unii dintre cei care au jurat loialitate față de Regula. Inspectați și căutați multe mănăstiri și schițe, vă veți convinge de acest lucru.

6. Clauza 16 din cartă prevede [urmează o expunere a l. 17 din carta din 1469].

Din păcate, oamenii și Dumnezeu știu bine cum a fost respectat acest punct și cum este respectat astăzi; predicatorii vorbesc mult despre asta de multă vreme... Dar, din păcate, nu este prea mare îmbunătățire; banii... nu se dau, sau se dau intr-o suma nesemnificativa, iar in locul lor se dau marfuri, in special matase, engleza si alte stofe... care apoi trebuie vandute.

În fața ochilor noștri trec exemple de săraci care se apucă de tors și țesut pentru a se salva de foame și sete. Sunt nevoiți să ia de la meșteri țesătură de mătase, care este evaluată de meșteră la 19 mărci Köln, în timp ce apoi nu o pot vinde nici măcar cu 14%

sau 15 puncte; sau sunt nevoiți să ia pânza, estimată de meșteșugărească la 6 mărci, pe care apoi sunt bucuroși să o vândă cu concesiune la a treia parte din preț. Multe persoane aparținând atelierului de țesut de mătase pentru femei intră în același timp în atelierul de comerț cu amănuntul! pânză, profitând astfel de o dublă sursă de subzistență... Acești oameni săraci, precum și intermediarii, transportă acest tip de mărfuri mărunte prin oraș, vânzându-le în pierdere, subminând astfel comerțul cu amănuntul cu pânze, care a avut întotdeauna a fost o mare sursă de subzistență, reducând veniturile din accize în favoarea orașului, iar în același timp să comită involuntar fărădelege.

7. Clauza 17 din carta citește [urmează declarația clauzei 18 din carta din 1470].

Cum acest punct a fost observat și este observat astăzi este ușor de înțeles din ceea ce tocmai s-a spus. Dacă o liră de mătase este evaluată la 19 mărci în momentul plății salariului și apoi poate fi vândută cu cel mult 15 mărci, atunci cum pot fi numite astfel de

tranzacții, dacă nu cămătăre? Venerabilul consiliu ar putea afla de la intermediari de ce săracii iau astfel de materiale în loc de salarii.

Țesătorii de mătase, care vindeau recent anumitor prinți și canonici mătase luată de la kayonisele mănăstirii Essep de la Piața Lemnului1, știau perfect că acești prinți și canoane nu erau deloc negustori care vând mătase în Franța și alte poduri1. 2 3. Dacă venerabilul sfat ar fi vrut să afle motivul pentru aceasta, atunci, poate, ar exista intermediari care ar putea să-l dezvăluie.

Filaturi de matase8, 1412-1413

{Loesch, II, nr.650.8. 418-419)

Să se știe că Walter Kesenger a venit la noi, propunând să construim o roată pentru tors și tors mătase. Dar, consultându-se și gândindu-se cu prietenii lor... consiliul a constatat că mulți din orașul nostru care se hrănesc cu acest meșteșug vor pieri atunci. Prin urmare, s-a decis că nu este necesară construirea și instalarea roții, nici acum, nici niciodată după aceea.

1 Evident, vorbim despre confiscarea firelor de mătase, pe care canonicele le lucrau ilegal. Comparați carta de mai jos, datată 1456.

* Locul principal pentru vânzarea mătasei din Köln a fost mult timp Târgul de la Frankfurt. În timpul târgurilor, întregul atelier de țesut de mătase din Köln a migrat la Frankfurt. În plus, produsele de mătase din Köln au fost vândute înapoi la Strasbourg, mai târziu la Leipzig și Naumburg, iar, în cele din urmă, pe mare au mers în Anglia, la nord și la est. În această ultimă direcție, Anversul a fost un loc de depozitare.

8 Filaturi de mătase din 1459 constituiau un atelier separat, care, însă, era dependent de atelierul de țesut mătase. Din păcate, statutul lor s-a pierdut.

3 Nenets oras

Filaturi de mătase, 1456 decembrie 1 {Loeftrh, If, No. G151, S. 419-420)

| În 1456, țesătorii de mătase din Köln au apelat la consiliul orașului cu o plângere că mănăstirile de femei din Köln au fost filate de mătase în cantități mari, ceea ce ar submina meșteșugul viermilor de mătase sau taurii seculari. Aceștia din urmă, potrivit acestora, au căzut în sărăcie extremă și vor fi nevoiți să părăsească orașul cu totul, dacă sfatul nu interzice mănăstirilor să se angajeze la țesut de mătase.

Locuitorii mănăstirilor s-au opus la aceasta că ei înșiși sunt copii ai burghezilor, nu cunoșteau nici un alt meșteșug, în afară de filarea mătăsii și nu se putea hrăni cu nimic altceva. Consiliul a apelat apoi la o soluție de compromis. Opt mănăstiri de maici din Köln, enumerate după nume, au fost permise să se angajeze în filarea mătăsii pentru încă 10 ani, cu condiția însă ca producția săptămânală de fire să nu

depășească numărul foarte limitat de lire strict stabilit pentru fiecare mănăstire (de la 2 la 6 lire sterline). Țesătorilor și țesătorilor de produse din mătase le era interzis, sub amenințarea unei amenzi de 25 de mărci, să distribuie mănăstirilor lucrări peste norma stabilită].

2. Carta tonarilor din Köln (13E7 anul 1)

(Lorsch, I, .N*n 5. I 12-14)

1. Membrii frăției trebuie să facă cu onestitate toată munca, indiferent cine le-o încredințează, și să protejeze interesele angajatorului ca fiind ale lor.

2. Doar oamenii care se bucură de faimă bună, fără pată și sunt pricepuți în meșteșuguri pot fi acceptați în această frăție...

3. Este interzisă angajarea unui angajat care nu a învățat încă o meserie pentru o perioadă mai mică de trei ani ... Numai după 3 ani de serviciu, acesta are dreptul de a părăsi comandantul și de a se angaja în mod independent în meșteșug.

4. După vechiul obicei, la intrarea în breaslă, ucenicul trebuie să aducă maiștrilor un gulden renan, din care jumătate merge la vistieria frățească, iar cealaltă jumătate este dată maiștrilor. Mai mult, la începutul învățăturii, elevul dă o liră de ceară în cinstea Domnului și pune un sfert de vin bun... Frații aleg din mijlocul lor doi maiștri care ocupă această funcție timp de doi ani... Aceștia aceştia din urmă se ocupă de venituri şi cheltuieli împreună cu doi rechenmeisters [literalmente - contabili], aleşi pentru doi ani.

1 Majoritatea statutelor breslei din Köln adunate și publicate de Lesch sunt marcate în acest an. Cert este că anul acesta noul consiliu democratic de la Köln (vezi Carta de Unire din 1396) a aprobat statutele a 34 de ateliere.

6. Cine vrea să se hrănească cu această ambarcațiune și să ocupe funcția de maestru independent trebuie să aibă un calibru complet ... 1

Când vrea să devină stăpân, este obligat să se prezinte în fața maiștrilor și să dobândească prasele frăției, contribuind cu doi guldeni tiaiirlth de aur bun, care merg în folosul frăției. Oricine nu îndeplinește această condiție nu are dreptul de a se hrăni prin comerț în Köln... Dacă, în ciuda interzicerii bătrânilor... încă lucrează la Köln, atunci pentru fiecare săptămână în care lucrează, plătește 1 gulden amendă, λ plătind amendă, este totuși obligat să dobândească drepturile confrației în modul de mai sus.

7. Dacă vreun străin, care a venit din partea tolarilor, vrea să-și exerseze aici meșteșugul, atunci trebuie să vină la maiștri, să obțină permisiunea de la ei și să dea o liră de ceară în cinstea Domnului. După ce a lucrat o lună, trebuie să dea din nou o liră de ceară, și așa în fiecare lună până când este acceptat în frăție... El dobândește

drepturile frăției în același mod ca și alții [adică. e. în conformitate cu prevederile paragrafului 5].

8. [Membrilor frăției le este interzis să se înșele între ei. |

9. Este interzis să se ia pentru fabricarea unui butoi de vin destinat a fi lăsat la Köln, mai mult de 8 mognnoi. Pentru cel mai bun. destinate raftingului de-a lungul Rinului, puteți lua 2 șilingi bucăți, așa cum era obiceiul pe vremuri. Dintr-un cerc de stejar - două morgip ... Dintr-o nituire - 3 weispfepnig.

Coopererii care lucrează zilnic nu au dreptul să renunțe la munca lor fără a o termina. Încălcarea acestei reguli plătește o amendă de 1 liră ceară. Frații le este interzis să ademenească muncitorii UNI DE LA ALȚII prin amenințarea de a plăti 1 liră de ceară pentru fiecare zi în care țin una momită. Salariul zilnic nu trebuie să depășească două weisnfennigs.

11. În ziua pomenirii unui frate care, în timpul vieții sale, s-a comportat lăudabil și cinstit, făcând acest meșteșug... vistieria frățească dă 6 lire de ceară din fondurile sale... Când unul dintre frați moare, atunci toti membrii confratiei sunt obligati sa urmeze alaiul -roshioy la biserica si cimitir; apoi hanul trebuie să se întoarcă în casă, după cum prescriu vechimea și obiceiul. Cei care nu respectă acest alineat din charte plătesc 1 weispfennig amendă.

1 Puterea militară a orașului se baza pe serviciul militar universal. Masa era o armată de picior, cei mai bogați luptau călare. Conform documentelor din secolul al XIV-lea, fiecare burghez este obligat să aibă un papir. Dar în același timp deja din secolul al XIII-lea. armata mercenară devine din ce în ce mai importantă. În sfârşit, a treia categorie de forţe militare, puţin deosebit de semnificativă, era formată din domnii din jur, mari şi mici, cu care oraşul a încheiat acorduri corespunzătoare. A se vedea nota la clauza 17 din Carta privind jurământul membrilor Consiliului. .

* În acest paragraf, așa-numitul Zunftzwang, adică este formulat extrem de categoric. atașamentul forțat de atelier al tuturor celor care doresc să se angajeze în acest meșteșug.

3*

12. Dacă vreunul dintre frați devine șchiopăt, orb sau îmbătrânește, ca urmare a acesteia va cădea în sărăcie și nu va putea câștiga ... are dreptul să primească din vistieria fraternă 8 morgip pe zi. , până când Dumnezeu îi dă viață...

I. 3. În cazul în care un străin dorește să se alăture frăției în acest scop, atunci acesta din urmă este obligat să-l accepte cu condiția să plătească o sumă corespunzătoare sub formă de despăgubire.

3. Fabricatorii de pânze din Frankfurt (secolele XIV-XV)

(W. Schmidt, W. I, W. 225)

Carta din 1345

Noi, maeștrii confecționari de pânze din Frankfurt, îi informăm pe domnii bucătari și întregul consiliu despre drepturile și obiceiurile noastre, așa cum le-am păstrat din timpuri imemoriale:

\ 1. Niciunul dintre membrii atelierului nostru nu trebuie să facă pânză cu chenar, decât la ordinul sheffen-ului, care, împreună cu membrii familiilor lor, pot purta o astfel de pânză.

.3. Avem obiceiul să avem grijă de pieptănarii și toarcerii noștri.

ά. Este interzisă amanetarea lânii, fire și pânze nefinisate vopsite sau acceptarea lor ca gaj; dacă acest lucru este descoperit, atunci proprietatea gajată trebuie să ne fie dată gratuit. Cazul este exclus atunci când firele și pânza au aparținut celui care le-a gajat.

5. ... Este interzisă folosirea sigiliului lipit de pânză, celor care nu sunt membri ai atelierului nostru și nu locuiesc în oraș.

6. ... Cine a fost defăimat și nu și-a redat onoarea, nu poate rămâne în atelierul nostru.

9. De multă vreme este obiceiul nostru ca noi înșine să putem lua toate deciziile cauzate de nevoile meșteșugului, cu excepția cazului în care aceste chestiuni sunt supuse jurisdicției instanței sau consiliului orașului.

10. Meșterilor mănăstirii Sf. fecioarelor li se permite să țese pânză cu chenar și să o vândă cu amănuntul.

Kuhlmann Zap, Vollmar von Bibra, Heine Holzheimer și Godfried von Dorfeldin au citit articolele de mai sus în fața sheffenilor și a întregului consiliu și au mărturisit sub jurământ că breasla de pânză a adoptat toate aceste obiceiuri de la strămoșii lor.

II. Penalitățile și penalitățile pe care le-am stabilit și la care aderăm sunt enumerate mai jos.

12. ... Dacă se găsesc cârpe cu bordură sau cu locuri tăiate sau se dovedesc a fi făcute din resturi

1 Traducerea nu este literală. Ideea din original nu este clară. Aparent, aceasta se referă la aderarea la atelier pentru a se asigura în caz de invaliditate și bătrânețe. Atelierul îndeplinește în acest caz funcția organismului de asigurări sociale. Vezi interpretarea dată de itemul a 13 Lesh.

ή smocuri de lână, sau retușate cu fire ușoare, astfel de cârpe trebuie luate de la stăpân, iar acesta din urmă contribuie cu 1 liră heller amendă.

13. Dacă cineva dă să țese pânza pentru oraș și apoi se dovedește că este cu bordură, atunci pânza este luată, iar stăpânul este lipsit de dreptul de a se angaja în meșteșuguri în timpul anului; după expirarea termenului, op poate cere stăpânilor noștri îngăduință, dar este obligat să plătească 5 mărci de amendă.

14. Nimeni nu trebuie să vopsească pânză pestriță cu o chenar. [Consecințele sunt aceleași ca în v. 13.]

15. Aceeași penalizare va fi plătită de cel care lucrează la mai mult de două războaie.

20. Cine vinde pânză fără sigiliu de plumb plătește meșterilor noștri 2 bănuți amendă.

24. Dacă se găsește un război de țesut ascuns în posesia cuiva, urmează 1 punct.

27. Un broker care primește remunerație în afara orelor de program sau confecţionează stofe este amendat cu 1 punct.

28. Stăpânul care dă răsplată unui broker care nu a adus cu el un oaspete în casă, aduce de fiecare dată jumătate de sfert de vin.

29. Cine face pânză să o lucreze până la o lungime de 33 de coți și fără margine; cine face pânza mai lungă plătește meșterilor 1 lire sterline.

30. Dacă se găsește o bucată de pânză mai scurtă, urmează o amendă de 1 ferdung.

31. Cine este prins noaptea la serviciu, plătește 1 punct.

34. ... Din fiecare bucată de pânză, se presupune că doi stăpâni au un heller, care examinează pânza pentru a judeca spălarea ei.

35. Dacă stăpânul începe să îngrămădească pânza și doi stăpâni constată că a fost spălată prost, atunci cel vinovat plătește o amendă și dă un sfert din vin casei atelierului.

36. KTB jignește „doi” stăpâni cu cuvinte sau acțiuni, plătește aceeași amendă ca pentru insultarea „șase”1 bătrâni de magazin.

40. Nimeni să nu zdrobească țesătorul din ziua întâlnirii Domnului, când sunt sfințite lumânările, și până în ziua Sf. Michael mai mult de 16, iar alteori mai mult de 14 infernuri de salariu zilnic; dar dacă lucrează cu bucata, atunci să i se plătească 5 șilingi dintr-o bucată de pânză cu zece role, dacă munca este mereu aceeași; dacă lucrarea se schimbă, atunci el și stăpânul său trebuie să fie de acord și 5% din șilingi se plătesc pentru o pânză cu nouă țevi. Cine promite că va da mai mult sau dă mai mult decât cele de mai sus, dă un sfert din vin casei breslei.

1 „Patru* (vyeger), „șase* (sesser), „douăsprezece* (zwõlfer), „două* (jswene) – consilii de maeștri aleși pentru a-i ajuta pe conducătorii

de cor. Termenul „doisprezece” înseamnă uneori toate colegiile elective ale magazinului, în locul celor asamblate.

37

41. Un țesător care a cerut colegilor noștri meșteri mai mult polozkenpo, timp de 4 săptămâni este privat de dreptul de a se angaja în meșteșuguri, el și soția sa.

44. Este interzisă cumpărarea de gură oriunde cu excepția a două curți gostiny, unde se încearcă și se evaluează; pedeapsa este 1 Fordung si un sfert de vin.

45. Nimeni nu ar trebui, atunci când cumpără gură, să ia mai mult de o împerechere. Amenda este o jumătate de marcă și un sfert de vin.

46. Niciunul dintre membrii breslei noastre nu ar trebui să vândă fese de lemn... Amenda - 1 liră și un sfert de vin casei breslei.

47. Nimeni nu ar trebui să ademenească oamenii de la altul, fie că este un muncitor sau un muncitor... Amenda este jumătate de punct.

Ordonanța Consiliului 1393

(Schmidt, II, 183f)

Consiliul a hotărât să preia măsura și pecetea pentru pânză în propriile mâini și să aranjeze această chestiune în folosul comun al întregii țări, al consiliului și al orașului.

Din hrisovul din 9 mirt 7377 p. w/z

8. Cine nu s-a ocupat până acum cu țesutul lânii, nu o poate face dacă nu este burghez... [Intrarea în atelier] contribuie cu 3 lire, care se sufla pentru nevoi generale, și un sfert de vin; acesta din urmă este băut de tot magazinul; după aceea, atât el, cât și copiii săi dobândesc dreptul de utilizare a SRM, care dă apartenență la atelier.

13. Nimeni nu trebuie să scoată pânza din cadru până nu a fost inspectată de branderi... Amenda de la fiecare bucată este de 9 șilingi în helleri; branderii trebuie să inspecteze pânzele tuturor, atât bogați cât și săraci, fără a lăsa pe nimeni să treacă... O amendă de 1 turnoz.

20. Cine, printre hainele sale, scoate la vânzare o cârpă făcută în afara Frankfurtului, plătește o notă de amendă din fiecare bucată.

34. Persoanele special desemnate de consiliu trebuie sa se asigure ca cardorii sa ia lana de la un singur client; plătesc o amendă de 1 ban dacă schimbă sau amestecă lâna clienților lor.

36. Dacă dețin neîngrijit proprietate umană, înmuiează sau pătează lâna, atunci plătesc 1 grosz; nimeni sa nu pastreze lana mai mult de 4 saptamani...amenda de 2 grosz.

55. Este interzisă spălarea a mai mult de o bucată de pânză pe zi; cine încalcă această ordonanță este amendat cu 2 grosz. Acest lucru a fost decis pentru a ridica calitatea pânzei.

57. Evreii nu au dreptul de a împrumuta împotriva neterminate

38

pânză, dacă nu se asigură că pânza aparține celui care a amanetat suta.

58. Judecătorul [de breaslă], împreună cu cei pe care consiliul îi numește în acest scop, percepe amenzi de la cei care încalcă aceste articole și depune jurământ că în fiecare trimestru al anului1 va plăti partea din amenzile cuvenite orașului; consiliul și breasla trebuie să răsplătească judecătorul și aleșii din aceeași amendă.

60. Un cardan care lucrează pentru plată nu are dreptul să facă pânză [de vânzare]. De la cei care încalcă acest decret, sukpo-ul este luat pentru a fi prezentat burgmasterilor...

66. Este interzis să se pună pânză de pâslă pe rama altcuiva.

67. Este interzisă spălarea sukpo-ului în pelvisul altcuiva.

71. Este interzisă vânzarea pânzei sau expunerea ei spre inspecție oriunde, cu excepția a două curți de oaspeți, cu excepția timpului a două târguri, cu 14 zile înaintea acestora și cu 14 zile după acestea. Amenda este de 3 gros.

1130, 5 iulie. Despre alegeri

Când a venit vremea numirii, atunci, după obiceiul care mai există în atelier, partea de jos a meisterului de atelier și colegiul celor „șase” au schițat candidații și, după alcătuirea unei liste, l-au predat celor doi maeștri. reprezentând atelierul în consiliu: acesta din urmă avea dreptul să facă modificări în listă, le-a bifat pe unele și le-a atribuit [altele] în modul care li s-a părut cel mai convenabil și mai convenabil... Din această cauză, au izbucnit dispute între membri ai atelierului și au apărut în fața noastră, consiliului, prezentând opinii opuse. Noi, consiliul orașului Frankfurt, auzind ambele părți, conciliându-le și luând promisiunea de a respecta acordul, am hotărât că procedura electorală care exista până acum a fost în cele din urmă desființată; acum ambii reprezentanți ai magazinelor din consiliu, atât stăpânii de magazine, cât și colegiul celor „șase” - toți împreună, conform înțelegerii lor extreme, aleg oameni noi în beneficiul întregului magazin, unul câte unul...

... Dacă se întâmplă ca voturile să fie împărțite și să fie tot atâtea voturi pe o parte ca pe cealaltă... atunci trebuie să transferăm alegerile în consiliu, iar partea care primește aprobarea noastră va organiza alegerile în ea. mod propriu. „Cei zece” trebuie să păstreze o tăcere strictă cu privire la toate cuvintele și acțiunile care apar și sunt discutate în timpul alegerilor, în virtutea jurământului lor, pentru a nu da naștere la stingerea contului personal și la apariția unei rea voințe.

1 Un sfert de an este cea mai comună perioadă de numărare pentru atelierele germane. Perioada de mandat, depunerea rapoartelor financiare au fost adesea asociate cu trimestre ale anului (frontfast). În plus, în magazine erau convocate ședințe (Fronfaeigebote) în fiecare trimestru al anului, la care se anunțau charteruri, se încasau taxe de magazin etc.

39

1432 ·

{Schmidt, II, 197)

Maeștrii magazinului de țesut de lână din Frankfurt au decis să determine, în interesul magazinului, exact câte cârpe fiecare artizan are dreptul să prelucreze și să ducă la târg. Au citit lista și au cerut consiliului să o aprobe... Ținând cont că aceasta este dorința majorității meșterilor, consiliul le-a permis să respecte următorul ordin timp de doi ani: niciun maestru nu are dreptul să facă sau să comande pentru altul. pentru sine mai multă pânză decât se bazează. Cel care încalcă acest decret plătește din fiecare bucată de pânză, indiferent că a făcut-o pentru el sau pentru altul, 5 mărci de amendă; toți bărbații și femeile din atelier sunt obligați, în cazul în care astfel de bunuri [vândute ilegal] se dovedesc a fi, să anunțe ștampilarii orașului despre aceasta pentru o amendă. Consiliul își rezervă dreptul de a reduce, crește sau chiar distruge complet această listă; totuși, toți burghezii și persoanele care nu fac parte din breaslă își păstrează dreptul de a produce pânză bucată cu bucată. Cifrele pentru producția de târg a meșterilor sunt următoarele: 11 persoane lucrează câte 30 de piese, 22 de persoane - câte 24 de bucăți, 10 persoane - câte 16 bucăți, 8 persoane - câte 12 bucăți, 20 de persoane - dar 10 bucăți, 13 oameni - câte 8 bucăți și 49 de oameni - câte 4 bucăți... Hotărât a doua zi după târgul de 40 de zile, în anul 1432.

1456, 3 ti Iun I

100. Este interzis oricăruia dintre membrii atelierului de țesut lână, cu excepția persoanelor special autorizate de întregul atelier, să cumpere de pe piață lemn...

101. Niciunul dintre membrii atelierului de țesut lână nu trebuie să vopsească lâna pentru persoanele care sunt membri ai atelierului, astfel încât niciunul dintre noi să nu aibă lână amestecată. Lâna poate fi vopsită doar pentru domnii noștri și pentru burghezii din Frankfurt, dacă vor să o transforme în țesături pentru rochii, pături, fețe de masă și altele asemenea pentru consumul propriu. Amenda este de 1 punct.

1459 7 august

102. ... Magazinul de țesut de lână a făcut o prezentare la consiliu [despre limitarea producției de pânză pentru fiecare dintre membrii magazinului]... Majoritatea membrilor magazinului au cerut permisiunea de a stabili limitele pentru producție; consiliul, după ce au auzit declarațiile ambelor părți și ținând cont de faptul că majoritatea

consideră această măsură în interesul atelierului, le-a permis să stabilească cifre limită... pentru următorii 6 ani. Din moment ce nu-

40

cu mult înainte de a evalua starea tuturor membrilor breslei în legătură cu taxele pentru construirea unei noi case de breaslă, consiliul a decis: cei care plăteau o taxă de 2 până la 3% din guldeni puteau produce 30 de bucăți de pânză pt. fiecare târg, nu mai mult; cei care au adus 1 - IV » guldeni - nu mai mult de 20 de bucăți; cei care au contribuit de la o jumătate de gulden la 8 tornos - nu mai mult de 12 bucăți. Este interzis să cauți profit în această afacere prin transferul, amanetul sau vânzarea lânii către alt... Amenda - 10 guldeni.

Í482, 20 iunie

123. ... Dacă cineva - un rezident din Frankfurt sau un vizitator - cumpără lână pentru revânzare, iar un membru al atelierului nostru sau doar un burghez dorește - înainte ca lâna să fie cântărită și trecută din mână în mână - să participe la cumpărare în scopul prelucrării acestei lâni, dar în niciun caz revânzând-o, atunci cumpărătorul trebuie să-i dea o parte din lână... cu condiția ca aceasta să fie imediat plătită.

4. Croitorii din Frankfurt (secolele XIV-XV)

Din carta croitorilor și tunsorilor de pânze (Tuchscherer) 1352 ghid 10 martie

[Schmid, I. 1.500)

22. Le-am dat dreptul celor „șase” meseriași să aleagă anual să se înlocuiască, după obicei, noi „șase” dintre persoane care pot fi utile atelierului și să inspire respect; dacă vreunul dintre noi, după alegeri, începe să le dispute, atunci plătește o amendă de 5 șilingi.

Din carta croitorilor din 9 martie 1377 cu completări (Nu mai târziu de 1466)

[Schmidt, I, 507)

21. ... Niciun comerciant de pânze nu are dreptul să dea sau să dea ceva unui croitor deoarece acesta din urmă cumpără pânză de la acesta cu amănuntul... De asemenea, croitorilor le este interzis să ia ceva de la negustori... Pedeapsa - 1 gulden. .. Dacă un croitor, la cererea unui client în vizită, cumpără el însuși câțiva coți de pânză pentru a coase lucrul comandat din ea, nu are dreptul să primească remunerație pentru aceasta ...

1466, 20 august

Întrucât între magazinul de țesut lână și croitorie a apărut o dispută cu privire la tunsul pânzei, consiliul a explicat că țesătorii au dreptul să taie atât pânze mari, cât și mici, dar că nu au dreptul să atârne foarfecele; tabele pe care

cârpele sunt tăiate, acestea ar trebui să stea în așa fel încât să existe spațiu liber între prag și masă pentru sosire. Tăitorii de pânză pot și ar trebui să atârne foarfecele în case și au dreptul de a tăia atât pânză mare, cât și pânză mică, așa cum era obiceiul din timpuri imemoriale. Cât despre imaginea cu foarfece, pe care croitoria a amplasat-o la St. Bartolomeu lângă sfeșnic, apoi trebuie să-l scoată.

1495 sod, 8 septembrie (Schmidt, I, 519)

51. Într-o dispută între atelierul de țesut de lână și călcătorii, pe de o parte, și croitorii și tunsorii de pânze, pe de altă parte, cu privire la care dintre ei avea dreptul de a smochi, tăia și tuns pânza, consiliul a hotărât că atât ar putea smoc și tuns pânză din pâslă; în ceea ce privește pânzele umede și filate, acestea din urmă se referă la munca călcătorilor; dar de vreme ce între ambele părți a apărut ceartă, consiliul a explicat [în plus] că tundetorii nu aveau dreptul să taie pânza umedă, dar întinderea pânzei [orice] era în general interzisă; toate acestea, precum și îmbrăcămintea pânzei pentru pături, haine de ploaie etc., aparțin activităților călcătorilor și presătorilor. Tunitorii, pe de altă parte, au dreptul de a tăia numai pânză din pâslă...

5. Magazine de construcții din Frankfurt (secolele XIV-XV)

Din cartea acoperișurilor din 1355.

(Ibidem, I, 75)

2. Este interzisă cumpărarea de materiale pentru acoperișul acestuia din urmă în numele clientului ... 1

Din carta tâmplarilor din ianuarie Í397,

(Ibidem, II" 353)

9. Dacă unul dintre noi are suficientă treabă și, între timp, vine la el un burghez cu o cerere de a face ceva pentru el sau de a-i recomanda un alt stăpân, atunci cel la care s-a adresat burgherul să-l trimită pe acesta din urmă la unul dintre membrii frăției noastre... Pedeapsa pentru nerespectarea acestui decret este un sfert de vin și o liră de ceară...

10. Dacă vreunul dintre noi lucrează pe margine, în afara orașelor, unul dintre membrii frăției noastre va veni la el cu o cerere de ajutor în lucrare, dar nu va urma aceasta.

* În statutul zidarilor și tencuirilor este interzisă și cumpărarea varului și a pietrei unui meșter (Ybidem, VII, 102, § 6).

invitație, apoi i se ia o amendă - un sfert de vin și o liră de ceară.

Ordonanta, consiliu privind salariul zilnic 29 iunie 142Õ ,·.

(Ibidem, I, 5)

1. Consiliul orașului Frankfurt a hotărât ca salariile zilnice să fie plătite în conformitate cu regulile indicate mai jos și se disting două părți ale anului: ora de vară, de la vestire până în ziua Sf. Galena (1 octombrie) și ora de iarnă - din ziua de Sf. Galena înainte de vestire; Oricine poate lucra cu noi, fie că este sau nu burghez; Poți avea câți muncitori vrei: cine își lucrează întregul salariu îl primește din plin; dacă nu rezolvă totul, atunci i se dă numai partea corespunzătoare.

3. Tâmplarii și acoperișorii ar trebui plătiți vara cu 5 șilingi pe zi în noi hellers, sau 4% șilingi și mesele de dimineață, precum și cina și mesele de după-amiază, seara. nu se da cina sau bauturi. Iarna, ar trebui să plătească 4 șilingi pe zi în noi hellers - nu mai mult, sau 3 șilingi în bani și o masă de dimineață, prânz și după-amiază.

ΰ. Tencuitorii, zidarii și acoperișul de țiglă ar trebui plătiți cu 4 șilingi 6 helleri sau 30 helleri și dimineața, cina și după-amiaza în picioare, ca mai sus, iarna 4% din șiling în bani sau 31 * șilingi și de două ori pe masă, dimineața și la amiază. Zidarul, care are propriile unelte și este capabil să facă lucrări de sculptură, trebuie plătit ca un tâmplar.

5. Cuptoarele care produc cuptoare noi sunt plătite la fel ca tencuitorii.

9. Ajutoarele1 vara trebuie să plătească 2 șilingi în noi hellers, sau 12 helleri și o masă, după cum este indicat mai sus; iarna, 14 helleri in bani, sau doar 9 helleri si de doua ori masa, dimineata si la amiaza.

Din carta tâmplarilor din 1424 și 1438.

(Ibidem, II, 226)

8. ... Dulgherii nu au dreptul să se amestece cu meșteșugarii slab pregătiți pentru a-și face munca, conform modului în care clientul este de acord cu ei; de asemenea, este interzisă obligarea acestora să se alăture breslei și să participe la apărarea orașului împreună cu breasla. Cu toate acestea, ei nu au dreptul de a ridica noi clădiri diverse. și trebuie să devină mai întâi burghezi.

1 În text: Opperknechte. Există o notă a editorului la acest cuvânt care explică: Handlanger bei Bauarbeltern.

17. Dacă un meșter ea este angajat de oraș într-o mănăstire * pentru un an, atunci i se permite să ia [peste salariul zilnic] haine, încălțăminte sau o pereche de pantaloni. Dacă se construiește o casă nouă bună sau se repara una veche mare, atunci din nou este permis să se dea meșterului câte opt boabe de cereale sau o pereche de pantaloni, sau altceva de acest fel, cu condiția, totuși, că toate acestea nu

costă mai mult decât un gulden; salariile zilnice și masa nu pot fi majorate, ci trebuie repartizate în sumele menționate mai sus.

21. Tâmplarii ar trebui să înceapă lucrul la timp dimineața și să plece seara și la timp: nu înainte de a începe să cheme la St. Nicholas, după-amiaza, când clopoțelul sună ora 11, se opresc de la muncă și merg la cină pentru a se întoarce la 12.

22. Fiecare tâmplar, care este un burghez al orașului Frankfurt și locuiește în acesta din urmă, nu poate ține în serviciul său decât un muncitor pe cont propriu, stăpânii... Fiecare muncitor care nu locuiește cu proprietarul pe cont propriu. larvele trebuie plătite integral; maeștrii nu au dreptul de a deduce nicio cotă din aceasta în favoarea lor .. /

1534, 13 ianuarie (Ibidem, II, 236)

44. ... Consiliul, având în vedere cererea respectuoasă a tâmplariei, a hotărât următoarele: fiecare maestru de tâmplarie, care supraveghează construcția, are dreptul să păstreze cel mult doi muncitori sau un muncitor și un student. pe larvele lui; dacă, pentru a duce la bun sfârşit lucrarea pe care a luat-o, are nevoie de mai mulţi muncitori, atunci trebuie să-i ia din rândul maiştrilor prăvăliei. Aceștia din urmă pot aduce la muncă cel mult un lucrător sau un elev fiecare. Acești stăpâni, precum și cei pe care îi aduc cu ei, trebuie să se supună tuturor ordinelor comandantului-șef și să părăsească însă munca fără permisiune, cu excepția cazului în care contractează în mod independent pentru construcție. Dacă unul dintre ei nu se supune stăpânului șef, atunci acesta din urmă sau persoana pentru care se construiește casa are dreptul să-l destituie și să ia pe altul în locul lui.

1 O rezoluție asemănătoare se găsește în Carta acoperișorilor din 1424 (II „P § 16).

1 Acoperitorii au o hotărâre similară (II, 80, § 22).

8 Vezi din nou o hotărâre asemănătoare cu acoperitorii (II, 80 § 24-25).

4L Liste ale artizanilor din Frankfurt și statistici despre meșteșugurile din Frankfurt (1387 și 1110)

Numărul meșterilor din atelierele din Frankfort conform listelor orașului

Populația rusă în 1387 și 11Yu. 1

Numele magazinului

Numărul de yac.ts{yv

1387 1440

Articole de pânză................................ 27'2 159

Măcelarii 65 54

Fierarii................................. 101   108

Brutari cu turtă dulce etc. 91   64

Cizmarii 72   46

Cojocari.............................. 28   20

Lucrătorii din piele................................. 27   13

Pescarii 61 78

Croitori cu broderii din matase si

forfecători.................. 118   71

Taitorii de pietre................................. 27 2

Tăvi... 38   2

Tâmplari 39   40

Straturi de piatră 21   22

Coopers.......................... 59 46

Țesători de in................................. 38   21

Încărcătoare................................. 22   15

Cheesecake și pergament   1715

Beciuri (deținătorii de vin

canotaj) 30   23

Slujitori în crame.............. 39   15

Însoțitorii 25   11

Total............. 1 190825

[Numărul total al tuturor meșterilor urbani, atât incluși, cât și necuprinși în ateliere, pe principalele ramuri de producție *

Ramuri de producție

Agricultura și industriile
extractive ....

Prelucrarea metalelor..................

Pregatirea materialelor de incalzire si iluminat

Meșteșuguri textile ....

Tratament piele ....

Prelucrarea lemnului și a osului............

Gătirea alimentelor. . . Fabricarea de articole de îmbrăcăminte și de igienă ....

Afaceri în construcții ....

Comerț (inclusiv comerț cu vin)

Număr

masterat

1387	1440
107	181
123	119
13	10
334	245
66	66
118	86
179	142
272	245
141	118
166	179

1 Bûcher K., Die Bevõlkerung von Frankfurt 1886, S. 237.

sunt M., Tybingen

„Ibid., S. 141, 225.

Numărul de maeștri

Ramuri de producție . "t"

Papetarie si tipografie. 321

Muzicieni rătăcitori și alți OAMENI neașezați 8 13

Muncă salariată de natură nedeterminată 1 52

Alte activități de pescuit 23 61

Total........... 1 5541493

Populația din Frankfurt, numărând femeile și copiii, inclusiv clerul,1 a ajuns la 9.000 în 640].

[Supliment la tabelul a, care conține o listă de meșteșuguri și meșteșuguri pentru fiecare ramură de producție *

1. În prima grupă de mp găsim grădinari, viticultori, treieratori, vânători, crescători de oi, păstori, păstori de vaci, porci, negustori de vite, păsări, pescari, garduri vii, cariere.

2. În 1387 găsim fierari propriu-zis; fierarii care fac potcoave; aci, unghii, tailand, meseriasi care fac foarfece; producători de piepteni de cărți, producători de pinteni, artizani, producători de căști, armurieri, producători de armuri, lustruitori de săbii, producători de săgeți, polizoare; mintea ceasului din turnul orașului mare); maeștri care fac pică; paharisti, aurarii, batetori de aur; artizani care confecţionează pantofi din lemn. În 1440, s-au adăugat mai mulți lăcătuși și un maestru de orgă.

3. Pentru anul 1387, în grupa a treia găsim cheresteacăni, cărbuni, mineri de petrol, lumânari; aceleași meșteșuguri se găsesc în 1440.

4. În grupul meșteșugurilor textile din lista de la 1387 se regăsesc pânzele, cardatorii de lână, bobinatorii, bătătorii de lână, plinitorii, țesătorii (pânză), vopsitorii, țesătorii de in, un țesător care face un văl, meșteri care produc țesături pentru pături. , frânghii. În 1440 s-au adăugat călcători și țesători.

5. În meșteșugul din piele în 1387 vedem tăbăcării, piei crude, șalari, șalari, lucători de poșete, pungi, meșteri care fac blănuri gonflabile. Lista din 1440 se alătură lucrătorilor de pergament.

1 Bûcher K., Die Bevõlkerung von Frankfurt am M., Tübingen 1886,. S. 196-197.

1 Vezi tabelele lui Bucher la pp. 141-146 și 215-225.

6. În 1387, găsim tolarii, ferăstrăi, căruciori, meșteri care fac pluguri, eupduchigpkoch> dulgheri, un mături, cizmari [confecționând tălpi de pantofi], tocat pe lemn, grătar, coșuri, un cioplitor de oase, un engraver. [pe lemn]. În 1440, se alătură un încadrator [pentru tablouri], un artizan, un rozariu. Pe lângă togă, sunt numiți dulgherii de nave.

7. Pentru 1387 găsim măcelari, brutari, turtă dulce, morari, berări și bucătari; în 1440, mai mulți cofetari și patiseri.

8. În 1387, lista ne dă croitori, brodari de mătase, tuns, apoi cizmari, reparatori, cojocari, mănuși, spălători [spălători de lenjerie], însoțitori de baie și frizieri; în 1440 s-au mai adăugat pălărieri.

9. Afacerea de construcții în 1387 cuprindea dulgheri, zidari, zidari, zidari din chirpici, aducând zidărie simplă brută, cărăuși, tencuitori, poduri; meșteri care fac plăci; apoi sticlări, pictori și pictori de semne; în 1440 se unesc un arzător de var, o fântână și un lustruitor.

10. În 1387 găsim farmaciști, negustori [Kramer|, „negustori de muștar, negustori de sare, negustori de faianță, negustori de legume, negustori de ouă, apoi negustori de pui, negustori de fân, negustori de cai, negustori de porumbei, negustori de cărbuni, încărcători, negustori de vinuri. deținători ai pivnițelor, ai tavernelor, ai lor, ai mesagerilor, ai lucrătorilor navale și ai ferboșilor, în 1440 comercianți cu amănuntul de pânze [sunt 4 în total], negustori de oțet, negustori de lactate [Nbskeg], brokeri, deținători de hanuri, producători de căruțe, mesageri [în principal în serviciul orașului], căruciori care descărcau nave pe Main și căruciosi care transportau mărfuri de la Frankfurt în interiorul țării.

11. În 1387 se întâlnesc cărturarii; în 1440, în recensământ au fost numiți separat scribii consiliului orășenesc, apoi scribii judiciari și cărturarii stradali, care întocmeau documente scrise pentru analfabeți; în plus, o imprimantă este numită.

12. Lista celor 1387 cunoaște doar flautişti; lista din 1440 adaugă mai mulți muzicieni la lăută și la tamburine; apoi aceluiaşi grup de oameni care se găseau adesea în afara Frankfurtului

.Bucher se referă la micii vânzători ambulanți și dealeri ambulanți de pietre prețioase.

13. Această grupă include servitorii care nu îndeplinesc anumite funcții de producție în nicio meșteșug; în 1440, printre aceștia se numără slujitorii spitalului și apoi funcționarii, cărora li se încredințează supravegherea localurilor unde se adună corporațiile breslelor.

14. Bucher se alătură ultimului grup de orășeni care nu au putut fi incluși din cauza naturii activităților lor.

47

ness în oricare dintre departamentele anterioare; prin urmare, se distinge printr-o mare diversitate, cu predominanța, însă, a unui grup de funcționari inferiori ai consiliului orășenesc. În 1387, găsim aici doctori, funcţionari, purtări, străjeri la porţile oraşului, străjeri de turn, un tobar; în 1440 intercesori pentru cauze, judecători din orașul inferior, monetar, vameș, depozitari, pădurari, clopotari, paznici, paznici la avanposturi ale orașului, gropi, un dejucător, un curățător de gropi.]

7. Ateliere din Lüneburg (1562)

Un extras din Carta breslei aortice din orașul Lüneburg. 1552* 1 („Die altern Zunfturkunden der Stadt Lüneburg*, bearbeitet von E. Bodemann, S. 220-221)

Deși întâlnirile de atelier care se desfășoară în toate atelierele din casa celui mai în vârstă maistru2 sunt programate atât dimineața, cât și după-amiaza, reiese clar din sensul cuvântului însuși că pe vremuri aveau loc întotdeauna în dimineata inainte de cina. Ar fi bine să cântărim și acum această împrejurare și, în măsura în care este posibil

și nu creează piedici, să urmezi vechiul obicei bun, întrucât după-amiaza aduce adesea cu ea tot felul de împrejurări care nu sunt deosebit de favorabile întâlnirilor de atelier. .

De fiecare dată când maistrul venerabilei bresle intenționează să convoace o adunare a breslei, convoacă asesorii breslei sale, sau așa-numitul Morgensprakesheren8, deoarece în lipsa acestuia din urmă este interzis să țină ședințe de atelier, ceea ce este clar exprimat. în jurământul maiștrilor, pe care îl cităm mai sus.

Când vine momentul să meargă la ședința de atelier, cei mai tineri patru membri ai atelierului merg după domnii evaluatori și îi escortează pe aceștia din urmă cu onoare din casele lor până în casa celui mai în vârstă maistru.

Maistrul se asigură că membrii magazinului sunt așezați în ordinea importanței lor și în funcție de durata șederii lor în magazin. El îi instruiește pe cei mai tineri membri ai breslei să înconjoare toată lumea și să vadă dacă cineva prezent are un cuțit lung, sau un cuțit Breckefeld4 sau un pumnal.

1 Deși documentul pe care îl cităm este datat 1552, nu există nicio îndoială că ritualul întâlnirii breslei înfățișat de acesta reflectă obiceiul care s-a dezvoltat în Evul Mediu.

1 Vorbind despre toate atelierele, documentul nostru se referă la orașul Lüneburg. În alte orașe, cimitirele și bisericile au servit adesea drept locuri pentru întâlniri de atelier. Berea, din motive evidente, a fost evitată. Puține ateliere aveau sediul lor.

a Așa se numeau membrii consiliului orășenesc, cărora li sa încredințat supravegherea acestui atelier.

* Orașul Brökfeld, care aparținea Ligii Hanseatice, era celebru în secolul al XVI-lea. producția de cuțite.

Subofițer ·. Maistrul se întoarce către evaluatori și îi întreabă dacă este plăcut și convenabil ca harul lor să stea și să păzească ședința. La aceasta, judecătorii răspund: „Da”. Apoi maistrul îl sună pe unul dintre membrii magazinului și îi spune: „Te întreb, este destul de târziu acum ca să pot sta și să păzesc întâlnirea din magazin?”

Răspuns·. „Întrucât vi s-a dat autoritate de către veneratul nostru consiliu și de către asesorii prezenți aici, atunci – după cum depinde de ora din zi – puteți să stați și să păziți adunarea breslei.”

Maistru: „Deoarece acționez în virtutea dreptului care mi-a fost dat și protejez adunarea atelierului pentru slava lui Dumnezeu și aduc pe Sf. trinitate, atunci intreb pentru prima, a doua si a treia oara, ce sa comand si sa interzic in aceasta adunare protejata legal?

Răspuns: „Trebuie să interziceți certurile și abuzurile, precum și să vorbiți în numele altora fără acordul evaluatorilor și maiștrilor noștri”.

Maistru: „Interzic certurile și abuzurile, precum și vorbirea în numele altcuiva fără acordul evaluatorilor și maiștrilor noștri. Cine are afaceri, să vină în față”.

Atunci cei care au un caz cer un avocat; acesta din urmă cere permisiunea... face un pas înainte și apără nevoile celui care i-a încredințat-o.

În acest fel, întâlnirea continuă atâta timp cât există persoane care au vreun caz sau plângere. Când toate întrebările s-au epuizat și este timpul să închidem ședința, maistrul sună din nou pe unul dintre membrii magazinului și se întoarce către el cu întrebarea: „Vă întreb dacă va fi posibil să luați în considerare ce azi, poate. , mi-a fost dor de mine și decizia noastră va avea atunci aceeași forță ca și astăzi?

Răspuns: „Deoarece ceri, vei putea ajunge din urmă în următoarea întâlnire, iar decizia va avea atunci aceeași forță ca și cum ar fi luată astăzi.”

După aceea, se așează, evaluatorii se ridică și pleacă. Dacă doresc, atunci cei mai tineri membri ai breslei pot, la ordinul maiștrilor, să-i escorteze din nou acasă.

8. Ordonanțe de limitare a dimensiunii produselor artizanale în Lübeck (secolul al XV-lea)

Din carta tăbăcarilor din Lübeck. 1454 eod

(„Die ãltern Lûbecker Zunftrollo, herausgeg. von Wehrmann, 8. 314-315)

Stăpânul are dreptul să bronzeze în cursul anului cel mult 415 piei de vacă, cel mult 520 piei de vițel și cel mult 300 piei de capră; 14

1 Sfera obișnuită de competență a ședinței de atelier s-a extins la următoarele cazuri *, admiterea de noi membri ai atelierului, instanța de judecată, hotărârea de egalitate curentă.

probleme, alegerea de noi maiștri și demisia celor a căror durată de serviciu

expirat, raportul batranilor asupra treburilor, anuntul chartelor magazinului.

cei care încalcă această regulă plătesc o amendă de 3 mărci de argint din fiecare piele.

Un burlac care tocmai s-a alăturat atelierului are dreptul să se bronzeze în primul an nu mai mult de 3 piele de vacă și 5 piei de vițel pe săptămână și nu mai mult de 400 de piei de capră | ultima aparent pentru tot anul]1; dacă nu se căsătorește în anul următor, atunci are

dreptul să bronzeze 4 piei de vacă, 5 piei de vițel pe săptămână și 400 de piei de capră. [Cel din urmă este evident pe tot parcursul anului.]

Are dreptul să bronzeze o asemenea cantitate de piei până când va fi căsătorit legal timp de un an întreg. După aceea, el are dreptul de a lucra la viteză maximă, ca orice alt membru al atelierului...

Din cartea maeștrilor din Lübeck ai cuverturii de păr. 1443 (Wehrmannt 8. 229 și urm.)

... Maestrul are dreptul de a produce în timpul anului - de la Paște până la Paște - nu mai mult de cinci bucăți de cuverturi de pat cu care sunt atârnate ușile, fiecare bucată de cuvertură nu are o lungime mai mare de 13G arshins.

Din cartea caselor de brânzeturi, 1471

(Wehrmann, 8.389)

...Maestrul nu are dreptul de a produce mai multe skin-uri AI pe săptămână...

9. Ordonanțe privind achiziționarea de materie primă în Lübeck (secolul al XV-lea)

Din regulile tonarilor din Lübeck. Ghid 1490 (Wehrmann, 8. 173 u. urm.)

... Este interzisă cumpărarea în scop de revânzare a materialului lemnos pentru butoaiele obținute primăvara pe mare; cine a cumpărat un astfel de material este obligat să-l împartă între membrii atelierului, atât bogați cât și săraci; amendă pentru neîndeplinire - 3 puncte în argint.

Este interzisă cumpărarea de material lemnos pentru butoaiele care sosesc după aceea [i.e. e. nu primăvara, ci mai târziu] în cursul anului, dacă nu a fost scos în prealabil la vânzare în decurs de trei zile și membrii atelierului nu au avut posibilitatea să se aprovizioneze cu el. Cei care încalcă acest decret plătesc o amendă de 3 mărci în argint...

1 Pieile de capră sunt mai ușor de bronzat decât pielea de vacă și pielea de vițel. Acest lucru necesită mai puține cuve. Prin urmare, unui maestru începător îi este permis să se bronzeze mai multe dintre ele.

Din charterul șalarilor din Lübeck

{WehrmaiiHy S. 375)

Pieile de elan cumpărate în atelierul nostru trebuie împărțite în așa fel încât fiecare să poată primi o sumă corespunzătoare din ele cu banii pe care i-a plătit în avans; de obicei avansăm nu mai mult de 20 de puncte; cine nu vrea sa contribuie atat de mult se poate limita la 10 sau 5 puncte... mai mult decat aceasta suma |i.e. e. 20 de puncte]

picto ne are dreptul de a cheltui pentru achiziționarea de piele ... nimeni nu are dreptul să cumpere mai mult de 5 piei. 8 zile mai târziu, după ce s-a făcut secționarea pielii, fiecare membru al atelierului care dorește să achiziționeze pielea trebuie să depună din nou bani...

Din cartea maeștrilor din Lübeck ai cuverturii de păr. 1443 (Wehrmann, 8.230)

... Membrii breslei nu au dreptul de a cumpăra păr de capră numai pentru ei înșiși și nu în scopul distribuirii acestuia între alți membri ...

În mod similar, este strict interzis să cumpărați păr de cal numai pentru sine și nu pentru distribuirea între membrii breslei.

Din carta Lubeck Chagiers. 1Õ91

(Wehrniann, S. 170 u. urm.)

...Meșteșugarilor individuali le este interzis, la discreția lor, să cumpere numai pentru ei înșiși numai material lemnos destinat fabricării bolurilor...

Achiziția de material pentru întregul atelier se face de către maiștri, care îl împart între toți membrii atelierului, atât bogați, cât și săraci... celor care rămân datori pentru achizițiile anterioare nu trebuie să li se dea material până nu plătesc datoria. ..

• Decretul făcătorilor de rozarii din Lübeck. Ghid 1400 (Wehrmann, 8. 352-353)

Suverani binevoitori. Noi, întreaga breaslă de malai, am hotărât, dacă veți fi de acord cu aceasta, să respectăm în folosul breslei următoarele puncte privind achiziționarea de piatră importată [din străinătate]:

Oricine doreste sa investeasca intr-o firma pentru a cumpara piatra din import trebuie sa depuna 5 marci. Membrii magazinului nostru

1 Nota explicativă a lui Verman la acest text spune că dungi albe au fost realizate în cuverturi maro din păr de capră, iar părul de cal, ca fiind foarte rezistent, a fost folosit pentru marginile cuverturii.

* Biroul făuritorului de rozarii se referă în acest document la consiliul orașului Lübeck.

M

nu au dreptul de a împrumuta bani altor membri pentru cumpărarea pietrei importate. Ambele părți care au încălcat această regulă, adică atât cel care a împrumutat bani, cât și cel care i-a dat, plătesc primăriei o amendă de 3 mărci de argint... Cert este că în atelierul nostru sunt oameni care cumpără piatră. de la alții în așa fel încât, dându-le o oarecare recompensă, ei, în momentul în care se împarte piatra, primesc în schimb cotele a șase sau opt persoane, ceea ce provoacă prejudicii celorlalți membri ai atelierului și dă naștere unor

neînțelegeri între lor. Cine cumpără o piatră importată [din străinătate], în oraș sau în afara orașului, este obligat să o transfere societății conform lanțului pentru care a cumpărat-o. Cel care nu a îndeplinit totalul plătește primăriei o amendă de 3 mărci în argint... Dacă firma consideră nepotrivită piatra pe care a cumpărat-o, o poate păstra, dar este obligat să dea companiei 2 șilingi lubechi de la fiecare kilogram. După ce piatra importată [din străinătate] este împărțită între membrii companiei, fiecare membru este obligat să depună din nou 5 mărci destinate unei noi achiziții; care la ora actuala nu are 5 note, are dreptul de a intra in societate intr-un termen de trei saptamani, care i se va acorda pentru a obtine bani; dacă până atunci nu contribuie cu bani la companie, nu primește nicio cotă la cumpărare. Toate reglementările de mai sus rămân în vigoare timp de patru ani în ceea ce privește piatra importată, dar nu și în legătură cu piatra primită din Prusia, pe care nu dorim să o cumpărăm împreună. Menținerea acestor reglementări pe parcursul acestor patru ani va depinde de consiliul din Lübeck. Domnilor amabili, vă cerem permisiunea pentru asta...

Din carta bricolajului din Lübeck, 1473 (Wfíhrmann, S. 456)

... Dacă vreunul dintre membrii atelierului cumpără ceva care poate fi de folos atelierului, atunci este obligat să transfere acestuia din urmă ceea ce a cumpărat cu preț, indiferent dacă este unul mare sau mic.

Dacă vreunul dintre membrii breslei intenționează să inspecteze sau să cumpere ceva în afara orașului care poate fi de folos breslei, atunci el este obligat, indiferent dacă este vorba de o achiziție mare sau mică, să anunțe breasla cu trei zile înainte de plecare. intenția ta; Dacă cineva dorește să ia parte la profiturile și pierderile acestei întreprinderi și acceptă sincer să suporte cheltuielile cuvenite, atunci cel care urmează să plece este obligat să-l ia cu el...

IL ARTICOL STUDENTI SI STUDENTI ERJA. LUPTA CĂLĂTORIILOR CU MAESTRI

1. General a sculptat despre ucenici, ucenici și despre dobândirea drepturilor de maestru (din statutele secolului XIV-XV și începutul secolului XVI)

Din cartea caselor de brânzeturi din Lübeck * 1. 1471 (Wehrmann, 8. 390-391)

... Este interzis să luați un lucrător în vizită care nu a făcut dovada că a studiat meseria noastră, sub amenințarea plății unei amenzi de 3 mărci în argint.

Cine se lupta cu un student este obligat sa-l prezinte maistrilor nostri; angajatul trebuie să fie în pregătire timp de 3 ani; dacă în 3 ani fuge de stăpânul său și apoi vrea să redevină muncitor în atelierul nostru, atunci trebuie să învețe din nou timp de 3 ani; proprietarul acesteia nu are dreptul de a lua un alt muncitor pe parcursul acestor 3 ani; Un muncitor care dorește să se apuce de un meșteșug pe cont propriu trebuie să urmeze o perioadă de studii de trei ani în atelierul nostru, apoi să servească în el încă 3 ani.

O persoană care nu a împlinit vârsta de 20 de ani nu poate dobândi funcția de membru independent al breslei, indiferent dacă s-a născut în breaslă sau în afara breslei. Cel care s-a născut în afara breslei trebuie să treacă termenul de studii, să împlinească anii prescriși, să mărturisească, după obicei, că este legitim și să dovedească prin mărturia a doi burghezi că deține proprietate gratuită de 20 de mărci.

... Oricine dorește să ocupe funcția de maestru independent în atelierul nostru este obligat să dea atelierului 2 butoaie de bere, o marcă pentru friptură, 8 șilingi din contribuția de armură8, o sută 3 vinuri pentru maiștri și 4 șilingi. pentru cumpărarea de lumânări4.

Dacă cineva — maistru sau muncitor — trece de la noi

1 Cainii crud prelucrau numai piei de oaie.

1 Acești bani erau folosiți pentru cumpărarea de arme, pe care atelierul le distribuia membrilor săi atunci când era necesar.

* Stovek—masura care contine 4 sticle. eu 1

* Lumânările erau destinate a fi aprinse în biserici și în fața icoanelor purtate de membrii breslei la ocazii solemne, de exemplu, în zilele de cinstire a sfinților breslei.

atelier la alt atelier și apoi dorește să se întoarcă la atelierul nostru, apoi trebuie să intre din nou în predare și să facă tot ceea ce este cerut de la student...

Din carta de la Lubeck, pictori și geamuri. 1425

(Wehrmann, 8. 326-329)

Oricine dorește să se angajeze independent în pictură și vitrare ar trebui să se bucure de gloria unei persoane care, în comportamentul și arta sa, merită acest titlu. El trebuie să declare de două ori la ședințele atelierului pretenția sa la acest titlu. El trebuie să fie un burghez, să aibă - conform mărturiei a doi oameni respectabili - proprietate gratuită de 10 mărci de Luebeck, să-și demonstreze priceperea stăpânilor și să ofere cina... Stăpânul nu are dreptul să lucreze cu jumătate de inimă cu muncitorul său, iar muncitorul nu are dreptul de a lucra pe cheltuiala sa fara acordul comandantului.

Dacă un muncitor comite neglijență în munca dată lui de către comandant, atunci acesta din urmă are dreptul de a deduce un șiling din salariu pentru fiecare astfel de caz. Un muncitor care și-a părăsit stăpânul după o ceartă nu poate fi angajat de niciunul dintre membrii atelierului nostru pentru un an întreg. Învățături?, venind la oricare dintre membrii atelierului nostru, trebuie să facă o ștampilă pentru înmormântarea maeștrilor și muncitorilor... Oamenii care au venit și nu au trecut învățăturile cu noi, dacă doresc să ne exerseze independent meșteșugul aici, contribuiți cu 8 șilingi pentru achiziționarea de lumânări, dați 6 pfennig stăpânilor și îndepliniți toate cerințele de mai sus...

Este interzisă angajarea lucrătorilor care deservesc alți membri ai atelierului în alte ore decât cu două săptămâni înainte de Paște sau cu două săptămâni înainte de Sf. Mihai. Dacă un muncitor este lăsat îndatorat stăpânului său, el trebuie – înainte de a-l părăsi – să plătească datoria. Dacă un angajat dorește să se mute la un alt maestru aici în oraș la o altă oră decât ora specificată mai sus, atunci i se permite să fie acceptat numai dacă și-a părăsit stăpânul cu acordul acestuia din urmă... Dacă angajatul dorește călătorie, atunci stăpânul nu are dreptul să-l împiedice să facă acest lucru, deoarece muncitorul nu i-a rămas îndatorat și nu a promis că va sluji un anumit timp.

Dacă muncitorul se întoarce în termen de șase luni, atunci stăpânul, de la care a plecat să rătăcească, este obligat să-l accepte...

Dacă un muncitor străin care dorește să slujească în magazinul nostru este notoriu din cauza datoriilor pe care le-a contractat sau din orice alt motiv, atunci nimeni nu are dreptul să-l angajeze până nu-i reface onoarea.

Este interzisă luarea ca studenți a persoanelor de origine ilegitimă și negermană. Studenții trebuie angajați

1 Această rezervare este îndreptată împotriva slavilor, blocându-le accesul în atelier.

Maya în prezența maeștrilor... trece un test de patru săptămâni și aduce un brand în atelier, așa cum este indicat mai sus.

Cei care doresc să devină meșteri independenți sunt obligați să plătească 24 de șilingi pentru armură și 8 șilingi pentru achiziționarea de lumânări. Toate articolele de mai sus trebuie respectate sub amenințarea plății unei amenzi de 3 mărci de argint Consiliului din Lübeck și meșterilor și, în plus, o jumătate de butoi de bere și 2 lire de ceară pentru lumânări.

Din carta meșteșugarilor din Lübeck ai pălăriilor din pâslă. 15071 (Wehrmann, S. 472)

Muncitorul angajat trebuie să-i plătească 20 pfennig pentru o duzină dintre cele mai bune pălării, 15 pfennig pentru o duzină de pălării de mâna a doua, 12 pfennig de Lübeck [și așa mai departe, după tipul de pălării] pentru o duzină de pălării și în plus , dar 5 șilingi Lübeck pe jumătate de an pentru că a promis că nu pleacă...3^

Din regulile blănarilor din Lübeck. 1409 (Wehrmann, S.; 56 u. urm.)

Oricine dorește să angajeze un angajat este obligat să facă acest lucru în termenul prevăzut de lege, și anume, în ziua de Sf. Martina, de Crăciun și întâlnirea Domnului. Muncitorul primește pentru munca de vară - de la întâlnire la St. Martin - 4% din brand, iar de la St. Martin până la Candlemas, 24 de șilingi. Este interzis să plătiți mai mult sau să dați o recompensă pentru o promisiune de a nu părăsi stăpânul. Oricine încalcă acest decret plătește o amendă de 3 mărci de argint și, în plus, este obligat să concedieze salariatul.

Din carta meșteșugarilor din Lübeck ai pălăriilor din pâslă. 1507 (Wehrmann, S. 471)

Oricine dorește să dobândească titlul de maestru independent trebuie să ... [sunt enumerate o serie de cerințe cunoscute de noi din alte charte] să facă 4 articole ... o pălărie lată, o bucată de pâslă, o pălărie netedă și o pălărie cu un lână... 8

Din carta aurarilor din Lübeck. 1492 (Wehrmann, S. 217)

Oricine dorește să ocupe funcția de maestru independent în atelier trebuie [pe lângă îndeplinirea multor alte cerințe]

1 Carta este disponibilă doar într-o copie datată 1507, dar, potrivit lui Verman, a luat contur în secolul al XIV-lea.

1 Acest ultim vanos purta numele germane Vonnede, Vorkure.

• Așa-numitul Meisterstück.

pentru a realiza următoarele articole: un inel de aur ajurat, o încheietură englezească, o încheietură de logodnă, gravată și înnegrită și un inel pentru mânerul pumnalului. El trebuie să prezinte aceste obiecte maiștrilor și celor mai vechi membri ai atelierului...

2. Contracte de angajare a ucenicilor

Contract de muncă pentru un ucenic de către aurarul din Köln Eif Brouwer. 1404 24 ianuarie

(Loesch, Külncr Zunfturkundcn, II, nr. 439, S. 221-222)

Eu, Johann Teupburg, un vechi burghez al orașului Köln, îi anunț pe toți că îi dau soțului meu decent, aurarul Aif Brouwer, fiul meu legitim Tenis, care și-a exprimat consimțământul în acest sens, să studieze meșteșugul unui aurar din Köln. . Tenis este obligat prin credință să-l slujească pe amintitul Aif Brouwer timp de 8 ani fără pauză, începând din ziua Sf. Apostol Matei [din 25 februarie].

...Maestrul Aif este obligat să-mi hrănească fiul pentru cei 8 ani de mai sus. Eu, mai sus mentionat Johann, ma angajez sa-l imbrac sincer toti cei 8 ani (adica dupa functia pe care o ocupa). Dacă se întâmplă ca în primul an al acestor opt ani să moară mai sus amintitul Tenis, fiul meu, atunci mai sus amintitul maestru Aif este obligat să-mi restituie 8 guldeni din cei 16 guldeni pe care i-am dat acum în avans. Dar dacă fiul meu, același Tenis, trăiește cu o zi mai mult decât primul an, atunci mai sus menționat maestru Aif nu este obligat să returneze nici mie și nici moștenitorilor mei un singur iad.

Dacă se întâmplă ca eu, amintitul Tenis, să fug de Aif menționat mai sus, stăpânul meu, și să mă angajez în mod independent în comerțul menționat anterior înainte de expirarea a opt ani, atunci sunt obligat să plătesc maestrului Aif o amendă de 42 de guldeni. Pentru a recupera

această sumă de la mine, Maestrul Eif are dreptul de a se adresa la orice instanță, spirituală sau laică, din Köln sau în afara Köln; Eu, Tenis, sunt obligat să-l satisfac imediat pe Aif, de parcă ar fi o datorie recunoscută și o marfă aparținând unui oaspete. Și pe lângă asta, eu, Tenis, rămân totuși legat de contract și sunt obligat să servesc până la sfârșitul a 8 ani, așa cum se obișnuiește la Köln, în atelierul de mai sus.

Drept pentru care eu, amintitul Johann Theunburg, mi-am aplicat sigiliul pe această carte și, la cererea mea, venerabilul Jakob Merheim, concetățeanul meu din Köln, și-a aplicat sigiliul pe ea lângă a mea. Sub ce sigiliu eu, Tenis, certific ca toate punctele de mai sus sunt adevarate si ca ma angajez sa le indeplinesc, precum si tot ce este scris mai sus despre mine.

Scrisă în 1404 în ajunul convertirii Sf. apostolul Pavel.

se

Acord privind angajarea unui ucenic de către maestrul frizer de la Köln Michel (1486, 28 ianuarie)

(Loesch, li, "N" 229, 8.45)

În 1483, maestrul Michel, care locuiește în Dranggasse, a luat un ucenic pe nume Der ih a Smeding din Recklinghausen, care urma să-l slujească timp de 8 ani în același mod în care un ucenic slujește de obicei un maestru.

Derich Smeding i-a promis maistrului de a-și sluji cu onestitate și fără sofisticare maestrul ati timp de 8 ani, începând de marți după St. Paul. Au fost prezenți maiștri: maestrul Ziman de la Neergasse și maestrul Kleis de la Heymarkt. Martorii au fost Petru din Bacharach, Simon din Eigelstein, maestrul Gerard din St. Severina și maestrul Ewald. Klaus Schildergaz a plătit pentru predare.

3. Certificat de magazin

Certificat acordat de atelierul de aurari din Augsburg ucenicului I. Golle pentru depunere la atelierul de aurari din Köln. 1391 25 august

(Loesch, II, nr. 433, S. 217-218)

Eu, Hunrad Ophelia, aurarul, eu, Hans Zotmann și Hunrad Peitinger, și eu, Khunrad Kuplin, aurarii, și cu toții împreună, întregul atelier de aurari din Augsburg, declar această scrisoare tuturor în general și prietenilor noștri din atelier aurarii din Köln în special, că José Golle, fiul regretatului Heinrich Golle, născut la Augsburg, este un aurar cinstit, că-l considerăm cu toții un evlavios ..^ tânăr și nu am mai auzit nimic despre el. Mai departe, trebuie să știți că mai sus menționat Iose provine dintr-o căsătorie legală și că este fiul unui om respectabil și evlavios, nu frizer, nu muzician și nu vagabond. »

1, adică de pe piața Sennoy. Restul numelor găsite în acest pasaj înseamnă zone separate sau orașe mici.

s Într-o altă carte asemănătoare (Læsch, II, nr. 428, 8. 213-214), se spune că ucenicul recomandat este legitim și nu fiul unui țesător de pânză, al unui gardian sau al muzicianului. Begards erau o uniune religioasă (dar nu monahală) a bărbaților în scopuri pioase, asemănătoare cu uniunea beguinelor, dar deja în secolul al XIII-lea. această uniune se afla într-o stare de declin sever și se bucura de disprețul public. De remarcat că atelierul de aurari este unul dintre puținele ateliere din Köln care a închis accesul reprezentanților „profesiilor rușinoase”. Cerința originii legale a fost prezentată candidaților pentru viitorii membri ai breslei în secolul al XV-lea. multe ateliere din Köln. Însă, spre deosebire de alte orașe, precum Lübeck, apartenența burgherilor din Köln nu era o condiție indispensabilă pentru admiterea în breasla din Köln.

57

Prin urmare, vă rugăm pe toți împreună și pe fiecare dintre voi în mod individual, pentru ca dacă mai sus menționatul Iose Golle are nevoie de sfaturi, ajutor sau încurajare, în principal în chestiuni legate de meșteșuguri, cu toată atenția și sârguința, să-i oferiți acest ajutor și sprijin....

În mărturie și confirmare trimitem această scrisoare la atelierul de aurari din Köln, anexând la aceasta sigiliile celor patru persoane mai sus menționate, întrucât atelierul de aurari din Augsburg nu are sigiliu propriu.

Scris a doua zi după St. Bartolomeu Vineri, în anul nașterii lui Hristos 1391.

4. Organizația Journeyman”

Frăția este sub vuietul înrădăcinatorilor la Strasbourg. 1404 (Din anexele la cartea Corăbiilor, * Nr. 28. p. IG7 şi el.)1.

În numele lui Dumnezeu, amin. Noi, Hans von Zofipgen, burgherul din Strasbourg, Hahnemann Faust din Colmar, Konrad Bersteter din Frankfurt (urmează 48 de nume), cojocarii și toți ceilalți muncitori și ucenici ai cojocării din Strasbourg, informăm pe toți cei care vor citi sau vor auzi această scrisoare că noi... am convenit în unanimitate să întocmim următorul statut cu permisiunea dragilor noștri maiștri. Heinzemann Hirufelder, Hans Westermann, Levellin mn der Gelle, Henselin Münihs, maeștri jurați și alți venerabili maeștri, membri ai breslei cojocarului, Strasbourg Purgers. Am hotărât să punem, spre slava lui Dumnezeu, în sfântul berkwee, care aparține casei predicatorilor de la Strasbourg, unde are loc înmormântarea morților noștri, o lumânare de ceară, care trebuie să rămână pentru totdeauna în această biserică în cinstea lui. Domnul Dumnezeu și draga Născătoare de Dumnezeu Maria... și trebuie reînnoită anual. Această lumânare, împreună cu alte treisprezece lumânări, ar trebui să fie aprinsă în fiecare an la patru sărbători majore8 și la cele patru sărbători ale Maicii Domnului, când începe slujba solemnă în biserică, și trebuie să ardă pe toată durata liturghiei...

1. Noi, cojocarii mai sus mentionati si toti ceilalti ucenici si cojocari din Strasbourg, am decretat ca trebuie sa avem doua cufere

inchise, una mare si una mica. Fiecare cutie ar trebui să aibă două chei. Trebuie să desemnăm patru muncitori la sicrie, care trebuie să depună un jurământ și să dea fiecăruia câte o cheie. Juriul a fost deja desemnat. Aceștia sunt Hans von Zofingen, Hahnemann Futet, Konrad Bersteter și Frenzelin von Begel. Noi și toți ceilalți muncitori și ucenici ai meșteșugului cojocarului,

1 Document adus de Shants de la Arhivele Orașului Strasbourg.

1 Crăciun, Paște, Treime, Ziua Tuturor Sfinților.

prietenii și străinii care lucrează în prezent aici la Strasbourg sau care vor lucra aici în viitor, ar trebui, în numele lui Dumnezeu și al iubitei noastre Maicii Domnului, să pună mai întâi trei pfennigs buni de la Strasbourg în sicriul pentru lumânări și apoi să pună un gol din Strasbourg. monedă în fiecare săptămână. Băiatul, adică elevul, care primește în prezent trei guldeni de salariu, precum și băiatul care va primi trei guldeni pe an în viitor, trebuie să pună mai întâi doi pfennig în cufă și apoi, în timpul fiecărui post trimestrial, încă doi pfennigs. De asemenea, un băiat [ucenic] care primește mai mult de trei guldeni de salariu pe an plătește la fel ca muncitorul, adică trei pfennig la început și apoi în fiecare săptămână un pfennig. Patru trezorieri ocupă această funcție timp de cel mult un sfert de an, iar fiecare dintre ei păstrează câte un mic cufăr pentru a strânge bani în casa lui unde lucrează sau timp de trei săptămâni. Trebuie iarna, începând din ziua de Sf. Michael, duminica, să livreze acești bani personal, și nu prin alții, înainte de ora grevei după-amiezii. Vara, trebuie să fie livrate și duminica, dar nu mai târziu de ora unsprezece dimineața ...

2. Un ucenic care a părăsit Strasbourg și a petrecut mai mult de jumătate de an în afara ei, apoi s-a întors aici și dorește să lucreze din nou aici, trebuie să plătească trei pfeppig de taxa de intrare în sicriu și apoi în fiecare săptămână, după cum este indicat, o gelbeling .

3. Noi, lucrătorii, care suntem vistierini, și ucenicii, jurăm pentru totdeauna în fiecare an în duminica care urmează postului trimestrial, să poruncim o liturghie în cinstea lui Dumnezeu și a iubitei sale mame în biserica specificată de la predicatori, unde o lumânare. ar trebui să atârne. Un muncitor sau student care nu vine la liturghie plătește o amendă în sicriu...

4. Dacă, prin voia lui Dumnezeu, moare unul dintre noi, ucenic sau student, atunci trebuie să-l îngropăm împreună cu predicatorii și să comandăm o liturghie pentru pomenirea sufletului... Excepția este cazul când prietenii sau rudele defunctului doresc să-l îngroape pe alt cimitir sau biserică. Dacă defunctul era atât de sărac încât nu a lăsat suficiente bunuri pentru înmormântare, atunci trebuie să luăm fondurile necesare pentru aceasta din sicriu.

5. Indiferent de amenzile care s-ar putea stabili pentru muncitori, trezorieri și studenți aici, la Strasbourg, și orice nume poartă aceste amenzi, nici noi, nici succesorii noștri nu ar trebui să le bea sau să

le mănânce... Ar trebui să fie aruncate în sicriu împreună cu alți bani pentru lumânări. .

6. Dacă un lucrător se îmbolnăvește sau suferă o vătămare... atunci trebuie să i se dea un sicriu ca gaj al valorii acestui gaj, luând de la el o promisiune de a răscumpăra gajul într-un anumit termen; daca el

59

nu face acest lucru, atunci gajul poate fi vândut, iar banii luați din sicriu se restituie. Dacă nu poate da cauțiune, atunci ar trebui să i se acorde un împrumut de trei șilingi de pfennig, cu condiția ca aceștia să fie returnați într-un anumit interval de timp. Dacă nu le returnează, atunci nici un singur maestru nu are dreptul să-l accepte la muncă...

7. Conform pstechesht trei săptămâni, timp în care fiecare dintre vistierni este responsabil de cufă [vezi. 1], toți cei patru trezorieri ar trebui să se adună, să deschidă un mic sicriu, să ia bani de acolo, să-i numere, să-i toarnă înapoi în sicriu și să-l închidă, ca să știi exact cât a încasat fiecare trezorier în trei săptămâni. Apoi sicriul este transferat altui trezorier timp de trei săptămâni etc. Și după un sfert de an, trebuie să ne adunăm toți cei patru vistierni și noi, muncitori și ucenici ai întregului meșteșug, vistiererii trebuie să deschidă un mic sicriu, să ia bani. de acolo, numără-le public și toarnă-le într-un sicriu mare, ca să se știe cu exactitate câți bani au primit toți cei patru vistierni într-un trimestru al anului. După aceea, toți cei patru trezorieri încuie din nou ambele cufere și aceiași trezorieri, precum și noi, lucrători și ucenici, toți împreună alegem alți patru vistiereri respectabili din mijlocul nostru, le predăm cufărurile și cheile și le instruim să strânge sincer bani în cursul ', următorul trimestru al anului...

8. Cei patru vistiernici trebuie să depună un jurământ că vor deschide sicriul mare numai în prezența tuturor sau a majorității lucrătorilor și ucenicilor. Sicriul mic trebuie deschis doar în prezența a patru trezorieri...

Și pentru ca această carte și tot ceea ce este prescris de ea să fie aplicată cu ajutorul lui Dumnezeu și veșnic întărită, cu toții ne-am îndreptat cu o cerere prietenoasă și serioasă către venerabilii măeștri mai sus amintiți, maistrul de magazin Heinzeman Girufelder, maestrul lăcătuș Heinzemann, maestrului Hans Westerman, Levelin in der Gelle, maestrului Hänselin Münihs, precum și maeștrilor jurați și tuturor celorlalți maeștri respectați ai întregului atelier de blană din Strasbourg, astfel încât aceștia... în confirmarea a tot ceea ce s-a spus mai sus, au atașat sigiliul a atelierului la această carte...

Carta comunității ucenicilor croitori care au lucrat la Frankfurt (mijlocul secolului al XV-lea)

(K. Bûcher und B. Schmidt, Frankfurter Amts- und Zunfturkunden,

B. II, S. 322 u. ff.).

1. Carta propusă este o cartă pentru ucenicii croitori care lucrează în prezent la Frankfurt sau care urmează să fie angajați aici și este dată în numele întăririi poziției onorifice a ucenicilor pentru ca aceștia să-și poată desfășura distracția în pace. Au fost de acord cu aceste articole

•0

între ei și au încredințat discuția lor la patru aleși și anume; Hans vol Litheim, fiul lui Piotr Gortmap, fiul maestrului Issenbach, Jeckel von Strähn și Gerlach din Frankfurt, rezervându-și în același timp consiliului nostru de la Frankfurt dreptul de a mări sau scurta articolele propuse, sau de a le anula cu totul, după cum consideră de cuviință.

2. În primul rând despre locul public și desfătările. Un ucenic care îndrăznește să scoată un cuțit în timpul unui festin plătește ucenicilor o amendă în valoare de jumătate de găleată de vin.

3. Cine îndrăznește să lovească cu pumnul plătește ucenicilor o amendă în valoare de jumătate de găleată de vin.

4. Cine este numit ucenic de către maestru și nu vrea să fie el, plătește ucenicului o amendă în valoare de un sfert din vin.

5. Dacă un ucenic îndrăznește să numească pe cineva mincinos în timpul unui festin, atunci el plătește ucenicilor o amendă în valoare de jumătate de sfert de vin.

6. Un ucenic care nu se prezintă la adunarea solemnă a ucenicilor plătește o amendă în valoare de jumătate de sfert de vin.

7. Un ucenic care cere o întâlnire solemnă dă un sfert din vin dacă este o întâlnire plină...

8. Proprietarul, care a luat ceva ca gaj de la un ucenic, dar are dreptul de a amâna acest gaj mai mult de două săptămâni. .

Cine a luat pozh dintr-un loc de întâlnire publică, el plătește ucenicilor o amendă în valoare de jumătate de sfert din vin.

9. Este interzis ucenicilor să poarte o rochie tricoloră; cine îndrăznește să încalce aceasta, plătește o amendă în valoare de jumătate de sfert de vin.

Este interzis ucenicilor să poarte o rochie cu fante; Rochia trebuie să fie compusă dintr-o jachetă, glugă și pantaloni. Cine încalcă această regulă plătește o amendă de jumătate de sfert din vinya.

10. Este interzis ucenicilor să poarte pantofi albi, cu excepția scopului pentru care îi purtăm de obicei. Pentru încălcarea acestei reguli se datorează amendă de jumătate de sfert de vin. Este interzis ucenicilor să poarte pantofi din trei tipuri de piele. Cine încalcă această regulă plătește o amendă de jumătate de sfert din vin.

11. Este interzis ucenicilor să poarte inele la degete, cravate de mătase, bandaje la gât. Este interzis (Înfășurați rozariul la gât. Încălcarea acestor interdicții se pedepsește cu amendă de jumătate de sfert de vin.

12. Numele calfei care este proprietarul [clubului] trebuie să fie marcat pe crestături (Kerben). ȚaM, în schimb, trebuie indicat cu ce stăpân locuiește și când l-a plătit pe cel de la care a fost adus vinul. El trebuie să arate celor patru alegători crestăturile care indică faptul că a plătit (pentru vin). Dacă vine proprietarul vinului și se plânge de calfa care nu l-a plătit, atunci acest calf plătește o amendă în valoare de jumătate de sfert din vin.

GT

13. Dacă un ucenic este amendat și nu plătește o amendă, atunci (w) își pierde obiceiurile obișnuite, oi le poate restabili numai prin acord cu ucenicii.

14. Proprietarul, care are lucruri date în gaj, poate, la rândul său, să le gaje numai dacă a anunțat în prealabil acest lucru celor care dețin aceste lucruri. Dacă moare vreun ucenic, atunci purtați decedatul D0L7KNY pe cei cărora li se va rostogoli pentru a face patru aleși. Cine refuză să facă acest lucru plătește o jumătate de sfert din amenda de vin.

16. Dacă oricare dintre cei patru membri aleși încalcă unul dintre articolele menționate, el va plăti aceeași pedeapsă ca orice calf.

17. Este interzis ca patru ucenici să organizeze un ospăţ în casa domnului ...

18. Dacă ucenicul moare, din fondurile sale trebuie să se dea o liră de ceară pentru a susține lumânările.

19. Dacă vreunul dintre cei patru aleși împrumută bani altuia dintre ei sau strânge bani de la ucenici și dacă atunci pleacă unul sau doi aleși, atunci ceilalți rămași trebuie să fie răspunzători. Ei trebuie să se asigure că niciun ucenic nu datorează nimic vreunuia dintre cei patru aleși. Dacă dorește să restituie datoria, așa cum este obiceiul ucenicilor, atunci trebuie să se plângă de el la adunarea generală a ucenicilor. Dacă ei cred <acel cuvânt de onoare și îl lasă să plece fără să spună ucenicilor nimic despre asta, atunci ei trebuie să le răspundă pentru aceasta. Și dacă vreun calf pleacă de aici, lăsând aici datorii și o plângere despre aceasta ajunge la calfe, atunci după el să se trimită o solie că a procedat necinstit.

20. Trebuie să se știe că ucenicii s-au înțeles că dacă cei patru aleși își fac datorii, atunci vor trebui să le plătească singuri sau să-i satisfacă pe ucenici dându-le un depozit. Acei ucenici care nu fac acest lucru vor plăti amenda obișnuită.

21. Niciunul dintre cei patru aleși nu are dreptul de a participa la jocuri dacă este de serviciu.

22. Până acum, în adunarea generală a bătrânilor și tinerilor... niște ucenici fără motiv întemeiat erau supuși la amenzi prea mari. Pentru a evita acest lucru, acum s-a stabilit că în cadrul adunării solemne a calfelor, patru calfe alese coopta încă 16 sau 18 persoane dintre cele mai oneste și rezonabile calfe, care stabilesc în mod corect amenzi.

23. Dacă un ucenic poartă o rochie cu fante și susține că i s-a dat, atunci trebuie să dovedească acest lucru prin martori credibili sau prin jurământ... Dacă nu poate face acest lucru, atunci este amendat...

62

24. Dacă ucenicii au o adunare solemnă sau o slujbă de înmormântare, iar unul dintre ei nu apare, justificând că era ocupat cu treburile maestrului, atunci trebuie să confirme acest lucru printr-un jurământ. În caz contrar, plătește o amendă...

Un apel la grevă emis de ucenicii cojocari din Willstät pentru ucenicii cojocari din Strasbourg, 1470.

(Din anexele la cartea Shants, nr. 66, p. 208) * 1

Salutări din suflet, conștiincioși dragi prieteni ucenici de la cojocarii din Strasbourg! Vă rugăm, dragi prieteni ucenici, să încetați să lucrați la Strasbourg până când meșterii vor accepta să respecte vechile noastre obiceiuri și sigilii2. Dacă nu faci ceea ce cerem noi, atunci să știi că toți ucenicii buni te vor învinovăți pentru asta și va trebui să răspunzi pentru asta... Sperăm că nu vei merge împotriva tuturor ucenicilor buni și nu te lași convins. Dacă s-ar fi întâmplat acest lucru, atunci ucenicii de 10-20 de ani nu te-ar fi uitat. Dumnezeu să te ferească de asta. Fă-ne ceea ce ai vrea să-ți facem. Ordinele de țesut pe care stăpânii tăi vor să le introducă nu există nicăieri: nici în germană, nici în italiană, nici în țările păgâne. Noi, ucenicii, trebuie să ne ținem unii de alții, căci stăpânii altor orașe îi susțin pe stăpânii de la Strasbourg...

5. Lupta consiliilor orășenești cu ucenicii

Închiderea celor 3 cluburi de ucenici din Ulm. 1394 (Din anexele la cartea Shants, nr. 22, p. 156)

Noi, primarul și marile și micile consilii din Ulm, am examinat problema marelui rău care s-a produs în multe orașe din cauza cluburilor (ucenicilor). Deoarece în trecut astfel de cluburi se răspândesc și printre noi, noi, pentru a preveni răul pe care îl pot provoca,

1 Document preluat de Schanz din Arhivele orașului Strasbourg.

1 Călătorii au acoperit adesea inovațiile cu referire la vechile obiceiuri. În acest caz, lupta dintre ucenici și maeștri s-a datorat unei serii de cerințe propuse de maeștri. Trebuia să supună toți ucenicii unor norme uniforme: să facă deduceri din salariul ucenicului pentru fiecare absenteism și pentru evadarea acestuia de la maestru, să stabilească un anumit timp pentru angajarea ucenicilor înainte de

Crăciun și, cel mai important, să îi priveze pe ucenici de un drept important pentru ei – să joace rolul de intermediari în angajarea lor de către stăpâni.la muncă. Cluburile au fost interzise chiar mai devreme. Ucenicii cojocari au luptat zeci de ani împotriva maeștrilor, iar ucenicii din diferite orașe s-au unit între ei, precum și maeștrii din diferite orașe.

1 Așa traducem termenul Trinkstube. Au fost întâlniri și sărbători ale ucenicilor.

hotărât în unanimitate în adunarea generală a consiliului desființarea și interzicerea acestora. Jurăm că de acum înainte nu se vor înființa cluburi în orașul nostru...

Consiliul Basel, despre lenjerie-croitori. 1399

(Din anexele la cartea Shants, 25, p. 160, p

Acestea sunt postulatele despre croitorii ucenici pe care le-am adoptat din cauza ciocnirilor lor cu croitoria.

Noi, cavalerul Arnold von Berepfels, burgmaster, și vechile și noile consilii din Basel, cunoscând slăbiciunea și neputința sentimentelor umane și importanța unui document scris, informăm pe toată lumea prin această scrisoare despre procesul și dezacordurile care au avut loc între dragul nostru. burghezi, maeștri de croitorie, pe de o parte, și muncitorii aceluiași magazin, pe de altă parte, pentru a păstra pentru totdeauna amintirea celor spuse mai jos. Stăpânii și muncitorii au venit la noi și și-au prezentat cererile și obiecțiile față de cererile celeilalte părți. Am auzit pe ambele părți în mod echitabil, așa cum se cuvine noilor consilii vechi și noi, am discutat temeinic problema și am hotărât în unanimitate ca ambele părți să-și stabilească relațiile în modul stabilit în această scrisoare.

În primul rând, ni se pare că suntem de acord cu legile divine și umane la care croitorii renunță sub jurământ la cele ale adunărilor, decretelor și actelor lor referitoare la relațiile dintre ei și măeștrii croitori, care au fost adoptate de ei împotriva voinței. a stăpânilor și fără acordul și permisiunea acestora din urmă. La urma urmei, ei au depus deja un jurământ solemn2 că vor face acest lucru... Un angajat care are vreo pretenție împotriva comandantului sau care are o coliziune cu comandantul său sau al altcuiva ar trebui să ceară comandantului să convoace o ședință de șase instanțe. stăpâni și să-și impună pretenția. Dacă această cale nu i se pare potrivită, atunci el poate apela pentru dreptate la sfaturile și la stăpâni sau la curtea lui Schultgeis8, oricare ar fi socotit mai convenabil pentru el. Maeștrii sunt exact prescriși să acționeze în același mod în pretențiile împotriva ucenicilor.

În al doilea rând, este interzis de acum înainte ca un angajat să interzică altor angajați să lucreze din cauza oricărei pretenții pe care o are împotriva comandantului, sau din cauza unei coliziuni cu acesta.

1 Document preluat de Schanz din Arhivele Orașului Basel.

1 Un jurământ solemn se numea jurământ, în care jurământul atingea moaștele sfinților sau își ridica degetele în sus, spre deosebire de jurământul obișnuit, care era doar pronunțat.

1 Schultgeis este judecător de oraș.

acest maestru. Această regulă se aplică indiferent dacă ucenicul cu cererea rămâne aici sau a plecat în altă parte. Dacă vreun muncitor încalcă această regulă, pleacă de aici și începe să interzică altor muncitori să lucreze pentru fostul lor stăpân, atunci muncitorii care rămân aici, în virtutea jurământului pe care l-au depus, nu trebuie să respecte această interdicție.

În al treilea rând, ucenicii croitori au dreptul de a respecta carta pe care ei înșiși au întocmit-o printre augustinieni1 și care se referă la lumânări, înmormântări și amenzi pentru nerespectarea articolelor din carte, deoarece ceea ce au stabilit nu contravine legilor divine și justiției. . Dar opiul poate discuta orice afacere numai cu acordul și permisiunea maeștrilor croitori. Când ucenicii pun amenzi, când întocmesc. ținând seama de colectarea și cheltuirea fondurilor lor, atunci când își aleg un trezorier și discută diverse probleme, ar trebui să fie prezent un maestru croitor desemnat la acel moment în acest scop. Singura excepție este cazul în care stăpânii înșiși nu doresc să numească pe nimeni pentru aceasta. Dacă muncitorul nu dorește să se supună acestor ordine, sau dacă există ciocniri între lucrătorii înșiși, atunci trebuie să-i ceară croitorului-stăpân să trimită această problemă la discuția tuturor stăpânilor și a celor „șase” stăpâni aleși pentru a o rezolva. .

Întrucât este interzis croitorului, ca și altor muncitori, să aibă o sală comună de ședințe, lucrătorii fiecărui stăpân trebuie să mănânce la casa lui în zilele de sărbătoare, invitând alți muncitori la locul lor numai cu știrea și acordul stăpânului lor. Însă maestrul, care și-a dat acordul în acest sens, nu ar trebui să plătească o amendă atelierului său și să fie responsabil pentru asta față de nimeni.

Întrucât măeștri croitori au fixat salariile muncitorilor și ucenicilor, fără a-i favoriza pe niciunul dintre ei față de ceilalți, muncitorii trebuie, în virtutea jurământului pe care l-au depus în fața consiliului și a stăpânilor, să se abțină să se amestece în această chestiune. Fiecare muncitor și slujitor este răsplătit în funcție de modul în care lucrează și de cât produce. Cel care este mai util și lucrează mai bine decât alții primește un salariu mai mare decât cel care nu poate lucra atât de bine.

Muncitorii trebuie să suporte faptul că fiecare maestru poate avea în atelierul său câți muncitori dorește. Nimeni nu are dreptul să i-o prescrie sau să-i pună amenzi.

Cel care încalcă regulamentele menționate, oricine ar fi el, stăpân sau muncitor, plătește o amendă de cinci guldeni în favoarea consiliului și a meșterilor... În dovada tuturor acestor lucruri, am dat ordin.

1 T. ɵ. în mănăstirea augustiniană.

5 oraș german

•5

introduceți aceste hotărâri în cartea noastră a orașului, scriind două scrisori identice și, după ce le-a furnizat un mic sigiliu de oraș, dați fiecărei părți una dintre ele pentru îndrumare.

Acest lucru s-a întâmplat, iar această scrisoare a fost dată în 1399 după nașterea lui Hristos, sâmbătă după săptămâna Paștilor.

Asociația atelierelor de fierari alsacieni, îndreptată împotriva fierarilor ucenici. 1400

(Din anexele la cartea Shants, nr. 25, p. 163) 1

Fierarilor ucenici le este interzis să țină ședințe de judecată și ședințe în orașe și sate, așa cum făceau înainte. Le este interzis să cheme pe oricine la tribunalul lor, să declare un maestru sau un ucenic sub boicot și să forțeze pe oricine să cumpere nume. De asemenea, le este interzis să bea calfei pe băutură, dacă nu este dispus de către instanța orașului în care are loc. De asemenea, le este interzis să bea stăpânul sau să-i impună sancțiuni bănești.

Maeștrii din orașe și sate nu trebuie să păstreze mai mult de opt zile un ucenic care nu a jurat să respecte aceste articole. Un angajat care nu dorește să depună acest jurământ trebuie concediat de la serviciu până când îl depune. Toți meșterii din orașe și sate trebuie să jure că vor respecta articolele specificate și nu vor accepta un muncitor care nu depune acest jurământ.

Stăpânul nu este obligat să hrănească muncitorul inactiv. Pentru absenteismul unui lucrător, maistrul deduce din salariat 6 pfennig, cu excepția cazului în care absenteismul a fost din cauza bolii salariatului. Dacă muncitorul fuge și maistrul îl urmărește, atunci maistrul trebuie ajutat prin sfaturi și fapte în acele orașe în care apare muncitorul. Acesta este decretul fierariilor din orasele indicate mai jos.

Venerabilii ambasadori ai fierarilor din fiecare oraș s-au înțeles separat cu breasla fierarilor din orașul nostru asupra respectării acestor articole. După cum ne-a spus maistrul fierăriei din orașul nostru, magazinele din orașele indicate mai jos au jurat să respecte aceste articole. De aceea noi, maiștrii și consiliul de la Strasbourg, după o discuție matură, am hotărât ca fierăria orașului nostru să depună același jurământ, pe care l-a făcut...

Legamantul de ucenici fierari ai orasului nostru si a altor orase> jurat

În ceea ce privește pretențiile muncitorilor și înțelegerea făcută de orașele și meșterii din țara noastră, muncitorii au depus jurământ că nimeni nu va fi împovărat și nimeni.

Documentul a fost preluat de Shants din arhivele orașului Strasbourg.

nu va produce pagube în acest sens, nici pe ascuns, nici pe fața locului. Cine încalcă acest lucru va fi considerat un călcător de jurământ și o persoană necinstită și oriunde va apărea, acest lucru ar trebui anunțat.

Dăm numele conducătorilor și orașelor acestei țări, care i-au obligat pe maeștri fierari și fierari să respecte articolele specificate sub jurământ: contele Friedrich von Lingen, Landvogt al Alsației; junkerii Johann și Ludwig, proprietari ai Lichtenberg; Junker Onnelman, proprietarul Lueistein; Heinrich von Geroltusk, proprietarul Larei; Junker Smossmann, proprietarul Rapolzstein; orașele Haguenau, Colmar, Schletstadt, Ebernegeyaheim, Zabern, Mollesheim, Offenburg.

Furtul sovieticilor din Constanța și Strasbourg cu hamali. 1410

(Din anexele la cartea Shants, nr. 34, p. 182)1

Prieteni lungi, înțelepți, excelenți, dragi și amabili. În avans și pentru totdeauna, vă exprimăm disponibilitatea de a oferi politețe și servicii. Excelenți prieteni buni, vă aducem la cunoștință că de ceva vreme ucenicii croitori care au lucrat în trecut au început să stabilească diverse comenzi îndreptate împotriva noastră și a maeștrilor croitori. Am anulat aceste comenzi și i-am forțat pe ucenici să le abandoneze. Cui nu i-a plăcut asta i s-a permis să plece (din Konstanz). S-a întâmplat că cei care ne-au părăsit au venit la voi. Și astfel, lucrătorii tăi ucenici impun pedepse și amenzi celor care rămân cu permisul și scot ucenicii de la serviciu. Acest lucru ni se pare nedrept și ne poate aduce nouă și întregii țări o mare durere. În calitate de prieteni, vă rugăm să vă gândiți la această chestiune și să depuneți toate eforturile pentru a face schimbări în acest sens în rândul dumneavoastră, astfel încât dumneavoastră și noi și croitorii tăi și măeștrii noștri să fiți feriti de astfel de inovații și de un comportament atât de prost al muncitorilor. ...

Apelul Consiliului de la Kaiserberg la Consiliul de la Strasbourg privind un ucenic croitor din Strasbourg (începutul secolului al XV-lea)

(Ia anexe la cartea Shants, nr. 34, p. 184) *

Oferim cu smerenie venerabilii noștri și prevăzători și Consiliului de la Strasbourg disponibilitatea noastră de a servi. Când ambasadorii tăi și ambasadorii altor orașe imperiale, prietenii noștri, au discutat problema artizanilor, în special cizmarii și croitorii, care ei înșiși aranjează curțile, aleg schultgeiss și alți oficiali și refuză

1 Document adus de Shants de la Arhivele Orașului Strasbourg.

5·

si ascultarea de autoritatile, meseriasii si consiliile locurilor in care locuiesc, ceea ce este contrar intereselor imperiului si produce mari pagube bogatilor si saracilor care traiesc in tara, atunci am prezentat si pretentiile noastre. La noi s-a ajuns la concluzia că ai un lucrător care locuiește cu tine, al cărui nume este Rosenzweig. El le-a interzis muncitorilor să meargă la un maestru cizmar care locuia la noi, pe nume Snevslin, după cum au povestit alți muncitori ai acestui magazin. Între timp, potrivit lui Snevelin, el [i.e. e. Rosenzweig] a avut o relație bună cu el. Atelierul lui Snevelin era gol, a suferit pierderi foarte mari și a fost nevoit să părăsească statul. Prin urmare, vă rugăm cu sinceritate, dragi prieteni, să rețineți acest muncitor.

"

Carta angajaților de la Strasbourg. 1466} (Din anexele la cartea Shants, nr. 57, p. 198)

Toți lucrătorii din serviciu, fie că sunt slujitori înarmați sau artizani, precum și toți cei care nu sunt burghezi ai Strasbourgului, nu ar trebui să meargă noaptea pe străzile orașului: vara, și anume de la Paști până la Sf. Mihai, după ce clopotul bate zece, iar iarna, de la St. Mihai până la Paște, după ce clopoțelul bate nouă. Singura excepție este cazul în care cineva se ocupă de treburile stăpânului sau stăpânului său cu un fel de misiune.

Un astfel de servitor ar trebui să aibă în mâini o torță aprinsă sau o lumânare scurtă. Cine este găsit pe stradă sub altă formă trebuie să plătească o amendă de 30 de șilingi pfennig. Și cine nu are bani va sluji patru săptămâni în turn, mâncând doar pâine și apă.

Este interzis angajaților din serviciu, și tuturor celor care nu sunt burghezi ai Strasbourgului, să viziteze taverne sau alte case închiriate în care sunt amplasate taverne, precum și grădini vara de la Paște până la St. Mihai - după zece, iar iarna de la St. Mihai înainte de Paște – după nouă. Nu ar trebui să vină împreună după timpul specificat. Cine încalcă această regulă plătește o amendă de 30 de șilingi pfennig.

Proprietarii unor astfel de taverne nu ar trebui să permită acest lucru. Cei care permit acest lucru sau rezistă slujitorilor ammei-stera®, pazului de noapte sau patrulei de noapte care doresc să pătrundă în tavernă pentru a afla ce se întâmplă acolo, plătesc

1 Documentul original este păstrat în Cabinetul de științe ale statului al Universității din Strasbourg.

1 Ammeister – o funcție stabilită pentru prima dată la Strasbourg în 1432, când breslele au făcut un compromis cu patricienii și au ales un consiliu orășenesc dintre reprezentanții ambelor. Ammyster deținea controlul suprem asupra navei. Maiștrii orașului nu s-au amestecat în această zonă.

5 lire bine. Io nu este decât cavalerii, servitorii cavalerilor, negustorii și pelerinii, care sunt oameni cinstiți și respectabili.

De asemenea, este interzis meseriașilor și ucenicilor să se unească și să încheie alianțe, să emită ordine și interdicții fără permisiunea bătrânilor consiliului.

Toți lucrătorii din slujbă, fie că slujesc cavaleri sau burghezi, și toți artizanii care slujesc în acest oraș, trebuie să depună un jurământ și să depună jurământ că ei, în cea mai mare înțelegere și fără nicio viclenie, vor asculta maiștrii și sfaturile, vor promova binele și onoare, lupta împotriva a ceea ce le poate dăuna, în tot timpul cât sunt în acest oraș...

Toți artizanii și ceilalți lucrători din serviciu nu trebuie să aibă în viitor nici un loc pentru sărbători și întruniri (Trinkstube), nici case și grădini închiriate și nu trebuie să elimine adunările generale nici în scop de sărbătoare, nici în orice alt scop.

Meșteșugarii nu au dreptul să interzică lucrătorilor să lucreze pentru stăpânii atelierului lor, precum și să bea un muncitor sau să bea altceva.

În cazul în care un angajat are vreo confruntare cu maiștrii săi sau cu maiștrii atelierului său sau cu alți lucrători, atunci el trebuie să aducă această dispută la decizia maiștrilor atelierului său și în niciun caz la decizia vreunei alte autorități. Singura excepție este cazul când, prin însăși natura cauzei, comandanții îl trimit la hotărârea consiliului sau a instanței orașului nostru sau la hotărârea instanței de apel. Acolo trebuie să se hotărască conform legii, iar ambele părți trebuie să se supună acestei decizii.

Fiecare maistru care angajează un muncitor trebuie să îl prezinte maiștrilor atelierului său în termen de opt zile de la angajare. Maistrul trebuie să invite unul dintre membrii instanței sale la sine și să-l aducă pe angajat la jurământul specificat. Fiecare atelier trebuie să aibă o carte în care să fie trecute numele tuturor lucrătorilor care au depus acest jurământ. Un maistru care primește un muncitor fără a respecta regulile menționate, după expirarea a opt zile, va fi amendat cu cinci șilingi pfennig.

Sunt [adică e. Lucrătorii] au voie în duminica următoare primei vineri a fiecărui trimestru al anului în care urmează să fie respectat postul strict1 să țină o ședință despre lumânări8, dar această întâlnire trebuie anunțată în prealabil

1 Așa-numitul Fronfasten.

1 Aprins în cinstea sfinților lor.

unul dintre maistri. El ar trebui să desemneze unul sau doi maiștri de atelier care să fie prezenți la întâlnire.

Înmormântarea ar trebui să fie programată de meșteșugari într-o sărbătoare, nu în zilele lucrătoare.

Ucenicilor meșteșugari și altor angajați din serviciu sunt interzise zi și noapte de Ziua Treimii și în timpul slujbei în oraș și în limitele minei burgban, un cuțit cu mâner lung, o sabie sau orice altă armă. Li se permite să poarte doar un simplu cuțit pentru tăierea pâinii sau un cuțit obișnuit într-o carcasă, a cărei mâner și lamă nu depășesc o lungime. Încălcarea acestei reguli va plăti o amendă de 10 șilingi pfennig. Λ dacă arată sub jurământ că nu le are, atunci în timpul anului nu are dreptul să se apropie de oraș mai mult de o milă și nimeni, nici stăpânul său, nici ameisterul din sonet nu au dreptul să înlăture acest lucru. interzicerea lui. Dar cine vrea să meargă în sat, fără să aibă vreun gând ascuns, are voie să pună mâna pe arma cu condiția să o scoată din nou la întoarcerea acasă sub amenințarea aceleiași pedepse.

Este interzis ca trei muncitori, inclusiv meșteșugari, să poarte o pălărie oblică în formă de bilă, pantaloni identici sau orice alte semne identice.

Maeștrii nu au dreptul să ducă la locul de muncă sau acasă un muncitor care nu dorește să respecte carta specificată, care îi va fi anunțată. Un maestru care încalcă acest regulament plătește o amendă de 4 guldeni.

Toate aceste amenzi sunt împărțite la jumătate între oraș și magazin.

Orașele care s-au aderat la această carte nu au dreptul de a-și schimba articolele fără a coordona acest lucru cu alte orașe. Acest statut despre muncitori a fost dat în 1465, duminică. O copie scrisă a fost dată fiecărui atelier și diferite orașe au fost informate despre charter.

Consiliul orășenesc din Köln interzice ucenicilor pantofi de la diverse inovații. Í49Ī an

(Loesch, II, nr. 644, 8.414)

Dragii și credincioșii noștri burghezi de la cizmar ne-au informat că muncitorii1 din acest magazin manifestă adesea o inocență neobișnuită față de meșterii lor.

1 Termenul „Dienstknecht” este folosit în text. Ne referim la el peste tot prin termenul de „muncitor”. În esență, înseamnă același lucru cu ucenic. Denumirea germană modernă pentru conceptul de ucenic, și anume „Cesello”, este foarte rară în documentele noastre. Acolo unde se întâlnește, îl traducem cu cuvântul „ucenic”. Dar termenul „lucrător” — „Knecht” — este uneori folosit în documente și în aplicarea studenților împreună cu denumirea „Lehrknecht-Lehjunge”. Pe acesta din urmă îl traducem prin „elev”. „Knecht” este tradus de noi peste tot ca „muncitor”.

viziune. De exemplu, îndrăznesc să introducă sărbători speciale care nu erau acceptate pe vremuri, părăsesc casa stăpânilor noaptea și comit alte fapte indecente. Dacă acest lucru nu este opus, atunci în decursul timpului pot veni multe neplăceri și necazuri de aici; pentru a preveni aceste consecințe, și așa; pentru a menține armonia, respectul și frica în atelierul de mai sus, le-am permis maeștrilor și fraților mai sus numiți... să introducă următoarele puncte în caietul lor de atelier, să le anunțe la fiecare șase luni în ziua alegerilor sau într-un moment sau altul când consideră că este necesar să facă acest lucru și solicită respectarea fermă a acestora sub amenințarea cu plata unei amenzi și a unei penalități pentru încălcarea ph.

1. Dacă un ucenic1 al atelierului menționat mai sus decide să plece noaptea fără știrea și acordul maestrului, atunci pentru fiecare astfel de infracțiune plătește atelierului o amendă de 3 al-buses Köln.

2. Dacă un angajat sau ucenic 2 a îndrăznit să introducă concedii care nu au fost acceptate în trecut, începe să plece în timpul zilei și nu dorește să lucreze așa cum i se impune, atunci pentru fiecare astfel de absenteism este amendat cu plata a 3 albus în favoarea atelierul.

3. În cazul în care un maistru sau un frate al atelierului menționat mai sus dă de lucru unui lucrător care a încălcat aceste reglementări, înainte ca lucrătorul să fi achitat integral amenda aplicată acestuia, atunci acest maistru plătește atelierului 1 marca Köln a unei amenzi pt. în fiecare zi în care lucrătorul lucrează pentru el.

Consiliul a dispus ca aceste hotărâri să fie înscrise în cartea memorială, iar o copie a acestora să fie predată atelierului menționat anterior... Totodată, consiliul și-a rezervat dreptul de a le completa sau scurta oricând, dacă este cazul.

Tratat aliat între pălărierii din Worms, Frankfurt și Aschaffsburg, îndreptat împotriva ucenicilor. 1512

(K. Bûcher und B. Schmidt, Frankfurter Staats- und Zuníturkunden,

B. II, 8. 375-378. 1512)

1. Un angajat trebuie să primească 6 albus pe săptămână. Un maistru care plătește un muncitor mai mult de șase albus este amendat cu 4 guldeni.

2. Un muncitor care nu prestează o zi de muncă primește salariu în funcție de cât a muncit. Alți lucrători nu au dreptul să se amestece în această chestiune.

3. Muncitorul nu are dreptul să ceară o masă mai bună decât cea folosită de stăpân și soția acestuia din urmă. Salariatul nu are dreptul de a cere vin de la comandant pentru micul dejun sau pentru masa de dupa-amiaza. Stăpânul care va da vin muncitorului pentru mesele indicate este amendat cu plata a 2 guldeni.

1 Termenul tCteselle este folosit în original.

1 Original „Dienst oder Lehrknecht”.

4.   Dacă un angajat renunță la muncă în decurs de o săptămână fără un motiv întemeiat, atunci maistrul nu este de acord să-i plătească aa în această săptămână. Și maestrul însuși nu are dreptul să acorde unui ucenic un concediu pentru o săptămână fără un motiv întemeiat...

5.   În cazul în care lucrătorul nu își îndeplinește misiunea de zi cu zi, atunci maistrul trebuie să efectueze o deducere corespunzătoare din salariul săptămânal al lucrătorului. Un meșter care nu respectă această regulă plătește o amendă de 6 guldeni.

6.   Lecția de după-amiază constă din trei pălării bufante. Muncitorul care face pălăria suplimentară primește 6 pfennig în plus...

7.   Patru aleși trebuie să participe la toate atelierele, fără a se limita la unul.

9.   În cazul în care muncitorul s-a certat cu proprietarul, atunci, indiferent de motivul dezacordului, acesta trebuie să înainteze chestiunea comandanților sau atelierului. Dacă muncitorul nu îi dă satisfacție maestrului, atunci trebuie să căutați dreptate de la autorități - primarul sau consiliul. Dar dacă muncitorul dă dovadă de voință de sine extremă și nu se va supune deciziilor nimănui, atunci stăpânii și muncitorii trebuie să trimită o scrisoare după el și să-l scoată de la muncă.

10.   Dacă un angajat îi datorează proprietarului bani sau altceva și pleacă fără a fi de acord cu proprietarul și fără a plăti datoria, atunci trebuie trimisă o scrisoare după el și scos de la serviciu.

X 11. Stăpânul nu are el însuși dreptul, prin soția sa sau prin altcineva, să ademenească muncitorul cuiva. Dacă face acest lucru, trebuie să plătească magazinului o amendă de 2 guldeni.

12.   Cei patru aleși să trimită muncitorul la muncă în primul rând acelor meseriași care nu au muncitori, mai ales la acele ateliere care au rămas fără muncitori de mai mult timp. Dacă un muncitor este angajat de un maestru care are muncitori, în timp ce sunt ateliere în care nu sunt muncitori, cât sunt pupa, atunci comandantul trebuie să plătească o amendă de 1 gulden.

13.   Un lucrător nu poate rosti un jurământ neobișnuit sau un blestem sub amenințarea cu pedeapsa proprietarului cu care locuiește.

14.   Când trebuie să tragi la sorți pentru un loc în piață, atunci ar trebui să te înțelegi asupra orei tragerii la sorți. Stăpânul care nu vine la ora 8 la locul unde se trag la sorți și nu îndrumă pe altcineva să tragă la sorți pentru el pierde acest drept.

15.   Un angajat care nu dorește să respecte carta citată nu poate fi angajat în atelierul nimănui. Stăpânul care ține un astfel de muncitor plătește o amendă de 2 guldeni.

16.   Numai acel muncitor poate deveni un maestru care știe

meșteșug și a trecut experiența de predare. În plus, el trebuie să facă o capodopera1 ... [sub forma mai multor shhsh diferite].

Daca nu este membru! pentru a face lucrurile cerute, apoi vine o pauză pentru prima dată de șase luni și pentru a doua oară pentru un an. Acest lucru este menit să garanteze comerciantului cel mai bun produs posibil. Un ucenic care vrea să devină maestru trebuie să realizeze o capodoperă în casa unui maestru pe care el însuși îl alege, dar cu condiția să lucreze pentru el și să execute capodopera sub supravegherea a doi maeștri care trebuie să trăiască din el. cont în timp ce lucra la o capodoperă. Dacă nu reușește, atunci cheltuielile nu îi sunt rambursate, iar orice altceva se face conform litera din acest articol.

17. Sunt acceptate ca studenți doar acele persoane care și-au exprimat dorința de a servi patru ani și care pot pune un garant...

18. Stăpânii orașelor Frankfurt, Worms și Aschaffenburg au decis de comun acord ca în fiecare an, în timpul târgului de toamnă de aici, la Frankfurt, să fie organizată o instanță de câte doi stăpâni din fiecare oraș pentru a se ocupa de toate infracțiunile legate de meșteșug. Un maestru numit în acest scop și care nu dorește să accepte alegerea plătește un gulden amendă și totuși trebuie să îndeplinească datoria care i-a fost atribuită.

19. Dacă judecătorul știe că unul dintre stăpâni merită o amendă și dorește să tacă acest caz, atunci pentru fiecare caz de astfel de ascundere, el plătește o amendă dublă ...

20. Jumătate din amenzile cerute merg la atelier, iar cealaltă jumătate la autorități...

1 Produs exemplar··.

III. COMERȚUL

l. Carta pieței săptămânale din orașul Strasbourg. 1491 (Brucker, St ha Fsb urge g ZιιηΠ - und Polizrivcrordnungcn des XIV. u.

XV. Jalirhunderts, S. 332-333)

Într-un efort de a se asigura că piața săptămânală ar aduce beneficii oamenilor obișnuiți ai orașului Strasbourg și, în același timp, dorind să elimine, cel puțin parțial, medierea, Papa, domnilor maistru, Consiliul și Consiliul de conducere al XXI a hotărât următoarele.

Este necesar să ordonați tuturor agenților comisionari pentru cumpărarea și vânzarea de cereale1 că, dacă aud sau văd că străinii îndrăznesc să cumpere cereale și să le vândă din nou aici în oraș în scop de profit, atunci ei, comisionarii, sunt obligați să spună acestor oameni ce fel de comerț este interzis și că trebuie să ia imediat ce au cumpărat din piață sau din altă parte...

De asemenea, este necesar să se ordone comisionarilor ca, dacă află că cineva din oraș, fie că este mănăstirea, fie altcineva, dorește să

vândă cu ridicata boabele pe care le are, să înștiințeze maistrul pentru cumpărarea de cereale [i.e. e. maistru al orașului] în cazul în care orașul ar dori să cumpere o parte din aceste cereale pentru a preveni nevoia viitoare de pâine. Orice nu vrea orașul să cumpere poate fi vândut în mod liber, cu condiția însă ca boabele cumpărate să fie luate imediat și să nu poată fi vândute aici pentru profit.

Domnii noștri Bătrâni, Consiliul și Colegiul XXI au decretat că niciun burghez sau țăran al orașului Strasbourg, care are suficient vin pentru a acoperi nevoile familiei sale timp de un an sau un an și jumătate, nu are dreptul să-l cumpere. piața deschisă în scopul revânzării speculative, sub amenințarea unei amenzi de 5 lire pfennig; dacă vrea să cumpere vin pentru revânzare, atunci are voie să-l cumpere în afara orașului, în mediul rural.

1 Comisarii lui Verne pentru cumpărare și vânzare au constituit un atelier special la Strasbourg. Funcțiile acestuia din urmă sunt clarificate din următorul statut privind comisionarii.

74

Este interzis ca burghezii și țăranii din Strasbourg, care nu au cai și nu-i cresc, să cumpere aici ovăz în scopul revânzării speculative. Cine are cai are dreptul să cumpere până la 10 sferturi de ovăz în fiecare zi de piață, nu mai mult. Fostul nostru regulament, care permitea agenților comisionari pentru cumpărarea și vânzarea de cereale să comercializeze ovăz la tarabele lor, rămâne în vigoare. Dar (lor) le este interzis să cumpere ovăz la țară și să-l aducă în oraș. „Oamenii ar trebui să fie informați despre acest lucru...

[Colecția lui Bruker conține statute speciale pentru pește, cereale, lactate, verde, vin și alte câteva piețe.]

2. Carta privind comisionarii pentru cumpararea si vanzarea cerealelor. 1416

(Brucker, I. 304-307)

Până acum s-a întâmplat ca comisarii orășenești pentru cumpărarea și vânzarea de cereale să intre în posesia tot felul de cereale aduse în piață: grâu, secară, orz, ovăz etc., să le cumpere, să le aducă și apoi să vinde. din nou. Între timp... fiecărei case ar trebui să i se dea ocazia lui Irod însuși - cinci din grânele lui. Cerem, așadar, ca agenții comisionari pentru cumpărarea și vânzarea de cereale să depună jurământ că vor face acest lucru de acum înainte. Nu trebuie să împiedice pe nimeni să ducă în piață cereale, fie că este grâu, secară, orz, ovăz, fasole, mazăre, linte, floarea soarelui, muștar, nuci sau orice altceva, limitându-se doar la încasarea unei taxe pentru măsurarea bobului. Ei nu au dreptul să pună bipoane pentru cereale – înalte sau scăzute – și să instruiască vânzătorii cum să se comporte. Lăsați toți să meargă liber cu marfa pe piață. Nici ei nu au dreptul să sfătuiască pe cineva să le aducă cereale acasă... pentru că astfel, spun ei, va ajuta mai mult decât în piață. Dacă cineva îi instruiește să vândă corect, atunci trebuie să scoată la piață, fiecare soi într-un fel de mâncare special, și să-l arate, așa cum se întâmpla pe vremuri.

Ei nu au dreptul să cumpere cereale, decât în prezența proprietarului sau a reprezentantului său autorizat. [Această interdicție se aplica numai agenților comisionari și măsuratorilor, dar nu și burgherilor care cumpără corect.]

Este interzis comisionarilor să măsoare boabe care nu sunt prevăzute cu semne de colectoare de accize – fiecare sfert de cereale trebuie să aibă un astfel de marcaj. Comisionarul este obligat să prezinte aceste mărci perceptorului accizei în aceeași zi în care a măsurat boabele, sau cel târziu a doua zi. Cu toate acestea, este permisă măsurarea pentru brutarii care locuiesc aici grâu și secară, nedotați cu aceste contoare.

1 Din aceasta se poate observa că conceptul de adevărat era mai larg în Evul Mediu decât în prezent și acoperea un număr mai mare de subiecte.

tabără, deoarece brutarii plătesc de obicei acciza în același timp cu taxa de măcinare...

Este interzis agenților comisionari pentru vânzarea cerealelor să preia un cereale comisionar care nu este prevăzut cu mărcile unui perceptor de accize. Etichetele din boabele care le sunt date în comision, pe care le vor vinde, trebuie să le depună la accize în aceeași zi sau cel târziu a doua zi. Este exclus cazul în care vând cereale brutarilor. Le dau etichete împreună cu boabele, pentru ca colectorii de accize să știe ce să urmeze.

Este interzis să amestecați cereale putrede și viermice cu bun... și apoi să le vindeți într-o singură pungă.

Este interzis unui comisionar, indiferent dacă este bărbat sau femeie, să măsoare cereale sau să medieze în cumpărarea acestuia, dacă nu a depus un jurământ de credință față de această carte... Magazinul agenților comisionari căci cerealele nu au dreptul să accepte în componenţa sa persoane care nu au depus acest jurământ .. .

Acele cereale sau pâine, care se vând în mănăstiri, pot fi măsurate doar de comisionari jurați. Atât ei, cât și orașul își primesc astfel cotizațiile. Dar bobul destinat consumului propriu de mănăstire poate fi măsurat fără a-l marca.

La Strasbourg și în limitele burgbanului este interzis să ieșiți sau să conducă către persoane care transportă cereale în căruțe, căruțe sau corăbii, și să le cumpere de la aceștia sau să negocieze cu acestea cu privire la cumpărarea lui. Toată lumea ar trebui să aibă posibilitatea de a duce cereale la piață. Pentru fiecare încălcare a acestei reguli, se va percepe o amendă de 5 lire pfennigs.

Oricine cumpără cereale sau porumb din piață trebuie, înainte de a lua ceea ce a cumpărat de la piață, să dea perceptorului adeverința corespunzătoare.

Nimeni nu are dreptul să plătească pentru cereale mai mult decât prețul la care a fost oferit; cerealele cumpărate în piață nu trebuie să fie

vândute din nou în aceeași zi pe aceeași piață în scopul câștigului speculativ. Acest lucru este decis pentru a preveni creșterea prețurilor. Este interzis să trimiți cereale în piață și apoi să le cumperi singur sau prin altcineva. S-a întâmplat ca în acest fel oamenii să primească mai mult decât prețul pieței pentru cereale și, datorită acestuia, puteau să vândă mai scump cerealele pe care le depozitau în hambare... ceea ce este contrar intereselor oamenilor. Toți comisionarii și comisionarii sunt obligați, în virtutea jurământului care le-a fost depus, să informeze perceptorii de accize despre toate cazurile de încălcare a unuia sau mai multor puncte din prezenta carte cunoscute de aceștia. La aflarea acestui lucru, perceptorii de accize trebuie să raporteze în aceeași zi sau a doua zi despre încălcările survenite maistrului și consiliului. Aceștia din urmă sunt obligați să dea pedeapsa cuvenită celor răspunzători, dar dacă colecționarii, aflați de asemenea cazuri, rămân tăcuți, atunci Colegiul XV trebuie, atunci când vine în atenția sa, să-i tragă la răspundere pe colecționari.

76

Există trei exemplare ale acestei hrisovice: unul a fost predat orașului, celălalt accizelor, iar al treilea comisarilor de cereale.

3 „Cartele comercianților din Lübeck și Strasbourg (secolele XIV-XV). Carta oaspeților din Lübeck * 1. 1353

Un oaspete care vinde condimente nu are dreptul să vândă mai puțin de două lire livoniene. Acest lucru se aplică tuturor soiurilor, cu excepția cuișoarelor și a celei mai mari varietăți de stafide, care pot fi vândute la liră; șofranul, în schimb, poate fi vândut cu jumătate de liră, dar pentru mai puțin. Tot ce se vinde trebuie cântărit exclusiv la cântare de oraș.

Negustorii care vizitează pot face comerț doar de trei ori pe an în fața bisericilor sau a piețelor. ·

Oaspeții care vând produse din Köln trebuie să vândă fire de hârtie în nu mai puțin de lire sterline, panglici în sute [buci], pânză pentru căptușeală în cincizeci [bucăți], panglici de mătase în jumătate de liră, chenar parizian în jumătate de duzină [bucați], aur și argint - nu mai puțin de șase uncii fiecare, zegers2 - șase [bucăți], un tip de pânză numit "gardoke" - nu mai puțin de zeci de [bucăți], Nuremberg pozhi - cincizeci, pumnale - zeci, încuietori - zeci , rozary - zeci mari [adică e. 12 duzini fiecare, așa-numita grah], hârtie - în picioare.

Oaspeții care vând pânză irlandeză, sau sardoke, sau pânză de mătase, au dreptul să vândă acest produs numai bucăți, dar în niciun caz tăiate în coate.

Oaspeții au dreptul să vândă migdale cu mai puțin de 25 de lire sterline, și orez pentru 25 de lire sterline. Toate acestea ar trebui să fie bine cântărite exclusiv la scara orașului.

Oaspeții care sunt negustori sunt supuși acelorași reguli ca și comercianții burghezi și nu au voie să facă schimb de sărbători.

Oaspeții care cumpără un articol aici nu au voie să vândă același articol aici. Dacă se întâmplă ca consilierul [maistrul] să cumpere mărfuri de la oaspete într-o cantitate mai mică decât cea prescrisă aici, fără a-l avertiza pe oaspete că acest lucru este interzis, atunci acesta este obligat să restituie oaspetelui ceea ce a plătit, sub formă de amendă. .

Dacă maiștrii găsesc undeva un produs prost, sunt obligați să-l prezinte consiliului.

x Această denumire se datorează faptului că această jumătate a statutului dat comercianților conține în principal, dar nu exclusiv, reglementări privind oaspeții. A doua jumătate a statutelor, „Ustav despre burghezi", conține în principal decrete privind burghezi.

1 șervețel de hârtie Austin.

* Țesătura este jumătate in și jumătate lână.

77

Oaspetele are voie să vândă hârtie de bumbac cu cel puțin 25 de lire sterline, pături de lână Chalon pentru nu mai puțin de jumătate de duzină și tafta, numită civdelsm2, pentru nu mai puțin de 6 bucăți.

Acei negustori care sunt burghezii noștri trebuie să asculte acest statut la întâlnirile lor de atelier și nu se pot scuza cu necunoașterea lui.

Negustorul nu are dreptul să monteze în vitrină o expoziție mai înaltă decât trei bucăți de pânză de la Strasbourg; în locul acestuia din urmă, se roagă să se stabilească cantitatea corespunzătoare dintr-un alt produs. Încălcarea oricăruia dintre aceste puncte este amendată de fiecare dată prin plata a 3 puncte de argint.

Charter pe burghezi

Este interzisă păstrarea pivnițelor deschise3 și comercializarea la greutate sau în orice alt mod a mărfurilor aparținând celor vândute în magazine, fără respectarea următoarelor reguli.

Un burghez care vinde condimente nu are dreptul de a vinde fiecare varietate de condimente în mai puțin de o liră livoniană. Excepțiile sunt cuișoarele și cea mai mare varietate de stafide; pot fi vândute cu jumătate de lire sterline, dar mai puțin. Șofranul nu poate fi vândut cu mai puțin de 4 lire de piață; migdale, orez, stafide, smochine, ulei vegetal, hârtie de bumbac, 25 de lire fiecare, pături Chalon, jumătate de duzină; pălării, câte șase; pânzele irlandeze și sardok-urile trebuie vândute în bucăți întregi; fețe de pernă, nu mai puțin de jumătate de duzină. Dacă unul dintre burgherii noștri primește ulei vegetal, migdale, orez, stafide, curmale din țări străine, în timp ce oaspeții nu le au, atunci are voie să le schimbe în Filipine și Postul Mare ca negustorii.

Negustorii care vând mărfuri din Köln nu pot vinde fire de hârtie în mai puțin de 2 lire sterline, panglici doar cincizeci [bucați], căpușe un sfert de sută [bucați], acarieni de mătase nu mai puțin de jumătate de liră, granița pariziană jumătate de duzină [bucați] , aur și argint - nu mai puțin de 4 uncii, sardoci - nu mai puțin de 6 [bucăți], cuțite Nürnberg, pumnale, încuietori - nu mai puțin de jumătate de duzină, mătănii - jumătate de duzină mare, hârtie - jumătate de picioare.

Teakul și seterul pot fi vândute cu amănuntul numai de către comercianți. De asemenea, este interzis oricui, altul decât ei, să vândă mătase în loturi sau pe jumătate.

1 Tip special de pături de lână; numele lor se explică prin faptul că inițial acest tip de pătură se făcea doar în Chalons.

Sunt o cârpă de hârtie Austin.

* Adică, cu alte cuvinte, magazine.

Toate bunurile enumerate mai sus, vândute la greutate, trebuie cântărite exclusiv la cântar de oraș; încălcarea acestei reguli plătește 4 mărci de amendă din fiecare fir de marfă.

... Dacă cineva din burghezii noștri dorește să vândă mărfuri în cantități mai mici decât cele indicate aici, atunci trebuie să declare această dorință la două ședințe de atelier în prezența domnilor consilieri [i.e. e. maiştri], numiţi în acest scop de către consiliu, şi negustori.

Cine doreste sa se angajeze in acest gen de comert trebuie sa aiba proprietate libera de 20 de marci si este obligat sa faca dovada breslei comerciantilor.

Negustorii în vizită pot face comerț liber aici trei zile pe an și, mai mult, nu în sărbători, după cum era acceptat pe vremuri; au dreptul de a vinde migdale, orez, smochine, stafide, curmale, chimen roman si de camp, apis, nu mai putin de lire sterline; tot felul de alte condimente - nu mai puțin de 4 loturi.

Un negustor vizitator care face comert aici, conform acestor reglementari, poate cumpara marfa pe care o vinde de la burghezii nostri, cu conditia insa ca ceea ce nu vinde intr-un pacat de zile, sa fie obligat sa ia de aici.

Este interzis ca un comerciant să-și așeze mărfurile pe vitrine în zilele de sărbătoare.

Oaspetele nu are dreptul să vândă la han mai puțin de o jumătate de duzină de pas sau mai puțin de o duzină de castele.

Nici burgherii, nici oaspeții nu au dreptul să vândă sardok decât bucăți, cu excepția comercianților cărora li se permite să vândă acest tip de retail de țesături.

Negustorilor le este interzis să-și instaleze corturile lângă biserici, în cimitire, pe străzi fără acordul consiliului.

Sfeșnicele și suporturile pentru lumânări nu au voie să își vândă produsul, dar au voie să facă lumânări din ceară dată de clienți.

Statutul de mai sus va rămâne în vigoare atâta timp cât dorește consiliul.

Negustori și sfeșnice din Lübeck, 6 mai 1458 (Wehrmann, 8. 285-286)

În anul Nașterii lui Hristos 1458, sâmbătă, cu 14 zile înainte de Treime, la Consiliul de la Lübeck au venit lumânari și negustori. Concomierii și întreaga breaslă de lumânări au adus acuzații concomitenților și breslei negustorilor pentru oțetul și muștarul vândute de acestea din urmă. Consiliul a hotărât chestiunea în sensul că

1 O plantă folosită în scopuri medicinale și culinare.

ca nici un negustor nu are dreptul sa vanda otet si mustar, decat prin masuri si jumatati, butoaie si jumatati de butoaie.

Negustori și producători de pălării din pâslă din Lübeck. 1465, 19 ianuarie (P'eyigtapn, n. 286)

În anul de la nașterea lui Hristos 1465, sâmbătă după Sf. Antonia, producători de pălării și negustori de pâslă au venit la o adunare generală a consiliului din Lübeck cu privire la o dispută cauzată de vânzarea de pălării de pâslă de către comercianți. După ce a ascultat acuzația și răspunsul, consiliul a trimis ambele părți la vrdegerr, care le-au judecat astfel:

Negustorii nu au voie să vândă pălăriile din fetru făcute aici și în alte orașe la bucată, dar le pot vinde cu duzină și jumătate de duzină sub colet. De asemenea, au voie să vândă pălării flamande la bucată... Acest lucru a fost decis de Verid Dertsov și Giprik vap Gaheden, care la vremea aceea erau Wedegerr. Pentru încălcare, se percepe o amendă - 3 mărci de argint, fără nicio concesie. Inregistrat prin ordin al consiliului.

Negustori și producători. rozariu, la Lübeck. 2 septembrie 1166 gobos (IVchraiann, S. 2Ó8)

Să se știe că în 1466, în miercurea de după moartea capului lui Ioan Botezătorul, consilierii făcătorilor de rozarii de chihlimbar și consilierii comercianților au venit la... consiliul de la Lübeck despre disputele care au apărut între ei, deoarece negustorii făceau comerţ cu mătănii de chihlimbar, ceea ce a cauzat pagube grave atelierului de mătănii de chihlimbari... Conducătorii de mătănii de chihlimbar au cerut cu umilinţă să aibă grijă de meşteşugul lor, căzut într-un declin vizibil, pentru a-şi păstra. surse de hrană și interzice comercianților să facă comerț cu mătănii de chihlimbar. După ce a ascultat argumentele și răspunsurile ambelor părți și le-a discutat, consiliul a decis ca

negustorii să nu mai facă comerț cu mătănii de chihlimbar. Consilierii atelierului de rozarie din orașul Vedebek au dorit să noteze această hotărâre ca amintire și să o închidă. Înscrisă prin ordin al consiliului în anul și ziua menționate mai sus.

[Același tip de ciocniri au avut loc în diferite momente în Lübeck între negustori, pe de o parte, și producători de săbii, ace, cupru și alți meșteri, pe de altă parte.]

1 Cu cuvântul „măsură” traducem germanul Scheffcl. Consultați glosarul pentru Die kõlner Zunfturkunden a lui Lesch. Nu am putut stabili dimensiunile exacte ale acestei măsuri.

* Membrii consiliului orășenesc care au fost supuși unor astfel de cazuri. Vede înseamnă literalmente pedeapsă.

ASA DE

Regula dată comercianților din Strasbourg. 1470 {Brucker, S. ZON-317)

[Motivul publicării cartei a fost falsificarea condimentelor practicată la Strasbourg. Carta, întocmită după regulile consiliului orășenesc de către înșiși negustorii și apoi confirmată de către consiliu, conține instrucțiuni precise cu privire la modul de preparare a fiecărui tip de condiment. Exemplu: într-un kilogram de condimente dulci se pun 13 loturi de scorțișoară, 8 loturi de ghimbir alb, 4 loturi de cuișoare, 2 loturi de nuci, 4 loturi de șofran etc.. Pentru a supraveghea implementarea acestei reguli, comercianții aleg 6 oameni din mijlocul lor în fiecare an. Îndeplinirea statutului se impune și comercianților care vizitează din orașele din apropiere sub amenințarea încetării relațiilor comerciale cu aceștia. Negustorii în vizită care vând condimente legale au voie să facă comerț în Strasbourg trei zile pe an.]

4. Charte ale comercianților cu amănuntul de stofe din Köln. Carta dată lor de frăția bogaților1 (MP v.)

[fi. con Loesch, Die* Koigng Zuntturkurul n, nebstnodoren Gtwerbeurku.i dui, Borni 19U7, Bd. 1, nr. 23, S. 50-51)

Carta propusă a fost rescrisă în 1247 la începutul lunii iunie I 2.

Să fie cunoscut deopotrivă viitorilor și prezenți fraților că noi, comercianții de stofe din Köln, comercianții cu amănuntul, ale căror rânduri sunt situate între casa lui Iko3 * * b și monetărie, ne bucurăm de următoarele drepturi acordate nouă de casa burgherilor și de frăție. a celor bogati.

1. Cine dorește să dobândească drepturile fraternității noastre trebuie, dacă autoritățile noastre consideră acceptabil, să depună cel puțin 2 mărci. Este exclus cazul în care tatăl său a fost membru al frăției noastre, atunci el dobândește drepturile de membru pentru 1 punct.

2. Croitorii trebuie să fie în locul indicat mai sus [i.e. e. în rânduri], în niciun caz în nici un altul, decât în cazul în care

aceasta din urmă le va fi permisă de autoritățile noastre. Ei dobândesc drepturi de fraternitate pentru 1 punct.

eu. " i fraternitatea celor bogați” - traducerea literală a termenului german „Bogați-

zeche” (pentru sensul cuvântului Zeche, vezi <Dicționarul etimologic al limbii germane” de F. Kluge). „Frăția celor bogați” a fost în epoca indicată unul dintre organele administrației comunale din Köln, a cărei funcție principală era supravegherea atelierelor. S-a adunat în așa-numita Casă

burghezi.

II Adică, hrisovul din 1247 este o copie sau o revizuire a unui hrisov mai vechi.

* Casa lui Iko era situată în apropierea așa-numitei piețe grecești (pentru topografia Köln, vezi cartea Krizz<n, Historische Topographie der Stadi Kõln iui Millelalter, Bonn 1910). Era un loc de întâlniri publice și, în același timp, un șir comercial de țesători de lână.

b oraș german

Cazul este exclus atunci când tatăl persoanei menționate aparținea de confrație, atunci îi facem îngăduință la discreția noastră.

3. Este interzis oricăruia dintre frați să ia ca asociați pentru tranzacțiile de cumpărare și vânzare o persoană care nu a devenit anterior membru al confrației.

4. Cei care vând lenjerie în piață dobândesc drepturile frăției noastre pentru nu mai puțin de o marcă. Este exclus cazul în care tatăl a fost membru; atunci autoritățile noastre îi pot acorda clemență.

5. Cei care vând și cumpără pânză în bucăți întregi dobândesc și drepturi de frățietate pentru nu mai puțin de o marcă; dar dacă tatăl acelei persoane a fost membru al frăției, atunci îi dăm aceeași îngăduință ca și altora.

6. [În exact aceleași condiții ca la paragraful 5, brokerii și comisionarii sunt admiși în frăție.]

7. Dacă vreun burghez sau străin dorește să se alăture frăției, atunci autoritățile noastre, în măsura în care aceste persoane le sunt acceptabile, stabilesc condițiile de admitere1.

8. Declarăm că, în virtutea unui decret străvechi, este interzis fraților să aducă... la curtea autorităților noastre străini care nu fac comerț cu noi...

Carta din 5 iunie 1344

(Loesch, 1, L 25, 8,5'* *-72)

Patruzeci și șase de frați meritori ai negustorilor de stofe [amenați pe nume] adoptă o serie de ordonanțe cu asistența unor canoane instruiți legal.

1. În fiecare an, patru maiștri să fie aleși prin tragere la sorți dintre frații cinstiți... la alegere, fiecare dintre ei primește 300 de mărci; trebuie să jure pe sfinţi că le va întoarce şi le va îndeplini slujba3 conform regulilor următoare. [Dacă cheltuielile efectuate de maistru în timpul anului serviciului său depășesc suma care i-a fost acordată la alegere, atunci frații meritați din machetă vor rambursa depășirea cheltuielilor.]

2. Dacă vreunul dintre cei patru bătrâni aleși prin tragere la sorți nu vrea să slujească..., atunci pierde drepturile unui membru al frăției noastre.

3. Numărul fraților meritori nu trebuie să depășească 44.

4. Maiştrii sunt obligaţi în anul serviciului lor să dea fiecărui frate cinstit câte 2 sferturi de vin bun; chiar-

1 Alineatul 1 vorbește despre primirea țesătorilor de produse din lână, paragraful 7 - de primirea persoanelor complet neautorizate. >

* Traducem literalmente acest termen caracteristic. Germană: Diensl.

rândul său, în săptămâna imediat următoare alegerii lor, a doua - în ziua pomenirii morților1, scriu câte o sticlă și fiecare dintre mesagerii noștri câte o sticlă din același vin la fiecare din aceleași date.

5. Prescripții privind momentul și modul în care maiștrii își îndeplinesc atribuțiile.

Patru maiștri trebuie să își îndeplinească îndatoririle oficiale în relația cu onorații frați timp de două săptămâni după ziua de Sf. Ioan vara, în felul următor: la masa de dimineață să se dea 3 feluri de mâncare: mai întâi vânat, dacă se poate obține; daca nu, atunci file in piper; pentru al doilea, legume cu pește sau un preparat intermediar bun; pe a treia se dau pui si frijii. În plus, o cantitate suficientă de vin roșu, numit Lutherdranks, 1 2. După masă, se dau mirodenii, se distribuie din nou lutherdranks, fiecărui frate onorat i se dau 8 șilingi, iar funcționarul și fiecare dintre cei doi mesageri i se dau 31 de șilingi. . Dacă vreunul dintre frați se întâmplă să părăsească Köln în acea zi, atunci ar trebui să trimită acasă mâncare bună, o sticlă de vin și două pâini folosite la curtea episcopală.

6. Maiştrii sunt obligaţi să dea duminica înaintea zilei de pomenire a morţilor kalschomei cinstiţilor fraţi... şase plăcinte Sheffen4.

7. Patru maiștri ar trebui să dea la adunarea Domnului [2 februarie] fiecăruia dintre cinstiții frați câte 12 lire de whisky, iar grefierului și fiecăruia dintre mesageri, câte 2 lire de ceară.

8. Aceiași maiștri trebuie să dea părintelui bisericii Sf. Martina 1 kilogram de ceară la Lumânăria Domnului sau 14 zile mai târziu.

9. Trebuie să acorde fiecăruia dintre paznicii care păzesc gradele câte 6 puncte de 4 ori pe an.

10. ... Maiștrii ar trebui să dea un număr suficient de lumânări pentru un felinar care luminează rândurile5 ...

11. Ei trebuie să plătească chiria pentru casa ocupată de Sfat [Consiliul Frăției], în valoare de 8 mărci Köln: 4 pentru St. Ioan și 4 de Crăciun.

1 În germană: Jahrestag.

a Potrivit lui Lutherdranks (Mittelhochdeutaches Wõrterbuch), Lutherdranks era o tinctură de vin roșu cu diverse condimente.

• În Evul Mediu, pe lângă condimentele propriu-zise, tot felul de fructe uscate aduse din sud, precum: migdale, stafide, curmale etc. numite și condimente.

4 Adică plăcinte, care erau oferite la ocazii solemne căpeteniilor orașului.

* Securiștii, mai ales noaptea, iluminatul și pompierii erau un punct slab în conducerea unui oraș medieval. Ceea ce nu a făcut guvernul în acest sens, a trebuit compensat prin eforturi private.

6*

12. Sunt obligați să dea grefierului înainte de Crăciun câte 2 mărci de Köln, și fiecăruia dintre cei doi mesageri, în același timp în redingotă.

13. Ei trebuie să dea burgmasterilor din Köln 1 la alegerea acestor ultime 2 mărci de Köln.

15. Este interzis fraţilor să aducă cu eobig η ziua slujirii Jt. e. la masa] copii, servitori si muzicieni. Încălcarea acestei reguli plătește 3 mărci Köln amendă.

16. S-a hotărât acordarea maiștrilor, toți împreună, a 20 de puncte la înlocuirea primului loc liber al unui frate merituos, care se va deschide din cauza decesului sau a înlocuirii unuia cu altul, pentru a le reduce cheltuielile.

17. Unul dintre cei patru maiștri, desemnați de ceilalți, trebuie să fie mereu prezent la ședințele consiliului, adunându-se în rândurile...

18. Cei cinci membri ai consiliului trebuie, în ziua în care maiștrii își îndeplinesc serviciul, să aleagă în locul lor alți șapte membri ai consiliului dintre frații cinstiți. Numele aleşilor se anunţă la casa negustorilor de lenjerie1*3 în săptămâna următoare zilei de slujbă3.

19. La alegere, noii membri ai consiliului trebuie să promită din toată inima consiliului căruia îi expiră mandatul că, în virtutea jurământului pe care l-au depus frăției, vor păstra secretul, vor asculta majoritatea, vor respecta statutul această carte, păzește rândurile și străduiește-te pentru binele frăției.

20. Trezoreria (la propriu, un cufăr) poate fi deschisă numai prin decizia majorității membrilor consiliului.

22. Șapte membri ai consiliului ar trebui să se întrunească la fiecare 2 săptămâni, joi după-amiaza, pe rând, în casa în care au loc de obicei ședințele, pentru o consultare despre foloasele și foloasele frăției. Cine nu ajunge înainte de prima lovitură a clopotului catedralei pentru Vecernie, va plăti o amendă de 8 pfennig. Cei care apar la timp și rămân până la sfârșitul întâlnirii primesc 8 pfennigs. Este interzisă părăsirea ședinței fără paspa-

1 Ambii burgmasteri erau aleși în acel moment de frăția bogaților și reprezentau puterea executivă a acestora din urmă. Această contribuție a servit drept recompensă pentru vasul de pescuit, care se afla în mâinile burgomaștrilor. Dependenţa negustorilor de pânze de fraternitatea bogaţilor este aproape complet ascunsă în statutul din 1344. Se manifestă mai clar, în raport cu supravegherea măsurilor, în statutul din 12 decembrie 1325 (L<sh, I, pp. 52-53), pe care nu le cităm.

* Lenwandhaus era situat pe așa-numita Piață de Fân. Vezi Keussm, Topographie der Stadi Kõln.

8 Consiliul, după cum se vede din a doua jumătate a statutului din 1344, pe care o omit din motive de concizie, îndeplinea în primul rând funcțiile de instanță în litigiile dintre frați.

4 Acest paragraf, precum și o serie de altele, prezentate mai jos și referitoare la formele exterioare în care au procedat banii consiliului fratern, este o imitație a regulilor corespunzătoare și a „Statutului jurământului consiliului orășenesc din Köln”. ; vezi mai jos acest statut.

umbre, înainte ca toate să se împrăștie. Cei care pleacă fără permisiune pierd dreptul la remunerație...

23. [Lipsa unei întâlniri se pedepsește cu amendă de 6 pfennigs, doi - 12 pfennigs.]

25. Condiții de admitere pentru fiul unui frate onorat.

Maiștrii și membrii consiliului pot primi în fraternitatea noastră pe cei ai căror părinți au fost sau sunt frați meritori, cu condiția să plătească 1 marcă de Köln și să dea băuturi răcoritoare. Aceștia din urmă pot fi înlocuiți cu 3 guldeni mici, dacă consiliul găsește că sunt destul de grei ca greutate... La intrarea în frăție, trebuie să pună un sfert de vin bun, să dea maiștrilor 8 pfennigs Köln, funcționarul 4

pfennig și fiecare din cei doi mesageri 4 pfennigs . Banii și băuturile răcoritoare trebuie să fie date în cel mult două săptămâni de la intrare... Unul dintre frații onorați trebuie să garanteze că solicitantul va oferi bani și băuturi răcoritoare... constând în privarea temporară sau totală a drepturilor de membru].

26. Condiții de primire pentru fiii fraților nemeritati [la fel ca la § 25, cu diferența că cina nu poate fi înlocuită decât cu 5 guldeni mici].

27. Condiții de admitere pentru alți solicitanți.

Dacă cineva, al cărui tată nu a fost și nu este frate, dorește să se alăture frăției noastre... atunci ar trebui să fie acceptat doar dacă două treimi dintre frații onorați îl votează. Dacă se hotărăște să-l accepte, atunci la intrare trebuie să dea 2 sferturi de vin bun și 2 plăcinte Scheffen în favoarea cinstiților frați, 8 pfennig bătrânilor, 4 pfennig grefierului și fiecăruia dintre soli. În plus, el trebuie să contribuie la vistieria noastră cu 2 mărci de pfennigs buni din Köln și trebuie, pe cheltuiala lui, să servească bine pe binemeritatii frați. Iar după ce vor mânca, el trebuie să dea fiecărui frate câte 3 șilingi de pfennig buni de Köln, 12 pfennig la vistierie și 12 pfennig fiecăruia dintre cei doi soli. Banii trebuie să fie dați și serviciul efectuat în termen de două săptămâni de la primirea lui... Doi frați meritori trebuie să-i fie garanții. [În caz de neîndeplinire a atribuțiilor care i-au fost încredințate, atât el, cât și garanții sunt pedepsiți, mai întâi cu amendă, apoi cu privarea temporară a dreptului de membru, în final, cu excluderea completă din confrație.]

28. Jurământul depus de noii frați.

[Coincide cu jurământul depus de membrii lumii frățești, vezi nr. 19.]

29. Condiții de aderare la frăție a negustorilor de lenjerie, comisionari, croitori și tuns pânze.

[Cei ai căror părinți sunt sau au fost membri ai frăției,

85

plătiți la intrare 1 punct. Cei ai căror tați nu au nicio legătură cu frăția cotează cu 2 puncte.]

30. Negustorii de dalta, comisionari, tunsorii care doresc sa dobandeasca drepturile de confratie mero ... trebuie sa aduca maistrilor si consiliului nostru doi oameni cinstiti din atelierul lor care sa depuna marturie ca numitul frate este o astfel de persoana incat poate fi acceptat...

31. Maistrul croitorilor are dreptul să cheme croitorul la curtea sa numai dacă ne plătește o datorie cu ceară... Maistrul croitorilor ar trebui să acționeze exact în același mod în raport cu tunsorii.

32. Toate amenzile care sunt sau pot fi colectate vreodată de la frații noștri sunt în beneficiul fraților meritorii....

33. ... Nimeni nu are dreptul să vândă sau să cumpere pânză în rânduri fără a dobândi mai întâi drepturile frăției noastre.

37. Dacă vreo pânză este defecte și supusă inspecției în casa consiliului nostru, atunci această inspecție ar trebui să fie efectuată de nu mai puțin de șapte frați meritori și fiecare merituos poate fi înlocuit cu doi nemeritați.

38. Frații, atât meritori cât și nemeritate, au dreptul să cumpere pânză numai pentru mărci de Köln, nu pentru guldeni1...

39. ... Este interzis fraților, atât meritori cât și nemeritate... să scoată pânză din rânduri pentru vânzare sau cu scopul de a o arăta cuiva.

40. Instrucțiuni privind lungimea sukpa.

Este interzis ca oricare dintre frați să cumpere pânză de Bruxelles sau Louvain lungă, dacă piesa nu conține 54 de coți;

pânză scurtă din Bruxelles, Louvain și Tignens8, dacă piesa nu conține 46 de coți;

pânză colorată de la Dieta 1 * 3 mai puțin de 46 de coți pe bucată;

pânză cu dungi din Gent, Delremunde4 *, Hasselt6 și Ziggelin®, dacă nu sunt 48 de coți în bucată;

... pânză din Tricht7, Düren8 și Münster dacă nu sunt 44 de coți în bucată;

1 Vezi Introducere.

- Tienen – în Brabant.

- Dieta – în Brabant.

4 Delremunde – în Flandra de Est.

4 Hasselt - în Limburg belgian.

- Zittley–Locație necunoscută. Lesh (vezi „Ortsregíeter”) sugerează că Siggelin este Sichem-ul modern, lângă Diet.

7 Tricht-Maastricht, în Olanda modernă, la granița cu Belgia (Limburgul olandez).

Düren se află între Aachen și Köln, în provincia Rin.

- Münster – în Westfalia.

... pânză din Aachen, dacă bucata nu are 46 de coți;

... pânză ia Mehs ^ n.1, dacă sunt 45 de coți într-o bucată ...

41. Dacă moare vreun frate, slujit sau nemeritat, atunci niciunul dintre frați nu are dreptul să deschidă o prăvălie în ziua înmormântării înainte de sfârșitul înmormântării. Fiecare frate este obligat să pttp de acasă la perk și ost; stați în biserică până când are loc înmormântarea... Când un frate merituos este înmormântat, atunci toți cei merituoși li se cere să poarte sicriul de acasă la biserică.

42. Până în ziua comemorării fiecărui frate onorat decedat, se cheltuiesc 1G lire sterline de ceară din fondurile noastre de trezorerie.

43. Este interzis fraților, atât meritori cât și nemeritați, să ia bani de la o persoană care nu face parte din frăția noastră, cu scopul de a-l face participant la profituri și pierderi...

44. Doi frați care sunt însoțitori pot avea un singur magazin...

45. Dacă unui frate, merituos sau nemeritat, i se porunceşte să stea de pază în rânduri, sau să cumpere căzi pentru apă, ori să ducă apă în ele, atunci este obligat să îndeplinească imediat acest ordin.

47. Atat fratilor meritori cat si nemeritatilor le este interzis sa vanda marfa uscata in afara randurilor.

48. ... Este interzisă menținerea relațiilor comerciale cu cei care vând cu amănuntul stofe în afara rândurilor3 ...

49. ... Dacă orice oaspete sosit din Louvain, Bruxelles, Dieta, Gent sau de oriunde altundeva aduce pânză în orașul Köln, atunci este obligat să o predea în totalitate casei în care stă, fără zdrobindu-l în această casă pentru a se ascunde și a ascunde. Dacă vreunul dintre frații noștri sau frații noștri vine la un oaspete la hanul lui pentru a inspecta, a mânca sau a cumpăra pânză, atunci trebuie să le arate toată provizia de pânză pe care o are la momentul dat, fără a o ascunde... Dacă oaspetele încalcă acest decret, atunci niciunul dintre frații noștri nu are dreptul, în termen de 3 luni, de la data încălcării, să se adreseze lui în scopul cumpărării de pânză... Dacă vreunul dintre frații noștri încalcă acest ultim alineat, atunci plătește 1 marcă de Köln amendă de la fiecare o bucată de pânză... Proprietarul [este și comisionar] plătește 12 pfennig.

50. Dacă vreun croitor sau tundetor fură sau risipește pânza, atunci el trebuie să ... să-l satisfacă pe proprietarul acestuia din urmă returnându-i valoarea sukpa. Cei care nu îndeplinesc acest lucru sunt excluși din frăție.

52. Confirmăm ceea ce s-a observat întotdeauna în virtutea obiceiului și legii primordiale: dacă vreun frate are două prăvălii, una vizată de alta, atunci este obligat să închidă una dintre ele.

1 Makeln (Mălinei) – în Belgia actuală.

* Magazinul negustorilor itineranti de stofe a obtinut monopol doar in domeniul comertului cu stofe de import. Fiecare burghez putea să facă schimb cu pânze de la Köln.

87

53. Este interzis ca un frate să ocupe două prăvălii separate între ele de prăvălia altui frate. Servitorii ar trebui să intre și să iasă doar printr-o singură ușă.

55. Un frate onorat care a acceptat un titlu spiritual își păstrează dreptul pe viață la 6 pirogi.

56. Le este interzis fraților, meritați și nemeritati, precum și croitorilor și tunsorilor, să facă foc în magazine cu lemne sau cărbuni. Încălcarea acestei reguli se pedepsește de fiecare dată cu amendă de 1 marcă Köln.

58. Noi, cinstiți frați, prezenți și viitori, decidem ca niciunul dintre articolele cuprinse în această carte să nu poată fi abrogat și niciun articol să nu fie reintrodus fără consimțământul a două treimi din toți frații cinstiți. Carta din prima jumătate a secolului al XIV-lea. [Data exactă necunoscută] (Loesch, II, nr. 395, S. 174-175)

Maiștrii și frații frăției negustorilor de pânze emit reguli care reglementează situația juridică a acelor croitori și tunsori care aparțin frăției negustorilor de pânze de trandafiri.

1. Dacă vreun burghez sau oaspete... intră în rânduri pentru a cumpăra pânză și are nevoie de un croitor, iar croitorul solicitat apare să facă achiziția, atunci niciun alt croitor sau fornător nu are dreptul să vină pentru aceeași.

2. Croitorii și tunsorii nu au dreptul să ademenească în rândurile vizitatorilor care doresc să cumpere pânză... Cei care încalcă această regulă... sunt lipsiți de dreptul de intermediere de la comercianții cu amănuntul de pânză și, în plus, plătesc o amendă de 3 șilingi.

3. ... Dacă un croitor sau un tuns aparținând frăției noastre se duce cu cineva din rânduri să medieze la cumpărarea de pânză... atunci plătește o amendă de 6 șilingi de Köln.

4. ... Dacă vreun croitor, care face comerț în rânduri sau în afara rândurilor, nu aparține frăției, atunci trebuie să-i spunem să se alăture frăției noastre și frăției croitorilor. Cei care nu fac acest lucru își vor pierde dreptul la o taxă de intermediere.

6. Dacă vreun croitor sau tundetor își ia în cap să vândă cu amănuntul pânze, fie în rânduri, fie acasă, fie oriunde altundeva, atunci este exclus din frăție. Mai mult decât atât, este interzis oricui dintre noi să-i vândă pânză sau să-i ofere brokeraj. Cei dintre noi care încalcă această regulă plătesc o amendă de 3 șilingi de fiecare dată.

1 Vorbim despre serviciile de brokeraj ale croitorilor și tunsorilor. Le este interzis să concureze în acest sens între ei.

7. Un croitor sau tuns care este chemat de noi în judecată și nu se prezintă la citație plătește o amendă de 4 pfennig.

8. Dacă un croitor sau un tuns taie sau irosește pânza, în timp ce le-a fost interzis de către comerciantul care deține pânza, atunci ei sunt obligați să-l satisfacă pe acesta din urmă la prima cerere, despăgubindu-l pentru pierdere; cei care nu îndeplinesc acest lucru sunt excluși din frăție...

7351, 5 noiembrie. Post-aprobări ale întregii fraternități de comercianți cu amănuntul de pânze cu privire la întrebările legate de situația croitorilor și tunsorilor și despre participarea la întâlniri

1. Niciun frate, merituos sau nemeritat, care face comert in grade... nu are dreptul sa dea unui croitor. sau tuns, sau oricine altcineva dintr-un cot de pânză... cumpărat cu 8 șilingi din Köln, mai mult de 1 heller vechi sub forma unei taxe de brokeraj.

[Dacă un cot de pânză costă de la 8 la 16 șilingi, atunci brokerul primește 2 pfennig de Köln pe cot; peste 16 șilingi, 2 iacuri vechi.]

2. Este interzis ca oricare dintre frati sa dea unui croitor sau tuns dintr-o pereche de pantaloni mai mult de 2 iaci vechi.

3. Niciun frați nu poate cumpăra nimic de la croitori sau tundetori pe propriul risc, fără permisiunea bătrânilor noștri și a doi membri ai consiliului.

4. Niciunul dintre frați... nu are dreptul să împrumute unui croitor sau tuns... mai mult de 5 șilingi din Köln.

5. Niciunul dintre frați nu are dreptul să vândă pânze sau pantaloni unui croitor sau tuns mai puțin decât le-a cumpărat el.

6. Niciun frați nu va da sau nu va promite daruri croitorilor sau tunsorilor sau oricui altcuiva care primește o intermediere.

7. ... Dacă vreunul dintre frați, merituos sau nemeritat, este invitat la o întâlnire a tuturor fraților pentru a discuta despre nevoile frăției și nu vine înaintea audierii celor prezenți, atunci el plătește 6 pfennig amendă Köln; dacă nu vine deloc la ședință, plătește o amendă de 12 pfennig.

1359-1373 Decret privind dobândirea drepturilor unui frate merituos

(Loesch, II, nr. 406, S. 185-186)

1. Un frate nemeritat al cărui tată este sau a fost vreodată un frate merituos poate dobândi drepturile unui frate merituos contribuind cu 22 de guldeni grei...

89

2. Dacă unul dintre frații noștri meritori moare (fie unul, doi sau mai mulți) și mai mulți frați nemeritati vor să dobândească drepturile unui frate merituos1, atunci ei trebuie să joace aceste drepturi între ei prin tragere la sorți.,.

1247 goi), începutul lunii iunie (Loesch, J, L, nr. 94, 8. 220)

[Postul oferă o listă a comercianților cu amănuntul de pânze după nume. Potrivit acestei liste, fraternitatea are doar 187 de membri. Dintre aceștia, 59 comercianți cu amănuntul de pânză, 59 comercianți cu amănuntul de lenjerie, 22 croitori, 22 angrosisti de pânze, 31 agenți comisionari, brokeri și asociați, 28 forfecatori. Printre parteneri, brokeri și agenți comisionari se numără atât burghezi din Köln, cât și chuyanie.]

1344 i'odj 24 iunie (Locsch, I, f., nr. 95, S. 225).

[Lesh oferă o listă cu numele comercianților cu amănuntul de pânze și ale tuturor persoanelor care aparțin frăției lor. Au fost 183 de oameni în total. Dintre aceștia, 68 de comercianți cu amănuntul de pânze meritate, 36 de comercianți de pânze nemeritati, 9 negustori de lenjerie, 15 comercianți cu ridicata de pânze, 45 de croitori, tunsori IO1 2.]

5. Charter of the stoff row3 la Köln (prima jumătate a secolului al XV-lea)

(Loetch, II, nr. 415. S. 201-205)

1. Nici un singur burghez sau comisionar, sau nimeni în general, nu are dreptul de a păstra pânză în casa lui, care are loc în rândul de pânze. Totuși, dacă se întâmplă ca șirul de pânză să nu poată găzdui în totalitate nici un fel de pânză, atunci ambele părți - burgherii și comisionari4 * - primesc dreptul... cu acordul celor cărora li se încredințează în prezent de către consiliu supravegherea rânduri de tranzacționare, pentru a stoca pânza la tine dsha. Cu toate acestea, ei nu au dreptul să-l vândă nimănui până când pânza nu este

1 Adică virgulă vacant al defunctului. Numărul fraților onorați era limitat de prevederile statutelor.

* La sfârşitul secolului al XIV-lea. poziţia comercianţilor cu amănuntul de pânze a fost foarte zguduită. În această epocă, frăția include deja doar negustori de pânze, roeniștii. Restul elementelor enumerate mai sus lipsesc din el. Lau (Enlw cklung der kommunaleii Verfassung und Verwalllung der Stadt Kõln, 1897) atribuie acest declin puterii sporite a noului consiliu (după lovitura de stat din 1371) în raport cu frăția negustorilor de pânze. Cu toate acestea, acest fenomen nu a fost încă studiat suficient.

3 Acest rând era situat pe așa-numita Piață Veche. Trebuie să se distingă de acel rând dintre casa Yi ko și monetăria, în care se aflau comercianții cu amănuntul de pânze.

4 Comercianți-oaspeți în vizită locuiau cu agenți comisionari. Prin urmare

comisionar și proprietar sunt unul și același; Germană: Wirt.

90

adus pe rânduri și măsurat acolo. Încălcarea acestei reguli se pedepsește cu amendă de 18 mărci.

3. La vânzarea unei piese, vânzătorul plătește de fiecare dată 32 pfennigs, iar cumpărătorul 2 șilingi de accize. Din această sumă se deduc 12 cenți sau o taxă la comerțul cu ridicata. Astfel, 3 șilingi 8 pfennig vor rămâne în favoarea orașului.

4. Măsurătorii de pânză sunt obligați, conform jurământului lor, să o măsoare imparțial, indiferent dacă o fac pentru un burghez, un oaspete sau un comerciant.

5. Este interzis să părăsești depozitul tău și să vii la depozitul altei persoane pentru a-i monitoriza cifra de afaceri. Încălcarea acestei reguli se pedepsește de fiecare dată cu amenzi de 2 puncte.

6. Este interzis a vinde pânza altcuiva împreună cu sing.

7. Gardienilor, măsuratorilor, brokerilor și altor persoane care au depus un jurământ... le este interzis să vândă și să cumpere mai multă pânză în rânduri decât este cauzat de nevoile lor și ale servitorilor lor. De asemenea, este interzis șefului gradelor și măsurătorilor să stoarcă cadouri de la oricine care depășește remunerația brokerului. Este interzis ca șeful, coloratorii și brokerii rândurilor să fie comisionari și să vândă în același timp pânza ce aparține oaspeților.

8. Oaspeților le este interzis să vândă în Köln pânzele pe care le-au cumpărat din Köln. Cine încalcă acest decret este pedepsit cu confiscarea celei de-a patra părți a pânzei. Amenda se împarte la jumătate între vistieria orașului și judecători.

9. Călcătorii și tunsotorii de pânză, care participă la fabricarea acesteia, nu au dreptul de a comercializa cu ea ... Naruptenpe din această regulă se pedepsește cu o amendă de 18 mărci. De asemenea, este interzisă menținerea sub presiune a pânzei importate mai mult de 14 zile. Pentru fiecare zi de întârziere, se încasează 5 mărci de amendă de la făptuitor.

10. Cei care cumpără pânză în Köln, fie pe o bandă comercială sau în orice alt loc, nu trebuie să scrie ei înșiși sau prin intermediul nimănui, fie în rânduri, fie în afara rândului din, și să o vândă din nou în mod deschis sau secret la Köln, deoarece acest tip de vânzare este ilegal... Dar ei au dreptul să exporte acest tip de pânză în afara Köln la târguri pentru a o vinde... Încălcarea acestui decret plătește o amendă de 18 mărci1.

11. Comercianții cu amănuntul de pânze sunt obligați să vândă pânza pe care au cumpărat-o în Köln în rândul de pânze sau în orice alt loc, numai la domiciliu sau în magazinele lor; nu au dreptul să o ofere pe stradă personal sau prin intermediari. Încălcarea acestui alineat plătește 18 de mărci amendă.

1 După cum se poate observa din paragraful următor, această interdicție nu se aplică comercianților cu amănuntul de stofe.

12. Întrucât pânza vopsită cu vopsea indigo, numită: vopsea diavolului, nu este o marfă bună, consiliul interzice, sub amenințarea celei mai mari pedepse și confiscarea bunurilor... să ofere și să vândă acest fel de pânză. Șeful rândurilor și măsuratorul sunt obligați să avertizeze pe toată lumea despre acest lucru.

13. Agenților comisionari le este interzis să comercializeze în rândul de pânze cu bunuri proprii. Ei au doar dreptul de a vinde sukpo-ul care aparține oaspeților lor. Amenda pentru încălcarea legii este de 18 mărci.

14. Este interzis ca un comisionar să efectueze comerț independent cu oricare dintre acele bunuri pe care oaspetele său le comercializează, adică nu este interzis doar să cumpere acest produs, ci și să-l vândă și să participe la comerțul acestuia. Încălcarea acestei reguli... plătește de fiecare dată 50 marți la amendă; jumătate din această sumă merge către chiriași, cealaltă jumătate este împărțită în jumătate între vistieria orașului și judecătorii rândului de pânză...

15. Este interzis, fiind într-un rând de pânză, să prinzi pe altul în minciună, să-i porunci să tacă, să-i spui fiu de curvă. De asemenea, este interzis jocul cu zaruri. Făptuitorii acestor infracțiuni plătesc 2 mărci de sht afa și contribuie cu 2 sferturi din vin în favoarea tovarășilor din rândul de comerț; mai mult, ei sunt obligați să răsplătească rândul de pânză și pe cel jignit. Cine rostește un jurământ neobișnuit trebuie să dea 2 sferturi de vin în favoarea camarazilor săi. Cine trage un cuțit pe altul sau îl lovește cu pumnul plătește 5 mărci amendă și, în plus, suportă pedeapsa prevăzută în cazurile precedente. Exact în același mod, ar trebui să acționăm în toate cazurile ieșite din comun.

16. Dacă un oaspete sau un comerciant depune o plângere împotriva cuiva din cauza comportamentului sau a neajunsurilor în țesătura pe care o vinde în mall, atunci cauza se examinează într-una din cele trei zile de judecată pe săptămână, și anume, marți, joi sau Sâmbătă. În acest scop, consiliul nostru numește doi judecători, dintre care unul se schimbă la fiecare șase luni; < nici nu sunt obligați în cele trei zile ale săptămânii de mai sus, deoarece acestea sunt zile lucrătoare, să facă judecată în orele de seară. Oaspeților, acesta trebuie să acorde satisfacție în aceeași zi sub formă de bani sau depozit, sau prin trimiterea vinovatului în turnul orașului. Depozitul este valabil pentru cel mult 3 zile.

18. Dacă vreun burghez, sau oaspete, sau oricine altcineva lasă o pânză în rândul de pânză, pe care nu a transferat-o chiriașului, șeful de rând, comisionari, măsuratori sau servitori și o parte din această pânză se pierde, atunci ... nici șeful, nici chiriașul, nici comisionarul, nici calcatorul sau servitorii nu sunt răspunzători de pierdere. Ei sunt răspunzători doar pentru pierderea a ceea ce le-a fost transferat spre păstrare, în valoare de 12 pfennigs pe bucată.

92

19. Doi judecători numiți pentru anul în curs trebuie să convoace comisionari și burghezi care aduc pânza altcuiva în rândurile de pânză și să le anunțe statutul de mai sus a rândului de tranzacționare...

20. Este interzis comercianților cu amănuntul de țesături, comercianților care călătoresc în Anglia și oricui în general, să cumpere țesături din Köln cu scopul de a le vinde în afara Köln, deoarece consiliul nostru ar pierde acciza. Cazul este exclus atunci când aceasta se face cu cunoștința și acordul șefului de rând, cu respectarea deplină a drepturilor consiliului și ale rândului de pânză. Burgerii, locuitorii din Köln — nu burghezi — și vizitatorii trebuie să predea rândurilor toată pânza pe care o vând... la Köln; acolo se masoara astfel incat consiliul si orasul sa primeasca acciza ce li se cuvine....

21. Este interzis oricui, indiferent dacă este rezident în Köln sau vizitator, să-mi dea; a da pânză oricui în afară de măsuratori jurați. Dacă se descoperă că pânza a fost măsurată, trimisă și livrată fără știrea și permisiunea șefului de rânduri... atunci se plătesc 18 mărci de amendă din fiecare bucată de astfel de pânză, din care jumătate merge în întregime la consiliu. dacă rândurile de pânză nu au fost închiriate; dacă sunt închiriate, atunci chiriașul primește jumătate din cota sa de la consiliu; al treilea sfert din amenda revine judecătorului, gardianului și măsurătorilor, iar al patrulea sfert celui care a raportat acest caz.

24. Dacă pânza se vinde tăiată și apoi se dovedește că a fost scurtată în apă într-un mod nepotrivit, atunci cel care a vândut-o pierde răsplata pentru pânză.

93

IV. ORGANIZAREA MILITARĂ A ORAȘULUI* 1

1. Carta de la Nürnberg privind mercenarii militari

(ilo la Cronica de la Nürnberg, vol. I, pp. 170-172) ("Die ChronikcD der deutschen Stadie", herausgeg. von K. Hegel)

Fiecare soldat trebuie să jure pe sfinți că va sluji cu credincioșie consiliul, orașul și burghezii din Nürnberg, va promova binele lor și va lupta împotriva a ceea ce le poate dăuna, cât mai bine și fără niciun motiv ascuns. De asemenea, soldații trebuie să se supună comandanților lor, numiți de burgheri, și să nu divulge nimic despre care burgherii și liderii militari au ordonat să tacă. Ei nu trebuie să avertizeze pe nimeni a cărui avertisment ar putea aduce rău orașului. Ei nu ar trebui să cruțe nici prietenii, nici inamicii care ar putea dăuna țării. În virtutea acestui jurământ, ei trebuie să-i atace pe cei pe care li se ordonă să-i atace. Soldatul este responsabil în fața tribunalului orașului pentru acuzațiile aduse împotriva lui și trebuie să se supună ordinelor sheffenilor. Calul de soldat și papile trebuie întotdeauna să servească drept garanție pentru burghezi. Un soldat nu are dreptul să ceară cauțiune de la oraș sau de la burghez din cauza

prejudiciului pe care a suferit-o în serviciul burghezului. Fiecare comandant militar trebuie să ceară de la servitorii săi să respecte această regulă. Dacă un soldat suferă vreo pagubă în slujba burghezilor, pe câmpul de luptă, unde a venit cu bunul său, supus unei anumite aprecieri, atunci acest prejudiciu îi este compensat. Dar dacă el, Doamne ferește, suferă daune fizice, atunci aceasta nu este compensată. Dacă este capturat, atunci nu pot fi cheltuiți mai mult de 13 hellers pentru răscumpărarea lui. Un soldat nu are dreptul de a părăsi serviciul din cauza treburilor sale sau ale altcuiva și nu are dreptul de a da cuiva folosirea calului său fără permisiunea primăriei care se ocupă în prezent de treburile. Dacă vreun soldat cu răutate îl pune pe al lui

1 Din documentele citate în această secțiune se reiese că, alături de elementele plebei ale orașului și ale zonei rurale, au fost angajați pentru a sluji în oraș și burghezi și feudali.

1 Această cifră ridicol de scăzută se datorează faptului că soldatul a fost capturat din vina lui. Un cal bun era evaluat la 50 de lire heller, iar un soldat primea același salariu în fiecare an.

cal si din ordinul burgherilor sau comandantul lui nu se duce la munca, apoi plateste o amenda de jumatate de lira de helleri, care se imparte in jumatate intre burghezi si comandanti. De asemenea, am convenit că, dacă soldații sunt în mișcare la o distanță de 6 mile de oraș, atunci mănăstirile și satele din apropiere1 vor fi umplute cu ei pentru a livra hrana corespunzătoare. Dacă nu pot primi mâncare, atunci ar trebui să li se plătească dublu pentru serviciul de zi și de noapte. Dacă unul sau mai mulți soldați iau parte la orice război sau fide2 care nu are legătură cu orașul, atunci burgherii le pot da concediu. Dacă au luat (înainte) („prea mult salariu, atunci trebuie să-l returneze burgherilor și să-și dea calul drept gaj. Dacă soldatul călare devine inapt pentru serviciu, atunci șeful său trebuie să-l înlocuiască cu altul în termen de 19 zile. Dacă soldatul cade sau calul devine șchiopăt sau bolnav, astfel încât acesta devine inapt pentru serviciu și el își anunță comandantul despre acest lucru, apoi trebuie să-l înlocuiască cu un alt cal în termen de 19 zile. Dacă acest lucru nu se face, atunci soldatul pierde dreptul de a primi în continuare un salariu.Dacă a primit prea mult salariu [înainte], atunci trebuie să returneze viespile burgherilor.De asemenea, am convenit cu soldații că dacă calul vreunuia dintre ei are nevoie de potcoave noi în timp ce este pe serviciul cu burgherii, atunci soldatul, dacă vrea să primească un salariu pentru câine, trebuie să plătească fierarului pentru munca lui și pentru hrănirea calului. Dacă nu face asta și burgherii plătesc fierarului, atunci el primește. un salariu pentru cal, criminal și incendiari sau alte persoane vătămătoare, atunci prada pe care aceștia le sechestrează în acest caz - cai, armuri sau alte obiecte - trebuie să le aparțină. Dar dacă prind vreun suveran, un cavaler sau slujitorul lui, atunci trebuie să facă cu ei, așa cum spun burgherii. Un soldat are dreptul să se hrănească în sat și să jefuiască acolo numai dacă acest lucru îi este permis de burgheri. S-a convenit, de asemenea, că, dacă un soldat a primit ceva ca gaj prin decizia Landsgericht-ului, atunci ar putea dispune de el. Un soldat poate fi însoțit doar de acel servitor cal care a jurat credință burgherilor. Un soldat nu are

dreptul să vândă un cal care a fost evaluat fără acordul burgherilor. Fiecare soldat trebuie să aibă armură. Un soldat nu are dreptul, fără permisiunea primăriei care se ocupă în prezent de caz, să-și lase calul, care este deschis judecății, în pădure pentru lemne de foc sau pentru o piatră. Fiecare soldat trebuie să-și dea calului hrană și fân, zi și noapte, așa cum trebuie. Am fost de acord cu soldații că fiecare sol

1 Nürnberg a stăpânit pe o zonă întinsă, făcând, în sens eroi·, o excepție între orașele germane.

„Războaie private ale domnilor feudali între ei sau orașe cu domnii feudali”.

95

dat [literalmente: fiecare cască] primește anual 50 de lire de heller. La momentul campaniei, primește dublă plată pentru pâine, vin și bere.

2. Acceptarea mercenarilor militari. 13881

(După Cronicile de la Nürnberg, vol. I, p. 172)

("Die Chroniken der deutschon Stădte", hcrausgeg. von K. Hegel)

După cum se indică mai jos, am angajat oameni care să ne servească până duminica după Sf. Martin. Dacă burghezii au nevoie și mai mult de ele, atunci conducătorii militari și toți cei care le sunt subordonați trebuie să rămână în slujba burghezilor o lună în plus. Acei mercenari care nu sunt supuși autorității liderilor militari trebuie eliberați. Fiecare mercenar mop primește 12 guldeni pe lună; fiecare picior înarmat - 6 guldeni. Fiecare războinic călare primește 10 guldeni drept depozit. Burgerii îi dau un apartament; dacă o campanie este întreprinsă cu scopul de a asedia castelul, atunci el primește o recompensă triplă.

În primul rând, ne-am înțeles cu domnul Engelhardt von der Tan, care ar trebui să aducă cu el 22 de mercenari cai și! pe jos si care primeste in ghid un depozit de 52 de guldeni.

„Atunci ne-am înțeles cu Hans von Piteinau, care are 15 mercenari călare și 1 pe jos. Primește un depozit de 32 de guldeni...

Apoi au fost de acord cu Hartup von Perkgikh. Are 10 războinici călare și 1 picior. Primește un depozit de 20 de guldeni.

Apoi Wilhelm Marquard cu 9 călăreți și Pore von Stein cu J pepshm.

Notă'. Reisch, subordonat lui Wilhelm Markwart, se retrage cu un soldat de cavalerie sâmbătă înainte de St. Mihai.

3. Jurământul burgherilor care se află în serviciul militar în apropierea orașului2

(Dar pentru Cronicile de la Nürnberg, vol. 1, p. 173)

Jurământul burgherilor noștri care au primit bani pentru serviciul militar.

Ei trebuie să depună un jurământ să fie credincioși și să mențină această loialitate. Ei trebuie să promită că se vor supune cu fidelitate atunci când consiliul le va ordona să efectueze serviciul călare, precum și

1 În acest document, vorbim despre angajarea pentru serviciul militar al orașului nu de soldați individuali, ca în documentul anterior, ci de domni feudali, care se aflau în fruntea detașamentelor de mercenari.

1 Din documentul citat se vede că nu numai cavalerii și slujitorii lor care locuiau în afara orașului, ci și burghezi distinși din rândurile patriciatului, erau în serviciul militar în apropierea orașului.

tal ordine venite de la consiliu sau comandantul acestora. Ei trebuie să promită că nu vor cruța prietenul sau dușmanul. Ei trebuie, în virtutea acestui jurământ, să facă tot ceea ce li se ordonă, să se supună unuia sau mai multor conducători militari, să participe la ambasada etc.

Dacă în primărie are loc o interogare despre o campanie militară și câți soldați ar trebui trimiși, atunci acei burgheri care au luat bani pentru serviciul militar nu au dreptul să fie prezenți la interogarea atomului și trebuie să iasă.

4. Carta conducătorilor militari ai cartierelor orașului și străzilor individuale9

(După Cronicile de la Nürnberg)

Conducătorii militari din cartierele orașului, viertelmeisters, trebuie să-și oblige conducătorii militari (adică șefii de străzi individuale) să respecte următoarele decizii.

Dacă liderul militar nu este suficient de onest și de încredere, atunci viertelmeister însuși trebuie să-i ia locul.

Virtelmeisters și comandanții lor trebuie să se adreseze ei înșiși subordonaților lor cu un discurs de îndată ce se știe cine a pierdut la sorți și cine ar trebui să fie gata să mărșăluiască cu steaguri și în armură.

Ei trebuie să dispună evacuarea tuturor țăranilor în vizită, atât de pe acele străzi pe care a căzut lotul pentru a porni în campanie, cât și de pe acele străzi pe care a căzut. Fiecare comandant militar care nu este în marș trebuie să dea o listă cu toți subordonații săi care sunt înarmați și gata de plecare și trebuie să le ceară, dacă este necesar, să fie gata să meargă cu alții. Fiecare comandant ar trebui să dea o listă cu toți cei care au căruțe și cai pentru căruțe, să-i enumere pe nume și să le spună că, dacă iese un ordin [să marșească], ar trebui să fie gata să-l urmeze imediat. Dacă nu sunt destui cai pentru căruțe, atunci trebuie să fie trimiși de pe alte străzi.

Ar trebui să întrebați pe toți cei care au pierdut prin sorți [adică. e. care este obligat să meargă în campanie] şi care îi pune pe alţii în locul lui, 1 * * * * * 7

1 Ca membri ai patriciei, acești burgheri, care erau în serviciul militar al orașului, erau membri ai consiliului. Dar nu aveau voie să ia

participarea la hotărârile consiliului privind războiul. eu

1 Alături de miliția mercenară a existat o miliție formată din

gâtul burgherilor înșiși. A constituit cea mai mare parte a infanteriei. Aceasta este o op-

Întâlnirea a fost convocată de liderii militari ai străzilor individuale. Deasupra acestor militari

Fiertelmeisters, șefii așa-numitelor „sferturi ale orașului”, în germană Stadtviertel, adică cartierele gerld, fiecare dintre care comandau miliția a două străzi, au stat ca porecle. El controla nu numai miliția burgheză, ci și fortificațiile. Nu toată miliția orașului a acționat în același timp. Generalii străzilor au tras la sorți. Era posibil să se plătească participarea la miliție prin plata unei taxe speciale.

pentru ca ei să mărşăluiască personal în interesul solidităţii lui. Dar o astfel de solicitare ar trebui făcută numai persoanelor potrivite care sunt capabile să facă acest lucru.

viertelmeisters ar trebui să-i întrebe pe conducătorii militari ai acelor străzi care urmează să mărșăluiască în marș, ca să împrumute cât mai multe obuze de la subalternii lor și să le împrumute comandanților acelor Ulpt care urmează să mărșăluiască. Aceștia din urmă trebuie să distribuie armura indicată subordonaților lor care au nevoie de ele și trebuie să furnizeze o listă cu cei cărora le-au distribuit.

' 5. Evacuarea vizitatorilor (oaspeților)1

(După Cronicile de la Nürnberg, vol. I, pp. 174-175)

Burgerii – membri ai consiliului – ordonă celor care nu sunt burghezi – bărbați și femei – să părăsească orașul în următoarele două zile. Cine nu face acest lucru și este găsit după această perioadă la Nürnberg, burgherii îl vor pedepsi, la discreția lor, personal și proprietate. Excepție este cazul când înșiși burgerii îi permit să rămână. O excepție se face în continuare pentru slujitorii și slujitorii burgherilor care locuiesc aici și pentru țăranii burgherilor ai căror stăpâni locuiesc aici.

După ce au trecut două zile, fiecare viertelmeister trebuie să instruiască conducătorii militari ai străzilor din subordinea lui să ocolească toată populația supusă lui și să întrebe fiecare burghez sub jurământ dacă vreun neburgher îl vizitează personal sau cu vreun alt burghez. Acest lucru trebuie raportat consiliului, care îi va pedepsi pe burgherii vinovați după cum consideră de cuviință. Mai sunt trei clase de populație – tinere, beghine, cerșetori – care nu sunt burghezi și pot rămâne aici dacă se recunoaște că nu reprezintă un pericol pentru oraș.

Toți cei care locuiesc permanent în oraș, nefiind burghezi – să mergem, călugări, membri ai ordinelor spirituale, tot felul de oameni laici – să jure în numele sfinților că vor rămâne credincioși orașului Nürnberg și tuturor populaţiei, să-i promoveze folosul, să îndepărteze de la ea orice prejudiciu şi să se angajeze să nu facă nicio comunicare care ar putea servi în detrimentul oraşului, fie prin corespondenţă, fie prin ambasadori, fie personal. Oricine nu vrea să depună acest jurământ trebuie să părăsească orașul și are dreptul să se întoarcă abia după încheierea războiului.

Oh mex¡ cui nu i se poate oferi adăpost acasă

Este interzis burgherilor sub jurământ și sub amenințarea personalului

1 Măsura de natură militară. Prima jumătate a documentului este o instrucțiune pentru conducătorii militari din anumite părți ale orașului, a doua este dată populației însăși.

și pedeapsa de proprietate pentru a da adăpost unui non-burgher în casa lui. Toți oaspeții, împreună cu soțiile și copiii lor, trebuie să părăsească orașul astăzi, sub amenințarea cu pedepse personale și patrimoniale, cu excepția soldaților, slujitorilor și zilierilor burgherilor noștri care au locuit aici înainte de război și au depus jurământul de materialitate față de burghezi, membri ai ordinelor spirituale care slujesc lui Dumnezeu, și țăranii noștri, ai căror stăpâni locuiesc în oraș, precum și slujitori liberi care nu au stăpâni, care au intrat în ostași și au depus sau vor depune jurământul în primărie înaintea lui Ulrich Eisfo-gel. , G. Vollmeister și C. Kohler.

Pe viitor, niciun oaspete, pe jos sau călare, nu poate fi admis la porțile orașului, dacă nu se știe cine este. Servitorul care îl însoțește trebuie să obțină permisiunea specială de la autoritățile orașului pentru a rămâne în oraș înainte de a putea sta la un han.

Oricine se adăpostește la domiciliu, dar are o astfel de autorizație, va fi pedepsit personal și bun, conform hotărârii consiliului. Dar cei care importă secară sau alt soi de verpă, lemn de foc, fân, paie și produse alimentare de care are nevoie populația orașului, pot fi primiți în oraș cu căruțe și căruțe și fără permisiunea specificată. De asemenea, puteți lăsa să intre o femeie care aduce lapte...

Le prescriem tuturor să aibă în casă un rezervor sau alt vas cu apă.

6. Breasla și miliția burgheză a orașului Augsburg

(Cronicile din Augsburg, vol. I, p. 145. Sfârșitul secolului al XIV-lea. Documentul nu este datat exact)

("Dio Chronikon der deutschen Stădte", herausgcg. von K. Hcgsl)

Am decretat, în numele folosului și onoarei populației orașului nostru, atât bogată, cât și săracă, că dacă acum sau mai târziu este necesar să se pornească o campanie sub steagul orașului nostru, atunci fiecare artizan trebuie să meargă de-a lungul cu maistrul său de breaslă. Maiştrii breslelor trebuie să rămână cu cei care le sunt subordonaţi, iar burgherii, care nu aparţin breslelor şi nu fac comerţ, cu conducătorii lor militari9. Și oricine dintre cei care au plecat în campanie va fugi [din detașamentul său] trebuie să plătească 100 de lire în favoarea orașului – nu contează dacă este membru al breslei sau burghez. Dacă nu are proprietăți în valoare de 100 de lire, atunci trebuie să dea orașului 10 lire și să fie dat afară din oraș timp de șase luni. Dacă nu are 10 lire, atunci trebuie să părăsească orașul și să rămână în afara lui până când a plătit respectivele 10 lire... Dacă își părăsește camarazii fără permisiunea

1 Acțiune de stingere a incendiilor. În legătură cu asediul orașului, un incendiu ar putea izbucni cu ușurință în el.

1 Pentru diferența dintre membrii breslei și burghezi, vezi nota la a doua carte a breslei a orașului Augsburg.

șeful său în timpul campaniei, atunci trebuie să dea 20 de lire pfennig pentru clădirile orașului și să părăsească orașul timp de un an dacă este burghez. Meșterul care a făcut asta plătește 10 lire pfennig și trebuie să părăsească orașul timp de șase luni. Cei care nu au bani sunt expulzați din oraș până când au contribuit cu pfennig-urile indicate. Cine trebuie să meargă în campanie și în schimb stă acasă fără permisiunea consiliului, plătește 10 lire pfennig și este dat afară din oraș jumătate de an dacă este burghez și cavaler. Dacă este un cavaler-au sb yurger om1, atunci trebuie să trăiască o jumătate de an în oraș și să plătească 10 lire pfennig pentru clădirile orașului. Dacă el este un meșter sau un aus-burgher care este țăran, atunci consiliul stabilește la ce pedeapsă este supus.

1 Pentru Ausburgers, a se vedea documentul corespunzător

V. DESPRE FINANȚELE ORAȘEI.

Ungeld1

(22 noiembrie 1363. Cronica din Augsburg, vol. II, p. 158-159.)

. Noi, membrii consiliului, consiliile mici, vechi și mari și orașele bogate și sărace din Augsburg, toți împreună declarăm și aducem la cunoștință generală că atunci când noi și orașul Augsburg ne-am trezit împovărați cu taxe mari din cauza numeroaselor sarcini grele pe care le-am îndeplinit cu blândețe în favoarea Sfântului Imperiu Roman,

participând la excursii, ambasade și alte îndatoriri, precum și din cauza clădirilor pe care le-am ridicat în interesul orașului și al binelui comun, am discutat de ceva vreme cum să eliberăm noi înșine din datorii, punând în aplicare un rău mai mare și mai mic. Am ajuns la concluzia că cu cel mai mic prejudiciu pentru noi înșine, putem scăpa de datorii prin intermediul unui ungeld, indiferent cum o descrieți. 13 În viitor, pornind de la aceasta, noi toți împreună, orașe bogate și sărace din Augsburg, în unanimitate, am jurat în fața sfinților că vom strânge unghed de la bogați și săraci din Augsburg, nu contează dacă este un burghez sau un vin. negustor, sau oricine a fost, conform scrisorii stăpânului nostru milostiv, împăratul Carol al Romei, pe care ni-a dat-o l. Ungeld se taxează exclusiv la băuturi, oricare ar fi acestea, în valoare de 4 măsuri per găleată de vin, hidromel sau bere. Acești bani ar trebui folosiți pentru a satisface nevoile generale ale orașului. Ne-am jurat împreună să respectăm scrisoarea milostivului nostru stăpân, împăratul Carol, și să strângem necaglatul în cantitatea prescrisă, nepermițând nicio asuprire în acest sens, iar dacă vrea cineva să ne supună pe vreunul dintre noi la o taxare deosebit de grea, asuprindu-l. în orice fel a fost calea, atunci ar trebui să-l ajutăm cu toții personal și financiar. Dacă cineva se împotriveste acestui lucru în cuvânt sau faptă, deschis sau ascuns,

1 Ungeld – un accize pe bunurile de consum, un impozit indirect care a căzut puternic asupra maselor populației urbane. Cel mai adesea, era percepută pentru necesitățile de bază – pâine, sare etc., și de multe ori dădea impuls revoltelor populare. Tonul scrisorii citate tinde să ascundă adevăratul caracter al negeldului. Ungeld s-a implicat atât sub regimul patrician, cât și sub regimul breslei.

apoi, oricine ar fi, bogat sau sărac, bărbat sau femeie, acesta, dacă este rezident permanent în Augsburg, este evacuat din Augsburg împreună cu soția și copiii săi timp de 10 ani și în niciun caz nu are dreptul de a se întoarce; dacă acesta nu este rezident permanent în Augsburg, atunci el este supus unei pedepse personale, conform hotărârii consiliului.

Cinci oameni au fost desemnați să conducă Ungeld: doi din consiliu – domnul Johans, bătrânul Dax și Khunrat Ilzung von Stein – și trei din comunitate – Hans cel Deștept, un țesător, Khunrat cel bătrân, un măcelar și Heinrich Burtenbach. , un brutar. Ei au jurat pe sfinți o jumătate de an să strângă cinstit banii amintiți și apoi să depună socoteală despre aceștia la doisprezece: doi burghi, patru reprezentanți ai sfatului mic și șase persoane din comunitate care sunt membri ai consiliului mare. După aceea, trezorierul numește din nou 5 persoane care conduc această afacere timp de șase luni etc.

Pentru o mai mare putere a rezoluției specificate, am ordonat să fie introdusă în cartea orașului. S-a întâmplat în miercuri înainte de St. Catherine, în 1363 de la nașterea lui Hristos. Primăria în acest an au fost domnul Khunrath der Langemantehl, fiul regretatului domnului Johansen, și domnul Bartholomew der Riedrer.

Vi. DESPRE URBAN PETITE

Diploma societății de însoțitori ai „Cornului de Aur”1 din Köln la mănăstirea Gent. 1414 13 decembrie

(Loesch, II, nr. 449, 8. 228-229)

[Sub acest număr, Lesh prezintă următoarea scrisoare: 52 de membri numiți ai societății de însoțitori ai Cornului de Aur din Köln declară că procesul cauzat de refuzul lor de a accepta un anume Heinrich Wikfailn, care se bucură de o reputație proastă, a presupus costuri semnificative. de la ei. Pentru a le acoperi, membrii societății dau mănăstirii din Gent, așa-numita Stijngyn ind Necsgyn von Gens, o rentă viageră în valoare de 11 guldeni ai Rinului Superior pe an și semnează pentru primirea a 154 de guldeni ai Rinului Superior. Renta se plătește atâta timp cât cel puțin una dintre surorile Gent este în viață; războiul sau alte nenorociri nu-i suspendă plățile; trebuie să fie plătită și purtătorului scrisorii. Cei doi camerani ai societății de însoțitori își iau asupra lor și asupra urmașilor lor o garanție personală în cazul în care chiria nu este achitată cu exactitate. Chiria poate fi oricând răscumpărată de către societatea de însoțitori prin plata Iδθ1^ guldeni. La cererea camărilor și a celorlalți membri ai societății, maiștrii și frații de cinste ai atelierului de aurari și bătători de aur își atârnă sigiliile oficiale pe hrisov în numele societății de însoțitori.]

XB societatea de însoțitori ai „Cornului de Aur” includea aurari - bătători de aur. Dar aderarea la breaslă nu echivala cu aderarea la societatea mesenilor. Acesta din urmă a fost un act special. Pentru semnificația termenului „societate de însoțitori” vezi „Tratatul de Unire”, 1396. Pentru rolul instituției de cumpărare și vânzare a chiriilor în finanțele orașului, vezi „Carta pe jurământ” de la Köln și „Mișcarea la Lübeck în 1403”. -1408." (p. 113 și 139).

VP. POLITICA ALIMENTARĂ A ORAȘULUI

1. Regulamentele consiliului orașului Strasbourg privind coacerea pâinii (secolul al XV-lea) (Din cartele de poliție ale orașului Strasbourg) (♦Strassburgpr Zunft-und Polizeivorordnungfn des XIV. și. XV. Jahr-hunderts. ZiisammrngestpJH von .1. Brucker , Slrasshurg 1889, S. 86-88)

Maiştrii noştri* 1 şi consiliul au hotărât că brutarii trebuie să coacă pâinea de cel puţin trei ori pe săptămână şi de fiecare dată cât vor. Dacă unul dintre ei nu vrea să coacă de mai mult de trei ori pe săptămână, atunci este permis și asta... Cine încalcă acest decret plătește o amendă de 5 lire sterline.

Dacă, în timpul examinării pâinii de către maistrul orașului, se dovedește că vreun brutar a copt pâini prea mici, atunci îi vor fi confiscate 12 pâini... în favoarea orașului. În plus, el este obligat să plătească 10 șilingi de accize la bunurile de larg consum. Jumătate din această sumă merge în beneficiul accizei, iar cealaltă jumătate se duce la asta sau acelea. care și-a arătat sfatul. În plus, el plătește încă 3 șilingi în amendă în favoarea celor cărora s-a obișnuit întotdeauna să le dea acești bani [în regulamentul din 1439, această sintagmă este într-o formă modificată și anume: „pe deasupra mai plătește altul. 3 șilingi în amendă în favoarea magazinului”]. Fiecare

maistru de oras este obligat sa inspecteze painea in magazine sau in case in fiecare zi la ora cea mai potrivita pentru el. În fiecare an, din consiliu sunt selectate 4 persoane pentru a înlocui maistrul orașului, dacă acesta din urmă nu poate face o inspecție din cauza bolii sau pentru că este ocupat în altă parte.

Inspecția trebuie să fie efectuată de cel puțin doi dintre aceștia, iar maiștrii brutarilor și reprezentanții jurați ai meșteșugului trebuie să fie gata în orice moment să-i însoțească pe reprezentanții consiliului.

Nici un singur brutar, și nici nimeni în numele lui, nu are dreptul să ascundă pâinea de bătrânii orașului sau de cei patru reprezentanți indicați ai consiliului.

1 Aceștia sunt maiștrii consiliului orașului, așa-numiții Stette Meisters. Vezi despre ele mai jos, în nota despre amman.

1 Ungeld.

IOi

Brutarii trebuie, pentru un pfennig, să coacă pâinea în modul cel mai precis, al cărei cost este într-adevăr egal cu un pfennig, corespunzător prețurilor de secară... pentru a fi la fel de echitabil pentru bogați și săraci deopotrivă. Încălcarea acestei reguli atrage o amendă de 1 GBP.

Brutarii care servesc clerul au voie să coacă pâine oricând și cum doresc și să o vândă oriunde. Nimeni nu are dreptul să-i supună vreo penalitate pentru acest lucru.

Fiecare brutar poate coace orice fel de paine, alba sau secara, si in orice perioada a anului; este obligat să o ducă la piață și să o expună acolo într-un magazin, dar nu are dreptul să o țină în mod fraudulos acasă în scopul vânzării acolo. Încălcarea acestei reguli atrage o amendă de 1 GBP.

Lucrătorii bisericești au voie să-și vândă pâinea oriunde.

Toți maiștrii brutarilor și jurații profesiei lor trebuie să jure pe sfinți în fața consiliului că, dacă știu sau descoperă că cineva a încălcat aceste regulamente, vor raporta de îndată acest lucru maiștrilor și consiliului, acesta din urmă să judece infractorii. ... așa? k<? de parcă ar fi vorba de a provoca o rană sau de a ucide.

De asemenea, ei trebuie, în virtutea jurământului pe care l-au dat, să coacă pâine de grâu de cea mai bună calitate, ca pâinea de grâu de acea calitate specială... pâine de secară, ca pâine de secară și, în general, fiecare fel de pâine, după cum voi ar trebui să caute genul acesta.

Maiștrii medicilor din orașul Paschelg trebuie să jure pe sfinți că vor renunța la toate decretele ... adoptate de ei între ei și tinzând în detrimentul comunității noastre, mai ales din acele decrete care sunt îndreptate împotriva ordinelor prescrise, puncte și articole, luate în ansamblu și separat, și că nu vor mai emite astfel de decrete fără

acordul și cunoștința acelor bătrâni ai consiliului care vor fi deocamdată la putere...

Din regulamentele secolului XV. [Data exactă nu este dată.] (Brucker, S. 90)

Este interzis să vindeți pâine străinilor care nu au o casă sau proprietate în oraș înainte ca ceasul să sune 10...

Ig din regulamentele din 1439, (Brucker, S. 9”)-93).

[Reprezintă o dezvoltare ulterioară a regulamentului din 1370]

1 Spre deosebire de brutarii seculari, care erau numiți în germană B & skeg, ei purtau numele german Pfister (latină Pister).

105

De acum înainte, nici măcar un mic negustor și negustor1 nu are dreptul să vândă pâine sub formă de pâini întregi sau tăiate. Acest lucru a fost decretat pentru ca oamenii săraci și oamenii să poată obține pâine pfennig la valoarea lor reală, deoarece comercianții se pare că cumpără pâine mai ieftină și apoi o vând la pfennig.

Fiecare brutar are voie să aibă și să hrănească... 12 porci subțiri și 12 grași, nu mai mult... Le este interzis să fie vânduți oriunde în curțile orașului...

Din regulamentele din 1460 [fírucker, S. 90-93)

Nici un singur brutar și comisar orășenesc pentru cumpărarea pâinii, nici un alt cetățean al Strasbourgului, nu are dreptul de a cumpăra cereale, indiferent de calitatea lor... în limitele burgbann12 și la jumătate de milă dincolo de acesta, prin căruță sau căruță. Toate cerealele trebuie achiziționate în mod deschis pe piața cerealelor; cine încalcă această regulă plătește o amendă de 5 lire sterline de fiecare dată. Toate cerealele aduse în saci de apă trebuie transportate sau duse la Gol veg3, la piața liberă. Totuși, brutarii cer ca, dacă cineva aduce unul sau două sferturi din cereale fără motive ascunse, să li se permită să cumpere acest cereal fără a merge la marea piață pentru el.

Breasla brutarilor ar trebui să includă 12 brutari care coac pâine pentru oameni [i.e. e. la comandă]. Acești brutari sunt obligați să dea oricui își dorește aluat acasă, să cerne făină la el acasă și să frământe aluatul acolo. Apoi trebuie să ducă aluatul la cuptor [adică. adică pentru tine] și să nu împiedice vreun servitor să vină la ei și să privească cum se coace pâinea [adică. e. pâine aparţinând proprietarilor acestor slujitori]. După ce coace pâine pentru o astfel de persoană [i.e. e. clientului] ... trebuie să-l trimită imediat la el acasă şi este obligat să-i răspundă cu onestitate şi fără viclenie. Toate acestea sunt prescrise de obicei și se făceau pe vremuri. Este interzis acestor brutari să ia mai mult de un șiling dintr-un sfert de făină pentru făina de făină și coacerea pâinii.

1 termen german: Gremper, Gremperin.

1 Burgbann este un cuvânt compus format din două cuvinte simple: burg- cetate – și băi. Bann a fost numit în Evul Mediu dreptul autorităților publice de a comanda și de a interzice; cu alte cuvinte, dreptul instanței în sensul larg al cuvântului. Era un ban regal, princiar, de comitat. Burg-banp era numele dreptului de curte, care aparținea proprietarului cetății și de la acesta trecea la guvernarea orașului. În sens figurat, cuvântul a început să însemne zona peste care se întindea jurisdicția orașului. În acest din urmă sens, bannul cuprindea zona orașului și zona adiacentă acestuia, de obicei la o distanță de 1 milă.

* Numele strazii.

4 Sensul acestei fraze este că este adevărat, dar în cantități mici, este posibil să se vinde în afara pieței.

'106

Cei 12 brutari desemnați în acest scop trebuie să jure înaintea bătrânilor și a consiliului în numele lui Dumnezeu și al sfinților că vor respecta cu onestitate și neobosit aceste decrete ale noastre.

Din regulamentul despre brutarii de acasă din 1478.

[Brucker, 8. 116-117)

...Interzis brutarilor de acasă care coac pâine pentru oameni |i.e. e. a comanda], munca noaptea. Toată munca trebuie făcută în timpul zilei: de la marea evanghelizare de dimineață până la marea evanghelizare de seară.

Acestor brutari le este interzis să coace pâine pentru vânzare. Au dreptul să o coacă numai pentru uz casnic.

... Brutarii de acasă care coc pâine pentru oameni ... nu aparțin breslei brutarilor și vor purta îndatoririle acestei bresle împreună cu brutarii; de asemenea, nu li se cere să acorde acestui atelier o taxă de intrare. Ei fac parte din alte ateliere, unde sunt acceptați și fără taxă de intrare. Acolo plătesc taxa obișnuită pentru întreținerea localului pentru adunările generale* 1 și fac serviciu de pază noaptea, ca și alți membri ai acestor ateliere... Mai mult... în fiecare atelier să fie mai mulți dintre ei.

Atâta timp cât lucrează pe baza hotărârii de mai sus, ei doresc să nu aibă nimic de-a face cu brutarii din magazin. Cu toate acestea, nu ar trebui să existe mai mult de 12 astfel de brutari acasă.

Din regulamentele din 1467 (Brucker, S. 99-100)

[Este interzis să coaceți în mod intenționat pâine proastă.]

Dacă vreun brutar coace în mod deliberat pâine pentru „Piața de pâine învechită”2 și acest lucru este dovedit, el este exclus din brutărie și nu are dreptul să coacă pâine la Strasbourg timp de un an și o zi.

Când, după un an, vrea să se apuce din nou de meseria de brutar, este obligat să plătească o taxă de intrare la atelier, la fel ca străinii.

Dintr-un regulament din secolul al XV-lea [Data exactă nu este dată] (Brucker, 8. 104-106)

[Reprezintă o dezvoltare ulterioară a regulamentului 1370 și 1439 JT.]

1 Termenul german „Stubenzins" · Stube – colibă de atelier „sau, folosind terminologia modernă, club de atelier.

1 Original: Hertenmarkt. Pâinea coaptă timp de 4 zile a fost considerată proaspătă. Pâinea nevândută în acest timp a mers la Gərtenmarkt, unde a fost vândută la preț redus.

107

Domnii noștri, maiștrii și consiliul, au hotărât că din moment ce medicii mai coaceau pâinea neregulat, din cauza căreia nu era suficientă, atunci de acum înainte fiecare brutar trebuie să coacă pâinea de cel puțin 3 ori pe săptămână; mai mult, de fiecare dată cum vrea. Pentru a nu face acest lucru, poate doar dacă este împiedicat de un motiv demn de remarcat. Dacă maistrul peksrey, care este obligat să inspecteze piața în fiecare zi, vede că nu este suficientă pâine, atunci poate comanda să o coacă în cantitatea potrivită.

Este interzisă, în continuare, coacerea pâinii de mai mult de 3 ori pe săptămână, cu excepția Crăciunului, Treimii, târgurilor, Crăciunului, Sf. Adolf. Apoi poți coace cât vrei... Cei care încalcă această regulă plătesc o amendă de 5 pfennig.

Brutarii ar trebui să coace pentru 1 pfennig pâine, care merită într-adevăr un pfennig, și pentru o jumătate de pfennig pâine, care valorează jumătate de fennig, conform prețurilor cerealelor... care vor fi la fel de corecte pentru bogați și săraci deopotrivă. Ei nu au dreptul să vândă pâine sub prețul ei înainte de 3 zile de la data coacerii. Când au trecut 4 zile, atunci, conform jurământului dat de aceștia, au dreptul să vândă această pâine doar în fața catedralei, la „Piața Pâinii învechite". S-a hotărât astfel încât 6 persoane desemnate de consiliu să inspecteze pâinea, iar juriul prăvăliei, să însoțească! ei, ar putea fi ușor convinși_ dacă zii pfennig va primi ceea ce merită pfepiptg, sau nu ...

Din regulamentele din 1493 (Brucker, 8. 101)

... Brutarii din oraș care coac pâine albă ar trebui să aibă voie să facă pe rând, și nu mai mult de unul în fiecare săptămână, să coacă plăcinte și covrigei dintr-o bucată de aluat alb cu un volum de 3 frământătoare, pentru ca oamenii să aibă mai multă plăcere. din pâinea pe care o cumpără. Aceste produse sunt inspectate pentru a se asigura că această pâine albă este într-adevăr de foarte înaltă calitate.

Regulamentul secolului al XV-lea

(Brucker, 8.109-110) J

Având în vedere fruntea yas pe pâine, atât în ceea ce privește coacerea, cât și inspecția acesteia, precum și având în vedere dezacordul cu privire la chestiunea cântarului - dacă să le păstreze sau să le desființeze - domnii noștri maiștri și consilieri sheffen1 și amman3 au decis că cântarul trebuie lăsat

1 Colegiul Sheffens din Strasbourg a constat în secolul al XV-lea. și 300 de persoane, reprezentând o întâlnire a delegaților din 20 de ateliere. Acest colegiu, înaintat de mișcarea democratică în scopul limitării puterii consiliului de jos, s-a întrunit doar la latitudinea consiliului și a discutat doar acele întrebări pe care acesta din urmă le-a propus spre examinare.

108

Cântărim pâinea și pâinea după vechile reguli, și ca și consiliul și colegiile din XXI1 să aibă grijă să introducă o regulă în materia coacerii și cântăririi pâinii și mai ales în chestiunea examinării acesteia. Inspectorii ar trebui să fie rotați în așa fel încât să fie doar câțiva oameni familiarizați cu cazul în fiecare an, și nu astfel încât să fie doar alții noi. S-a discutat cu adevărat toate acestea și s-a decis să se stabilească următoarea ordine. Pâinea trebuie cântărită, așa cum era obiceiul de altădată; inspectorii sa fie 6 persoane si anume: doi din constofleurs2 - Berthold Zorptzum Riet si Burkgard Buman; doi de la ateliere-Hans von Northus și Klaus Biedermann și doi de la brutari-Jakob Waldener și Hansel von Ettenheim. Ei sunt obligați să execute decretele noastre în mod constant atâta timp cât dețin funcția... și apoi

decizie finală asupra celor mai importante probleme. Schmoller (Strassburg zur Zoii dor Ziiiiftkfunpfc, Strassburg 1875) spune: „A fost o cameră inferioară responsabilă. Odată cu acesta, consiliul ... a ocupat poziția de nej) henna al camerei - senatul.

* Șeful Consiliului Local. În secolul al XIV-lea. puterea lui era foarte mare, în secolul XV. a fost sever restrânsă în legătură cu restrângerea generală a drepturilor sonetului orașului. Alături de Amman, au fost mai întâi 2, apoi 4 maiștri oraș. Dm mana s-a ales incepand cu 1349 sau numarul mestesugarilor. Maiștrii orașului * * - shtetgemeistgr - erau reprezentanți ai patriciatului orașului.

■ „În secolul al XIV-lea. Consiliul orașului era principalul organ de conducere al orașului. În secolul XV. puterea lui limitează drastic homosexualii și o funcție după alta dispare din el. Există așa-numitele camere secrete (GeheimeStubon): în primul rând, colegiul IX sau, mai târziu, XIII, care a condus întreaga politică externă a orașului; în al doilea rând, colegiul XV, care era cea mai înaltă instanță a orașului și, în al treilea rând, colegiul. XXI . De fapt, în 1432 era formată din 32 de oameni. Vapei a păstrat însă vechiul nume, care corespundea numărului de membri pe care i-a avut ina la început. Membrii săi erau aleși de consiliu dintre distinșii cu experiență în treburile orașului. Prima dată au fost aleși pentru 5 ani, dar, fiind realeși pentru a doua oară, și-au păstrat titlul de membri ai colegiului pe viață. Acest mod de numire a dat Colegiului XXI o mare autoritate și greutate, împreună cu un consiliu actualizat anual. Treptat, s-a dezvoltat un astfel de ordin, încât consiliul a fost nevoit să apeleze la colegiul XXI în

toate cazurile importante și, în plus, nu doar să-i asculte avizul, ci și să propună întrebări pentru vot. În documentele secolului XV. în istoria Strasbourgului, aproape întotdeauna întâlnim formula „Consiliu și Colegiul XXI* „Der Ral und die XXI*.

8 Strasbourg la început (pentru secolele al XII-lea și al XIII-lea există deja date mai precise despre aceasta) a fost împărțit în konstofli, în fruntea cărora se aflau maiștri. Schmoller consideră că constoflies sunt organisme municipale de autoguvernare. Aceștia se ocupau de distribuirea impozitelor, serviciul de pază, controlul asupra forțelor militare și multe altele. Membrii soților Constofley au efectuat serviciul militar călare, de unde și numele bătrânilor lor constabularii. Elementul predominant în constoflaes a fost aristocrația urbană de la Strasbourg (strâns asociată în această epocă cu nobilimea extraurbană) și negustorii înstăriți. Consiliul orășenesc a fost și el în mâinile acestor elemente până la lovitura de stat din 1332. Anul acesta, breslele au obținut predominanța în consiliul orașului și în autoguvernare, iar reprezentanții soților Constofley în toate organele orașului au început să ocupe cantitativ locul doi. . Politica breslelor era îndreptată spre diminuarea puterii Constofley. De o asemenea importanță era legea care interzicea artizanilor bogați să se alăture constofli.

consiliul să-și schimbe componența la jumătate, astfel încât să rămână trei vechi și să fie numiți trei noi și anume: unul de la copiști, unul de la ateliere și unul de la brutari. Aceste persoane pot fi luate dintre membrii Consiliului și ai Colegiului XXI sau dintre persoane care nu aparțin Consiliului, cu condiția să își îndeplinească atribuțiile în cel mai bun mod posibil. În acest fel, trebuie să le schimbați compoziția în fiecare an...

Cele 6 persoane numite acum și cele care ulterior vor fi numiți în locul lor trebuie să fie toți șase sau cel puțin trei din 2 în 2 săptămâni și, de asemenea, ori de câte ori consideră necesar, să meargă vineri la piață și să stabilească cât costă grâul și secara. , iar noi le ordonăm să ia nu cele mai mari și nici cele mai mici, ci prețurile medii... Apoi ei sunt obligați să inspecteze pâinea astfel încât să corespundă valorii și greutății acesteia.

Regulamentele din 1454

(Brucker, 8.110)

[Conține interdicția coacerii pâinii în afara orașului.]

Regulamentul 1167, (Brucker, 8. 111).

[Brutarii spun consiliului că nu pot face suficientă pâine pentru că nu este suficientă.]

2. Ședința consiliului orășenesc și a colegiului XXI despre modul de prevenire a lipsei pâinii (sec. XV)

(Din regulamentele de poliție ale orașului Strasbourg) (Brucker, 8. 114-115).

(Secolul al XVII-lea) [Data exactă nu este specificată.]

[În acest document sunt juxtapuse opinii diferite.)

În anii trecuți, au venit în repetate rânduri vremuri când în orașul nostru era lipsă de pâine și de aici curgeau plângeri fierbinți din partea oamenilor. Acum o nuukda asemănătoare a venit din nou pentru că brutarii de la țară au încetat să mai vină cu pâinea lor, ceea ce se întâmplă de obicei de fiecare dată când prețul cerealelor crește, sau când războiul sau nenorocirea vizitează țara sau când un alt motiv îi împiedică să vină cu pâine. ; o asemenea nevoie nu ar fi putut apărea dacă brutarii locali nu s-ar fi bazat pe brutarii rurali și pe pâinea pe care o aduceau. Și din moment ce brutarii rurali nu sunt obligați să vină aici, dar pot să apară sau nu, în funcție de dorința lor, ar trebui așteptat din nou un astfel de deficit de pâine pe viitor, când nu apar. Dacă, Doamne ferește, a început un asemenea război,

dar

că aici s-ar îngrămădi oamenii1, atunci brutarii rurali, chiar venind la tine, n-ar putea să aprovizioneze toți oamenii cu pâine și să le vină în ajutor, de vreme ce nu au locuințe, nici sobe, nici lemne de foc, nici slujitori aici, și ar trebui să ne mulțumim cu pâinea brutarilor locali. Prin urmare, unii membri ai consiliului cred că este mai bine și mai profitabil pentru oraș și oameni să aibă propriii lor brutari din oraș... decât să se bazeze pe străini care s-ar putea să nu apară și că străinilor ar trebui să li se acorde o perioadă după care vor fi lipsiți de dreptul de a ne aduce pâine pentru piață. Se poate aștepta ca, după emiterea unui astfel de ordin, brutarii care locuiesc în satele din jur și vin în piața noastră să se mute aici, ceea ce va aduce beneficii orașului în oameni și proprietate. Locuind aici, vor cumpăra cereale din piață, ceea ce va îmbunătăți piața, iar orașul va primi taxe de piață. Ei vor măcina grânele aici, iar orașul va primi datorii din măcinare. În acest fel, orașul va putea beneficia de el în toate privințele. Dacă Sheffenilor le place această propunere și o aprobă, atunci vor trebui elaborate reglementări care să ofere oamenilor o pâine bună.

Părerea celeilalte părți a fost că nu ar fi bine dacă brutarii din mediul rural nu mai vin cu pâinea lor, pentru că dacă acest lucru se va întâmpla și brutarii locali vor vedea că populația depinde de pâinea lor, atunci vor deveni atât de voinici și de încăpăţânaţi. că va fi imposibil să le faci față. Mai mult, ei nu vor putea să o facă [i.e. e. să aprovizioneze întreaga populație cu cereale proprii], pentru că mulți dintre ei cumpără cereale pe credit, iar când prețurile vor crește, nu vor dori să-și deschidă hambarele și să le umple cu lucruri bune în acel moment...

După ce au discutat aceste chestiuni în acest fel, consiliul și colegiul XXI au hotărât să le trimită la sheffens, care urmează să fie decise de acestea din urmă la propria discreție și cu majoritate de voturi.

3. Regulamente privind brutarii rurali (1447 si 1464)

(Carta de poliție IV în orașul Strasbourg) (Brucker, S. 119-122)

Domnii noștri, maiștrii, consiliul și colegiul XXI au hotărât că „de acum înainte brutarii rurali să vină în oraș la piață de cel mult 3 ori pe săptămână, și anume: duminica, marți și vineri dimineața, și să aibă dreptul ... să se oprească ... doar în fața catedralei sau la podul de piatră, lângă noile rânduri de carne. Acolo trebuie să-și vândă pâinea din căruțele sau căruțele pe care au adus-o și să o facă schimb.

1 Adică la cetatea Strasbourg.

* Pentru brutari, desigur, era mai profitabil să cumpere corect în perioadele: ieftinitatea sa.

W

după-amiaza târziu; ceea ce le-a mai rămas îl pot păstra la Strasbourg sau îl pot lua înapoi acasă. Le este interzis să vândă acasă în casă sau în orice alt mod pâinea care le rămâne după unu după-amiaza. Ei sunt obligați să-l salveze până la următoarea zi a pieței. Dacă orice brutar sau orice alt localnic sau vizitator vinde din casă în casă sau în orice mod ilegal astfel de pâine conservată la Strasbourg, va plăti orașului o amendă de 30 de șilingi pentru fiecare încălcare a regulilor noastre. Brutarilor din mediul rural le este interzis de acum să aducă pâine albă, chifle albe și saiq-uri bogate. Acest lucru este decretat pentru ca bogații și săracii care doresc să cumpere pâine de secară, în cel mai bun mod posibil... să poată face acest lucru în cele 3 zile indicate. Este interzis ca brutarii din mediul rural sa aduca aici paine in cosuri sau saci. Ei trebuie să-l aducă numai cu căruțe sau căruțe în unul din locurile indicate mai devreme și numai în zilele prescrise. Niciunul dintre ei nu are dreptul de a vinde pâine în drum spre piață oriunde și în vreun fel.

Această decizie a fost luată pentru că mulți oameni dau lerpo brutarilor din mediul rural în schimbul pâinii, în timp ce brutarii iau acest cereale în saci, motiv pentru care orașul pierde datoria...

II din regulamentul din 1454

... Brutarii rurali care aduc pâine în piața noastră, precum și toți cei care, în numele lor, o vând, trebuie - împreună și individual, acum și în viitor - să depună anual un jurământ astfel: dacă vin culegătorii la ei îndatoririle orașului și întrebați câte sferturi din cereale au adus în căruțele sau căruțele lor, sunt obligați, vicleni, să răspundă culegătorilor pentru ca aceștia să le noteze. După ce au vândut grânele, ei trebuie să vină la aceiași culegători în cortul aflat în fața catedralei, și să plătească acolo taxa datorată de la aceștia și anume 6 șilingi din fiecare sfert; cine plătește taxa va primi o notă de la colecționar pentru a trece prin poartă. Dacă se dovedește că cineva a ascuns adevărul de la cules și a adus pe căruță sau căruță mai multă pâine decât a arătat, atunci maiștrii și consiliul îl pedepsesc pentru încălcarea jurământului. Este interzis oricărui brutar rural să vândă pâine aici decât dacă depune un jurământ că va respecta acest statut. Cel care nu a depus jurământul plătește o amendă de 30 de

șilingi. Este necesar să ne asigurăm că această pedeapsă nu este iertată nimănui. ... Brutarul rural nu are dreptul să înceapă să vândă pâine înainte ca vameșul să scrie câtă pâine are. Pâinea brutarilor rurali nu este supusă controlului de către cei care examinează pâinea brutarilor urbani...

112

VIP. STRUCTURA POLITICĂ A ORAȘULUI ȘI LUPTA ATELIERILOR CU PATRICIATUL

A. COLONIA

1. Pravila patricianului în Xlyt. Carta jurământului

5 martie 1341

1. Jurământul membrilor consiliului

(Sirin, ?\kten zur Gescli ¡dite d< r Vertaseling und Verwaltung dcr Stadi Koln in 14. und 15. Jalirhundert. Bonn 1893. Bd. I, S. 27-5Г", .14? G)

Să se știe de toată lumea că sfatul orășenesc a fost prelungit în anul 1341 pe Estul 10, începând de la bradul de sub post, după acea duminică când se cântă Petipiyassge. Fiecare membru al sipotului este obligat, în măsura posibilităților sale, să respecte cu neclintite toate următoarele clauze ale statutului:

1. 15 membri ai Sfatului Mic și 2 burghii care sunt la putere trebuie să garanteze și să jure pe sfinți: să stea cinstit în consiliu, să țină taips... să se supună voinței majorității; respectă litera și carta jurământului, în măsura în care se referă la consiliu; să asculte statutul și statutul jurământului în primele două săptămâni de la alegere... și să-și atașeze sigiliile pe cartă, dacă nu au făcut acest lucru înainte.

U "2. 15 membri ai consiliului trebuie să se adune de 3 ori pe săptămână pentru ședințe sub amenințarea plății unei amenzi în caz de neprezentare. Adunarea să fie după ce cântă în capela de marș. Cine vine la timp și stă până la data sfârșitul întâlnirii primește 4 recompense pfennig.

6. Când toate consiliile1 * * * * * * 8 sunt reunite sub amenințarea de a plăti mari

1 Lau („Entwicklung der kommunalen Verfassung und Verwaltung der Stadi Kõln bis 1396”) atribuie apariția inițială a Micului Sfat

până la începutul secolului al XIII-lea. Până atunci, orașul era sub autoritatea episcopului,

iar organul suprem de conducere comunală era consiliul de sheffens.

Statutul pe jurământ pe care îl citām este al doilea la rând. Prima se referă

până în 1321

1 Ennen (Geschíchte der Stadt Kõln, B. Il, S. 487) spune: „Nu numai membrii fac parte din componența consiliului, atât Mici, cât și Mari”

aleși pentru anul în curs, dar și cei care, pe o perioadă de 10 ani, au fost membri ai consiliului o dată sau de mai multe ori. Ele implică

8 oraș german

113

pedeapsă mai mare, atunci toți membrii lor sunt obligați să se prezinte și să rămână acolo până când sunt eliberați, iar fiecare membru al consiliului trebuie, după cunoștințele sale, să răspundă asupra tuturor punctelor despre care va fi întrebat.

II. Jurământul membrilor Consiliului cu privire la alegeri

1. La sfârşitul anului, cei 15 membri ai consiliului aleg, în ziua fixată pentru alegere, alţi 15 membri. Fiecare membru nominalizează pe cineva din familia sa, dacă găsește acolo o persoană care să poată sta util în consiliu. Dacă își plimbă spuma, atunci schițează o altă persoană cinstită.

Când se face o alegere, cel care a desemnat o persoană din familia sa trebuie să iasă pentru ca alții să poată alege cu majoritate de voturi pe aceasta sau alta persoană cinstită din familia sa în locul său. Dacă acest lucru nu este posibil, atunci trebuie să alegeți o persoană cinstită din alt fel în locul lui * 1.

2. Cel care este ales în consiliu poate intra din nou în el abia în al patrulea an, trebuie să fie în afara consiliului timp de doi ani. Anul în care se retrage din consiliu [i.e. e. Sfatul Mic]. nu poate fi membru al Marelui Consiliu.

3. O persoană aleasă în consiliu și care nu este supusă alegerii este privată de dreptul de a fi membru al consiliului timp de 10 ani. Este exclus cazul în care boala l-a împiedicat să apară.

4. Dacă cineva este rugat să fie de acord să fie ales în consiliu, sau dacă el însuși o cere, personal sau prin alții, atunci nu poate fi ales în anul în care se întâmplă acest lucru. Este interzis să votezi cuiva din atașamentul personal față de el sau să votezi împotriva lui din ură personală. De asemenea, este interzis să se ceară, pe baza unui sentiment de ură, ca cineva să nu fie ales în consiliu. Este necesar să te ghidezi doar de interesele orașului.

5. Este interzisă desfășurarea în mod deschis sau secret a ședințelor preliminare înainte de alegerile consiliului. De asemenea, este interzis

sunt etichetate „toate sfaturile”. În toate cazurile importante, ei au fost invitați de Consiliul Mic să participe la rezolvarea problemei. Lau (cit. cit., p. 105) spune că, întrucât numărul familiilor din care erau aleși membrii Consiliului Mic era foarte limitat, de obicei

membrii consiliului erau realeși în consiliu la doi ani de la sfârșit. a mandatului lor (anterior era imposibil să fie realeși în consiliu; vezi paragraful 2 din jurământul electoral al membrilor consiliului). Astfel, termenul „toate consiliile” a fost aplicat de fapt totalității membrilor care au făcut parte din consiliu în ultimii trei ani. Este puțin probabil ca numărul lor total să depășească cu mult 45 de persoane, adică. 15 X 3 (vezi π. 1 din jurământul membrilor consiliului privind alegerile).

1 Această metodă de alegere a consiliului a concentrat toată puterea de conducere a orașului în mâinile a 15 familii. Listele de nume ale membrilor consiliului au fost păstrate. Acestea includ: von der Overstolzen, von der Birklin, von Horne, von der Aducht, Gardwust, Schrving, Quattmart, Lieskirchen, Grin, Geer, Klhingedank, Spiegel, Youden, Girulin. Aceste nume sunt repetate în mod regulat.

114

a se lega cu promisiuni de acest fel: alege-o pe aceea, iar eu voi alege totalul.

a, 6. Un tată și un fiu, doi frați, un ginere și un soc nu pot fi membri ai consiliului în același timp. Dar ambii rentmeisters pot fi și membri ai consiliului în același timp. Este exclus cazul în care funcția de chiriaș se combină cu funcția de primărie. Atunci este permis.

7. Dacă vreunul dintre membrii consiliului moare, atunci ceilalți trebuie să aleagă în locul lui o persoană cinstită din familia sa, dacă se găsește una în aceasta din urmă. Aleasul este obligat, in saptamana urmatoare decesului unui membru al consiliului, sa-si asume toate atributiile defunctului; exclude cazul în care un membru al consiliului decedează cu o lună înainte de alegerea unui nou consiliu.

9. Consiliul, ale cărui puteri expiră, lasă un judecător peste oaspeți, unul în cazurile de abatere violentă și unul cu rentmeisters (trezorieri) ... 1 2 *. Noul consiliu alege și un astfel de judecător, astfel încât fiecare dintre ei să rămână în funcție timp de 2 ani. Aceeași regulă trebuie respectată în raport cu rinmeisters8, a căror îndatorire este să supravegheze vinul alsacian. Trebuie avut grijă să se asigure că ordinele consiliului sunt citite la Rin. La fel să se anunțe ordinele consiliului și ale maistrului asupra afacerii bănești și ale maistrului de supraveghere a gunoiului de grajd... 4. Toți acești demnitari sunt obligați, la alegere, să depună un jurământ că își vor îndeplini cu fidelitate îndatoririle și nu vor căuta câștig personal. În același mod, sunt numiți ambii bucătari [maiștri ai CR pentru supravegherea coacerii pâinii].

11. Tatăl nu are dreptul să fie prezent în consiliu în timpul lucrărilor fiului, fratelui, socrului, ginerelui său.

12. Când consiliul este în plină vigoare și este pe cale să treacă la depunerea jurământului, atunci maistrul consiliului ar trebui să întrebe pe toată lumea dacă cineva este consilier al vreunuia dintre membrii consiliului [i.e. e. dacă un membru al consiliului este consilier al altui membru]. Dacă da, atunci această persoană nu poate

rămâne membru al consiliului, decât dacă renunță la atribuțiile de consilier. Oricine nu este consilier al unui membru al consiliului nu este eligibil să devină unul.

1 În acest caz, nu au loc alegeri partiale.

1 Procesul oaspeților a avut loc în primărie, care se numea Casa Burgerilor. Competența sa inițială s-a extins doar la pretențiile bănești aduse de burghezi împotriva oaspeților, adică. negustori în vizită. De-a lungul timpului, competența acestei instanțe s-a extins semnificativ. Competența Curții de contravenții violente este clară din chiar numele acesteia. Era extrem de lat. Pe lângă cazurile de acte violente, această instanță a mai avut în mâna ei și vicepoliția și supravegherea executării legilor luxului. Pedepsele erau amenzi bănești, închisoare, amputarea mâinii.

1 Maistru pentru supravegherea comerțului care avea loc de-a lungul Rinului.

4 Denumirile lor germane sunt Münnneister și Dreckmeister.

1*

415

u în cursul anului curent. Constând în consilierul cuiva și negare că... pierde dreptul de a fi ales în consiliu timp de 10 ani1.

13. Este interzis membrilor consiliului în timpul anului în care stau în Consiliul Mic, frații \u003e închiriază personal sau prin acciza orășenească altcineva.

14. Nimeni nu are dreptul să-și apere în sfat prietenul sau ruda lui de sânge, decât în spiritul unui jurământ.

15. Dacă cineva are un caz în consiliu, atunci membrii consiliului nu au dreptul să-i dea instrucțiuni în timpul ședințelor fără permisiunea maistrului. Este interzis ca un tayuka să acționeze ca garant împotriva consiliului.

16. Este interzisă, fără acordul tuturor consiliilor, să se aplice o taxă mare sau mică la charte deschise, precum și să se aplice o taxă de oraș scrisorilor de rentă pe viață și scrisorilor de protecție emise burgherilor din Köln .. 2.

17. Dacă orice sepier, cavaler sau scutier are o anuitate la Köln, atunci atâta timp cât poartă toate îndatoririle față de oraș și burghezi, poate folosi su. Dacă este nemilostiv și nedrept, atunci problema chiriei este luată în considerare de către consiliu; cel care stă pe chiria lui * este obligat să-l transfere la oraș; chiriașii au dreptul să o dea cuiva fără permisiunea consiliului. Picto al burgherilor nu are dreptul să împrumute nimic împotriva lui, să-l împrumute sau să-l cumpere, atâta timp cât domnul se află în relații ostile cu orașul... 3

18. Dacă vreun semn are un proces împotriva orașului, atunci acel [presupune: acel membru al consiliului] care este fieful său debitor sau este în serviciul său, trebuie

1 Scopul prezentului regulament, precum și al altora, este de a asigura neînregistrarea membrilor consiliului. Consilierul se află în slujba altei persoane, deci este o persoană dependentă.

1 Vânzarea anuităților, viageră și ereditară, era în mâinile autorităților orașului o sursă de obținere a fondurilor și constituia o parte semnificativă a datoriei orașului. Esența înțelegerii era că cel care dorea să primească chirie dădea orașului o anumită sumă de bani, în schimbul căreia orașul se obliga să-i plătească anual chirie lui personal pe toată durata vieții sau și moștenitorilor săi. Denumirea germană pentru siguranța este Geleiichblgiefe. Scopul lor este de a proteja un burghez care călătorește (cel mai adesea un comerciant) pe drum.

1 Köln a încheiat în mod repetat înțelegeri atât cu marii prinți teritoriali ai Renaniei, cât și cu micii lorzi care locuiau în apropiere de Köln. Scopul acestor acorduri a fost de a asigura privilegii comerciale pentru comercianții din Köln și posibilitatea deplasării în siguranță prin teritorii străine, de a realiza o suspendare a ostilităților împotriva Kölnului sau de a garanta asistența militară pentru oraș. Ultimele două considerente apar mai ales în contractele cu micii lorzi feudali. În aceste cazuri, compensația din partea orașului era cel mai adesea o chirie pe viață. Expresia „cine stă pe chirie” indică faptul că operațiunea ar putea fi dată, dar numai în bani, și prin transferul de bunuri imobiliare în folosință.

?16

soții să organizeze o ședință a consiliului... docul se va ocupa de cazul domnului. Zaiem ar trebui să-l sune din nou.

20. Consiliul nu trebuie să permită unui evreu, unei evrei sau oricui în numele lor să concureze cu un creștin în achiziționarea de proprietăți imobiliare; aceștia au voie să concureze între ei dacă toate consiliile sunt de acord să tm.

21. Consiliul nu are dreptul – fără acordul tuturor consiliilor – să cheltuiască mai mult de 10 mărci în același timp. Orice astfel de cheltuială [adică. e. depăşind 10 mărci] ar trebui să slujească cinstei Domnului şi cetăţii. La scurt timp după întrunirea consiliului, cheltuielile efectuate trebuie raportate la Marele Sfat, pentru ca acesta din urmă să-și exprime voința.

22. Consiliul nu are dreptul să acorde oricărei societăți o alocație și fonduri municipale pentru organizarea unei conspirații.

23. Dacă cineva care a dobândit o rentă viageră de la oraș cere plata datoriei la timp, atunci consiliul cu toate consiliile și cu Marele Sfat trebuie să-și satisfacă cererea în termen de două săptămâni...

24. Dacă maiştrii consiliului cer ca vreun fost membru al consiliului să participe la şedinţe, atunci acesta, fără a contrazice, trebuie să îndeplinească această cerinţă.

26. Cine divulgă secretele oraşului, pierde pentru totdeauna dreptul de a fi membru al consiliului...

111. Jurământul membrilor consiliului cu privire la venituri

1. Întrucât membrii consiliului, burgherii şi chiriaşii se adună adesea şi lucrează pentru oraş, fiecare dintre ei primeşte 20 de mărci de Köln pe an şi anume: 5 pentru Paşti, 5 pentru Treime, 5 pentru sărbătoarea tuturor sfinţilor şi 5 pentru pt. Crăciun şi un sfert de vin pentru fiecare dintre sărbătorile majore menţionate.

2. Chiriaşii şi primarii care participă la şedinţele consiliului au dreptul să primească toate veniturile în cuantumul obişnuit1.

3. Consiliul si burgmasterii au dreptul de a retine in folos propriu venituri de la evrei, precum: contributia platita de acestia din urma atunci cand noul consiliu intra in exercitarea atributiilor sale, banii de incoronare si alte plati obisnuite venite de la acestia in perioada. anul.

4. În timpul calculului în vistieria oraşului – la fiecare 3 luni – membrii consiliului, chiriaşul, primarul şi asesorii au dreptul să primească jumătate de notă pentru hrană dacă se prezintă; cei care lipsesc nu primesc nimic.

5. La sfârşitul ultimei numărări, fiecare membru al consiliului, chiriaş, primar şi asesor primesc 12 runde de ipostaze pentru mâncare şi real şi un sfert de vin la ieşire.

1 Adică nu în dublu; pe de o parte, ca burghimastri sau chiriaşi, pe de altă parte, ca participanţi la lucrările consiliului.

6. Fiecare membru al consiliului, primarul şi chiriaşul primesc până în ziua de Sf. Margaritas 12 turnoz...

7. De patru ori pe an, consiliul este obligat să inspecteze clădirile oraşului, iar acei membri ai consiliului care sunt prezenţi în acelaşi timp primesc de fiecare dată câte 3 ture şi un sfert de vin.

8. Când se judecă un recurs în faţa CÛBJTÛ2J împotriva sentinţei oricăruia dintre judecătorii consiliului, atunci la; zhdg.ya de la tyazhuitspheya a părţilor este obligat să facă o ştampilă; partea care îşi pierde carcasa îşi pierde amprenta, prietenul-eu nu. Aceşti bani sunt împărţiţi între cei care au pronunţat verdictul şi judecători.

9. Atunci când un oraş eliberează accize şi taxe, atunci din chiria pe care o primeşte anual se scad: din chiria accizei din măcinare - 10 mărci, din plata accizei la bunuri de larg consum - 10 mărci, din plata accizei la bere - 5 mărci, din acciza la sare percepută în regiunile Rinului, 5 mărci, din acciza la sare percepută în mediul rural, 5

mărci, din chiria pentru taxa pe cântare, 5 mărci. mărci, din acciza la lână - 5 mărci, din chiria pentru taxă - 3 mărci. Acești bani, destinați să acopere costul de cumpărare a vinului, sunt împărțiți astfel încât consiliul [i.e. e. Sfatul mic] si burgherul primesc o jumatate, iar celelalte consilii cealalta jumatate.

10. Remuneratia pe care consiliul o primeste de obicei de la judecatorii care stau in casa burghezilor, si de la functionarii acestora, se imparte intre membrii consiliului si asesorii care sunt prezenti in trezorerie in timpul calculelor. Amândoi, ca și Marele Sfat, își primesc de aici partea lor, minus jumătate din partea bătrânilor de peste drumuri1 și partea acelor judecători care stau în casa de sfat.

12. Atunci când în consiliu se soluționează orice cauză judecătorească privind orașul, consiliul poate, dacă este cazul, să cheme toate consiliile să fie prezente și să ajute... Trei sferturi din veniturile care se încasează din zilele de ședințele de judecată merg în folosul vistieriei orașului, g/8 - în favoarea consiliului și a primăriei și 1/8 - în favoarea altor consilii...

Burgomasterii, maeștrii de chirie sau oricare dintre membrii consiliului nu au dreptul la nicio remunerație specială care depășește cele de mai sus...

13. Funcționarul și ambii mesageri primesc jumătate din toate veniturile și taxele primite de fiecare membru al Micului Sfat și complet toate veniturile pe care le primește fiecare dintre membrii Marelui Sfat.

1 termen german: „wegmeister”.

iar grefierul este un post foarte important. Atribuțiile sale au inclus nu numai editarea actelor de jurământ și a documentelor emise în numele consiliului orașului, ci și participarea la rezolvarea problemelor politice și, uneori, la ambasade. Pe lângă veniturile tocmai amintite, funcționara mai primea și haine, un apartament liber și un salariu.

14. Pentru radierea oricărui punct din statut este necesară convocarea tuturor consiliilor și este necesar ca două treimi din totalul voturilor să fie în favoarea abrogarii.

IV. Din carta pe jurământul bătrânilor consiliului

9. Este interzis întregului consiliu în comun, sau oricăruia dintre membrii săi în special, să organizeze în mod deschis sau secret dineuri pe cheltuiala orașului sau să acorde sprijin financiar pentru amenajarea unor astfel de cine, cu excepția cazului în care interesele ale orașului sunt afectate și este vorba de a susține onoarea orașului și a ei înșiși...

10. Bătrânii Consiliului au voie să împartă vin camarazilor lor... și nimănui altcuiva, decât cu acordul majorității consiliului. Dacă... maiștrii dau vin cuiva în plus, atunci, veniți pentru prima dată după

aceea la consiliu, sunt obligați să raporteze acest lucru, spunând cui, cât și de ce au dat....

[În partea sa ulterioară, carta conține: jurământul rentmeisters, jurământul asesorilor în trezorerie, jurământul judecătorilor asupra oaspeților, jurământul maiștrilor peste drumuri (vegemeisters), jurământul maiștrilor care supraveghează coacerea pâine (backmeisters), jurământul maiștrilor asupra mișcării comerciale de lângă Rin (rip-meisters), jurământul bătrânilor în chestiuni monetare (itagamentmeisters), jurământul ispravnicilor palatului, jurământul bătrânilor peste porțile deschise și ambele turnuri, jurământul bătrânilor peste porțile închise, jurământul grefierului, jurământul ambilor soli, jurământul membrilor Marelui Sfat.]

XVI. Jurământul membrilor Marelui Consiliu

1. Consiliul, ale cărui atribuții se încheie, este obligat să se asigure că 82 de persoane alese de parohiile bisericești aleagă în locul lor alte 82 de peste 20 de ani... Aceștia din urmă sunt obligați să jure în prezența persoanelor trimise de consiliu [adică e. Mic consiliu] că vor sta cu onestitate în consiliu, vor asculta de majoritate... vor păstra secrete, vor respecta carta și statul jurământului... urmați sfatul [adică. e. pentru Sfatul Mic] și sprijiniți-l...

2. Dacă unul dintre ei moare, atunci ceilalți în decurs de o săptămână trebuie să aleagă în locul lui o altă persoană cinstită din aceeași parohie... Acesta din urmă este obligat să se lege cu același jurământ ca și defunctul și i se asigură veniturile defunctului. Este exclus cazul în care unul dintre ei moare cu o lună înainte de noile alegeri.

1 Data exactă a formării Marelui Consiliu nu este cunoscută. În carta din 1321, apare în contururi mai puțin definite decât în carta din 1341 citată de noi.Hegel („Stadie und Gilden”, II, S.340) sugerează că a apărut ca

2. Răscoala țesătorilor la Köln 1369-1371

Povestea Cronicii Kelgof

Despre cum țesătorii din Köln au scos cu forța un om din închisoare și l-au ucis

De remarcat că între țesători și autoritățile superioare din oraș a existat rea-voință tí not povnet. Această relație datează din vremea episcopului Conrad, care a promovat expulzarea vechiului Sheffenon.

În plus, cele mai înalte autorități ale comunității l-au asuprit în multe privințe, ceea ce a provocat o mare nemulțumire și indignare împotriva lor. Comunitatea s-a gândit mult cum să scape de violența lor. Iar în 1369, în ziua de Sf. trinitatea, toți țesătorii din Köln, maeștri și ucenici, s-au adunat și s-au dus la Casa Burgerilor. Și când au ajuns acolo, au cerut sheffens și sfaturi. Soset le-a trimis trei

dintre membrii săi la ei pentru a afla de ce veniseră în mulțime. Atunci unul dintre țesători a făcut un pas înainte și a spus: „Voi, domnilor, țineți în închisoare un om pe care camarazii noștri vor să-l aducă în fața justiției, fiindcă este un tâlhar”. Consiliul a cerut ca chestiunea să fie amânată pentru câteva zile pentru a o investiga. Dacă se dovedește că totul este într-adevăr așa cum spun țesătorii, atunci sheffeigs își vor da acordul pentru execuția totală a persoanei. Când membrul consiliului și-a terminat discursul, țesătorii

schiiiyu burghezi care au vrut să inculce și participarea la guvernare. Lau (op. cit., pp. 115-121) refuză să-l vadă drept un reprezentant al intereselor comunității. Numele membrilor Marelui Sfat, spune ou, indică faptul că acesta era plin mai ales de membri ai familiilor patriciene și rudele acestora; cercuri largi de burghezi aveau doar foarte puțini reprezentanți în ea.

1 Cuvântul „scheffens” provine din vechea germană „skabina”, sau consilieri. Arhiepiscopul Konrad von Gochstaden (1238-1261) este cunoscut pentru lupta sa cu patriciatul din Köln, care deja la mijlocul secolului al XIII-lea. atât de intens, încât a pus mâna pe cea mai mare parte a puterii în oraș, împingând în plan secund pe domnul orașului, adică pe arhiepiscop. Principalele organe ale curții și administrației la mijlocul secolului al XI-lea – colegiul sheffens (cel mai înalt organ administrativ și judiciar din Köln) și așa-numitul r yer tsek (cel mai înalt organ de supraveghere a meșteșugurilor și comerțului) – au fost subordonat arhiepiscopului, dar format din patricieni. Consiliul („Consiliul Mic” – vezi secțiunea privind structura politică a Köln) a apărut în secolul al XIII-lea. în opoziţie directă cu episcopul ca organ de autoguvernare a oraşului de către patriciat. În secolul al XIV-lea. deja în semnificația sa a eclipsat colegiul din Scheffen și bogatul. Afirmația cronicii că „ura” dintre țesători și patriciat provine de la Arhiepiscopul Conrad este inexactă. Patriciatul, chiar înainte de Conrad, a asuprit masele meșteșugărești din Köln, folosind puterea, ceea ce ar fi trebuit să provoace un protest din partea lor. Konrad von Gochstaden a folosit și a incitat cu pricepere discordia între adversari. Bazându-se pe ateliere, i-a alungat pe patricieni [vezi. în text: „a expulzat pe vechii sheffens”] şi a restabilit vechea putere a arhiepiscopului. Dar după moartea sa, patriciatul s-a întors la Köln.

• Adică la primărie.

strigau încântați că în niciun caz nu vor permite acestui om să trăiască mai mult, că îl vor pune în stăpânire cu forța. Atunci consiliul, văzând că nu vor să renunțe la voința lor, a poruncit temnicerului să le predea bărbatul. L-au prins și i-au tăiat capul.

Țesătorii erau la acea vreme atât de bogați și de puternici, încât nimeni nu îndrăznea să li se opună. Și au făcut o mulțime de trucuri îndrăznețe.

Despre modul în care țesătorii au forțat consiliul să închidă mai întâi trei dintre membrii săi în oaitate și apoi încă opt

În același an, după Sf. trinitate, unii dintre țesători au apărut la consiliu în timpul ședinței acestuia. Unul dintre țesători a rostit un discurs: „Domnilor, sunt trei oameni în mijlocul vostru care au fost trimiși să încheie pacea pământească* 1 2 și care nu au apărat binele orașului. I-au permis nepotului lor Emopt Vir Klin să ia proprietatea orașului ca garanție. Tovarășii din Nantes vor așadar să fie închise într-un turn. Sfatul le-a răspuns prin câțiva dintre membrii săi: „Ascultați, domnilor! 4 * Cum au putut trei oameni să schimbe ceea ce orașele au hotărât împreună cu domnii? 6 * 8 Au fost nevoiți să urmeze majoritatea, cât de greu le-a fost. Ei nu sunt vinovați de nimic. Este dovedit.” Atunci țesătorii s-au adresat consiliului printr-unul de-al lor: „Noi credem că ar fi mai bine să-i întemnițăm într-un turn, înainte ca de aici să apară mai multe vătămări ale orașului”. Consiliul a răspuns la aceasta: „Dă-ne două-trei zile; domnii noștri vă vor da un răspuns bun care vă va mulțumi.” Dar țesătorii au exclamat cu toții că vor un răspuns deodată și au precizat că, dacă cei ale căror concluzii le cer nu sunt închiși, atunci ei, țesătorii, s-ar înfrunta în stradă împotriva consiliului. În acest moment, o mulțime de țesători a alergat la Casa Burgherilor și a făcut un zgomot mare. sfat, văzând

1 Membrii Consiliului au fost numiți domni.

1 Pacea Zemsky (Landfriede, adică tratatul de pace) a fost

a fost închisă în aprilie 1365 între orașul Köln și doi germani vecini

tsogami: Ducele de Luxemburg și Brabant și Ducele de Jülich. Dar această pace, începând din 1367, a fost încălcată continuu de vrăjmășia orașului din partea cavalerilor-

rem Edmund (Emont) Beer wedge, care a venit din Köln

familie patriciană. Orașul s-a plâns în special de faptul că Birklin a luat

capturat de burgherii din Köln. Cu toate acestea, unii reprezentanți ai orașului, cărora le-a fost nepot, la unul dintre congresele lumii zemstvo

i-a permis să ia pământurile Köln ca gaj.

8 Banshees de la Poarta Köln au servit drept loc de detenție.

4 Țesătorii nu erau „maeștri” în ceea ce privește conceptele secolului XIV. Acest apel către ei din partea consiliului reflecta teama și înclinarea consiliului în fața țesătorilor.

8 În acest caz, „domni” înseamnă mari feudali cu care orașul a încheiat o pace zemstvo.

că sunt atât de mulți și că sunt atât de împietriți, le-a răspuns pe scurt că cei pe care i-au indicat vor fi închiși în turn. Țesătorii, după ce au primit răspunsul, au plecat acasă. Aceștia sunt cei trei care au fost condamnați la închisoare: în primul rând, Kostya Grewep,

în al doilea rând, Gerhard von Bepszis și în al treilea rând, Gottschalk Birklin.

A doua zi, dis-de-dimineață, o mulțime de țesători a apărut din nou la casa sfatului, iar unul dintre ei a ținut următorul discurs: „Voi, domnilor! Ascultă ce au decis împreună tovarășii noștri și întregul atelier. Trebuie să vă închidem încă opt în turn. Abia atunci vom stabili conturile cu dumneavoastră pentru fida domnului Emont”.

Consiliului nu i-a plăcut această veste. Nu-i plăceau discursurile exorbitant de sfidătoare și amenințările țesătorilor. Consiliul a spus: „Lăsați discursurile voastre. Să existe armonie între noi, astfel încât picto-ul să nu ne poată face rău.” Dar aceste cereri nu au ajutat... Despre ce sunt multe de vorbit? Puterea de a decide era în mâinile țesătorilor. Erau îndrăzneți și aroganți și jucau adesea un joc îndrăzneț cu oameni amabili. Membrii consiliului i-au mulțumit lui Dumnezeu că a fost de acord cu întemnițarea a opt persoane din mijlocul lor. Iată numele acestor opt domni: domnul Werner von Spiegel, Heinrich von Koesen, domnul Johann von Ulreporten, Johann Hirzelin, Johann Scherfgn, Heinrich Jede, Johann Mummersloh, Frank von Horn. Acești opt membri onorabili ai consiliului, spre marele lor resentiment, s-au mutat din consiliu în septembrie. Au stat acolo 11 săptămâni. Între timp, unii dintre ei aveau lucruri mai importante de făcut decât să fie acolo.

Despre cum s-a creat un nou consiliu de reprezentanți din toate atelierele la Köln și despre cum țesătorii au luat titlurile de membri ai consiliului și funcția de burgheri de la sheffen

Țesătorii, așa cum am arătat deja și vom continua să subliniem, erau foarte bogați, aveau mulți adepți și își doreau foarte mult să intre în consiliu, deși acest lucru nu li se potrivea nici după origine, nici după funcție. După ce i-au eliminat pe cei mai buni și mai înțelepți din consiliu, au decis să creeze un nou consiliu la Köln, așa cum făcuse deja comunitatea din Aachen. (Vezi sub anul 13682.)

Ascultă cum au început. A doua zi, după ce opt membri ai consiliului au fost închiși în turn, țesătorii au venit la Casa Burgerilor și unul dintre ei a vorbit.

1 Turnul Sf. Kunibirta se afla în limitele posesiunilor imunitare - episcopul.

* În acest an, Cronica Kelhoff oferă o scurtă descriere a revoluției breslelor din Aachen.

Următorul discurs: „Ascultă! Am hotărât că niciun Teffen nu va mai fi membru al Consiliului și că niciunul dintre ei nu va mai fi Burgomaster. Cerem, de asemenea, distrugerea Richerzehe-ului. Dacă vrei să se întoarcă de acolo trei prizonieri în turn și opt prizonieri din linia de imunitate, atunci trebuie să o faci. Orice ar fi întreprins țesătorii – dacă era bine sau greșit – trebuia făcut așa cum doreau ei.

În general, consiliul a fost ales din [15] genuri, așa cum era obiceiul din timpuri imemoriale, iar acest consiliu a fost numit Mali o cocaina. Acum, în plus, din multe ateliere s-au ales încă 50 de oameni, iar acesta a devenit cunoscut sub numele de Marele Sfat1 2. Din câte am putut să aflu, s-au ales următoarele ateliere: cojocari, fierari, bânturi, armuri, zugravi; au ales doi oameni dintre negustori [Kramer], unul din zhostyapikov; s-au ales și șelari, parțial tăbăcării, și se doreau să fie printre cei mai buni; au fost aleşi şi aurarii.

Era ciudat și străin să vezi astfel de membri ai consiliului la Köln. Într-adevăr, acest oraș încă de la începutul existenței sale a fost condus de 15 clanuri, conducându-și originea, ca mai sus, din nobilii romani, clanuri care au ocupat toate poziția de cavaleri din vechea nobilime, așa cum mărturisesc scutul și coiful lor, și nu au fost aruncate din tezaur.în nici un turneu e. nu au fost învinse la niciun turneu]. Toți țesătorii au acționat concertat și, în plus, cu atâta succes, încât în majoritatea cazurilor au condus majoritatea în consiliu și totul trebuia făcut după voința lor.

Puterea țesătorilor era mare și au făcut multe lucruri în Köln care i-au jignit pe cei mai buni oameni și pe întreaga comunitate. Dar era imposibil să lupți. A trebuit să cânt cântecul țesătorilor. Când erau adoptate orice hotărâri în numele orașului, se aranjau sărbători cu vin, iar acesta era plătit din vistieria orașului. Nu au vrut să plătească acciza nici mare, nici mică.

Acest consiliu a fost ales în 1370, la 14 zile după Sf. John, și a durat un an și trei luni. Țesătorii au crezut asta

1 Micul Sfat includea de obicei mai multe persoane din consiliul sheffens. Primele revendicări ale țesătorilor erau îndreptate împotriva organelor de conducere, care erau încă în legătură cu arhiepiscopul.

* „Marele Sfat” exista la Köln deja în prima jumătate a secolului al XIV-lea. Era format din 82 de persoane – majoritatea patricieni – care erau reprezentanți ai parohiilor din Köln. Țesătorii au redus numărul membrilor săi la 50 și i-au schimbat radical componența, făcându-l o reprezentare a breslelor.

* Guvernul țesătorilor a căutat să schimbe centrul de greutate al impozitelor indirecte de la pânză la vin; cu alte cuvinte, de la populația meșteșugărească la marii negustori care monopolizau comerțul cu vin.

4 Potrivit altor surse, a existat timp de 1 an și 5 luni.

va exista pentru totdeauna fără a fi chemat de la nimeni; obiecții.

Cum s-au unit consiliul de la Köln și frățiile* pentru a scăpa de aroganța și puterea țesătorilor

Toate la timpul lor. Aroganța și puterea țesătorilor erau atât de mari încât stătea pe fundal în fața prăvăliei țesătorilor. Puterea de la Köln era în mâinile lor, așa cum reiese din cele de mai sus. Dar când

trufia și voința lor au ajuns la cel mai înalt nivel și Dumnezeu nu a mai vrut să mai îndure că orașul sfânt Köln va arde în focul patimilor de petrecere, atunci duhul sfânt, purtător și iubitor de consimțământ, a inspirat consiliul și comunitatea cu ideea de a se uni pentru a eradica buruienile. S-a întâmplat în felul următor.

...Doi oameni respectabili, Johann von Troyen și Tilmang von Kovelsgovep, au adus acest mesaj frățiilor. Au venit la Sfânta Mireasă* 1 2 în vremea când frăția a fost adunată și le-au spus că puterea pe care și-au însușit-o țesătorii este contrară legilor imperiale. Când cei care aparțineau frăției menționate mai sus au auzit despre aceasta, fiecare s-a gândit la arma sa; au fugit acasă și s-au înarmat, iar după ei toți ceilalți care erau în oraș. Sfatul a fost repede gata și s-a arătat în Sf. Mireasă frăției cu stindardul lor. O altă societate era societatea tăbăcarilor. Ei au fost primii care au luat partea consiliului și a frăției menționate mai sus. De asemenea, comunitatea Isermarkt s-a adunat în jurul consiliului [Isermarkl4*]. Iar negustorii din Aldenmarkt [Piața Veche] — aceștia erau cei aparținând lui Vindeck6*8 — au venit cu stindardele lor. Și tovarășii de la Hemelrich® nu s-au forțat multă vreme să se convingă și au apărut și grăbiți. Și pescarii au intrat sub steagul orașului Köln și la societățile indicate.

O altă carte scrie următoarele', consiliul a întrebat toate atelierele cum ar reacționa la el. Toți au dat același răspuns că au vrut să păstreze calmul în această chestiune [i.e. O. că teiul vrea să rămână neutru]. Dar simpatia lor era de partea consiliului. Au fost susținuți de frăția Windek, aurari, cojocări, brutari și berării, măcelari, fish-shiks și multe alte ateliere.

1 Adică ateliere.

1 Adică în Casa Burgerilor din parohia Sf. Brigid.

8 În acest caz, frăția înseamnă membrii parohiei Sf. Brigid.

Parohiile, după cum se vede din povestea următoare, au jucat un mare du l

în organizarea militară a oraşului.

4 Isermarkt—Eisenmarkt—Piața de fier.

6 Societatea Comercială a Companionilor. Despre Societăți de Însoțitori

vezi mai jos, nota la „Carta Uniunii *.

8 Societatea Companionilor.

Cum consiliul orășenesc, împreună cu frățiile înarmate sub stindardul orașului, s-a dus la Arsburg pe lângă pârâu, de acolo mai departe la Veitmarkt, unde a avut loc o luptă mai mare, și apoi la Kriechmarkt, unde s-a întâmplat același lucru.

Descrierea luptei 2. Sonetul adunat dare cu frățiile menționate mai sus și altele. Jigniți de aroganța țesătorilor, au început să se consulte între ei și cu alte ateliere despre cum să răstoarne această putere. Sovieticii și alții au înaintat o propunere de a destrăma breasla (țesătorii) într-o luptă de stradă și de a o supune complet. Acest lucru s-a făcut în felul următor. După ce au ajuns la o înțelegere, burgherii și comunitățile menționate mai sus au aruncat steagul orașului la Aldenmirkpsch [i.e. Cu. Piața Veche] în fața Casei Burgerilor din parohia Sf. Brigid. Peste o mie de oameni au urmat bannerul. De la Aldenmarkt și Weidmarkt [i.e. e. piața unde se făceau comerț cu lemn] se duceau la Lrsburg-gu - era o casă care aparținea atelierului țesătorilor. Când a ajuns la țesători vestea că soborul și obștea sunt înarmați și se îndreaptă împotriva lor, ei s-au adunat repede în mulțime la mănăstirea carmelită3 și și-au aruncat și steagul. Auzind acest lucru, consiliul și comunitatea au mărșăluit în josul pârâului cu un banner către Veid Markt. Nici unul din ambele părți nu s-a gândit la pace, fiecare dintre ei a scos o sabie din teacă. S-au ciocnit și a fost o luptă mare. Țesătorii, văzând că adversarii lor erau foarte puternici, au fugit. Au fugit în casa lui Petru și Nikolai. În timpul acestui zbor grăbit, au lăsat steagul, iar doi dintre ei au rămas în fața ușii: unul a fost ucis, al doilea a fost grav rănit. Stindardul țesătorilor a fost tocat, rupt, rupt în bucăți. De aici, soborul cu confriile s-a mutat la biserica Sf. Nicolae. Aici au căzut 6 oameni de țesători.

Când sfatul și frățiile au aflat că țesătorii de la Kriechmarkt au ieșit cu steagul lor împotriva lor, s-au aliniat și au înaintat spre ei. Țesătorii, văzând cât de puternică era năvălirea inamicului și aflând că societatea lor [i.e. e. casă publică] pe Weidmarkt și în fața bisericii Frau Weinbrüder este sub foc, au fugit. Și-au arătat călcâiele și au făcut sărituri minunate. Burgerii, aflând că țesătorii luaseră fugă, s-au repezit să-i prindă și i-au ucis pe stradă. Mulți dintre ei au murit înaintea lui Butgasse. Susținători ai consiliului realizării

1 Cronica susține că în Lrsburgo, precum și în Krihmarkt (Grichen-markt, adică piața greacă), existau clădiri publice ale țesătorilor, adică case în care își țineau adunările. Potrivit altor surse, Lrsburg era Casa Burgerilor din parohia care purta același nume. Widmarkt—Weid-markt, voi. piața unde se comercializa gudul. Atacul asupra țesătorilor a fost efectuat, după cum se vede din povestea următoare, în două direcții — în direcția Lrsburg și în direcția Krihmarkt.

1 Datorită cercetărilor lui Ennen („Geschichte der Stadt Kõln”), se poate considera stabilit că bătălia a avut loc la 20 noiembrie 1371.

* Era lângă Weidmarkt.

au mers înainte cu steagul lor și i-au ucis pe țesători pe drum. Așa că au venit la mănăstirea Sf. Petru; aici au prins un țesător în pasajele mănăstirii și l-au ucis. Membrii consiliului, cu stindardele și frățiile lor, treceau (în acest fel) pe toate străzile — Kriechmarkt, Ahrsburg și altele — pe unde bănuiau prezența țesătorilor și peste tot

îi prindeau, dar nu erau mulți. dintre ei au plecat: țesătorii au fost nevoiți să se transforme în cârtițe și să se ascundă sub pământ.

Din ordinul consiliului, pe Geymarkt (adică pe Haymarket) a fost ridicat un eșafod, iar liderii revoltei au fost tăiați capul la pilori, deoarece consiliul a reușit să-i prindă.

După ce țesătorii și-au luat astfel zborul și au dispărut, domnii și frățiile s-au întors la Ahrsburg și au petrecut acolo toată noaptea. Acolo li s-a servit pâine și vin și s-au bucurat...

Povestea „Cărții Noi” (1360-1396)1

("Das noue Buch", Chroniken der deutschen Stădto, B. XII, S. 272 u. If.)

Veți găsi aici o relatare a evenimentelor care au avut loc în orașul Köln în ultimii 36 de ani, mulțumită celor care se numeau genus12* și mulțumiri sheffenilor, prietenilor lor și celor care au stat cu ei în consiliu. De la aceștia, orașul Köln și comunitatea din Köln au suferit mari pagube ireparabile, vătămări și dușmănie, așa cum este descris mai jos.

Primele evenimente au început într-un moment în care Rutger von Grine era rentmeister și alți evaluatori se ocupau cu el de trezorerie. În timp ce stătea acolo, foarte des, în timpul fiecărei. raportare...8 a existat o scurgere de bani în trezorerie și a fost imposibil de stabilit cu fermitate cine anume era vinovat pentru asta. Oamenii au vorbit mult despre asta, iar magazinul de țesut lână, „piața de fier” 4* și blănarii cu prietenii lor au reușit să fie aleși 3 persoane pentru a gestiona trezoreria, împreună cu chiriașul...

Și atunci s-a întâmplat că sheffenii și consiliul, în secret din comunitate, au trimis o ambasadă la împăratul roman Carol și au stabilit o taxă în marele detriment al orașului ... și au început să o colecteze.

1 Descrierea revoltei țesătorilor dată în paginile anterioare este de către un susținător al regimului patrician. „Noua carte* (Dasneue Buch) oferă o istorie politică a Kölnului în patruzeci de pagini; pentru perioada 1360-1396. A fost scrisă după revoluția breslelor din 1396 de o persoană care era apropiată de noul guvern, adică. guvernului magazinelor și reflectând punctul său de vedere. Vă prezentăm paginile de început ale Cărții Noi, care explică cauzele revoltei țesătorilor.

1 Köln a fost condusă până în 1396 de 15 familii.

• Participarea lui Rutger Grine la guvernul de la Köln se referă la anii 40-60 ai secolului XIV. Raportarea asupra cheltuielilor fondurilor orașului a fost efectuată la Köln pe trimestre ale anului.

4 „Piața de fier” - o societate de însoțitori (vezi notele

n „Carta Uniunii”).

in bayep1. Și când comunitatea a observat acest lucru... atunci tovarășii de la „piața de fier” s-au dus la oameni respectabili de la atelierul de țesut lână... și împreună cu alte mari ateliere au discutat cum să se realizeze desființarea acestei îndatoriri. Și au hotărât să se unească, să-și trimită prietenii la consiliu pentru a-l convinge să anuleze datoria2. Când consiliul a văzut că comunitatea este unită și că intențiile sale sunt serioase, a anulat taxa. Dar, în același timp, a trimis o plângere împăratului că comunitatea a forțat desființarea datoriei. Când a auzit împăratul despre aceasta, s-a aprins de mânie mare... și pentru a-și recâștiga favoarea și favoarea, au fost nevoiți să-i aducă 12 mii de guldeni. Si de aici s-a dus mare ura fata de sfatul si comunitatea meledu. Și [sfatul] a început să se gândească zi și noapte la cum ar putea distruge atelierul de țesut de lână... El credea că, dacă ar putea face față acestui atelier, atunci va fi capabil să asuprească și să elimine alte ateliere și întreaga comunitate. , așa cum făcuse înainte, deoarece se știe destule.

S-au gândit atât de mult, până când a avut loc un incident cu un bărbat nefericit care a fost arestat pe teren și dus cu forța în judecată... Dar familia Scheffen, consiliul și prietenii lor s-au înarmat chiar înainte ca bărbatul să fie arestat. . și oameni cinstiți de la magazinul de țesut de lână au atacat consiliul chiar înainte să afle despre arestarea acestui bărbat...

3. Lupta politică de la Köln în ajunul loviturii de stat din 1396

Povestea Cronicii Kelhoff

Despre disputa dintre comunitate si membrii consiliului3

În același an (1396), în marțea de după sărbătoarea „Trei Regi”, a avut loc la Köln o dispută între autoritățile orașului și publicul larg. Autoritățile orașului au stat de partea lui Heinrich von Stave. S-au adunat la el. Și comunitatea s-a înarmat și s-a adunat

Eayen era situat ceva mai sus pe Rin decât Köln. Köln a fost din 1261 un oraș imperial, adică. era subordonat direct împăratului. Datoria a fost stabilită prin acord cu Carol al IV-lea

iar Consiliul a beneficiat de taxă. Magazinul de țesut de lână și „piața de fier”, interesate de relațiile cu Rinul superior, au suferit o pierdere din partea ei, deoarece a crescut prețul mărfurilor și a îngreunat relațiile comerciale.

a Anii care au trecut de la răscoala țesătorilor până în 1396 au fost la Köln * o perioadă de luptă politică acerbă între ateliere și guvernul orașului, care, după înăbușirea răscoalei din 1369, a trecut din nou în mâinile patriciatului. . Dar chiar și în interiorul patriciatului a existat o luptă între două facțiuni. Una dintre ele reflecta aparent interesele cămătarilor, cealaltă, interesele marilor negustori. Primul, condus de von Stesse și alăturat de von Stave și Kessel menționat în pasajele citate, s-a străduit să se bazeze pe Marele Consiliu, al doilea concentrat în jurul Micului Sfat. Această ultimă petrecere (ca să spunem așa,

toti impreuna. Ambele părți s-au ciocnit, iar una dintre ele a învins-o pe cealaltă. Comunitatea i-a capturat pe domnul Heinrich von Stawe și Heitgen Kessol. Li s-au tăiat capul pe Geymarkto. Capul lui Herr Heinrich era mai alb decât un porumbel. Cadavrul său a fost încadrat... Λ șase oameni au fost închiși în turnul Sf. Ku-nibert. După aceea, au fost mari certe între cei care conduceau orașul și o comunitate foarte puternică.]

Despre o altă mare ciocnire la Köln, când comunitatea Oder-Isala s-a impus asupra consiliului vechilor familii, le-a confiscat proprietatea, i-a lipsit de funcții și] putere și i-a alungat din Köln.

În același an, în sâmbăta de după Sf. Ioan în mijlocul verii, autoritățile orașului și domnii, care aparțineau vechilor familii, s-au adunat noaptea în casa Arsburgului de lângă pârâu și s-au înarmat să atace comunitatea și locuitorii, să omoare și să distrugă [mulți] şi subjugă obştea, la fel ca şi cu ţesătorii în 1372 d... Dar comunitatea a aflat de acest plan... (letopiseţul se rupe).

Despre cum comunitățile din Köln ne-au luat în mâinile lor, au început să aleagă din mijlocul lor membri ai consiliului și burgmasteri și cum membrii săi s-au conectat și s-au unit prin jurământ reciproc printr-un tratat de alianță pentru prietenie și sprijin comun

Totul în această lume este supus schimbării, așa cum a scris înțeleptul Solomon. Acest lucru se manifestă în cursul natural al vieții. Omul, stăpânul tuturor creaturilor, de dragul căruia au fost create, găsește în cele mai diverse cazuri justificare pentru ceea ce am spus, atât în viața spirituală, cât și în cea trupească. Viziunea noastră este justificată și în raport cu istoria: cine pătrunde adânc în istoria guvernelor găsește în ea schimbări diverse și minunate, de la cele mai mici la cele mai mari. Există descrieri îndelungate ale schimbărilor prin care a trecut Imperiul Roman, atât în ceea ce privește teritoriul, cât și în ceea ce privește persoanele care stau în fruntea acestuia. Același lucru se observă în legătură cu dreptul imperial și dreptul bisericesc...

partid din clasa comerciantului) au reușit să câștige breslele de partea lor. Bazându-se pe ei, ea și-a învins adversarii patricieni, ceea ce a dus la executarea lui von Stave și Kssel menționate în text. Dar domnia învingătorilor nu a mulțumit masele de artizani. Aceștia din urmă s-au răzvrătit împotriva lor, au răsturnat în cele din urmă puterea patriciatului și au stabilit stăpânirea atelierelor la Köln pe baza așa-numitului „Tratat al Uniunii”. Această lovitură de stat, care a avut loc în 1396, a fost fără sânge. Aceasta este schița adevărată a evenimentelor prezentate în mod confuz în pasajele citate. O analiză detaliată a luptei politice care a avut loc în anii 70-90 ai secolului al XIV-lea. la Köln, dau în ultimul capitol al lucrării mele „Eseuri despre istoria socială a unui oraș german în secolele XIV-XV”, 1936, ed. Academia de Științe.

Când comunitatea din Köln a câștigat puterea asupra domnilor vechilor familii care au stăpânit orașul de la începutul existenței sale până de curând și când i-a depășit, a sculptat orașul în propriile mâini, a preluat cheile orașului. și a ales dintre burghii și membrii consiliului, care erau în fruntea administrației. Casa, în care stăteau atât domnitorii vechilor familii, cât și vechiul guvern, și-a pierdut semnificația primăriei. Consiliul a început să stea în noua primărie; Din acea clădire până atunci a fost numită casa burghezilor. Acum a primit numele de casa domnilor. Din acel moment a încetat curtea din dima burgherilor care se aflau în parohiile bisericești. Atunci s-a încheiat un tratat de alianță, care se citește anual în fiecare societate, adică cca. în fiecare atelier și în fiecare companie de însoțitori. Pentru a proteja orașul sacru Köln de conflicte dezastruoase și pentru a stabili o ordine lăudabilă în relațiile civile, astfel încât burgherii și vizitatorii, atât prieteni cât și inamici, să fie sub virgula legii, au fost numite mai multe persoane din consiliu, căruia i-a fost încredințată principala preocupare pentru comerțul orașului și căruia a început să se ocupe de diverse dispute...

4. Managementul breslei în Tratatul de Unire de la Köln din 14 septembrie 1396 1 2 (Slein, I, nr. 52, S. 187-198)

În numele Sf. trinitate, amin. Noi, burgmasterii și consiliul orașului Köln, precum și noi, întreaga comunitate, bogată și săracă, oameni din toate atelierele și din societățile de însoțitori3 4, care locuiesc în Köln, și anume următorii:

1 Vorbim despre lichidarea tribunalelor inferioare care existau înainte de 1396 în parohiile din Köln.

* Tratatul Uniunii din 13/6 deschide o nouă eră în istoria Köln. A fost încheiat de breslele din Köln (după ce în cele din urmă răsturnaseră stăpânirea patriciatului), care a conturat bazele viitorului sistem politic al orașului, care ar trebui să se bazeze pe principiile democrației. Numele german pentru tratatul de unire este Verbundbr ef; declanșează federația

natura rațională a acordului. Grupuri de ateliere și societăți de meseni sunt de acord în acest caz între ele ca părți egale și independente.

4 Așa traducem termenul german „gaffelgesschaften” (Gafei este forma veche a cuvântului Gabei, adică furcă). Problema semnificației, compoziției sociale și originii lor originale a fost cu greu examinată. Există o presupunere că inițial au fost în natura societăților pentru a petrece timpul împreună în sărbători și băuturi, ceea ce nu exclude posibilitatea unor scopuri politice comune. Tradus în limbajul modernității, asta înseamnă că au fost la început cluburi, luând uneori caracter de asociații politice. Tratatul de unire din 1396 le conferă semnificația corporațiilor electorale. Atelierele de meșteșuguri care fac parte din astfel de societăți își păstrează pe deplin statutul, ordinele și independența. Dar toate împreună constituie o singură celulă electorală. Unele societăți de însoțitori, cum ar fi Vindek (alias Vindegen), constau în principal din elemente comerciale. Altele aveau un caracter uniform artizanal sau mixt. Carta Uniunii cere fiecărui burghez să se alăture unei astfel de societăți.

Noi, de la atelierul de țesut de lână de la Arsburch și Crichmarkt, împreună cu atelierele legate reciproc de noi, și anume, tunsorii de pânză, pielea brută și țesătorii.

De la iizermarkt1 2 * cu cei care sunt legați de noi prin jurământ reciproc ...

De la Schwarzenhaus8 – cu vopsele albastre și vopsitori de in...

De la aurarii cu bitac de aur...

De la Vindek (aka Vipdegen) 4 * 6.

De la cojocari...

De la Gemmelrnha8.

De la pictori cu steme brodari, șalari și geamuri.

Din Arena...0

De la zidari cu ateliere de tâmplar, cioplitori în lemn, dulgheri, acoperișori, tăietori...

De la fierari...

De la brutari...

De la bererii...

De la centuri cu ateliere de furnizori de piele, meșteșugari de ace, strungari, portofele, manuși...

De la macelarie...

De la magazinul de pește...

De la croitori...

De la cizmari cu ateliere de tăbăcire a pieilor și meșteri care produc pantofi din lemn...

De la paptsyrs cu ateliere de genți de mână, producători de săbii și frizieri...

De la producătorii de tablă cu un magazin de șai...

De la tolari cu negustorii de vinuri și pivnițe...

De la țesătorii de pături la țesătorii de in...7

Noi toți, precum și toți cei care sunt asociați cu unele dintre atelierele și societățile de mai sus și le-au depus un jurământ, declarăm tuturor generațiilor vii și viitoare care vor vedea sau auzi această scrisoare că, din moment ce toate legile și evenimentele care au loc în timp, treptat

1 Erau rânduri de pânză.

1 Eisenmarkt înseamnă Eisenmarkt, adică. piata de fier. Societatea Companionilor. Omitem în continuare expresia „Cu cei care sunt legați de noi prin jurământ reciproc”, care urmează în mod regulat numele unui grup de ateliere în fiecare paragraf.

' Societatea Companionilor.

4 Societatea Însoțitorilor de la Piața Veche. Purtat predominant

caracter pur comerciant.

6 Societatea de însoțitori.

• Societatea de însoțitori. Se știe că șelarii, printre altele, îi aparțineau.

7 Lista de ateliere de mai sus nu reprezintă o listă exhaustivă

o listă cu toate atelierele din Köln și nici o listă cu toate specialitățile meșteșugărești care există acolo.

sunt uitate, dacă nu sunt confirmate și susținute de peceți, scrisori sau în orice alt mod, atunci, ținând seama de această împrejurare și discutând cum să domesticim o astfel de uitare, noi, spre slava și cinstea Domnului, în numele lui libertatea orașului și, de asemenea, de dragul de a preveni pentru toate timpurile viitoare cearta, cearta, mânia și ura și pentru a stabili o unitate amicală completă între noi ... toți împreună și în unanimitate, strâns legați de viață și proprietate , prin această scrisoare și acele jurăminte și jurăminte pe care le-am depus pentru fidelitate față de toate articolele ei:

1. Noi, atelierele și societățile, împreună cu întreaga comunitate din Köln, promitem și ne angajăm prin această scrisoare să sprijinim consiliul de conducere din Köln, să-i fim credincioși și devotați și să îi acordăm putere de decizie deplină în toate problemele, cu cu excepția articolelor indicate mai jos, pe care consiliul de conducere nu are în niciun caz dreptul să le permită, decât cu cunoștința și acordul întregii comunități... și anume: să nu facă sau să întreprindă campanii militare, în niciun caz. să nu încheie alianțe și tratate cu vreun seppier și oraș, să nu împovăreze în niciun caz orașul Köln cu vreo anuitate ereditară sau viageră, să nu cheltuiască pentru nicio nevoie și să nu promită nimănui în același timp mai mult de 1.000 de guldeni de bani. în circulație, și să nu emită obligații pentru o sumă mare. Aceasta înseamnă următoarele: toate întrebările de mai sus ar trebui, după caz, să fie aduse în atenția tuturor atelierelor și societăților de însoțitori, astfel încât fiecare atelier și fiecare

societate să poată alege din mijlocul lor și să trimită consiliului ca de încredere două dintre ele. reprezentanți să discute aceste probleme; acele hotărâri pe care cei transmise, împreună cu consiliul, cu majoritate de voturi, trebuie să fie valabile.

2. Mai mult, am convenit cu toții ca consiliul conducător din Köln să jure pe sfinți că va păzi onoarea și libertatea orașului și că va avea grijă sincer de binele comun și că de acum înainte va exista un singur consiliu comun indivizibil și că toți vor sta împreună. Acest lucru ar trebui înțeles în așa fel încât la Köln să nu mai existe Consilii Mari și Mici, așa cum se întâmpla pe vremuri...

3. Decretăm ca la sosirea termenului legal de alegere atât a primăriei, cât și a consiliului, acestea să se efectueze astfel:

Noi, de la breasla țesătorilor de lână până la breslele tunsorilor, brânzilor și țesătorilor de hârtie, legați reciproc de noi, alegem din mijlocul nostru și trimitem patru oameni respectabili și burghezi la consiliu; noi, din Izerrkmata—

1 „Împreună cu întreaga comunitate”, precum și expresia „cu toate comunitățile din Köln” de mai jos, este o tautologie în acest caz. Nu exista nicio comunitate în afara breslelor și a societăților de însoțitori.

doi oameni respectabili și burghezi; noi, din Schwarzepgauz - doi ...; noi, de la aurarii cu bătăi de aur - doi ...; noi, din Wiindegep, doi...; noi, de la cojocari - doi ...; noi, din Gemmelrich, doi...; noi, de la pictori cu ateliere de brodatori de steme, șelari și geamuri, unul; noi, din Lrep, doi...; noi, de la zidari cu ateliere de rozete la prelucrarea lemnului, dulgheri, tâmplari, acoperișori, lapidari, suntem una; noi, de la fierari - doi; de la brutari - doi ...; de la berării - doi ...; de la muncitori de câmp cu ateliere de furnizori de piele, meșteșugari de ace, strungări, poșete, mănuși - doi .. de la măcelari cutii de pastile - două ...; de la vânzătorii de pește - doi ...; de la croitori - unul ...; de la cizmari cu ateliere de tăbăcari și meșteri care fac pantofi din lemn, unul; de la clovni de patinoare cu ateliere de genți, frigărui și frizeri - unul...; - de la muncitori de tablă - unul; de la tolari cu o breasla de negustori de vinuri si pivnite – unul; de la țesătorii de pături la țesătorii de in, unul...

După aceea, noi, atelierele și societățile de însoțitori menționate mai sus, trebuie să trimitem la primărie pe cei aleși de noi, iar aceștia din urmă trebuie să completeze consiliul cu și mai mulți membri, alegând dintre atelierele și societățile de însoțitori, respectabili și oameni înțelepți care se potrivesc în acest scop... 1 Consiliu va fi în plină putere când va ajunge la numărul de 49 de persoane. Când acest lucru se face și consiliul depune jurământul prescris... atunci trebuie să numească dintre atelierele menționate mai sus, societățile de însoțitori și comunitățile a doi burghi... oameni respectabili și

înțelepți care sunt capabili să slujească orașul cu cel mai mare beneficiu.

4. Decretăm că dacă vreuna dintre breslele sau asociațiile de însoțitori dintre cei numiți mai sus se încadrează în mijlocul lor în momentul în care se face alegerea... de oameni înțelepți și drepți pe care să-i trimită la consiliu, sau dacă ei, din motive demne de remarcat, dacă nu vor să-i aleagă, atunci consiliul ales, care a depus jurământ, are dreptul să aleagă astfel de persoane dintre alte ateliere și societăți de însoțitori pentru consiliu, cu condiția, totuși , că noi, atelierele societății, care nu am participat sau nu am vrut să participe . de data aceasta la alegeri, nu pierdem în virtutea acestui drept dreptul de a participa la ele pentru viitor...

y 5. Decretăm ca jumătate din consiliul de conducere să fie reînnoit la fiecare șase luni. Acest lucru trebuie înțeles în așa fel încât în cadrul următoarei târguri de Crăciun, jumătate din actualul consiliu de conducere să părăsească acesta și să fie înlocuit cu noi membri. În locul celor care pleacă trebuie să fie aleși persoane din aceleași ateliere și societăți de însoțitori cărora le-a aparținut pensionarul... Fiecare persoană aleasă

1 În fața noastră este o combinație de început electiv cu începutul cooptației.

132

la consiliu, ar trebui să rămână acolo timp de un an. După această perioadă, se poate întoarce la consiliu doar pentru al treilea ghid, dacă este din nou ales acolo de prietenii săi - ateliere sau societăți de însoțitori.

6. Decretăm că oricine este ales în consiliu în modul de mai sus... trebuie să fie un burghez și să accepte fără îndoială alegerea. Motivul refuzului poate fi doar boala sau participarea la campanie. Dacă se întâmplă ca cineva să refuze de trei ori să se supună alegerilor... atunci acest recalcitrant trebuie să fie închis un an întreg într-unul din turnurile orașului. Mijlocirea nimănui nu-l poate salva din total.

|D 7. Decretăm că un picto nu poate fi în niciun caz decât membru al consiliului dacă este ilegitim, sau choy-NAibu,ιл 'r<tiistin"ii, sau a excomunicat, ori a acceptat orice cadouri, aur și bijuterii în în plus față de ceea ce i se cuvine conform antichității și obiceiurilor de la breasla sa, societatea sau de la oricine altcineva pentru mijlocirea în consiliu...

8. Noi, breslele și societățile de însoțitori, împreună cu întreaga societate din Köln, decidem că, dacă vreo breaslă sau societate ii.'in care ¿> s, atunci a fost ... vreodată ok; rezistența la Köln evli y lv zhg îi va contesta puterile, așa cum sunt stabilite de noi mai sus, atunci noi, toate celelalte ateliere, societăți și comunități, trebuie să sprijinim imediat consiliul de conducere cu viață și proprietate și să contribuim la înăbușirea rezistenței. Cei care au făcut-o ar trebui să fie judecați fără întârziere drept oameni care au comis atrocități...

9. Decretăm că, dacă la orice oră, la orice oră din zi sau din noapte, ar trebui să aibă loc o adunare de oameni la Köln, sau să se răspândească zvonuri împotriva consiliului și a comunității, iar steagul orașului și fanionul ar trebui să fie ridicate, atunci noi, atelierele și consiliul, după ce au aflat despre aceasta, ei trebuie să iasă imediat și în unanimitate pentru sprijin și protecție reciprocă și să-și depună viața și proprietatea și să urmeze steagul și fanionul în numele beneficiului și nevoilor orașului. ..

10. [Determină că cei care răspândesc vești proaste și provoacă adunări de oameni trebuie să fie pedepsiți și că orice fel de dispute între cetățeni să fie hotărâte de către instanță conform legii cutumiare a orașului Köln și în nici un caz prin ciocniri armate.]

11. [Interzice acordurile private și de partid și tratatele care sunt contrare acordului de sindicat.]

12. [Hotărăște că atelierele legate de orice alte ateliere, precum și companiile aflate în aceeași funcție, nu au dreptul să rupă această legătură.]

13. ... Decretăm ca toți cei care locuiesc acum în Köln, precum și cei care se vor stabili vreodată aici,

133

trebuie, în termen de două săptămâni, să aleagă o breaslă sau o companie de meseni cu care vor comunica.

14. [Conține o promisiune de a păstra această carte. I se atașează sigiliile orașului, toate atelierele și societățile de însoțitori enumerate în introducere. În cazul în care opa este ars, rupt sau deteriorat în alt mod, trebuie rescris și toate sigiliile necesare reaplicate pe el.]

15. [Conține textul jurământului solemn de credință față de scrisori.]

5. Răscoala împotriva stăpânirii breslelor din Köln - proiectul de reformă din 11811

(Stein, I, nr. 261, 8. 468-477)

[P. 1 și alte câteva puncte ale proiectului se referă la accize. Se presupune că ar fi redus semnificativ de la hering, pește, sare, vin și alte articole.]

12. În ceea ce privește brutarii și pâinea din Köln... am decis ca informațiile despre pâinea albă și de secară... să fie întotdeauna scrise pe un tabel și afișate mai jos la casa de consiliu... pentru ca toată lumea să știe că ar trebui să predea pt. banii tai.

18. Luați în considerare reducerea costurilor cu comisioane. Comisiile de burghimasi si chiriasi, sindici si ratmani (membri ai consiliului) ar trebui organizate asa cum erau pe vremuri, adica un primar sau reltmaster sa fie trimis pe patru, cel mult cinci cai, iar un sindic

sau om de sobolan pe trei, cel mult patru cai, iar acest lucru ar trebui făcut în consecință atunci când sunt trimiși undeva pe corăbii.

[P. 22-34, 57, 58 și unele altele impun scăderea salariilor diverșilor funcționari ai orașului, precum: maiștri ai pieței locale, funcționari, colectori de amenzi, paznici și mulți alții, precum și limitarea repartizării VIP-ului orașului. și, în general, austeritate în cheltuielile orașului.]

1 În octombrie 1481, la Köln a izbucnit o mișcare revoluționară împotriva consiliului orașului. Rebelii au fost conduși de un membru al breslei centurilor, Johann Gemmsrsbach, care a târât cu el breslele și societățile de camarazi dizgrațioase. O delegatie din aceste celule electorale a cerut reforme de la consiliul orasului.au aparut multi saraci) a indepartat de ea pe unii dintre cei care s-au alaturat revoltei. Curând, negustorii și-au exprimat deschis simpatia pentru consiliu. Această împrejurare a împins elementele din stânga la un pas extrem. Ei au arestat și închis pe majoritatea membrilor consiliului. După aceea, masa orașului se întoarce de partea consiliului. Autoritatea acestuia din urmă este restabilită, răscoala este înăbușită, iar instigatorii ei sunt executați. Documentul pe care îl propunem oferă o idee despre unele dintre revendicările insurgenților.

134

41. Asigurați-vă că posturile vacante sunt acordate cetățenilor cinstiți. Membrii Consiliului nu ar trebui să aibă voie să-și răsplătească servitorii cu ele.

46. Vezi ca locuitorii mănăstirilor să înceteze să se angajeze în meșteșuguri.

59. Aveți grijă să nu existe comerț fraudulos la porțile orașului și în piețe...

63. Atentie la faptul ca in unele societati de insotitori, alegerea membrilor consiliului nu are loc in conformitate cu statutul uniunii *.

68. Gândiți-vă la demisia unor trăgători și oficiali și la desființarea unor îmbrăcăminte de care se poate dispensa. Fondurile publice ar trebui folosite pentru nevoi mai importante.

71. Să ia măsuri pentru a se asigura că ambele trezorerie, la fiecare 3 luni, depun o contabilitate a tuturor veniturilor și cheltuielilor în prezența reprezentanților din atelierele și societățile de însoțitori, aleși de aceștia din urmă în acest scop.

72. Să se asigure că anumite bresle și comunități de însoțitori, al căror număr a crescut considerabil și care aleg o persoană respectabilă în consiliu, să aleagă în viitor două... și să stabilească acest lucru printr-o carte suplimentară...

78. Să ia măsuri pentru a se asigura că de acum înainte va fi imposibil să amendați, să atingeți sau să aduceți în fața justiției burghezii și locuitorii care nu sunt prinși în flagrant...

B. LUBECK

1. Răscoala măcelarilor din Lübeck în 13S1.

Cronica din Detmar

(„Chronicen der deutschen Stadie,” V. 26, S. 339 u. urm.)

1. În numele lui Dumnezeu, amin. În 1384, în ziua de Sf. Lambert, când următorii domni stăteau în strălucire; Domnul Simon Swarting, domnul Herman Pedpersak, domnul Johann

•

1 Înmuiat în băuturi răcoritoare și mită a alegătorilor de către candidați.

8 În Köln, în această epocă, existau 3 vistierie, așa-numitele: Mittwuchãrentenkaminer, Freitagsrentenkaiiinier și Sonntagsrenten-kaiiimer, care și-au luat numele din acele zile ale săptămânii în care se adunau membrii lor. Principalul și cel mai timpuriu în momentul apariției a fost „trezoreria mediului”. „Vistieria de sâmbătă” a apărut abia la sfârșitul secolului al XIV-lea. și avea o funcție specială de gestionare a datoriei publice. Chiar mai târziu (în primul sfert al secolului al XV-lea) s-a constituit o „Visteria de vineri”, care se ocupa de acciza vinului. Tezaurürile de sâmbătă și vineri au fost în strânsă legătură și de la începutul secolului al XVI-lea. a început să se unească sub denumirea generală de „Tresteria de vineri”. Aşa se explică menţiunea în document^ a doar două vistierie.

• Membrii Consiliului.

Perceval [urmează o listă de 25 de membri ai consiliului], orașul Lübeck a fost trădat într-un mod dublu – din interior și din exterior.

Din interior, câteva ateliere. Maiștrii de magazin: Ginrik Paterpostermacher1, Gatke Witterborch și Ginrik van drr Wiethe de la măcelari, Hans Kalevolt și Herman van Minden de la brutari, Arent van Suet blănarul, au anunțat pe mulți alții din breslele lor să-i ajute. Au vrut să spună următoarele. În ziua de Sf. Lambert, între ora nouă și zece dimineața, în timpul unei ședințe a consiliului, 40 de oameni înarmați cu săbii să se adune într-o tavernă de lângă Vechiul Ferry1 2. Să meargă la primărie și să omoare membrii consiliului. , și servitori secreti aflați în primărie. Iar Alții ar trebui să urmărească ritmul, care și-ar lua în cap să reziste și să încurajeze conspiratorii să o facă. În același timp, casa blănarului de pe K.ni'genberg ar trebui să fie incendiată. th-iba 13 pentru ca oamenii să fugă și pentru ca [conspiratorii] să-i omoare cu calm pe membrii consiliului.

Dincolo de stepele din Lübeck, urmau să se adune alți lideri. Spy a trebuit să litgi la momentul potrivit în Lübeck pentru a-i ajuta pe rebeli să facă față partidului din consiliu. Acești tineri au fost: Gotntalk și Detlef, frații Godsi.jun4. Au depus un jurământ de credință față de sindicat.

2.	Deci, asta urma să se întâmple în ziua de Sf. Lambert așa cum este descris mai sus. În joia dinaintea acestei zile, consiliul a fost avertizat [despre uneltire], căci Domnul nu a vrut să îngăduie trădarea cetăţii glorioase. Când membrii consiliului au fost atenționați despre ceea ce trebuia făcut5 6, ei au invitat negustorii și prietenii lor, au prezentat tot pericolul care îi amenința și au întrebat cum trebuie să fie. Iar negustorii au răspuns că vor acționa ca oameni cinstiți și vor ajuta sfatul cu stomacul și bunătatea lor. Atunci membrii consiliului și negustorii s-au înarmat împreună, s-au îmbrăcat cu armuri, s-au pus în deplină pregătire și au păzit orașul. Unele dintre ele sunt lăsate în scoici

1 Din magazinul sursă,

s În original, „Olile Vere”, i.e. Alle Falire.

3	Casa unde avea loc întâlnirea conspiratorilor.

4	Acești frați Godenlop au condus un grup de Holstein

cavaleri care au luat parte la conspirația atelierelor împotriva consiliului. Potrivit altor surse, cavalerii conspiratori urmau să ia în stăpânire porțile din Lübeck, în timp ce artizanii îi masacrau pe membrii consiliului. Apoi trebuia să înființeze consiliul atelierelor (cf. Bartold, Geschichte der deutschen Hanse, B. 1, S. 392). Unirea cavalerismului cu breslele nu putea fi cauzată decât din motive întâmplătoare și, după cum se va vedea din cele ce urmează, s-a dovedit a fi fragilă.

6 Sursa folosită de Barthold descrie trădarea astfel: unul dintre cavalerii Holstein i-a trădat pe conspiratori în ajunul zilei stabilite pentru răscoală. A mers pe cal la Lübeck, s-a oprit la casa burgmasterului Johann Perceval, a cerut de băut și, după ce a băut o cană de bere, în prezența fiului burgmasterului, a vorbit despre conspirație „nu unei persoane în viață, ci o cana." Astfel, jurământul dat de acesta nu a fost încălcat formal, dar secretul a fost trădat (op. cit., vol. II, ibid.).

trântindu-se acasă. Pe atunci nu știau încă cine era în fruntea trădătorilor. Dar la ordinul lor, Ginrik Paternistermacher a fost ordonat și pus în custodie împreună cu călăii. Și și-a mărturisit imediat vinovăția, dar a spus imediat că până la opzhni s "h nu va mânca mai mult, nici nu va turna și nu vom spune despre alte prânzuri

În disperare, a găsit moartea în închisoare. Se spunea că s-a sugrumat12*. Apoi l-au târât la tribunal și l-au stropit cu o roată. Wittenberg și Λrent au fugit între timp. Doi lideri, Kals-welt și Germap fopMipdep, au fost arestați. a mărturisit Calegelt imediat; iar când a fost adus în fața instanței, a stat în fața scaunului și a spus pe deplin cum doreau să-și ducă la îndeplinire planul. Acești doi erau și ei cu roți. O parte dintre ele [i.e. e. conspiratori] taipo au fugit din oras.

3.   Apoi alţi domni s-au întors din Skopim4. domnul Simon Svsrtink - primar; Herman Afonbrtogge și Herr Hnnrisch Westgef, Ratmans of Lübeck [vol. e. membri ai consiliului], iar maistrul este Johann von der Gonetz. Ei sunt cu. reprezentanți ai tuturor orașelor de coastă au fost la congres, unde s-au discutat acțiuni împotriva regelui norvegian și a consiliului de stat al Danemarcei. După întoarcerea lor, mulți au fost încă judecați și rupti pe roată. Mishgmm alte capete au fost tăiate și, până la urmă, au fost roate; in sfarsit och'.'Bea multi au fugit din oras. La întoarcerea acasă, cei care se aflau în Cort în timpul răscoalei au fost puși în judecată. Unii dintre acești tineri au ales să nu se mai întoarcă în oraș7.

4.   După ce s-a întâmplat acest lucru, toate breslele din Lübeck urmau să se prezinte în fața consiliului, fiecare în parte, și să jure că vor rămâne credincioase și prietenoase față de oraș, fără niciun motiv ascuns și viclenie, atât în interiorul orașului, cât și în afara lui. Mulți dintre cei care mai înainte rostiseră un cuvânt neplăcut [către consiliu] au fost nevoiți să depună un jurământ față de oraș. Soțiile și copiii celor executați, toți bătrâni și tineri, au fost alungați din oraș.

1 XpoHHTîfip se contrazice. Arestarea lui Ginrik Patrnosterma-ea ar fi de neînțeles dacă rolul său în complot ar fi necunoscut consiliului. Dar este posibil ca consiliul să nu fi cunoscut toți liderii conspirației.

1 O altă poveste despre răscoala din 1384 spune că atunci când călăii îl conduceau pe Ginrik la judecător, l-au împins în pivniță cu atâta furie încât, căzând, s-a sinucis de moarte.

' S-a efectuat astfel încadrarea peste cadavru.

4   Skonia este cea mai sudica proeminență a Peninsulei Scandinave. În lunile de toamnă a avut loc o captură uriașă de hering și vânzarea acestora. Achiziționarea heringilor era în mâinile negustorilor hanseatici, care veneau în Skonia în toamnă.

5   Vorbim despre congresul orașelor hanseatice.

4 Se pare că vorbim despre acei membri ai atelierelor, bănuiți că simpatizează cu conspirația, care se aflau în Skonia în timpul evenimentelor descrise.

t Conform unor rapoarte, în conspirație au fost implicate 45 de persoane, dintre care 16 au fost executate și 23 au fost închise; soarta a 6 persoane este necunoscuta

cunoscut. Printre conspiratori se aflau croitori, izvoare, cojocari, brutari, macelari si reprezentanti ai altor meserii.

5.   După aceea, măcelăria a fost interzisă, iar corturile în care își prelungesc marfa au fost dărâmate (a rămas doar o potecă prost asfaltată, pe ambele părți ale căreia erau corturi), pentru că

consiliul nu a vrut să aibă la fel de bine. mulţi măcelari ca mai înainte, din cauza trădării pe care au complotat împotriva lui.

6. Atunci consiliul i-a iertat pe măcelari, i-a ales pe cei pe care i-a favorizat, a restaurat atelierul și i-a dat un nou drept prin care urma să fie guvernat și ferm credincios. După aceasta, Consiliul de la Lübeck urma să sigileze statutele care urmau să fie date măcelarilor ca semn că aceste statute au fost acordate pentru totdeauna. Statutele menționate mai sus trebuiau să fie asigurate pentru fiecare membru al atelierului. măcelareşte vechiul său drept. Acordul a avut loc în miercurea de după Sfântul Nicolae1, iar hrisovul urma să fie dat în vinerea următoare1 * 3.

7. Dar în urma acesteia, breslele au ajuns la concluzia că scrisoarea ar fi trebuit să scrie că toate breslele [nu numai măcelarii] își păstrează vechiul drept... Dar conducătorii clasei negustorilor nu au vrut să fie de acord cu acest lucru. Prin urmare, scrisoarea a rămas nescrisă. Pentru rezolvarea diferendelor, s-a hotărât să ne întâlnim duminica următoare în mănăstirea Sf. Katerina3.

8. Dar între timp, măcelarii și alte bresle au reușit să se înarmeze în secret. Kunzianii se temeau de acest lucru, iar cei mai bogați oameni ai orașului se întâlneau în casa de întâlnire a negustorilor din Bergen. Acolo s-au hotărât să pregătească negustorii și să pună pe fiecare stradă câte doi conducători, care să aștepte oamenii sâmbătă după ora 19. Deci, în Mengenstrasse, în Alfstrasse, în Fochstrasse și în Brunstrasse erau două. Noaptea, peste 5 mii de oameni buni și peste 600 de hamali au apărut în obuze de la negustori. Pe fiecare stradă se întâlneau într-o singură casă, pentru a fi gata și a împiedica măcelarii să se revolte, dacă chiar voiau. Au petrecut toată noaptea în scoici și toată duminica până seara.

9. Duminică dimineața, domnilor orașului Lübeck [i.e. e. consiliul orașului Lübeck] și cei care au fost numiți de ambele părți pentru negocieri, s-au întrunit în mănăstirea Sf.. Katerina și a petrecut toată ziua în negocieri, fără să mănânce sau să bea, până când ceasul a bătut cinci. Iar când breslele încredințate au aflat câți oameni erau înarmați împotriva lor, au devenit mai înțelepți, au urmat voința consiliului, s-au dat în mâinile lui și

17 decembrie 13J4

• 9 decembrie 1384

8 Wermann (vezi „Lübecker Zunftrollen”) trage din aceasta concluzia corectă că majoritatea breslelor din Lübeck nu aveau statut scris încă din 1384. Conflictul rezultat a servit drept imbold pentru continuarea revoltei.

4 În Lübeck existau multe organizații comerciale. Fiecare dintre ei a unit negustorii de o anumită orientare comercială. Au fost negustori care au făcut comerț cu Bergen, Riga, Skony, Londra etc.

a acceptat toți termenii contractului. Iar acordul era următorul: atelierele, fiecare separat, trebuie să depună jurământul menționat mai sus * 1, pe care anterior îl depuseseră împreună. Ei se angajează să nu mai formeze alianțe împotriva consiliului. Fiecare [atelier] trebuie să-și păstreze vechiul drept. Măcelarii trebuie să acorde asistență armată orașului cu 20 de cai, pe uscat sau pe apă, după caz. Pe lângă asigurarea executării acestor articole pentru totdeauna, măcelarii s-au angajat să dea consiliului 24 de garanți din cele 12 cele mai bune magazine, iar consiliul, la rândul său, s-a angajat să dea 24 de garanți dintre cei mai buni negustori. Ei și-au promis unul altuia cu credincioșie și onestitate, fermitate și inviolabil să păstreze aceste condiții pentru veșnicie. Și ceea ce s-a întâmplat și a fost îndreptat prin cuvinte sau fapte împotriva consiliului, atunci consiliul trebuie să treacă la uitare... Λ cine încalcă pacea și se opune legii este supus instanței de consiliu... Cu aceasta, domnii și administratorii s-au despărțit duminică după-amiază, când ceasul a bătut patru. Λ η Luni2 a fost necesar înaintea tuturor oamenilor adunați să facă împăcare și să înștiințeze pe toată lumea despre pace și să spună tuturor să scoată tsantsyri [adică. e. dezarmat].

10. [Luni] a avut loc o ciocnire cauzată de discursuri mai utile. Oamenii au umplut străzile, mulți și-au îmbrăcat armuri. Iar măcelarii cu mandatarii lor [care au negociat cu consiliul] au început să fugă din casă. Când a auzit sfatul despre aceasta, a cerut măcelarilor să fie interogați și i-a ținut atât de mult până când au trimis ambasadori în stradă și au înștiințat poporului că fiecare să-și scoată armura și să meargă la treptele catedralei; acolo urma să aibă loc reconcilierea... O scrisoare a fost citită cu voce tare în fața întregului popor, în care se prezentau termenii păcii. Au fost acceptați atât de consiliu, cât și de măcelari. 24 de membri ai consiliului și 24 de membri ai breslei măcelarilor au garantat că articolele de mai sus vor fi respectate cu onestitate și fidelitate, inviolabil și ferm. Și apoi toți au plecat acasă cu pacea lui Dumnezeu.

Doamne milostiv, dă pace cetăţilor, iar la sfârşitul acestei vieţi, odihnă veşnică tuturor picioarelor. Amin.

11. Iar o mână de holstein, în fruntea cărora se afla Detlef Godenlop, observând că răscoala luase o întorsătură proastă, au părăsit orașul pe poarta din spate.

2. Mișcarea la Lübeck în 1403-1408.

Cronica din Detmar

O relatare a evenimentelor care au avut loc de la 24 iunie 1401 până la 2 aprilie I486 e, ^♦Chroniken der deutschen Stüdte, V. 26, S. 383 u. ffj

1. Să se știe că orașul Lübeck a fost de mult îndatorat. Consiliul a evitat de mult să pună burghezi

1 A se vedea paragraful 4.

1 12 decembrie 1384

în cunoştinţă de cauză... Dar în cele din urmă a devenit imposibil să se mai ascundă, iar consiliul a considerat necesar să anunţe acest lucru burgherilor.

1403 24 iunie

2. În 1403, după Sf. Ioan, la mijlocul verii, consiliul i-a instruit pe doi dintre membrii săi să discute cu zece burghezi buni, în primul rând, despre faptul că orașul avea datorii și ce măsuri, după părerea lor, ar trebui luate, acceptabile. la săraci şi la bogaţi, pentru a scăpa de ei.

3. Au făcut ati... Iar cei [i.e. e. burgherii] au răspuns că vor coopera cu orice ar fi venit cu membrii consiliului.

4. Apoi cei doi ratman au întocmit următorul plan: ori de câte ori se consideră oportun și nu ar încălca acordul general, ar trebui să se impună o taxă indirectă asupra tuturor bunurilor de consum din Lübeck, sau așa-numita „cise”1. Acest lucru ar trebui făcut anual sau la fiecare 2 ani pentru a vedea ce poate face. Atelierele au fost conștiente de această topire. Cei mai mulți dintre ei au răspuns că sugestia este „bună” și că ar fi util să o împărtășească. toti impreuna. n vorbim despre asta. Doar bererii au rămas cu o opinie divergentă.

8 septembrie 1403

5. Burgherii si breslele s-au adunat in manastirea Sf. Katerina și a discutat chestiunea indicată... și s-a împrăștiat, a hotărât să-și amâne decizia până la întoarcerea burgherilor din Skonia8. Aceasta s-a întâmplat în 1403 după sărbătoarea Preasfintei Maicii Domnului din 1403, pe 18 noiembrie.

6. 8 zile după ziua de Sf. Martin, când burgerii s-au întors acasă, toți s-au întâlnit din nou la ordinul soborului în mănăstirea Sf. Katerina, împreună cu domnii, au început să discute problema ajutorării orașului. După diferite discursuri și obiecții, burgherii au spus... că despre ajutor se va putea vorbi numai după ce atelierele vor fi eliberate de jurământul dat de ei consiliului și au declarat oameni egali cu consiliul. Sfat

1 Cise—Accise—acciză.

1 Pentru Sconia, a se vedea nota de subsol la The Butchers' Rebellion.

Statutul lui Henric Leul a transferat dreptul de a alege consiliul și conducerea orașului din Lübeck numai în mâinile negustorilor și ia îndepărtat pe artizani din această sferă. Aceeași regulă era în vigoare și în alte orașe hanseatice. Atelierele din Lübeck au jurat consiliului că nu se vor amesteca în treburile guvernului orașului, în special în afacerile bugetului orașului. Acum chiar consiliul i-a implicat în soluționarea acestor cazuri. Este de înțeles de ce breslele, înainte de a accepta invitația consiliului, au cerut să fie eliberate de jurământ și să fie declarate persoane egale cu consiliul.

a rezistat mult timp. În cele din urmă, comunitatea a autorizat doi burgheri să soluționeze disputa dintre consiliu și burghezi ... Opp a îndemnat consiliul să cedeze de dragul menținerii unui bun acord ... Acest lucru s-a întâmplat [i.e. e. soborul a fost de acord cu cererile atelierelor] din sala mare a manastirii Sf. Katerina, unde s-au adunat burgherii și atelierele. Când s-a întâmplat acest lucru, bătrânul Stange a spus în numele breslelor că sunt loiale, loiale și ascultătoare față de consiliu. Și că dacă cineva dintr-o cârciumă sau dintr-un alt loc ia în cap să se opună consiliului, atunci i se va aplica cea mai mare pekppappe. Aceasta s-a întâmplat în postul Nașterii Domnului, în 140.3, și a fost aprobat de atelierele aflate acolo.

7. În timpul aceluiași post, burgherii și breslele s-au întâlnit [din nou] în mănăstirea Sf. Catherine. Burgerii s-au îndreptat către comisarii consiliului cu întrebarea cât de mare era datoria orașului Lübeck. Li s-a spus că până la Crăciun datoria orașului va ajunge la 26.000 de mărci Lübeck, iar înainte de Paște va trebui plătită chiria și cât va trebui plătită, atât pe gheață, cât și pe viață. Burgerii au discutat între ei despre asta, s-au întors la reprezentanții consiliului și au întrebat dacă consiliul s-a gândit la ceva. Să li se spună despre asta. Burgherii au spus multe lucruri diferite, dar până la urmă au ajuns la o înțelegere că fiecare burghez trebuie să contribuie cu 6 mărci 8 șilingi din 100 de mărci de proprietate. Asta a dat aproximativ 14 mii de mărci, după cum știu cei care au încasat această taxă. Dar mai era o datorie a orașului de 14.000 de mărci.

8. După 30 martie 1404... În 1407, domnul von Stargard și alți cavaleri și slujitori s-au îndreptat către consiliu cu următoarea propunere. Dacă consiliul dorește să se răzbune pe Wenden3 pentru pagubele pe care le-a provocat orașului Lübeck și pentru batjocorirea orașului, atunci ei, cavalerii, sunt gata să ofere asistență de încredere consiliului. Dar consiliul trebuie să le dea 4.000 de mărci în avans, iar Potlits și Hartich von Bulow, care îi vor ajuta, consiliul trebuie să dea 1.500 de mărci. Primind această propunere, consiliul l-a invitat pe Sf. Partea din burghezi a lui Catherine, le-a spus câți bani ar trebui să fie dați în avans stăpânilor și servitorilor care se angajează să ajute orașul în acest război, a spus că, dacă sunt mai multe cheltuieli, atunci trebuie totuși să vă asumați un risc și a întrebat ce părere au despre toate acestea. Burgerii au aprobat acest lucru și au spus da. Războiul a început; banii au fost cheltuiți

1 Adică pedeapsa cu moartea.

1 Plata chiriei este neechivocă aici cu plata dobânzii. Burgherii contribuiau cu o anumită sumă de bani la vistieria orașului sau dădeau orașului o bucată de pământ, în schimbul căreia orașul era obligat să le plătească chirie. În casa ei X factura era numită teritoriul care făcea parte din limitele orașului. Chiria pentru parcelele donate de persoane fizice consiliului din cadrul Weichbild era ereditară.

•1 Balthasar von Wenden a condus o discuție cu orașul și i-a devastat zona.

băi. Războiul s-a încheiat abia după Sfântul Martin1 în 1404.

9. Aceasta a fost poziția la Paștele anului 1405. Consiliul spera că burgherii vor ajuta la scăparea orașului de datorii.

1405, înainte de 7 iunie

10. În Ziua Treimii din 1405, consiliul a invitat câțiva burgheri de seamă și câțiva reprezentanți ai celor mai dureroase bresle și a început să-i convingă în modul cel mai binevoitor că pentru binele orașului și menținerea bunei sale onoare și de dragul menținând armonia în oraș, ajută-l să scape de datorii.

11. Burgerii au cerut ca răspuns să le spună dacă orașul avea deja ceva clar în minte. Consiliul a răspuns că ar considera oportun ca ei să instruiască 30 sau 40 de persoane să negocieze cu consiliul măsuri mai bune care să nu fie împovărătoare nici pentru bogați, nici pentru săraci. Burgerii s-au consultat între ei, s-au întors și au declarat că consideră că este oportun ca însuși consiliul să supună un plan la latitudinea burgherilor; nu vor să facă planuri în afară de sfaturi; la urma urmei, consiliul este guvernul orașului. Apoi, după reflecție, consiliul a propus ca pentru fiecare butoi de bere, gros sau subțire, care este folosit de locuitorii din Lübeck atât acasă, cât și în afara Lübeckului și a teritoriului său, să fie plătit 1 șiling ...

După 24 iunie 1405

12. Apoi, consiliul a invitat din nou burgherii și atelierele la sine, le-a propus acest plan și a întrebat dacă li se pare oportun sau dacă pot oferi ceva mai bun... O parte dintre burgheri au fost de acord cu propunerea consiliului, cealaltă. o parte a respins-o; așa că au părăsit consiliul fără a rezolva problema. Acest lucru s-a întâmplat în dep St. Joappa.

13. În 1405, unii berării, precum Gulzei și Shim-melpfening, și societatea lor [i.e. e. atelier] a invitat toate atelierele și întreaga comunitate de domni și muncitori2 la acea catedrală din cimitir. Ceea ce au convenit acolo, ei înșiși știu cel mai bine.

1 În noiembrie.

g În germană: Horren und Knechte. Această opoziție apare numai în acest loc al cronicii. Muncitorii angajează ucenici. În sursa citată, burgherii sunt puse în contrast cu breslele, cu alte cuvinte, negustorii se opun artizanilor (patriciatul nu era un negustor obișnuit. Vezi introducerea). Din câte se pare, întâlnirea convocată de bererii a fost de un caracter foarte larg.

14. Și atunci Gulzey, Schimmelpfening și Peter Schilling au venit cu mulți oameni la burgmasteri din capela Maicii Domnului și au adus cu ei o scrisoare, în care, printre altele, era scris următoarele: în timpul

unei întâlniri la Sf. Katerina, s-a hotărât ca consiliul să nu împovăreze în niciun fel comunitatea mai mult decât ar trebui de drept, așa că proiectul general să fie lăsat pe seama vechiului [i.e. e. cu taxe vechi].

15. Atunci burgherii s-au întâlnit cu atelierele și au trimis la consiliu mai multe persoane care erau autorizate de întreaga comunitate (pentru negocieri cu consiliul).Acești oameni au adus cu ei o scrisoare, pe care au predat-o consiliului, iar la în același timp a spus că burgherii au vrut să știe care sunt datoriile orașului și cât de mari sunt... Dacă știu asta, vor vorbi de bunăvoie despre ajutorul care poate fi dat orașului... Consiliul a răspuns că ei l-ar depune in scris...

16. Pe la 15 august 1405 ... La scurt timp după evenimentele descrise, s-a întocmit, prin ordin al consiliului, un inventar al tuturor chiriilor orașului și al tuturor bunurilor sale, veniturile acestuia din închirierea grădinilor și pajiştilor și alte articole, tot ce a primit orașul în cursul anului; iar pe de altă parte, orice a cheltuit în timpul anului. Veniturile și cheltuielile au fluctuat de-a lungul anilor. S-a subliniat, de asemenea, cât de mare era datoria orașului pentru Crăciunul care vine a fost de aproximativ 38.000 de mărci Lübeck. După ce a întocmit un astfel de inventar, consiliul i-a invitat din nou pe burghezi și le-a citit acest raport ...

17. După aceea, burgherii au venit din nou la consiliu ... Gape Lange a ținut discursul: burgherii și atelierele, a spus ... vor să primească un raport [despre veniturile și cheltuielile orașului] pentru ultimele 12 ani ...

18. Consiliul a dispus întocmirea unui raport al veniturilor și cheltuielilor orașului pe 12 ani...

19. În 1405 ... la 4 săptămâni după ziua Sf. Mihai, 60 de persoane au venit la consiliu, care au spus: toată comunitatea, burgherii și atelierele, i-au autorizat să discute cu consiliul. În primul rând, au declarat că întreaga comunitate a ascultat raportul, dar că nu o mulțumește... Consiliul a făcut datorii... să se gândească la un mijloc de a le plăti... Mai departe, ei a spus că comunitatea a vrut să știe ce fel de fides a condus orașul în ultimii 12 ani. Această cerere a fost admisă în scris...

20. 25 noiembrie 1405 ... Apoi, la 14 zile după ziua de Sf. Mihail, au venit din nou la consiliu, iar Schote a spus în numele celor 60: întreaga comunitate din Lübeck, bătrâni și tineri, negustori și bresle, mari și mici, au promis să se lipească unul de celălalt pentru că au nevoie unul de celălalt pentru securitate reciprocă și a decis să fim oameni egali. Au ales 60 de oameni care să aibă grijă de binele orașului... Membrii consiliului erau stăpânii orașului și trebuie să-și mențină funcția. Ei (adică 60 de aleși) vor discuta, împreună cu consiliul, toate problemele

143:

pentru a scăpa de datorii... Ce hotărăsc ei cu consiliul, trebuie să fie...

21. În cele din urmă, au spus că moneda de doi pfennig ar trebui interzisă imediat. La aceasta, consiliul a răspuns că emisiunea unei monede care circulă în Lübeck a fost convenită cu alte orașe1. Consiliul este dispus să discute cu ei de îndată ce ajung la Lübeck. Ei se află în prezent în Flensburg2, dar ar trebui să se întoarcă acasă în curând. Până atunci, consiliul va păstra moneda 3Tjr, sau va folosi pfennig-urile altora pentru a le încerca. Dacă se dovedesc a fi mai rele decât cele din Lübeck, vor fi imediat interzise.

Ei |t. e. burgherii și breslele] au discutat această problemă cu ei înșiși și s-au întors, declarând că banii altcuiva nu ar trebui să circule în Lübeck...

25. După aceea, 60 de aleși nu s-au prezentat multă vreme în consiliu. Au făcut 2 notițe care conțineau 1 (10 puncte) și le-au anunțat de două ori în fața întregii comunități...

1406 mí), după 3 martie

"treizeci. Apoi, în timpul postului, au venit din nou la sfat și au declarat că ei, împreună cu atelierele și cu întreaga comunitate, au hotărât ca toate cerințele cuprinse în note să fie îndeplinite. O parte dintre ele trebuie să fie înscrisă în scrisoare, care trebuie afișată la casa de poliție [Weddeliaus], cealaltă parte trebuie să rămână în notă. Dar atât aceasta, cât și cealaltă parte trebuie respectate. Mai mult, au ales oameni care ar trebui să fie evaluatori în toate atelierele și cu toți oficialii și să monitorizeze respectarea cerințelor. Acest lucru trebuie anunțat întregii comunități. Cu cat mai repede cu atat mai bine. Consiliul a răspuns... că au fost de acord cu asta în numele păstrării păcii...

În 1406, înainte de 11 aprilie, Johann Crivel a stat pe bancă și a citit numele tuturor evaluatorilor care erau numiți în ateliere și funcționari. Mai s-au înaintat doi: un cântăreț și un cizmar, care au strigat ca cei 60 de aleși să rămână pentru totdeauna; dacă unul moare, atunci trebuie să alegi altul în locul lui. Mulți au aprobat-o, după ce au exclamat „da”.

27-28 ianuarie 1408

55. Sfatul a cerut domnilor [i.e. e. a membrilor săi], fie că ştiu ce vor burgherii de la consiliu. La aceasta domnii au răspuns că burgherii au vorbit despre participarea lor la alegerea consiliului.

1 Congresele orașelor hanseatice reglementau afacerile monetare.

* Flensburg este situat în Holstein.

56. Când episcopul a aflat că burgherii vor să participe la alegerea consiliului, a declarat că consiliul nu poate fi de acord cu pastorul, căci era consiliul Sfântului Imperiu și, fiind de acord cu ceea ce i se cerea. aceasta, și-ar încălca jurământul...

5!) a) În timpul negocierilor dintre ambele părți, 2 persoane din cei 16 care se aflau în sediul guvernului au venit la consiliu și au spus că oamenii sunt îngrijorați... În urma acesteia, o mulțime mare de oameni înarmați a venit cu strigăte. . Au apăsat pe ușa primăriei și au vrut să o spargă, strigând că toate acestea trebuie să se termine. În acest moment, 16 burghezi au apărut din nou în consiliu, îndemnându-l să cedeze și spunând că le este frică că altfel ar putea urma ceva mai rău... La care consiliul i-a răspuns că nu pot da decât răspunsul care le-a fost deja dat. mai devreme.

59 b) Atunci burgherii au spus: „Stimaţi domni, Dumnezeu vă porunceşte să satisfaceţi această cerere. Dacă nu vrei să o faci de dragul tău, atunci fă-o pentru noi, ai noștri, ai tăi și a copiilor. Ne temem că altfel orașul ar putea pieri...”

59 c) La aceasta s-a dat răspunsul: „...Să facă burgherii ce vor, pe propria răspundere”.

60. ... Ei [burgherii] au trimis mai multe persoane la mulțime, care au informat-o că s-au înțeles cu consiliul... Dar mulțimea a strigat: „Nu, nu, asta nu ne mulțumește. Vrem să alegem un consiliu”. Unul dintre burghezi le-a strigat: „Aveți dreptul să alegeți un consiliu, îl aveți”. Dar ei au exclamat: „Să ne spună unul dintre cei 60 asta”... Apoi Stange s-a apropiat de domnul Markwart von Dahme și l-a întrebat: „Domnule, ce să spun oamenilor? Ei strigă orice vor pentru a alege un consiliu.” Markvart a spus: „În numele lui Dumnezeu, spune-le ce poți, doar ca să-i calmezi”. Și Shtange a strigat oamenilor că consiliul raportează că li s-a dat dreptul de a alege consiliul. Dar mulțimea a strigat: „Vrem să avem garanții”, la care Stange a răspuns că 60 de aleși vor răspunde oamenilor. Apoi mulțimea s-a împrăștiat, iar domnii consiliului au ajuns la casă cu mare risc și pericol pentru viața lor...

1 Consiliul a fost într-adevăr ales curând de către comunitate și printre negustorii, bresle și rentieri din Lübeck, dar Liga Hanseatică a orașelor nu l-a recunoscut. Ceva fără precedent s-a întâmplat în analele Hansei. Lübeck, șeful Ligii Hanseatice, a fost exclus din sindicat. S-a format o nouă Hansa cu Hamburg în frunte. Cu toate acestea, noul consiliu din Lübeck a existat încă de 8 ani. Dar când regele celor trei state scandinave, Eric, a întins o mână de ajutor patricitului care a emigrat din Lübeck și a luat o serie de măsuri represive extrem de severe împotriva negustorilor din Lübeck care făceau comerț cu hering în Skonia (vezi nota de mai sus la „Revolta măcelarilor). în Lübeck”), comunitatea din Lübeck a trebuit să accepte și să cedeze. La Lübeck a avut loc restabilirea puterii patriciene, iar bunurile confiscate lui în timpul loviturii de stat au fost restituite patriciatului.

W. AUGSBURG

1. Transferul puterii către atelierele din Augsburg în 13ó81 („SLigoniken dcr deutschen Stadie”, herausg.g. ven K. Hegel)

Povestea Augsburgului, cronică

În 13G8, în ziua de Sfântul Severie, duminică seara, toți artizanii s-au înarmat, au ocupat porțile orașului și au mărșăluit pe străzi toată noaptea. Luni dimineața, toată lumea a venit la Perlakh - cu 26 de bannere. Cei doi burghimastri, Herwarth și Witzchlin, au convocat un consiliu.

La acea vreme, Hans Gossenbrot și Konrad Ilsung erau baumeisters, iar Fegelin cel Frumos și Riederer erau păstrătorii sigiliului. Membrii consiliilor vechi și noi au venit la primărie, la sala mare de consiliu, care s-a umplut până la ușă.

Artizanii l-au trimis pe Weiss Kellermeister8 de la țesători, pe Sonzenbach de la brutari, pe Witzigen de la blănari, pe Wessiesbruner de la lucrători de sare, pe Sägkardt de la cârciumi și pe Erringer de la măcelari la consiliul din Weiss. Kellermeister Weiss s-a ținut de cuvânt și a spus că artizanii vor să aibă un guvern de breaslă și că acest lucru va servi beneficiul și onoarea orașului. [A cerut] cheile soneriei de alarmă, sigiliul și cartea orașului. Toate acestea au fost date. Toate consiliile au dorit reconciliere. Urlete a trimis după membrii tuturor consiliilor, dintre care erau 87. Toți au apărut și, împreună cu consiliul [Mic], s-au dus la Perlakh, unde se aflau meșterii. Acolo [cei veniți] trebuiau să depună un jurământ cu degetele ridicate, pe care contele Fegelin l-a pronunțat pentru toată lumea:

„Cu toții am ajuns în unanimitate la decizia de a avea un guvern de breaslă și tot ce ține de acesta, timp de 100 de ani și o zi, în folosul și onoarea bogaților și a săracilor și, de asemenea, să distrugem toată acea dușmănie și amărăciune străveche care era

1 Înainte de „lovitura de stat” din 1368, conducerea orașului aparținea patriciatului. Vechea organizare administrativă și politică s-a reflectat în constituția orașului din 1281 și în modificările sale ulterioare din 1291. Sistemul de management al orașului la sfârșitul secolului al XIII-lea. a prezentat următoarea poză:

Baza administrației orașului este formată din „Consiliul Mic” format din 2% din membri. Inițial, acest consiliu a fost reales anual. Din 1291, doar 12 membri au fost înlocuiți anual. Cei 12 membri rămași cooptează 12 membri noi. Cei 12 vechi membri se numesc „Vechiul Sfat”, iar întregul plen de 24 este „Mic Consiliu guvernant”. Acesta din urmă alege dintre membrii săi corpul executiv, „Consiliul celor Patru” și doi „administratori”.

Sfatul Mic creează din persoanele care stau în afara lui, „Sfatul Mare”. În probleme controversate, problema trece prin instanțe: Vechiul Sfat, Micul Sfat, Marele Sfat. Toate întâlnirile sunt închise. Problemele sunt rezolvate în toate colegiile cu majoritate simplă. Modul de formare a Marelui Sfat conform constituțiilor din 1281 și 1291. nu poate fi stabilit.

1 „Perlakh” - piața orașului - un loc de întâlniri și demonstrații. un manager de cramă.

între bogați și săraci, pentru ca în viitor să nu fie amintit niciodată și pentru ca prietenia autentică să existe. A fost scrisă o scrisoare despre asta și sigilată cu un sigiliu.

S-a discutat și s-a hotărât la ședințe speciale1 că jurământul lor a fost forțat, pentru că tot ceea ce s-a întâmplat a fost pregătit în secret și s-a încredințat nu public bunăvoinței consiliului, ci constrângerii și, prin urmare, jurământul nu trebuie ținut...

După aceea, pe parcursul anului, contele Fegelin și Wessisbruner au fost burghimaestri, iar Konrad Ilsung, Heinrich Bach, ginerele lui 1 Gortper, brutar Burtenbach, țesător Widzpg, Fidoler, ginerele lui Fetps-ra, tăbăcar Gaug , blană Witzig, maistri fiscali. Bodati au fost schimbati: lenjeria de pat, ustensilele si bijuteriile au ramas neimpozabile, in timp ce imobilele erau inca impozitate.

2. Al doilea statut al breslei din Augsburg (1368, 1 decembrie)

(♦Chronikon der deutschen Stadio", herausgeg. von K. Hegel)

Povestea Tropicului din Augsburg

Noi, consilierii, care în acest moment suntem membri (ai lumii, și toți burgherii orașului Augsburg, bogați și săraci, proclamăm în comun această cartă ca o reamintire nouă și descendenților noștri că, după cum am aflat, în toate orașele Sfântului Imperiu Roman, unde există un guvern de breaslă, cinstea și buna părtășie, pacea și o curte dreaptă există și se înmulțesc.

Prin urmare, toți împreună... unanim și de bunăvoință, bogați și săraci, cu ajutorul lui Dumnezeu, am înființat și un guvern de breaslă, spre slava Sfântului Imperiu Roman, și în folosul nostru, al orașului nostru și al urmașilor noștri. Am avut în vedere și marea impozitare și vrăjmășia reciprocă în care am căzut și mai putem cădea. Mai jos este scris cum intenționăm să realizăm în cel mai bun și mai de încredere mod cu voia lui Dumnezeu, să satisfacem pe deplin Sfântul Imperiu Roman și să evităm marile impozite și vrăjmășii. În primul rând, ne-am organizat și organizat consiliul în așa fel încât să-i dăm cea mai mare putere și putere pentru viitor. Dintre cele 18 ateliere care unesc artizanii comunității noastre din oraș, fiecare trebuie să aibă un maestru de atelier care este membru al consiliului. Dacă breasla este mare și respectabilă, atunci numește un alt reprezentant care, împreună cu stăpânul breslei, este inclus în consiliu, astfel încât de la o astfel de breaslă la consiliu.

1 Cronicarul se referă la ședințele membrilor Micului Sfat patrician, siliți să accepte public noul sistem de guvernare al orașului și în același timp opus acestui nou sistem.

trebuie să includă doi reprezentanți. În ceea ce privește acele magazine care nu au nici un stăpân de magazin în consiliu, acestea trebuie să se depună la 18 magazine și să le contacteze pe acestea din

urmă. Deci, am stabilit ca consiliul să includă 29 de persoane din cele 18 ateliere numite. Acești 29 de oameni trebuie să aleagă apoi dintre burghezii1 15 cei mai respectați și mai înțelepți oameni care trebuie să depună jurământul și în acest an cu ei [adică. e. p. 29] vor fi membri ai consiliului. Astfel, în total, consiliul ar trebui să includă 44 de persoane. Iar după aceea, cei 29 de stăpâni de breaslă sus-menționați și membri ai consiliului din bresle trebuie să aleagă dintre ei și din burghezi doi burgheri: unul dintre burgheri și unul dintre bresle, pe care îi consideră cei mai buni. În continuare, cei 29 de membri ai consiliului din bresle menționate mai sus ar trebui să aleagă dintre ei și dintre burghezi patru baumeisteri, doi păstrători ai sigiliului și șase ofițeri fiscali pentru toată perioada de acoperire, după cum este obiceiul. Trebuie să se știe că în fiecare an se reînnoiesc în componența lor consiliul nostru, membrii consiliului, primarii, baumeisteri și funcționarii fiscali. Burgomaster, baumeister și păstrător al sigiliului - în ziua Sfintei Fecioare [2 februarie], și fiscali - după ziua Sfântului Mihail. Jumătate din cei 29 de maeștri de breaslă și consilieri din comunitate de mai sus, precum și 15 consilieri din burgheri, trebuie să părăsească sonetul după ce sunt împărțiți în mod egal la lot2. Fiecare magazin trebuie să ofere noi membri ai consiliului care să îi înlocuiască pe cei ai reprezentanților săi care pleacă, astfel încât numărul total să fie readus la 29 conform pachetului menționat mai sus. Acești 29 trebuie să aleagă dintre burghezi câte [persoane] au părăsit consiliul, astfel încât să fie din nou 15. Noii 29 de negustori și membri ai consiliului din comunitate trebuie să aleagă burghimastri, baumeisteri, păstrători ai sigiliului. și bătrâni fiscali, conform regulilor de mai sus. Iar cei care părăsesc consiliul în următorii doi ani nu ar trebui să fie incluși în consiliu, chiar dacă [dacă] au fost trimiși pentru ei... Fiecare maestru de magazin care intră în consiliu trebuie să prezinte 12 persoane dintre cei mai respectați [membri] ai lor. magazin, care va depune jurământ în fața consiliului. Dacă este necesar să existe un Mare Sfat, atunci la nevoie, acești 12 [din fiecare atelier] trebuie să fie implicați și astfel se va forma Marele Sfat. Dacă stăpânii magazinului cu cei doisprezece lor ~ vor ceva mai mult

1 Prin „burgheri” statutul breslei pare să implice patricienii ca grup de populație opus „comunității” sau breslelor. Această interpretare este dată de cei mai autoriți autori - Christian Meyer (autorul istoriei Augsburgului) și comentatorul Lexer la cronicile orașului *

1 Întreaga componență a consiliului (¡29 - din reprezentanți ai atelierelor și 15 - din burghezi) se reînnoiește anual la jumătate și astfel fiecare membru al consiliului rămâne în componența sa timp de doi ani. Totuşi, în 1368 întregul consiliu, reorganizat, a fost ales în întregime şi în acelaşi timp; în același timp, cei care au fost supuși wamenei în același an au fost aleși prin tragere la sorți, în timp ce restul și-au păstrat puterile încă un an.

lupta de la sfat sau latra pentru a invata ceva de la el, atunci trebuie, frati in ratutpa, sa afirme si sa afle asta inainte de a se intruni Marele Sfat. Dacă cazul se dovedește a fi atât de important încât nu poate fi rezolvat cu doisprezece, atunci fiecare atelier trebuie să-și convoace întregul atelier și să îi ofere posibilitatea de

a învăța și de a înțelege problema. Nicio problemă majoră nu ar trebui să fie decisă în reuniunile celor doisprezece. Hotărâm prin această scrisoare, în numele întăririi propriei noastre puteri, ca atelierele mai sus numite să fie pentru totdeauna în deplină stăpânire a porților orașului, a cheilor și a tot ceea ce ține de ele, pecețile noastre [orașului], orașul. carte, scrisori, primăria și camera de sub bolți, pentru a proteja și apăra orașul. Credem și ne dorim ca un picto, oricine ar fi el, nu ar putea, fără permisiunea membrilor consiliului din ateliere, să aibă acces în încăperea de sub bolți unde se păstrează sigiliul, cartea, scrisoarea, adică tot ceea ce se exprimă libertatea orașului nostru.

Am stabilit ca proprietatea fiecaruia, barbat sau femeie, bogat sau sarac, se impoziteaza conform declaratiei proprietarului, indiferent daca aceasta proprietate este proprie sau inchiriata, mobila sau imobila, situata in raza orasului sau in afara acestuia. Taxa nu se aplică pentru ustensilele de uz casnic, așternuturile, bijuteriile nocyflyț, tăieturile de pânză, proviziile pentru un an, două vaci de lapte și furajele pentru acestea. În cazul în care casa este deținută de mai multe persoane respectabile care locuiesc în ea, atunci această casă, indiferent dacă este proprie, închiriată pe viață sau „închiriată pe perioadă nedeterminată, se impozitează în funcție de cuantumul fostului impozit.

Dacă el [casa] nu a fost impozitată anterior, atunci ar trebui să fie supusă impozitării într-o astfel de sumă pe care proprietarul ei o va recunoaște ca fiind fezabilă. Dacă proprietarul are una sau mai multe case în care el însuși nu locuiește, atunci o astfel de casă sau case sunt impozitate la direcția proprietarului.

Dacă un bărbat sau o femeie are mai multă lenjerie de pat decât este necesar pentru a menține onoarea casei și le folosește pentru a câștiga bani de la oaspeți sau pentru a închiria paturi, atunci aceste lenjerii de pat sunt de asemenea impozitate.

Dacă vreunul dintre locuitorii orașului Augsburg are o proprietate situată în limitele altui oraș și, plătind impozite pe proprietatea sa către alt oraș, nu dorește să plătească aici taxele corespunzătoare, atunci orașul [Augsburg] nu se angajează să protejează aceste proprietăți de orice atingere.asupra lor decurgând din război sau din orice alt motiv.

Cele 44 de persoane de mai sus, care sunt acum sau vor fi membri ai Consiliului Mic în viitor, au dreptul de a dispune de sume de până la 5 lire pfennig și nu mai mult de atât.

149

Bogaților și săracilor li se va spune anual cum au fost cheltuite veniturile din impozite, ce datorii are orașul și ce trebuie să primească orașul, cu ajutorul lui Dumnezeu.

Explicăm în modul cel mai serios că de acum încolo nici noi, nici nimeni altcineva nu vom mai percepe și nu vom plăti așa-zisul ungeld la comerț, cu excepția impozitului care va fi perceput nu mai mult de un

an din ziua Sf. Petru și Pavel. pe băuturi și care este prevăzută în hrisovul dat nouă de grațiosul nostru împărat Carol.

Dacă cineva, bogat sau sărac, începe să vorbească de rău despre această cauză noastră și să i se opună în cuvânt sau faptă, ceea ce va fi dovedit prin mărturia a 7 oameni respectabili, atunci persoana vinovată ar trebui să fie judecată ca persoană vătămătoare, proprietatea sa ar trebui să fie confiscat și să fie expulzat pentru totdeauna din oraș împreună.cu familia lui. Noi, bogați sau săraci, am făcut un jurământ înaintea sfinților de a respecta cu fermitate și inviolabil toate articolele de mai sus.

IX. ORAȘUL ȘI FEODAL

AUSBURGERS1

Tratatul va fi așteptat de orașul Strasbourg și episcopul de la Strasbourg Ioan al II-lea, 1368.

(Din scrisorile orașului Strasbourg) Strassburger Urkundenbuch

Noi, Ioan, episcopul de Strasbourg, declarăm prin această scrisoare către toată lumea că am ajuns la o înțelegere amiabilă cu maistrul, consiliul și toți burghezii orașului Strasbourg cu privire la chestiunea persoanelor care sunt ausburgi ai orașului Strasbourg. și care locuiesc printre noi în toate orașele, satele și posesiunile noastre...

1. Am decretat ca ausburgii numitului oras Strasbourg, locuind printre noi si in stapaniile noastre, si avand acolo resedinta permanenta, sa nu dea noua sau vreunuia dintre servitorii nostri, intr-o suma mai mare decat inainte, taxa numita „Bannbede”, care, conform vechiului obicei, se adună în toate orașele și satele noastre. Când vine vorba de înființarea Bannbede, ausburgerii din Strasbourg, care locuiesc în orașele, satele și posesiunile noastre, trebuie să ia parte proporțional cu numărul lor la stabilirea atomului, pentru ca ei înșiși să poată fi siguri de echitatea impozitării. .

2. Acești Ausburgi trebuie, în toate orașele, satele și posesiunile noastre în care locuiesc împreună cu ceilalți oameni ai noștri, să slujească în castelele în care ne așezăm garnizoanele, precum și la fântâni, scări și drumuri etc., conform lor. numere.

3. De asemenea, ei trebuie să împartă veghea și șanțurile cu ceilalți oameni ai noștri atunci când le vine rândul să facă acest lucru și sunt chemați să facă acest lucru.

4. Ei trebuie să participe la toate alianțele care se formează în orașele, satele și stăpâniile noastre, ca și altele

1 Acesta era numele burgherilor care locuiau în afara orașului (vezi Introducere).

oamenii noștri care locuiesc acolo. De asemenea, ei trebuie să participe proporțional cu numărul lor la încheierea acestor alianțe.

5. Dacă slujitorii și slujitorii burgherilor stabiliți din Strasbourg locuiesc pe moșiile și curțile lor situate printre posesiunile noastre, atunci nu avem dreptul să-i obligăm să-l pesifice pe „Bede” dacă în anii anteriori ne plăteau 10 șilingi de pfennig sau mai puțin. Dar cei dintre ei care în anii anteriori ne plăteau mai mult de 10 șilingi pe an trebuie să-l plătească pe Bede, pe seama păstrării vechilor drepturi și obiceiuri.

6. Ausburgerii din Strasbourg sunt judecați de aceleași instanțe ca și alte persoane care locuiesc în orașele, satele și posesiunile noastre.

7. Acei Ausburgi din Strasbourg care ocupă poziţia de nobili şi care s-au mutat în posesiunile noastre şi s-au stabilit acolo, trebuie să fie scutiţi de „Beda”; nici noi, nici nimeni în numele nostru nu ar trebui să-i forțeze să îndeplinească alte îndatoriri decât cele îndeplinite de alți nobili care trăiesc în stăpâniile noastre.

Nici noi, nici nimeni în numele nostru, nu ar trebui să cerem de la Ausburgerii din Strasbourg, în oricare dintre orașele, satele, circumscripțiile și posesiunile noastre, ei trăiesc, mai mult decât ceea ce este stabilit prin aceste articole. Nu trebuie să le facem rău în niciun fel și nici să-i forțăm să muncească mai mult. Pentru a confirma cele spuse, pecețile numitului Episcop Ioan sunt atașate acestei hărți. Ceea ce am convenit trebuie respectat inviolabil timp de zece ani...

X. DOMNII ORAȘI ȘI FEODALI. ALIANȚE DE ORĂȘE RĂZBOIUL SAVEI DE ORAȘE CU PRINȚII

1. Tratat de Unire a 11 orașe șvabe, încheiat pe 1 acoperiș 1>70 g.1

(Vischer, Gcschichte des schwabischen Stadtcbundes, S. 22-24)

1. Dacă vreun mare posesor, cavaler sau slujitor, sau orice societate, sau oricine în general, încalcă drepturile, privilegiile, scrisorile și bunele obiceiuri ale tuturor orașelor care au încheiat această alianță sau ale oricăruia sau unuia dintre ele, care au fost confirmate. de către regi sau împărați, apoi prin orice fel s-ar face, fie prin impozitare, fie prin gaj, fie în orice alt mod, toate orașele ar trebui să se ajute reciproc, de parcă această încălcare le-ar fi preocupat pe toate. Această regulă este respectată în raport cu orice inamic al orașelor. Orașele sunt obligate doar să respecte drepturile Imperiului.

2. Dacă împăratul, regele sau oricine altcineva face vreo cerință asupra orașelor, atunci niciun oraș nu are dreptul să acționeze separat de alte orașe sau să urmărească numai propriile interese. Urmează să fie convocate toate orașele văii, iar răspunsul va depinde de decizia majorității. Dacă vreun oraș este atacat în legătură cu aceasta, atunci toate orașele îi atacă pe conducătorii acelor persoane și pe slujitorii lor, care au provocat atacul pentru a-l împiedica. Dacă vreunul dintre slujitorii acestor conducători dorește să rămână neutru, atunci ar

trebui să fie atacat. Există o singură excepție și anume atunci când acest slujitor depune un jurământ și dă un angajament scris că timp de patru ani nu va face nimic împotriva orașului.

3 Mai jos sunt 4 acte: tratate de unire 1376,1381,1385 cc. iar plângerile de la Nürnberg, caracterizează așa-numitul Război șvab al orașelor, cea mai mare ciocnire a orașelor germane cu domnii feudali, care s-a încheiat cu înfrângerea orașelor (vezi Introducere). Următoarele orașe s-au alăturat alianței inițiale, încheiată în 1376: Ulm, Konstanz, Überlingon, Ravensburg, Lindau, St. Gallen, Wangen, Buchhorn, Reitlin-gfn, Rottweil, Memmingen, Biberach, Isny, Leitkirch.

153

3. Dacă un cavaler sau slujitorul său dă adăpost cuiva sau hrănește pe cineva care provoacă pagube orașelor sau interferează cu livrarea produselor alimentare în orașe, atunci persoana vinovată ar trebui atacată.

4. Dacă vreun oraș este atacat în modul de mai sus și dacă cel care provoacă pagube orașului se află într-un asemenea loc încât orașul afectat consideră că este posibil să îl atace cu succes, dar în același timp se consideră prea slab pentru a face de unul singur, are dreptul să-i cheme în ajutor pe cei din orașele din apropiere la care consideră necesar să se adreseze. Dar dacă inamicul se află într-un asemenea loc încât pare mai convenabil ca atacul asupra lui să vină din alt oraș, atunci acesta din urmă trebuie, la cererea orașului afectat, să facă atacul indicat și poate cere și orașelor învecinate. că ei îi vor ajuta.

5. Dacă un oraș este asediat sau hărțuit în vreun fel, acesta poate cere celor mai apropiate trei orașe să îi acorde asistență imediată în oameni, echipamente, alimente și alte articole. Dacă această asistență se dovedește insuficientă, atunci alte orașe ar putea la fel de bine să ceară asistență de la vecini. Orașele aliate suportă împreună costurile întregii întreprinderi. Veniturile sunt acoperite în termen de două luni și distribuite între orașele imperiale în funcție de valoarea impozitelor imperiale pe care le plătesc.

6. Dacă alte orașe, domnitori, cavaleri sau slujitori doresc să se alăture uniunii, atunci pot aplica cu această propunere în orice oraș; acesta din urmă convoacă, dacă crede de cuviință, alte orașe pentru a decide cu privire la admiterea unui nou membru.

7. Dacă vreun oraș este atacat din cauza acestei alianțe, atunci alte orașe trebuie să-l ajute până la eliminarea conflictului, chiar dacă termenul alianței acum încheiate a expirat deja.

8. Prezentele articole pot fi prelungite prin hotărârea majorității orașelor, dar derogarea de obligații nu poate interveni decât în virtutea hotărârii unanime a orașelor.

9. Toate scrisorile de cerere și mementourile trebuie trimise către Bibery. Dar orașele pot conveni asupra înlocuirii lui Biberach cu un alt oraș convenabil pentru ei.

10. Ulm și Konstanz trimit doi reprezentanți ai consiliului orășenesc la adunările generale, restul orașelor un reprezentant al acestuia.

11. Dacă orașul nu trimite delegați la adunările generale fără un motiv întemeiat, atunci acest lucru se pedepsește cu amendă de 20 gul-

denov. Excepție fac orașele: St. Gallen, Iski, Lytkprh, Vangsp, Buchgorp, care plătesc doar 10 guldeni.

12. Dacă majoritatea orașelor decide că orice oraș se face vinovat de încălcarea articolelor de mai sus, atunci hipogcc a încălcării plătește o amendă de 200 de lire sterline pentru fiecare 100 de lire de impozit obișnuit. Singura excepție este cazul când încălcarea articolelor a fost cauzată de necesitate.

13. Această unire se încheie pe o perioadă de 3 ani până în ziua de Sf. George. Acesta poate fi reziliat mai devreme numai dacă se formează o alianță de pace zemstvo, care este susținută de cel puțin 8/a dintre orașele care au încheiat-o.

2. Tratat de unire între unirea orașelor șvabe și unirea orașelor renanului, încheiat la 17 iunie 1381

(Vischer, Geschichte des Schwabischen Stadtebundes, S. 38-39)

1. Dacă orașele din Rin au nevoie de ajutorul orașelor șvabe, ei l-au informat pe Esslingep, consiliul, despre asta. După aceea, în decurs de două săptămâni, 200 de mercenari militari sunt trimiși să ajute orașele din Rin, aceste orașe trebuie să se asigure că proprii lor soldați ajung la destinație cu 3 zile înainte; detaşamentul auxiliar rămâne cu ei până la sfârşitul războiului.

2. Dacă orașele din Rin doresc să primească asistență suplimentară, ele trebuie să se adreseze la Esslingep cu această cerere și trebuie să stabilească o anumită zi pentru întâlnire într-un oraș situat convenabil, astfel încât să poată decide ce să facă în viitor .

3. Cel care a cerut ajutor are dreptul de a dispune de detașamentul auxiliar la propria discreție și, în funcție de împrejurări, să îl trimită în ajutorul unui oraș sau mai multor. Orașele care au primit în ajutor un detașament auxiliar numesc pentru acesta un comandant, căruia membrii detașamentului sunt obligați să se supună în toate.

4. Dacă ambele părți (adică orașele șvabe și renului) apelează una la cealaltă pentru ajutor, atunci se acordă preferință celui care a făcut o astfel de cerere.

5. Latura din care a venit chemarea în ajutor, păstrează prada și cuceririle.

6. Fiecare parte are dreptul de a-și urmări dușmanii în orașele celeilalte părți. Fiecare parte are dreptul de a folosi burgurile și orașele din cealaltă parte.

7. Dacă una dintre părțile la prezentul tratat intră în război în timp ce se află în serviciul vreunuia

1 Atât orașele, cât și prinții au participat la uniunile păcii zemstvo.

* Organul permanent al sindicatului, care era format din delegați din anumite orașe.

155

sau de la altcineva care nu este membru al sindicatului, atunci cealaltă parte este obligată să-i acorde asistență, dar o poate face în mod voluntar. Dar chiar și în acest caz, se respectă regula că nu trebuie să servească pe cel care acționează împotriva sindicatului.

8. Una dintre părți nu are dreptul de a încheia pace fără știrea și acordul celeilalte părți cu privire la oricare dintre problemele legate de această alianță. Este interzisă acceptarea pe cineva din nou ca membru al sindicatului fără a fi de acord cu ambele părți. Dacă, înainte de expirarea termenului prezentului tratat, apare un război, cauzat de prevederile tratatului însuși, atunci ambele părți sunt obligate să se ajute reciproc la un an de la expirarea termenului tratatului.

10. Singurele excepții sunt regele și imperiul, ducii și margravii bavarez de Baden, ducele Leopold și o serie de alți suverani cu care orașele au intrat în alianțe1. Dar noi alianțe de acest fel pot fi încheiate numai cu condiția ca prezentul tratat de alianță să fie luat în considerare. |

3. Tratat de Unire2 între orașele șvabe, renane și elvețiene. 13S1

[Vifícher, Goschichle des schwabischcn Stãdtcbundcs, S. 57-58]

1. Granițele zonei în care elvețienii sunt obligați să acorde asistență orașelor germane se întind de la gura Aarei, numită Grnmsel, de-a lungul Larei... până la confluența acestuia cu Rinul, apoi în sus Reip până la confluența râului Tour în Rin, apoi de-a lungul acestor râuri până la izvoarele sale, apoi cherev. Kurvalchen până la cetatea Ripgsnberg și de acolo de cealaltă parte a Gotthard până la Plyaticher, mai departe până la Tepel și încă mai departe până la Grnmselya.

2. Atât în această regiune, cât și în afara ei, elvețienii au dreptul de a cere de la orașele germane aprovizionarea cu o sută de mercenari călare în termen de două săptămâni după ce elvețienii au făcut această cerere și încă o sută după aceea. Rin

1 Acest pasaj trebuie înțeles în mod evident în sensul că persoanele menționate pot fi acceptate ca membri ai uniunii de oricare dintre țări (adică fie orașe șvabe, fie rene) fără acordul celeilalte părți.

* Orasele Zurich, Berna, Zug, Lucerna, Solothurn au aderat la acest tratat. Din textul tratatului reiese clar că alianța a fost mult mai favorabilă pentru orașele elvețiene decât pentru cele germane. Primii s-au bucurat de avantaje mai mari decât aliații lor. Orașele elvețiene aveau nevoie de ajutor în principal împotriva Austriei, care le încălca

independența. Cu toate acestea, la momentul potrivit, când ducele Leopold al Austriei i-a atacat pe elvețieni, orașele germane nu le-au oferit asistența promisă, ceea ce nu i-a împiedicat pe elvețieni să câștige o victorie strălucitoare asupra lui Leopold la bătălia de la Smpach din iulie 1386. * *

* În cantonul modern Tessin.

Orașele Sky nu participă la costurile de întreținere a acestor mercenari. Orașul care a cerut ajutor oferă mercenarilor sediul. Ei nu se hrănesc singuri.

3. Dacă orașele elvețiene sunt atacate brusc în afara zonei indicate, atunci orașele germane, și în special cele din Rin, ar trebui să le ofere asistență suplimentară. În același mod, elvețienii ajută orașele șvabe și renane dacă aceste orașe sunt atacate în zona indicată.

4. Dacă Aliații se confruntă cu o problemă foarte semnificativă care necesită discuții comune, atunci se adună la Zurich.

6. Dacă are loc o ciocnire între aliați, atunci fiecare parte alege două persoane, iar acești patru, dacă este necesar, aleg un președinte și se adună la Zurich ...

7. Dacă cineva atacă orașele șvabe și renane situate în afara zonei conturate, atunci acest lucru nu îi privește pe elvețieni. Dar dacă cei care atacă orașele germane sunt ajutați de Austria sau de o altă persoană care trăiește în Austria, atunci aceasta este o excepție de la regula menționată* 1.

4. Plângeri ale Nürnbergului împotriva orașelor aliate din 13S1-13372

(„Die Chroniken der detitsclien Stridio”, herausgeg. v>n K. Hegel, Nuremberg Hrlshsh, vol. I, pp. 57-53).

1. Când ne-am întâlnit pentru prima dată cu orașele din Heidelberg în 1384 în ziua lui Petru și Pavel, episcopul de Konetants a trimis ambasadori la uniunea orașelor, exprimând dorința de a deveni membru al uniunii și a oferit orașelor un anumit numărul de mercenari militari. Dar orașele nu au vrut să-l accepte în uniune.

Majoritatea orașelor erau de părere că nici un oraș nu ar trebui să accepte ca burghez un prinț sau prelat, un domn spiritual sau secular, un cavaler sau slujitorul său, care avea orașe și cetăți, fără permisiunea specială a uniunii orașelor. Ambasadorii Constanței au plecat și l-au primit curând pe episcop ca burghez, contrar decretului unirii, înainte ca reprezentanții orașelor din Heidelberg să se împrăștie.

1 Cu alte cuvinte, în acest caz orașele elvețiene sunt obligate să le ajute pe cele germane.

1 Nürnberg s-a alăturat uniunii de orașe abia în 1384, dar și după aceea a dat dovadă de incorectitudine în raport cu orașele aliate, luând adesea partea feudalilor.

Poziția Nürnbergului se explică prin amploarea relațiilor sale comerciale. Acest lucru a făcut ca Nürnberg să depindă de mulți lorzi feudali, cu ale căror posesiuni Nürnberg a făcut comerț și prin ale căror posesiuni au trecut negustorii din Nürnberg și negustorii din alte orașe în drumul lor spre Nürnberg. Poziția Nürnbergului în uniunea orașelor s-a reflectat clar în natura plângerilor. Ei caută să dovedească cursul greșit de acțiune și slăbiciunea unirii orașelor.

. 157

Episcopul specificat ar putea ajuta la unirea orașelor furnizând un anumit număr de mercenari militari. Cu acești mercenari deservește acum orașul Constanța, iar orașul are un număr corespunzător mai mic de mercenari pentru serviciul sindicatului.

2. În același an, unii burghezi din Nördlingep au înscenat o bătaie a evreilor fără știrea și acordul consiliului. Ambasadori au venit din Nördlingen la uniunea orașelor din Ulm și au povestit despre ce sa întâmplat cu evreii. Au cerut permisiunea de a transfera la Ulm tot ceea ce au primit de la evrei - obligații scrise, bani și lucruri gajate.

Ambasadorii lui Nördlingen au vrut să se consulte cu sindicatul orașului cu privire la ce să facă cu aceste articole. Ei doreau să se facă dreptate tuturor celor interesați, dar orașele au rezistat acestei dorințe. Apoi ambasadorii din Nördlingen au amintit orașelor de jurământul pe care l-au depus la încheierea alianței, care a ordonat alianței să se supună orașelor individuale în această chestiune [adică. e. în cazul evreilor]. Dar uniunea nu a vrut să îndeplinească dorințele burgherilor din Nördlingen și, fără știrea orașelor [individuale], a trimis o ambasadă la împărat pentru a negocia această cotă.

3. Orașul Lindau (Peni) stă de partea papei greșite din Avignon, în timp ce toate orașele din ligile renan și șvabe stau de partea papei drept Urban. Cu toate acestea, unirea orașelor nu-l poate determina pe Peni să ia partea papei drepte.

4. Uniunea noastră cuprinde orașe care au avut ciocniri cu anumiți prinți, domnitori și nobili, atât înainte de formarea uniunii, cât și după producerea acesteia, și care au depus plângeri împotriva altor principi și nobili.

5. Unele orașe au primit mulți burghezi, care au avut atunci ciocniri și războaie și care aveau pretenții la prinți, suverani și diverse alte persoane. Acești burgheri ar rămâne cu plăcere ascultători de unire dacă aceasta din urmă ar soluționa conflictele indicate. Dar nu sunt mulțumiți în acest sens. Aceste persoane trebuie fie să renunțe la cererile lor, fie să le apere cu forța.

6. La multe congrese și întruniri, s-a constatat că unele orașe sau persoane înrudite cu acestea au înaintat plângeri împotriva prinților, domnitorilor sau oamenilor înrudiți cu aceștia din urmă și au făcut

pretenții împotriva lor. Acești prinți și ow; Persoanele active ar fi de bunăvoie să fie de acord cu un acord și să se supună deciziei sindicatului nostru. Dar unirea

1 Vorbim despre lupta dintre papa Urban al VI-lea și antilopa Clement al VII-lea, care a locuit în Dvipysh. Partea albă a statelor europene a stat de partea lui Urban VI. Prin urmare, Nürnberg îi spune dreptate.

ps a mers pe ea, ceea ce a presupus pentru noi tot felul de bârfe și interpretări jignitoare.

la 7. În acordul de unire se precizează că dacă în ¿olona noastră un oraș sau mai multe orașe au dispute și neînțelegeri cu alte orașe, iar dacă aceste orașe sunt chemate la instanța uniunii, atunci trebuie să se prezinte și să se supună deciziei acesteia. . Cu toate acestea, sa întâmplat adesea ca orașele care se certau să nu se supună la ceea ce le obliga să facă jurământul pe care l-au depus.

8. Unele orașe au apelat la decizia unirii, dar când această decizie nu corespundea dorinței lor, atunci reprezentanții lor au abandonat congresul, au plecat acasă și au acționat în felul lor, ceea ce nu ar fi trebuit să facă.

9. Uniunea Oraselor a decretat in repetate randuri ca fiecare oras sa-si mareasca, in caz de mare nevoie, numarul mercenarilor sai militari intr-o cantitate precis stabilita. Cu toate acestea, unele orașe încă nu au îndeplinit acest lucru, deși le-a fost prescris prin jurământ.

10. Orașele au intrat într-o alianță cu prinții și conducătorii bazată pe edipence. Și apoi alianța noastră s-a unit cu orașele pădurii1 și elvețienii. Acest legământ acoperea acele jurăminte pe care le-am făcut anterior și asociațiile în care ne-am încheiat. mai important, toate în agregat și fiecare separat pentru întreaga perioadă de valabilitate.

Apoi, orașele forestiere au câștigat câteva castele de la Ducele Leopold al Austriei, le-au țesut și și-au asigurat cuceririle printr-un tratat de pace, confirmat printr-un jurământ. După aceea, orașele de pădure s-au întors la n; cer ajutor împotriva ducelui Leopold. Pe 13 Ulma s-a hotărât să fie ajutați și au fost informați despre acest lucru. Totuși, era de datoria noastră să ajutăm nu orașele din pădure, ci pe ducele Leopold, în primul rând pentru că mai înainte fusesem aliați cu el și apoi pentru că în general nu suntem obligați să susținem o cauză nedreaptă.

11. Prinții și domnitorii, pe de o parte, și orașele, pe de altă parte, Styronii, au acumulat multe împletiri și nemulțumiri reciproce și au fost multe dispute și ciocniri. Prinții și domnitorii au căutat în mod repetat negocieri de pace în timpul iernii, iar orașele au rezistat congresului până când, în cele din urmă, vara, sub presiunea necesității, au fost de acord cu acesta. La congresul de la Mergenteimo, toți prinții și conducătorii s-au încăpățânat pe cont propriu și mulți dintre ei erau pregătiți pentru acțiune armată. Dacă

nu am încerca să rezolvăm diferențele, atunci războiul ar izbucni și țara ar fi devastată.

1 Orașele ușoare sunt orașe elvețiene.

1 Punctul de vedere al orașului Nürnberg a fost determinat de faptul că acest oraș a avut relații comerciale extinse cu Austria.

159

Uniunea Oraselor a preluat negocierile dintre ducele de Württemberg si burgherii din Reutlingen, deoarece burgherii din Reutlingen nu doreau sa se conformeze constant cu ceea ce li se cerea. Apoi, uniunea orașelor a condus negocieri între episcopul de Würzburg, contele de Nürnberg și burgherii din Rotenburg din cauza curții Zemsky din Rothenburg, iar uniunea orașelor a garantat prinților prin scrisori de îndeplinire a termenilor acordului.

Ambasadorii uniunii orașelor s-au deplasat la Rothenburg pe această temă cu o solicitare de a respecta termenii acordului. Dar Rothenburg a refuzat să facă acest lucru. Și ulterior, uniunea orașelor a apelat adesea la Rothenburg cu această cerere, dar orașul nu a dat niciodată un răspuns cert. A intrat în negocieri cu episcopul de Würzburg și a ajuns la o înțelegere cu el, dar uniunea orașelor încă nu știe despre ce au convenit...

XI. VIAȚA ORAȘULUI

1. Nürnberg sapă despre lux secolele XIV-XV.

Interzicerea luxului excesiv în îmbrăcămintea pentru bărbați și femei* 1 {Baadcr, Nürnbergor Puiizeiordnungen ix XIV. și XV. Jahrliundcrl, S. 65-67)

Burghezii noștri, membrii consiliului, au decretat că este interzis burgherilor, tineri și bătrâni, să poarte curele de argint care valorează mai mult de jumătate de marcă în argint. Este interzisă purtarea de buzunare argintii, cuțite italiene argintii, pantofi cu fante, redingote cu fantă la fund sau la mâneci2, un rozariu în valoare de mai mult de 12 helleri. Rozariul este permis să fie purtat doar în fața părților laterale, așa cum era obiceiul pe vremuri.

De asemenea, este interzis bărbaților și femeilor să poarte elemente de fixare, catarame, inele și nasturi la mâneci deasupra cotului. Oricine încalcă această regulă în viitor plătește o amendă heller de 1 liră.

Este interzis soțiilor de burghezi, văduvelor sau tinerelor acestora, fiice de burghezi, să poarte voal sau eșarfă pe mai mult de 4 rânduri, cu capetele întinse în fața capului. Dacă această femeie sau fată dorește să poarte un voal mai mare sau o eșarfă din cauza înghețului sau a bolii, atunci i se permite să pună un voal oblic peste celălalt, dar nu mai mult de două.

De asemenea, este interzis soțiilor și văduvelor de burghezi să poarte o pânză numită „raizen” de altă culoare decât alb și roșu, așa cum era obiceiul pe vremuri. Dacă vreo femeie este

1 Legile de lux sunt un fel de măsură de protecție socială din partea stratului conducător al societății urbane. Luxul excesiv a fost interzis nu numai în îmbrăcăminte, ci și atunci când se celebrau sărbători de familie, botezuri, nunți etc. Prin astfel de interdicții, autoritățile au căutat să mascheze manifestarea evidentă a inegalității ascuțite a proprietății în rândul populației urbane și să prevină reacția maselor la această inegalitate. Interzicerea purtării pânzei Ostind, cindelului și a pânzei venețiane poate fi dictată de dorința de a suprima concurența străină.

1 Fantele erau făcute din paș, astfel încât de sub rochie ieșea cu privirea lenjeria mai deschisă sau lenjeria din MàTepnn scump.

încalcă și ea sau proprietarul ei nu poate justifica această încălcare, atunci se încasează de la proprietarul ei o amendă de 5 helleri în favoarea orașului. Dacă regula menționată este încălcată de văduvă... atunci această amendă este plătită fie de ea însăși, fie de persoana de care depinde.

De asemenea, este interzis burghezilor, soțiilor, văduvelor sau tinerelor fete să poarte o rochie cindel, sau o rochie de mătase, sau o rochie cu ornamente argintii sau aurii.

De asemenea, este interzis ca burghezii să aibă mai mult de două haine întregi de blană. De asemenea, este interzis soțiilor și văduvelor burgherilor și tinerelor fete să poarte haine de hermină sub haine sau sub orice altă formă. Proprietarul unei femei care încalcă această regulă plătește orașului o amendă de 10 lire sterline...

De asemenea, este interzis soțiilor, văduvelor sau fiicelor burghezilor să-și împletească părul cu aur, argint, perle sau pietre prețioase. Pentru încălcarea acesteia, aceștia plătesc penalitatea de mai sus.

De asemenea, este interzis burgherilor să poarte o cârpă roșie tare sau strălucitoare, numită „sheter”. Singurele excepții sunt persoanele care au împlinit vârsta de cincizeci de ani. Încălcarea acestei reguli plătește orașului o amendă de 5 lire sterline. Este interzis tinerilor și bătrânilor să poarte o despărțire pe cap. jHxpbi trebuie purtat. așa cum se făcea pe vremuri. Cine încalcă această regulă plătește o amendă de 5 lire sterline.

De asemenea, este interzis burgherilor să poarte pânză venețiană sub amenințarea plății amenzii specificate.

2. Regulile de la Nürnberg asupra cerșetorilor. 1178

(Baader, Nürnberger Polizeiordnungan, 1478, S. 316-32))

După ce onorabilul consiliu... a aflat că există cerșetori și cerșetori care se comportă într-un mod nesfânt, nepotrivit și indecent și că unele persoane cerșesc la Nürnberg, absolut neavând nevoie de ea...

domnii noștri din consiliu, dorind pentru a-i asigura pe cei săraci pentru oamenii nevoiași, pomana ca sursă de trai, erau strict prescrise... respectarea carta citată.

Domnii noștri și consiliul decretează că niciun burghez sau burghez, oaspete sau oaspete, nu are dreptul de a cerși în Nürnberg, zi sau noapte, cu excepția cazului în care au primit permisiunea de a face acest lucru de la onorabilul consiliu. Cei care au primit această permisiune pot cere pomană doar dacă poartă deschis (pe haine) semnul care le va fi dat. Cine cerșește fără voie și fără semn este dat afară din Nürnberg un an întreg și nu are dreptul să se apropie de el la o distanță de o milă.

Cerșetorilor și cerșetorilor cărora le este jenă să cerșească ziua și doresc să o facă doar noaptea li se oferă un semn special, iar vara li se permite să cerșească timp de cel mult 2 ore din momentul în care se lasă noaptea, iar iarna nu mai mult. peste 3 ore din acel moment. În același timp, trebuie să poarte lumină cu ei în conformitate cu reglementările generale ale orașului.

Înainte de a primi permisiunea și un semn, fiecare cerșetoare și cerșetoare trebuie să spună membrului consiliului întregul adevăr despre proprietatea și starea lor corporală și dacă au o familie, sau sunt singure și câți copii au, astfel încât să poată fi au înțeles exact că au nevoie de caritate. Cel care a ascuns adevărul timp de un an se mută la o milă de oraș... * 1

Săracii, care au copii cu ei, dintre care unul are peste opt ani și nu suferă de boală și fragilitate, nu au voie să cerșească aici, căci își pot câștiga existența. ÏIo un cerşetor sau un cerşetor care are patru sau cinci copii sub vârsta de şapte ani şi numai unul peste opt ani poate obţine permisul menţionat.

Numele acelor copii ai cerșetorilor și ai cerșetorilor care au opt ani, care nu suferă de boală și slăbiciune și cărora părinții lor nu le-au predat de lucru, ar trebui să fie înregistrate de slujitorii orașului, astfel încât să puteți încerca să lucrați pentru ei aici. sau in tara.

Cerșetorii și cerșetorii care au primit permisiunea să cerșească aici și care nu sunt nici schilodi, nici șchiopi sau orbi, nu trebuie să stea cu mâinile în brațe în fața bisericii pe pridvor în zilele lucrătoare, ci ar trebui să se învârtească sau să facă alte lucrări la îndemâna lor.

Cerșetorii și cerșetorii, cărora le este permis să cerșească aici, nu trebuie să ocolească biserica însăși, cerșind de pomană. Opp trebuie să stea, să stea în picioare sau să meargă în fața bisericii. Excepție fac bisericile Sf. Moritz, St. Nicolae și Sf. Kunigupdy*. În caz de ploaie și vreme rea, mâncarea este permisă în alte biserici să stea sau să stea la ușile bisericii, fără însă a cere pomană.

Fiecare vizitator, fie că este un burghez sau un străin, căruia i s-a dat permisiunea de a cerși și care are vreun defect corporal deschis

care stârnește milă, a cărui vedere poate provoca rău femeilor însărcinate, ar trebui să închidă acest defect...

Deburgherii care cerșesc aici nu pot cerși mai mult de două zile în fiecare trimestru al anului. Excepția este atunci când au primit permisiunea de la cineva numit de veneratul nostru consiliu să observe

1 Această pedeapsă este prevăzută în toate celelalte cazuri de încălcare a articolelor prezentului statut.

1 Este interzis să cerșiți în fața acestor biserici.

unsprezece·

ea afacerea asta și, în plus, știe să citească „Tatăl nostru", „Ave Maria", „Cred" și „10 porunci".

Preoții săraci care nu corespund rangului spiritual din cauza înfățișării sau a bolii pot cerși în fața bisericii, dar numai cu condiția să fi anunțat mai devreme că sunt preoți.

Acești cerșetori pot cerși aici pentru pomană turnată o zi pe an...

Același lucru este valabil și pentru cei care se pocăiesc deschis, dacă aici nu li se impune pocăința.

Iar leproșii, atât cei care locuiesc aici în afara orașului, cât și vizitatorii, nu trebuie să călărească pe cal sau să se plimbe prin oraș cerșind de pomană... Excepție este Săptămâna Patimilor, când leproșii vin în oraș după vechiul obicei. Elevii au voie să cerșească numai dacă frecventează școala cu conștiință și sunt considerați elevi ascultători. Elevii care se comportă altfel, profesorii au dreptul să pedepsească în mod corespunzător pentru cerșit, iar onorabilul consiliu poate ajuta în acest sens.

Domnii pașa ai consiliului, îndemnați din motive de înțeles, hotărăsc ca nici un singur burghez sau burghez, hangiu sau bucătar să nu țină un școlar care să nu fie fiu de burghez sau burghez, să nu frecventeze școala cu conștiință și să nu se comportă corespunzător pt. mai mult de trei zile.mod.

De asemenea, este interzis să cerșiți și să petreceți timp pe verandă pentru moașe, cu excepția cazului în care burgherii respectabili le-au lăsat cu ele și au semnul corespunzător.

La sfârșitul nașterii, semnul revine.

Sfatul venerabil acordă o atenție deosebită celor săraci. Dacă se comportă necorespunzător, îi va pedepsi după cum crede de cuviință.

Este interzis burgherilor, locuitorilor din Nürnberg și bucătărilor să țină un cerșetor mai mult de trei zile fără permisiunea membrilor consiliului care se ocupă de această problemă. Pentru fiecare zi în

plus, fiecare persoană este supusă unei amenzi de 10 lire sterline. Sergentul-major al cerșetoriei ar putea raporta o astfel de persoană...

APLICAȚII

DESPRE MONEDELE ȘI SISTEMELE MONETARE ALE GERMANIEI MEDIEVALE

Dreptul de a bate monede a fost de multă vreme una dintre manifestările suveranității statului. Așa era cazul în antichitate și așa a fost și în monarhiile merovingiene și carolingiene. În timpul domniei ultimilor merovingieni, în legătură cu dezvoltarea feudalismului, monedele au scăpat în mare măsură de mâinile guvernului central și au devenit proprietatea unor domni spirituali și seculari. Carol cel Mare a reușit să restabilească prerogativele statului în acest domeniu, dar sub succesorii săi s-a repetat din nou aceeași situație care exista în ajunul transferului puterii în mâinile sale. Apoi, odată cu dezintegrarea monarhiei carolingiene în state separate, soarta monedei se dezvoltă diferit în diferite părți ale fostului imperiu al lui Carol cel Mare. În Franța, pe măsură ce puterea centrală se întărește în lupta împotriva fragmentării feudale, privilegiile monetare ale domnilor feudali sunt desființate. Până la sfârșitul secolului al XV-lea. s-a instituit unitatea completă în sistemul monetar al Franței. Evoluția în Germania a fost diferită. Dezintegrarea imperiului într-un număr de principate și state separate a fost însoțită acolo de o fragmentare extremă a afacerilor monetare. În lupta împotriva predominanței feudalismului secular, împărații dinastiei sașilor au căutat să se bazeze pe domnul spiritual. În această epocă, mulți episcopi germani primesc privilegii de la coroana imperială în domeniul baterii monedelor. În ceea ce privește volumul de frumusețe oferit de aceștia, donațiile sunt foarte diverse. Uneori este doar un transfer de venit asociat cu baterea unei monede, uneori este acordarea dreptului de a reglementa independent toate aspectele afacerii monetare, până la greutatea, finețea monedei și imaginea de pe ea. Deja până la sfârșitul secolului al X-lea. în Germania apar o serie de tipuri locale de monede. Orașele care se aflau în această eră într-un stadiu incipient de dezvoltare nu au fost încă atașate regaliei monetare. Dar deformarea monedei, practicată pe scară largă de feudalii spirituali și laici, are un efect dăunător asupra intereselor comerțului. Concomitent cu creșterea acestora din urmă, orașele încep așadar să se străduiască din ce în ce mai intens să dobândească influență asupra reglementării afacerilor monetare. Au realizat-o pentru prima dată în secolul al XIII-lea, la început doar sub forma modestă a unora

control asupra stabilirii monedei, apoi la scară mai mare. Nevoia de bani, trăită cronic de domnii feudali spirituali și seculari, îi determină să dispună de regalii monetare ca obiect de valoare monetară. Dreptul de batere se vinde, se amanetează, se dă inului. Perez, prin astfel de tranzacții, trece în mâinile autorităților orașului. Bremen, Hamburg, Lüneburg, Rostock și multe alte orașe au dobândit dreptul de a bate monede în acest fel. Lübeck a primit dreptul de a bate monede de la împăratul Frederic în 1226 în schimbul unei plăți anuale de 60 de mărci. Conform condițiilor privilegiului acordat lui Lübeck, moneda urma să fie emisă acolo în numele împăratului și în conformitate cu standardul prescris de acesta. Privilegiul a fost acordat populației

din Lübeck pentru viața împăratului și apoi a fost supus confirmării de către succesorii săi. În decursul timpului, ultima cerință a dispărut, iar orașului nu mai rămânea decât obligația de a plăti anual taxa menționată. Cu toate acestea, trebuie remarcat faptul că nu toate orașele Germaniei medievale și-au atins dreptul de a bate monede în mod independent.

Diversitatea și dispersarea au domnit în Germania medievală nu numai în domeniul monedei, ci și în domeniul legislației salariale. Astfel, în regiunea Prishne, standardul monedei a fost stabilit de la mijlocul secolului al XIV-lea. congresul alegătorilor; în alte zone (de ex. șvabă) a fost determinată de împărat. Rezultatul unei astfel de stabiliri a afacerilor monetare în Germania a fost abundența și varietatea tipurilor de monede. În cele ce urmează, vom încerca să prezentăm trăsăturile caracteristice ale sistemelor monetare ale Evului Mediu târziu în Germania și să explicăm semnificația desemnărilor monetare găsite în textul nostru.

În secolele XIV și XV. Germania avea monede de argint și aur. Primul s-a bazat pe două sisteme monetare principale: unul mai arhaic, bazat pe „liră” ca unitate principală, și unul mai tânăr, bazat pe „marcă”. Sistemul de „lire” provine din Imperiul Roman. O liră de adevăr salic, cântărind 327,457 de grame, nu este altceva decât un kik roman fupt, care a fost împărțit în 144 de siliquis sau 288 de jumătăți de siliciu. Acestea din urmă poartă numele de denari în adevărul salic. Cealaltă subdiviziune a acestei lire a fost uncia. Un fupt conținea 12 uncii, fiecare uncie cântărind 27,288 grame. Carol cel Mare se pare că a făcut unele modificări la finețea și greutatea lirei. Majoritatea cercetătorilor cred că și-a crescut greutatea, iar unii o calculează la 367 de grame, alții la 409,32 grame, alții la 491,179 grame. Lăsând deoparte problema greutății exacte a lirei carolingiene și mai târziu, ne mărginim să afirmăm faptul că sistemul de lire (azi s-a păstrat doar în Anglia) era încă folosit în Germania în regiunea de interes.

eră. Această liră a fost împărțită în 20 de solpds, sau șilingi, și 240 de pfennigs, sau denari (adică, o liră este egală cu 20 de șilingi; un șiling este egal cu 12 denari). De fapt, în cele mai multe cazuri, au existat doar denari. Lire sterline întotdeauna, iar șilingii în cea mai mare parte au fost doar unități de cont. În multe dintre documentele pe care le citām despre Frankfurt și Strasbourg, banii amenzi se calculează în funcție de sistemul de lire sterline.

Odată cu acest sistem monetar, în Evul Mediu târziu, a apărut un alt sistem, tot pe baza monedei de argint, înlocuind treptat lirele. Ne referim la contul de timbre. Opinia predominantă este că marca, menționată pentru prima dată în documentele anglo-saxone din secolul al IX-lea, s-a dezvoltat organic din lira romană. Este echivalat cu 2/3 din acesta din urmă, sau cu 8 uncii romane. Subdiviziunea sa cea mai generală se baza pe principiul împărțirii succesive în două, și anume, un punct = 2 jumătăți de mărci = 4 firdungs - 8 uncii = 16 loturi = 32 setins = 64 cvintele; 1 jumătate de marcaj = 2 firdungs = 4 uncii --- 8 loturi = 16 setpns = 32 cvintele etc. e. În Germania, marca apare pentru prima dată în secolul XI. în regiunea Rinului, în special la Köln. Această marcă de Köln, care a fost cea mai utilizată în Germania,

a fost împărțită în 12 șilingi și 144 pfennigs, adică 1 marcă = 12 șilingi; 1 șiling = = 12 pfennigs. Odată cu acesta, marca Lübeck a fost, de asemenea, foarte populară, împărțindu-se nu în 12, ci la 16 șilingi, fiecăruia dintre care corespundea mult (greutatea unui șiling Lübeck = 13,47 grame).

Pentru o înțelegere mai completă a relațiilor complicate ale contelui de Köln, care vor fi întâlnite cel mai adesea de cei care vor lucra la materialul pe care l-am adunat, este necesar să facem cunoștință cu câteva momente din istoria monedei la Köln. Până la sfârșitul secolului al XIII-lea. moneda a fost bătută acolo la curtea arhiepiscopală. Sub Arhiepiscopul Siegfried (1276-1297), monetăria arhiepiscopală a încetat să mai funcționeze. Orașul însuși a primit de la împărat dreptul de a bate monede abia în 1476. Astfel, timp de două secole Köln a fost lipsit de monede proprii, în sensul restrâns al cuvântului. În această perioadă a circulat acolo cea mai diversă monedă: o parte din ea, care din când în când era bătută de arhiepiscopii de Köln la monetări străine, parțial moneda din alte orașe și state, atât germane, cât și străine. Al doilea statut de la Köln, pe jurământul din 1341, pe care îl citez, calculează veniturile funcționarilor și amenzile pe banii francezi – royals (royal) și tournois (tournois). Indicarea ultimei unități de conținut.

1 În același timp, la Frankfurt, lira este împărțită în helleri.

zhat și multe alte documente ale colecției noastre1. În epoca deteriorării neîntrerupte a monedelor, o asemenea dependență de banii altora a cauzat mari pagube atât burghezilor individuali, cât și vistieriei orașului și a introdus o atmosferă de fragilitate și incertitudine în domeniul relațiilor economice. În lupta împotriva acestor consecințe ale tulburărilor monetare, consiliul orașului Köln a decis la mijlocul secolului al XIV-lea. pentru a crea o monedă specială din Köln nu de o calitate reală, ci, ca să spunem așa, de o calitate ideală, adică nu în sensul monedei, ci în sensul calculului. Baza acestei monede a fost așa-numita Pagamente sau Währungsmark, o marcă valutară, împărțită în mod tradițional în 12 șilingi și 144 de denari, fiecare șiling corespunzând la valoarea a 22,4 grame de argint pur. Aceasta nu este deloc reală, ci doar o unitate pur de numărare (numim în documente pentru concizie pur și simplu marca Köln) a servit ca măsură pentru determinarea valorii reale și a relației reciproce a tuturor monedelor care circulă în Köln, argint și aur. Ideea reformei a fost următoarea: fiecare monedă care circulă în Köln dobândește propriul curs de schimb, calculat în acțiuni ale mărcii valutare; în caz de deteriorare ulterioară a monedei, adică deprecierea valorii sale reale, rata acesteia trebuie modificată în consecință. În acest fel, se aşteptau să realizeze o anumită stabilizare a relaţiilor monetare şi de obligaţii. Astfel, de exemplu, o persoană care împrumuta o anumită sumă trebuia să fie sigură că își va primi banii înapoi în întregime, chiar dacă moneda în care s-a dat împrumutul și în care urma să fie primit înapoi era deteriorată. Problema fixării cursului diferitelor monede a fost încredințată unei comisii valutare speciale, așa-numita Pagamentsherren. Dar reforma a fost inconsecventă de la început, iar în 1357 consiliul i-a subminat semnificația prin scăderea valorii mărcii, hotărând că un șiling corespunde unei valori mai mici decât 22,4 grame

de argint pur. Astfel, întreaga perioadă la care se referă materialul nostru nu a prezentat o singură unitate solidă în domeniul monedei de argint.

Mă întorc la moneda de aur. Europa Centrală din secolul al X-lea. nu știa deloc monede de aur. La începutul secolului al XIII-lea. au apărut în Italia. În 1231, în Regatul Siciliei, din ordinul împăratului Frederic al II-lea, a fost bătută o monedă de aur numită Augustalis, iar în 1252 au început să se bată guldene la Florența. După modelul guldenului florentin, s-au creat guldeni englezi, francezi și germani. În ultimul sfert al secolului al XIV-lea. a luat naștere așa-numita Uniune Monetară a Rinului, care includea conducătorii Rinului și reprezentanții unor orașe mari. Uniune

1 Regal (regal), sau ducat, este o monedă de aur franceză, bătută în 1295 de regele Filip cel Frumos. Tournoz, sau tournois (tournoie), este o monedă franceză de la mănăstirea Tournois.

168

a bătut moneda și i-a pus semnul distinctiv. De la formarea sa, guldenul german a fost numit guldenul Rinului. Documentele noastre menționează adesea guldenul mic. Kruse1 susține că această denumire se datorează opoziției acestei monede cu un mare gulden francez. Există indicii de guldene grele și ușoare. Conform fixării în timbrul produs de autoritățile de la Köln în 1342, primul era egal cu valoarea de 21 de șilingi, al doilea, de 20 de șilingi. Acordul suveranilor renani cu privire la emisiunile de monede din 1372 a echivalat valoarea guldenilor Deutz, Koblenz, Ober-Vssel, Bacharach și Mainz (Kruse le consideră identice cu guldenul greu) cu 3 mărci 1 șiling în argint. De-a lungul timpului, echivalentul guldenului în argint a crescut constant, reflectând faptul că moneda de aur era mai puțin degradată decât moneda de argint. Deci, în 1398, guldenul era egal cu 3 mărci 4 șilingi; în 1418—

3 mărci 5 șilingi; în 1468 - 4 mărci; în 1476 - 4% din timbre2. Treptat s-a dezvoltat o regulă că fiecare echivalent al guldenului în argint, adică fiecare curs al acestuia, exprimat în mărci, rămânea valabil pentru diferite tipuri de obligații încheiate în perioada cursului de schimb dat, chiar dacă îndeplinirea acestor obligații era legată la perioada de valabilitate a noului curs de schimb mai mare. . Să explicăm acest lucru cu un exemplu. După ce a împrumutat 10 bresle pentru o perioadă de 5 ani la rata de 3 mărci și 4 șilingi, s-a considerat îndreptățit să ramburseze datoria în valoare de 3 mărci.

4 șilingi pentru fiecare florin luat, chiar dacă acesta din urmă costa efectiv la momentul rambursării împrumutului nu mai 3 mărci 4 șilingi, ci 3 mărci 5 șilingi. Orașele au favorizat această tendință pentru că era în interesul lor atunci când erau îndatorați. Astfel, la sfârșitul secolului al XV-lea. împreună cu guldenul adevărat, care a fost de fapt bătut în Renania și a circulat în Germania, au apărut până la cinci guldeni numărați. În documentele noastre, sunt frecvente referiri și la grote, grote (Groschen). Aceasta este o monedă de argint, care, la fel ca guldenii, a fost răspândită din secolul al XIV-lea. Valoarea sa a fluctuat în jurul a doi șilingi. Ea a reprezentat multe soiuri. Astfel, a existat un ban Deutz, care conducea acest nume

de la micul oraș renan Deutz, în care a fost bătut pentru prima dată în 1344 de către arhiepiscopul Walram din Köln. A existat un ban Rila, adică bătut la Rila, și altele.Albus (Albuș), altfel numit Weisspfennig, adică alb, altfel argintiu, pfennig, des întâlnit în documentele de la Köln, era și o variație a banului. Din a doua jumătate a secolului al XIV-lea. guldenii și groschenul au devenit cele mai populare monede din Germania.

1 Kruse, Kõlnische Geldgeschichte, „Ergănzungsheit IV zur Westdeut-flchen Zeitschrift", 1888, S. 42, 43.

• Ibid., S. 87.

16"

Mai mult decât atât, în această epocă, în Renania au fost bătuți și helleri de argint, care, conform sistemului de numărare de la Köln, stau în aceeași relație cu albus ca un denar cu șilingi, adică un albus este egal cu 12 helleri. Astfel, sistemul de numărare a Köln în Evul Mediu târziu se încadrează în următoarea schemă:

1 marcă = 13 șilingi = 144 denari;

1 albus » 2 șilingi; 1 heller = 2 denari;

1 merhen = 2 denari; 1 orth » '/4 guldeni.

Complexitatea sistemelor monetare ale Evului Mediu german are rădăcini, pe lângă abundența principiilor de guvernare și a varietăților monetare, în încă două împrejurări: în absența monedelor forte și în existența simultană a unei monede reale și abstracte, pur unități de numărare.

În plus, citez mai multe tabele cu un dublu scop: 1) să ofere o idee concretă despre valoarea monedelor, adică cantitatea de metal prețios pe care o conțin, precum și deteriorarea treptată a acestora și 2) să dea câteva puncte forte pentru a judeca puterea de cumpărare a banilor .

w

tu tu

Y

O

9

co

sl

Cantitatea de argint (în grame)

La

Legat de germană-   în
marca de dinainte   de război
timp (până la
1814)
Cantitatea de argint
(în grame) !
Legat de germană-   1
marca de dinainte de război
timp (până la
1814)

Cantitatea de argint   ■o
(în grame) i R
A
Legat de germană
marca de dinainte   de război
timp (până când
1914 -   §

sl sl

E

tü BE BE № BE BE IÍ BL! b! N5 ω WWW li tT st din σ>o hi -.i h] o m ω și
X

Colin, conținut de aur, în gulden (în grame)

Echivalent gulden de argint (în grame)

O copie a argintului conținut în albuss (în grame)

Kolpch. albus la 1 gulden

stricarea guldenului

Sunt corupție ¡ =

Albus Ș

FI

la

societate mixtă

F o W o

TABELE DE MONEDE ȘI DE PREȚURI

. Tabelul monedelor din Rin

III. Tabel de prețuri pentru carne, pește, unt, ouă și alte produse alimentare și îmbrăcăminte1

Articole

Toamna anului 1418

Primăvara 1419

1 kg carne de vită.........· .

1   > carne de vițel......................

1   carne de porc.............

1   " miel.............

Piciorul din spate al unei căprioare ....

1 iepure ....

1 potârnichi cenușie ....

1 pui ....

1 rata ....

1 kilogram de crap..............

1 hering ....

1 cod ....

1s.

1 *

1"

Am 10 plecări.

5 maroni ("shill.

O1/" shill. 1 punct

5—6   "

2-3   "8denari.

3   ♦b"

5   „4”

1s.

1   " 2 denari

14 denari.

10s.

1 kilogram de somon proaspăt sau somon

1 kilogram de somon sărat. . . .

1 kg unt proaspăt..........

100 bucăți de ouă.............

100 > pere.............

1 sac* ....

Măsurez mazărea ....

1 plic de sare.............

1 kilogram de orez.............

1 " zahăr granulat. . . .

1 > zahăr zdrobit. . . .

1 * Ceară ....

1 * lumânări de ceară. . . .

1 » lumanari de seu..........

1 cot de in. .

1 cot tec ....

1 cot cenușiu Westfalian pânză

1 pereche de cizme..........

4'/z—47v denar.

4-6s.

eu shill. 3 denari.

5 »9 í/4 »

14-20 ani.

3-b

16—18 »

marca

shill.

» 6 denari.

b 3>

» 8 »

» 4V,*

» 2 »

» 3 »

»

» 4 »

» 4b

2s . 4 denar ' 4'/a—5 denar.

4s.-4s. I1/, denar.

4s.-4s.

6 denari.

3s . b denar.—

3 și 8$

9s.-11s.

7 martie-8 martie

3s. și 3denar, 6 mar. 6s.

1s. 8 denari - 2 shpl.

1 punct

1 punct 10s.

7s. 6 denari"
2 „4”
3 ♦4"
3 "3"
3 G și
6 *8
6 •9"

„Tabelele TP și IV nu sunt împrumutate de mine de la Lamprecht ("Deutsches Wtrtechalt-Bterbenim Mittelalter", B.II), ay Knipping ("KOliier Stadtrechnuncen im Miltela] ter ">. Faptul este că prețurile cotate de Lamprecht se bazează pe privind relațiile agricole, care, chiar și în Evul Mediu, diferă semnificativ de condițiile vieții

urbane, în timp ce datele lui Knilping au fost extrase din surse financiare ”pentru orașul Köln.

1 liră de Köln - 2 mărci - 62 de loturi.

■ 1 cot Köln ■· 0,68 m.

172

IV. Tabel de prețuri pentru secară

Ani Preț pe malter1 Ani Cost pe malter
1376 3 puncte 14192 puncte 11s.
1377 3*1 șilingi 14233"
1390 3 in 3"14832"9"

V. Tabel salarial

1417 1418 1419

< bucătarul a primit o zi în exces de larve. . . .

1 bucătar de oraș în plus față de grubs în dssh ". . . .

1 aragaz în plus față de larve pe zi ....

Taxa de coasere a 1 redingota ....

Taxa pentru coaserea unei bluze de tec....

Servitorul navei pe zi............

Paza pe o navă noaptea ....

Sentry shooter pe zi ....

Soldat angajat cu un cal pe zi. . . .

Un soldat mercenar englez cu un cal pe zi.............

Soldat mercenar englez pe zi.

3s. 4 denari.-3s.

8"/3 den.

1 punct

10s.

10s.

Mar. 8s.

Mar. 8s.

Mar. 2s.

11s.

4 denari.

1 punct

6s.

B shill.

* Malthur este o măsură corectă, egală în Köln cu 1 în sferturi.

BIBLIOGRAFIE

IN RUSA

Marx și Engels, Ideologia germană, Soch., vol. IV, ed. 1933

G. Belov, Urban structure and urban life in medieval Germany, traducere de E. Petrushevskaya, editat de D. M. Petrushevsky, M. 1912

A. B. Dmsiveleev, Orașe medievale din Europa de Vest, 1902. Al lui. Comerțul în Occident în Evul Mediu

S. Lozinsky. Lupta de clasă într-un oraș medieval, 1925

N. Luchitsky, Eseuri despre istoria economică a Europei de Vest, Kiev 1899

N. V. Molchanovsky, Sistemul breslelor și activitatea industrială în Germania în secolele al XV-lea și al XV-lea. (Supliment la cartea E0. Zewart, Istoria timpului HOBoĭO), Kiev 1883

Și Kulischer, Istoria vieții economice a Europei de Vest, vol. 1, ed. 8, 1931

V. V. Stoklitskaya-Tereshkovich, Eseuri despre istoria socială a orașului german din secolele XIV-XV, ed. Academia de Științe, 1936

IN GERMANA

Literatura despre istoria orașelor în limba germană este imensă. Dau doar câteva dintre lucrările principale, în raport cu textul catedrei. O serie de monografii pe probleme individuale, citate de mine în note.

L. Epprp, Geschichte der Stadt Kõln (compunerea unei copii din anii 60). K. Büch:r, Dio BevolkuruHg vou Frankfurt an Main im XIV. und. XV. Jahrh, 1886.

G. Schmolbr, Die strassburger Tucher- unS Weberzunft, 1878.

Jastrow, Die Volkszahl der deutscheu Stadie von Ausgang des Mittelalters, 1886.

R. Wackcrnagel, Geschichte der Stadt Basel. eseu în mai multe volume. A început să publice în 1906.

Schõnlank, Soziale Kampfe vor 300 Jahren (p. 127 și urm., a acestei cărți conține o explicație a obiceiurilor ucenicilor menționate la p. 66 din colecția noastră în secțiunea „Asociația atelierelor fierarilor alsacieni... ".

CUPRINS

Pagină